

**PLANUL DE MANAGEMENT AL SITULUI NATURA 2000
ROSCI0129 NORDUL GORJULUI DE VEST**

Cuprins

CAPITOLUL I - INTRODUCERE ȘI CONTEXT	3
1.1. Scurtă descriere a planului, scopului și obiectivelor sale	3
1.2. Baza legală pentru planul de management al sitului.....	4
1.3. Procesul elaborării planului de management	6
CAPITOLUL II - Descrierea Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.....	7
2.1. Informații generale.....	7
2.1.1. Localizare.....	7
2.1.2. Proprietatea terenurilor și drepturile de management.....	9
2.1.4. Limite.....	9
2.2. Mediul fizic.....	13
2.2.1. Geologia.....	13
2.2.2. Geomorfologia/Formele de relief	14
2.2.3. Hidrologia	15
2.2.4. Clima.....	19
2.2.5. Soluri/Subsoluri	20
2.3. Mediul biotic.....	22
2.3.1. Flora și comunitățile de plante.....	22
2.3.2. Fauna.....	26
2.3.3. Habitate și ecosisteme.....	43
2.4. Starea actuală de conservare a speciilor și habitatelor din Aria Naturală Protejată ROSCI 0129 Nordul Gorjului de Vest.....	59
2.4.1. Evaluarea stării de conservare a speciilor de floră vizate în Formularul Standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.....	59
2.4.2. Evaluarea stării de conservare a speciilor de faună din Formularul Standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Gorjului de Vest Nordul.....	64
2.4.3. Evaluarea stării de conservare a habitatelor de interes comunitar din Formularul Standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	60
2.4.4. Presiuni și amenințări asupra speciilor și habitatelor protejate din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.....	103
2.4.5. Măsuri de conservare pentru speciile de floră și faună de interes comunitar din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.....	80
2.5. Informații socio-economice și culturale (perspectiva istorică).....	127
2.5.1. Patrimoniul cultural	127
2.5.2. Folosința și managementul terenurilor în trecut	93
2.6. Informații socio-economice și culturale (în prezent).....	93
2.6.1. Comunitățile locale	93
2.6.2. Folosința actuală a terenurilor.....	94
2.6.3. Facilitățile pentru activități educative.....	95
2.6.4. Utilizare și facilități pentru turism/recreere	95
CAPITOLUL III - SCOP, TEME ȘI OBIECTIVE	97
3.1. Scopul planului de management	97
3.2. Temele, obiectivele și acțiunile planului de management	97
Bibliografie	103
ANEXE.....	106
Anexa nr.1 la Planul de management - Hărți de referință pentru încadrarea teritorială a Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.....	106
Anexa nr. 2 la Planul de management - Hărțile de distribuție ale speciilor de floră și faună de interes comunitar din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	111
Anexa nr. 3 la Planul de management - Hărțile de distribuție ale habitatelor de interes comunitar din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	130
Anexa nr. 2 - Regulamentul Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.....	152

CAPITOLUL I - INTRODUCERE ȘI CONTEXT

Politica Uniunii Europene în domeniul protecției mediului înconjurător a stabilit obligațiile statelor membre în domeniu prin Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice (Directiva Habitate) și Directiva 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Păsări), cu modificările ulterioare.

Astfel, în vederea asigurării conservării habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de interes comunitar, la nivel european s-a decis înființarea unei rețele de arii naturale protejate de interes comunitar, numită Rețeaua Natura 2000.

Rețeaua Natura 2000 este instrumentul care garantează menținerea, conservarea, și reconstrucția componentelor actuale ale capitalului natural având în vedere cerințele economice, sociale, culturale și specificul regional și local al fiecărui stat membru.

Desemnarea siturilor s-a făcut pe criterii științifice, acestea reprezentând zone de management durabil al mediului respectiv în care se urmărește conservarea habitatelor naturale și a speciilor pentru care a fost declarat situl și în care dezvoltarea activităților antropice are loc în funcție de anumite cerințe de conservare, astfel încât să existe și să fie menținut un echilibru între conservare și nevoile social-culturale.

1.1. Scurtă descriere a planului, scopului și obiectivelor sale

Planul de Management al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest este documentul oficial prin care sunt stabilite obiectivele și măsurile de management care trebuie întreprinse pentru menținerea și îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor pentru care acesta a fost desemnat.

În esență, Planul de Management sintetizează informațiile, existente la data realizării planului relevante pentru structura și funcționarea sitului, descrie și evaluează situația prezentă a sitului, definește obiectivele, precizează și planifică acțiunile de conservare necesare și reglementează activitățile care pot fi desfășurate pe teritoriul sitului în conformitate cu obiectivele de management pentru o perioadă de 5 ani și prevede monitorizarea acțiunilor cuprinse în plan și eficiența acestora.

Regulamentul de organizare și funcționare al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest este prezentat distinct în Anexa nr. 2 și constituie documentul care cuprinde toate prevederile asociate activităților umane permise și activitățile restricționate sau interzise pe teritoriul sitului, conform prevederilor legislative în vigoare.

Prezentul Plan de Management va constitui documentul de referință al activității Administrației Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest pentru planificarea tuturor activităților asociate sitului pentru toți deținătorii/administratorii terenurilor și a celor interesați în desfășurarea de activități pe teritoriul sitului.

Statutul Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest ca zonă destinată prioritar conservării naturii este cunoscut de opinia publică și alți factori interesați la nivel local, regional sau național care au desfășurat sau derulează diferite activități pe raza sitului.

Activitățile economice desfășurate de-a lungul timpului, presiunea din ce în ce mai mare asupra exploatării intense a resurselor naturale și intensificarea turismului au afectat structura și funcționalitatea la nivelul ecosistemelor din sit.

Planul de Management al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest s-a elaborat ca urmare a unui proces complex la care au participat reprezentanții comunităților locale și a tuturor factorilor interesați din sit și cuprinde planificarea integrată a acțiunilor care trebuiesc implementate pentru realizarea scopului, respectiv asigurarea condițiilor de menținere a stării de conservare a speciilor și habitatelor care sunt obiectul de protecție al sitului.

Scopul urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității speciilor și habitatelor de interes comunitar precum și a peisajului, prin activități științifice și educaționale, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților, practicilor și culturii tradiționale ale populației locale și oferirea publică a posibilităților de recreere sau turism.

1.2. Baza legală pentru planul de management al sitului

Elaborarea Planului de management are la bază Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile stipulate în art. 21 și 22.

Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului României nr. 57/2007 cu modificările și completările ulterioare, Planul de management constituie documentul de referință al activității Administrației Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest și va fi respectat de către Administrația sitului și persoanele fizice și juridice care dețin și administrează terenuri și bunuri și desfășoară activități de orice tip pe raza și în vecinătatea sitului.

Nordul Gorjului de Vest a fost declarat ca sit de importanță comunitară în anul 2007 prin Ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/13.12.2007 privind declararea

siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare și are indicativul ROSCI0129.

În Anexa 1 a Ordinului 1964/13.12.2007 care cuprinde lista siturilor de importanță comunitară la punctul 129 este prezentat Situl de importanță comunitară ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, având o suprafață de 86.958 ha, cu următoarea repartiție teritorială:

- județul Gorj: Bumbești-Jiu (7%), Godinești (8%), Padeș (23%), Peștișani (69%), Runcu (86%), Schela (84%), Stănești (67%), Tismana (82%), Turcinești (2%).
- județul Hunedoara: Uricani (3%), Vulcan (<1%), Lupeni (<1%).
- județul Mehedinți: Baia de Aramă (<1%).

Funcționarea sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se bazează pe următoarele acte legislative:

- Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

- Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificările și completările ulterioare.

- Legea nr. 149/2015 a vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare.

- Legea nr. 107/1996 - Legea apelor, cu modificările și completările ulterioare.

- Legea nr. 46/2008 - Codul Silvic, cu modificările și completările ulterioare.

- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - secțiunea a III-a Zone Protejate.

Responsabilitatea administrării Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest îi revine Camerei de Comerț și Industrie România-Japonia prin structura de administrare creată, având la bază Contractul de administrare nr. 3 din 2011 încheiat cu Ministerul Mediului.

Activitatea Administrației este îndrumată și supravegheată de către Consiliul Științific (CS) al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, cu rol de autoritate științifică pe teritoriul sitului.

Participarea factorilor interesați la administrarea ariei naturale protejate se asigură prin Consiliul Consultativ de Administrare (CCA), care are un rol consultativ în planificarea și realizarea activităților care fac obiectul planului de management.

1.3. Procesul elaborării planului de management

Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest a fost realizat în conformitate cu prevederile legislative în vigoare, de către o echipă de specialiști, prin proiectul POS Mediu, Axa prioritară 4, prin implicarea tuturor factorilor interesați.

Astfel, la elaborarea planului de management au fost luate în calcul următoarele:

- solicitării de sugestii/comentarii de la factorii interesați și de la specialiștii din domenii diverse în perioada de lucru pentru elaborarea planului.

- analiza observațiilor factorilor interesați. Factorii interesați consultați în desfășurarea acestei acțiuni de elaborare a planului de management au fost:

- autoritățile locale, prin Prefectura Gorj, consilii județene (Gorj și Hunedoara) și primării (Târgu Jiu, Bumbesti Jiu, Tismana, Padeș, Peștișani, Runcu, Schela, Stănești, Turcinești, Godinești, Uricani, și Vulcan).

- autoritatea locală de mediu: Agenția pentru Protecția Mediului Gorj.

- instituții publice: Autoritatea Rutieră Română-Agenția Târgu Jiu, Direcția Silvică Gorj, Inspectoratul de Protecție a Mediului Gorj, Judecătoria Târgu Jiu, Serviciul Public de Protecție a Plantelor Gorj, Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Horticola, APIA Gorj, APIA Hunedoara, OJPDRP Gorj, OJPDRP Hunedoara, Oficiul Județean pentru Studii Pedologice și Agrochimice Gorj, Unitatea Fitosanitară Gorj, Secția Drumuri Naționale Târgu Jiu, Inspectoratul Județean de Poliție Gorj, Inspectoratul de Jandarmi Gorj, Inspectoratul Județean de Poliție Hunedoara, Inspectoratul de Jandarmi Hunedoara, ISU Gorj, ISU Hunedoara, Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Gorj, Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Hunedoara, Administrația Națională Apele Române-SGA Gorj, Administrația Națională Apele Române-SGA Hunedoara, DADR Gorj, DADR Hunedoara, Muzeul Județean Gorj „Alexandru Stefulescu”, OCPI Gorj, OCPI Hunedoara, Serviciul Public Județean Salvamont Gorj, Serviciul Public Salvamont Lupeni-Straja, Ocolul Silvic Târgu Jiu, Ocolul Silvic Bumbesti Jiu, Ocolul Silvic Padeș, Ocolul Silvic Runcu, Ocolul Silvic Tismana, Ocolul Silvic Lupeni, Ocolul Silvic Carpatina SRL.

- alte instituții: Fundația Umanitară Târgu Jiu, Asociația pentru Turism Sport și Ecologie Hai-Hui, CEZ Oltenia, ENEL Distribuție Banat SA, Asociația Drumeții Montane; Școli generale din Târgu Jiu, Facultatea de Științe Economice Târgu Jiu, Clubul Elevilor Bumbesti Jiu.

- organizații private: obștile constituite în localitățile din județul Gorj și composesoratele formate în localitățile din județul Hunedoara.

Grupul de lucru pentru elaborarea Planului de Management al sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest a utilizat în elaborare „Ghidul pentru elaborarea planurilor de management pentru ariile protejate din România” elaborat de Fauna&Flora International în cadrul proiectului

„Managementul Conservării Biodiversității din România” cu numărul RO-GE-44176 finanțat de Banca Mondială.

Planul de management se aprobă prin Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Planul de management este un document care se elaborează pe termen lung, într-o manieră flexibilă și are o valabilitate de 10 ani. Acesta conține obligatoriu un plan de acțiuni, care va fi revizuit o dată la 5 ani, sau și mai repede, dacă este necesar.

CAPITOLUL II - Descrierea Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

2.1. Informații generale

2.1.1. Localizare

Principalele elemente de localizare sunt: coordonatele, regiunea geografică și ecologică, altitudinea, suprafața, regiunea administrativă, punctele de intrare în sit.

Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest are ca limite coordonatele 45°9'5" latitudine nordică și 23°4'44" longitudine estică, este situat în NV-ul Regiunii istorico-geografice Oltenia (pe raza localităților Bumbești-Jiu, Turcinești, Tismana, Stănești, Schela, Runcu, Peștișani, Padeș, Godinești) și pe mici suprafețe în județele Hunedoara (localitățile Uricani, Lupeni, Vulcan), Anexa nr. 1 la planul de management, fig. 1 și 2.

Teritoriul pe care este amplasat Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest face parte din:

- regiunea biogeografică alpină și continentală (Anexa nr. 1 la planul de management, fig. 3 și tabelul 2.1).

- regiunea ecologică Carpații Meridionali, conform caracteristicilor prezentate în tabelul 2.2.

Altitudinea la care este situat situl prezintă următoarele valori:

- altitudinea minimă 192 m.

- altitudinea medie 835 m.

- altitudinea maximă 1940 m.

Suprafața sitului este de 86.958 ha, adică aproximativ 0,64% din suprafața țării.

Tabelul 2.1

Încadrarea UAT, din situl Nordul Gorjului de Vest, în regiunea biogeografică
(extras din Studiul privind valorificarea patrimoniului natural, cultural și istoric,
UAT Gorj-2011)

Județul	Unitatea administrativ- teritorială	Regiunea			
		Continentală		Alpină	
		Suprafața (ha)	%	Suprafața (ha)	%
Gorj	Bumbești-Jiu	7709	36	13471	64
	Padeș	24934	66	12808	34
	Peștișani	10700	56	8372	44
	Runcu	7408	27	19815	73
	Schela	3694	41	5380	59
	Stănești	4095	40	6244	60
	Tismana	18771	69	8352	31
	Turcinești	2269	100	-	-
	Godinești	4999	100	-	-
Hunedoara	Lupeni	-	-	< 1	100
	Uricani	-	-	3	100
	Vulcan	-	-	< 1	100

Tabelul 2.2

Încadrarea UAT, din situl Nordul Gorjului de Vest, în regiunea ecologică
(extras din Studiul privind valorificarea patrimoniului natural, cultural și istoric,
UAT Gorj-2011)

Județul	Unitatea administrativ- teritorială	Regiunea					
		Păduri montane carpatice		Păduri panonice de amestec		Păduri balcanice de amestec	
		Suprafața (ha)	%	Suprafața (ha)	%	Suprafața (ha)	%
Gorj	Bumbești-Jiu	13631	64	6806	32	743	4
	Padeș	13009	100	-	-	24733	100
	Peștișani	8532	100	-	-	10540	100
	Runcu	20096	100	-	-	7127	100
	Schela	5441	60	321	4	3313	37

	Stănești	6244	60	40	1	4055	39
	Tismana	8633	100	-	-	18490	100
	Turcinești	-	-	281	100	1988	100
	Godinești	-	-	-	-	4999	100
Hunedoara	Lupeni	< 1	100	-	-	-	-
	Uricani	3	100	-	-	-	-
	Vulcan	< 1	100	-	-	-	-

Accesul în sit se face pe: DN 66A din Câmpul lui Neag, DJ 672C între Câmpul lui Neag-Runcu-Răchiți, DJ 664 între Vulcan-Schela, DJ 664A Bulzești-Stănești-Curpen, DJ 672B Târgu Jiu-Bârsești-Ursați-Frătești-Suseni-Pârvulești, DN 67D Târgu-Jiu-Peștișani, DJ 672 Godinești-Pocruia și Godinești-Tismana, DN 67D Arcani-Peștișani-Padeș, DN 671 Baia de Aramă-Padeș-Călugăreni-Cloșani.

2.1.2. Proprietatea terenurilor și drepturile de management

Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se află în proporție de cca 96% pe raza localităților Padeș, Tismana, Peștișani, Runcu, Stănești, Schela, Bumbesti-Jiu, Turcinești, Godinești din județul Gorj și de cca 4% pe raza localităților Uricani, Vulcan și Lupeni din județul Hunedoara.

Proprietatea este preponderent de stat, cu mențiunea că ponderea proprietății private are un trend ascendent ca urmare a retrocedărilor de terenuri către foștii proprietari sau asociații ale acestora.

Din analiza fișelor statistice a localităților pentru perioada 2010-2012 (sursa Institutul Național de Statistică), referitor la evoluția datelor înregistrate în domeniul agricol se constată:

- suprafața totală a localităților din județul Gorj este de 167.022 ha din care 48.776 ha cu destinație agricolă și 118.246 ha cu destinație neagricolă (din care 110.190 ha cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră).

- în domeniul privat, suprafața totală este de 64.117 ha din care 43.087 ha cu destinație agricolă și 21.030 ha cu destinație neagricolă (din care 16.671 ha cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră).

2.1.4. Limite

Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest este situat între Parcul Național Defileul Jiului la est și Parcul Național Domogled-Valea Cernei la vest (care cuprinde 71 % din

teritoriul comunei Padeș și 10% din teritoriul comunei Tismana), Anexa nr. 1 la planul de management, fig. 4.

De asemenea, situl nu cuprinde zonări sau delimitări interioare, cu excepția ariilor protejate existente pe teritoriul acestuia. O posibilă zonare poate apărea doar în funcție de distribuția speciilor și habitatelor pentru care situl a fost protejat.

Suprapunerea Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest cu alte arii naturale protejate

În interiorul Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest există mai multe arii naturale protejate de interes național, cu statut diferit de protecție, regăsindu-se atât monumente ale naturii, cât și rezervații naturale. Aceste arii naturale protejate (tabelul 2.3., prezentate și în Anexa nr. 1 la planul de management, fig. 8) sunt:

a) - monumente ale naturii: Piatra Andreaua, Izvoarele Izvarnei, Peștera Gura Plaiului, Izbucul Jaleșului și Dealul Gornicelu

b) - rezervații naturale: Cotul cu Aluni, Rezervația Botanică Cioclovina, Cornetul Pocruiei, Pădurea Răchițeaua, Pădurea Tismana-Pocruia, Dumbrava Tismanei, Muntele Oslea, Piatra Boroștenilor, Pădurea Gornicel, Cheile Sohodolului, Cheile și Peștera Pătrunsa, Cheile gropului Sec.

Piatra Andreaua, este situată în comuna Tismana, satul Sohodol, pe o suprafață de 1,0 ha.

Izvoarele Izvarnei (categoria III IUCN), în comuna Tismana, ocupă 500 ha și sunt renumite pentru izbucuri, relief carstic cu peisaje frumoase (Peștera Fușteica și Cheile Izvarnei), floră și faună cu elemente sudice.

Peștera Gura Plaiului (categoria III IUCN), se găsește în comuna Tismana, este o rezervație speologică cu lungimea de 150 m și intrare prin aven, a fost declarată monument al naturii, nu este amenajată turistic și nu se vizitează, este interesantă prin endemismul regional coleopterul *Tismanella chappusi*, aflat în număr extraordinar de mare.

Izbucul Jaleșului din comuna Runcu, pe 20 ha cu relief carstic, floră și faună specifice, (categoria III IUCN).

Dealul Gornăcelu din comuna Schela, renumit prin depozitele de tip recifal cu *Serpula gregalis* și *Cardium* sp., (categoria III IUCN).

Cotul cu aluni (categoria IV IUCN), este situat pe teritoriul administrativ al comunei Tismana, în nordul acesteia, între râul Tismana și pârâul Pârğașului, la circa 2 km nord-est de Mănăstirea Tismana în raza Ocolului Silvic Tismana și are o suprafață de 25 ha, fiind renumit prin specii de alun turcesc, carpen, frasin, corn, scumpie, frăsiniță și flora însoțitoare de origine mediteraneeană.

Rezervația Botanică Cioclovina (categoria IV IUCN), din comuna Tismana, pe 12 ha în porțiunea dinspre vârf cu pajiște de stâncărie și specii rare de sorb.

Cornetul Pocruiei (categoria IV IUCN), din comuna Tismana, ocupă 70 ha cu arboret de stejar pufos, scumpie și flora specifică însoțitoare.

Pădurea Răchițeaua (rezervație naturală mixtă), comuna Runcu, pe 1200 ha cu aspect peisagistic și floră însoțitoare.

Pădurea Pocruia-Tismana (categoria IV IUCN), este situată la 400 m altitudine, se întinde pe o suprafață de 52 ha de pădure cu exemplare foarte frumoase de castan bun-comestibil (*Castanea sativa*) și flora însoțitoare, amestecate pe alocuri cu specii de stejar și fag. Mulți arbori au circumferința de peste 1,50 m și ating vârsta de peste două secole. Pe substratul stâncos, castanii au condiții bune de climă datorate reliefului (ca o căldare), o temperatură medie anuală de peste 9°C și mai mult de 925 mm precipitații, cu ierni blânde și verile nu excesiv de calde. Se realizează astfel aici, condiții de viață apropiate de cele ale bazinului Mediteranei, locul de origine al castanului. Planta a fost adusă de călugări cu secole în urmă la Mănăstirea Tismana și cultivată aici, de unde s-a răspândit pe cale naturală. Este și rezervație științifică și seminceră.

Dumbrava Tismanei (rezervație naturală forestieră), situată în comuna Tismana pe 363 ha și interesantă prin speciile de stejar și aspectul peisagistic deosebit.

Muntele Oslea (comuna Padeș și orașul Tismana), 280 ha, denumit și Piatra Craiului în miniatură, este o rezervație mixtă complexă (categoria IV IUCN), accesibilă numai pe o potecă din localitatea Tismana pe Plaiul Tismana, din Valea Motrului de la Poienile de Sus, pe dealul Frumosu și dealul Boul, precum și din Valea Jiului de Vest de la casa de vânătoare Câmpușel.

Piatra Boroștenilor, ocupă 28 ha pe raza comunei Peștișani, cu vegetație de stâncărie și fâgete cu *Hepatica transsilvanica*; este o rezervație naturală mixtă din categoria IV IUCN.

Pădurea Gornicel din Bumbăști-Jiu, satul Pleșa, este o rezervație naturală forestieră cu o suprafață de 85 ha cu pin silvestru și flora însoțitoare.

Cheile Sohodolului. Este rezervația naturală mixtă din categoria IV IUCN, situată în munții Vâlcan, pe teritoriul comunei Runcu, în partea sudică a bazinului hidrografic al văii Sohodolului, fiind unică prin tunelele săpate de apă în pereții Clădirii și Nărilor, a cascadelor colorate, care cad din versanți numai în perioadele cu ploi, precum și prin curioasa formă carstică rămasă suspendată (Inelul).

Din punct de vedere geografic, cheile Sohodolului constituie o rezervație complexă de interes peisagistic și floristic, pe o lungime de 10 km, cuprinzând întreaga fâșie calcaroasă tăiată de apa Sohodolului, inclusiv rezervația naturală Cheile și Peștera Pătrunsa, cu un aspect peisagistic deosebit, câmpurile de lapiezuri de la Tufaia, peșterile, izburile, vegetația de stâncărie calcaroasă cu multe rarități floristice și specii rare de faună.

Cheile Pătrunsa, comuna Runcu, pe 10 ha, rezervație naturală din categoria IV IUCN.

Cheile Gropului Sec, comuna Runcu, sat Bâlta, este o rezervație naturală mixtă importantă prin relieful carstic complex, izvoare carstice, pâncuri de *Pinus nigra* subsp. *banatica* în amestec cu *Pinus sylvestris*.

Peștera Lazului (categoria III IUCN), din comuna Padeș: prima descriere aparține lui P. A. Chappuis și A. Winkler (în P. A. Chappuis și R. Jeannel, 1951), care au vizitat-o în 1928 descriere a unei porțiuni de aproximativ 170 m. În 1961, peștera a fost explorată în întregime de V. Decu și M. Bleahu.

Peștera este săpată în masivul Sohodol, în versantul drept al Văii Motrul Sec, la 370 m altitudine și la 1,0 m deasupra râului.

Peștera Lazului reprezintă un meandru subteran al Motrului Sec prin care, într-o prima fază, se drena în permanență apa acestei văi. O mare parte a rețelei subterane se află sub nivelul cursului, iar la viituri apa care se pierde urcă în rețea, o îneacă (în afara culoarelor fosile, dispuse la etaj) și părăsește peștera în stare limpede pe la deschidere.

Prin morfologia ei, Peștera Lazului reprezintă unul dintre cele mai interesante exemple de geneză a unei rețele subterane în regim freatic.

Este o peșteră caldă (10,8°C în profunzime), foarte umedă și cu caracter dinamic, datorită structurii rețelei (care prezintă multe strâmtoni) și cursului de apă. În timpul iernii curentul rece care pătrunde în peștera usucă pereții și îngheață apa de infiltrare până în zona strâmtonii duble și chiar dincolo de aceasta.

Peștera se remarcă prin fenomene carstice spectaculoase cu aspecte concreționare și galerii înguste și poate fi vizitată în totalitate în perioade de secetă. Până la primul sifon nu este nevoie de un echipament de protecție special, ci doar de mijloace de iluminare.

Pădurea Gorganu (21,30 ha) din comuna Padeș, este rezervație naturală forestieră din categoria IV IUCN și adăpostește specii de alun turcesc, precum și flora însoțitoare de influență submediteraneană, situată la 14 km de satul Motru Sec.

Cheile Șușiței din comuna Runcu, sat Dobrița, pe 10 ha.

Tabelul 2.3.

Categoriile de arii naturale protejate de interes național incluse în situl Natura 2000 - Nordul Gorjului de Vest ROSCI0129

Categoria	Denumirea	Amplasarea	Suprafața (ha)	Anul declarării
Monumente	Piatra Andreaua	Tismana	1	2000
	Izvoarele Izvarnei		500	1982
	Peștera Gura Plaiului		10	1955

ale naturii	Izbucul Jaleșului	Runcu	20	1982
	Dealul Gornicelu (Gornăcelu)	Schela	1	1982
Rezervații naturale	Cotul cu Aluni	Tismana	25	1982
	Rezervația botanică Cioclovina		12	1982
	Cornetul Pocruiei		70	1982
	Pădurea Răchiteaua		1200	1982
	Pădurea Tismana-Pocruia		51,6	1982
	Dumbrava Tismanei		363	1982
	Muntele Oslea		Tismana-Padeș	280
	Piatra Boroștenilor	Peștișani	28	1982
	Pădurea Gornicel	Bumbești-Jiu (Pleșa)	85	1982
	Cheile Sohodolului	Runcu	350	1982
	Cheile și Peștera Pătrunsa		78	2007
	Cheile Gropului Sec		1562	1982

2.2. Mediul fizic

2.2.1. Geologia

În Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se remarcă diferențieri structurale conforme unităților mari de relief care se succed de la nord spre sud (munți, dealuri și depresiuni subcarpatice, dealuri piemontane).

Unitățile montane, care aparțin zonei cristalino-mezozoice a orogenului carpatic, sunt alcătuite din:

- șisturi cristaline epimetamorfice străpunse de numeroase corpuri granitice, acoperite de o cuvertură sedimentară mezozoică, predominant calcaroasă (munții Vâlcan).

- șisturi cristaline mezo-katametamorfice (paragneise, cuarțite, amfibolite, calcare cristaline) în Munții Godeanu.

Unitatea subcarpatică, care aparține structural zonei de molasă neogenă a Depresiunii Getice, este alcătuită din formațiuni sedimentare cutate de vârstă eocenă (conglomerate, gresii), torțoniană (marne, gresii), sarmațiană (conglomerate, argile, nisipuri) și pliocenă (nisipuri, marne, cărbuni).

Cuaternarul este reprezentat prin nisipuri și pietrișuri care alcătuiesc întinse terase fluviale în lungul râurilor.

Dealurile piemontane getice sunt alcătuite din:

- depozite romaniane (nisipuri, argile, marne)
- cuaternare inferioare (pietrișuri, nisipuri, în structură monoclinală).

Trecerea de la rocile mai dure ale Carpaților, cu un relief accidentat, pante și fragmentare mare, dar protejate bine de păduri, către rocile sedimentare mai moi, puțin rezistente la eroziune, ale Subcarpaților și Piemontului Getic, cu pante moderate, dar lipsite de protecția eficientă a pădurilor, poate fi surprinsă sub raportul dinamicii actuale a reliefului, în două etaje morfodinamice (montan și colinar).

Pe teritoriul sitului sunt prezente roci metamorfice reprezentate prin șisturi cristaline (amfibolite, șisturi clorito-sericitoase, conglomerate, arcoze, gresii și calcare cristaline) străpunse de intruziuni granitice precambriene și hercinice, la locul de străpungere suferind ușoare cutări.

Către periferia zonei montane, rocile metamorfice sunt acoperite de o cuvertură de roci sedimentare în care predomină și se impun în peisajul geomorfologic calcarele de diferite subtipuri litologice și faciesuri.

Depozitele calcaroase mezozoice au grosimi de 500-750 m, grosime care le conferă un mare potențial de carstificare.

Desfășurarea altitudinală a reliefului pe direcția N-S, pe o altitudine între 192-1940 m, determină etajarea întregului complex natural de factori care condiționează la rândul lor tipul, extinderea și intensitatea proceselor actuale de modelare.

2.2.2. Geomorfologia/Formele de relief

Teritoriul sitului este amplasat într-un amfiteatru natural dispus pe o suprafață mare și situat în regiunea biogeografică alpină, în ecoregiunea Carpaților Meridionali, pe versantul sudic al sectorului de vest al acestora, într-o zonă cu influențe climatice submediteraneene, cu largă extensiune a calcarelor, o expoziție preponderent sudică, corelate cu marea amplitudine altitudinală și fragmentarea accentuată a reliefului (Anexa nr. 1 la planul de management, fig. 5).

Relieful din zona de nord vest a județului Gorj, în care se găsește situl, este constituit dintr-o fâșie subcarpatică cu două aliniamente care alternează cu depresiuni și dintr-o ramă montană a cărei morfologie este mult mai impunătoare și complexă și cuprinde mare parte din munții Vâlcan și o parte mică din munții Godeanu (Anexa nr. 1 la planul de management, fig. 6).

Munții Vâlcan, sunt situați în nord-vestul sitului, între râurile Jiu și Motru, au înălțimi care variază între 1945 m, Vârful Orlea și 400-500 m pe linia localităților Porceni-Curpen-Dobrița-Valea Mare-Boroșteni-Pocruia-Padeș. Culmile sunt ușor accesibile, cu plaiuri deschise presărate cu numeroase stâne. Acești munți au un aspect asimetric, terminându-se brusc spre Depresiunea Petroșani și în trepte spre Depresiunea Subcarpatică Gorjeană. Sunt alcătuiți predominant din șisturi

cristaline în care apar intruziuni de granite. Plaiurile unduitoare ale Platformei Gornovița sunt locuite din preistorie, platforma fiind fragmentata de afluenții Jiului (Tismana, Bistrița, Sohodol și Șușița) care își au obârșia în platforma înaltă. Masivul este în mare parte împădurit, exceptând bordura calcaroasă sudică cu formațiuni endocarstice și exocarstice.

Munții Godeanu, se desfășoară pe o arie îngustă, în colțul nord-vestic al sitului, au aspect de platoșă cu abrupturi puternice și prezența reliefului glaciatic pe marile înălțimi. Culmile muntoase au altitudini medii între 1800-2000 m. Varietatea peisajului este dată de netezimea platformelor de eroziune, aspectul mai greoi al culmilor, de urme ale eroziunii glaciare și forme carstice deosebite.

Deși sunt unități naturale distincte cele două elemente teritorial-geografice constitutive ale sitului, toate componentele naturale și așezările umane (care sunt dispuse de-a lungul limitei sudice), cu specificul economic și etnografic, se completează într-o armonie perfectă.

Altitudinea mare, versanții abrupti și văile puternic adâncite precum și lipsa unor bazine depresionare, au impus restricții la apariția și dezvoltarea așezărilor umane în zona montană.

Amplitudinea altitudinală ridicată (1748 m) și înclinările preponderente ale versanților, inclusiv din fondul forestier, care depășesc 31° demonstrează marea vulnerabilitate la eroziune, alunecări de teren și la acțiunile distructive datorate vântului.

Prin valorile altitudinale extreme și prin ecartul altitudinal amintit, teritoriul sitului deține recordul absolut în raport cu alte arii naturale protejate existente și potențiale din țară și Europa, cel puțin în banda latitudinală mediană.

Poziția în SV-ul arcului carpatic, cu influențe climatice submediteraneene, largă extensivitate a calcarelor, expoziția preponderent sudică și corelația cu marea amplitudine altitudinală și fragmentarea accentuată a reliefului oferă condiții biopedogeografice diverse și constituie avantaje majore în distribuția speciilor vegetale și animale.

Principalele categorii funciare sunt reprezentate de păduri cu zone întinse virgine și cvasivirgine, pajiști, stâncării, abrupturi, chei, poieni și terenuri agricole.

2.2.3. Hidrologia

Râurile care străbat teritoriul județului Gorj asigură o densitate medie a rețelei hidrografice de $0,5 \text{ km/km}^2$, un debit multianual specific de apă de 40 l/sec/km^2 în zona montană înaltă a munților Godeanu și Vâlcan, respectiv $2-3 \text{ l/sec/km}^2$ în zona piemontană de sud.

Rețeaua hidrografică din zona sitului aparține unui singur bazin colector, Jiul. Înainte de pătrunderea în aria piemontului, afluenții Jiului cu originea în masivul Vâlcan (Șușița, Sohodol, Jaleș, Bistrița și Tismana) traversează o bandă de roci carbonatice cu porozitate fisural - carstică, cu numeroase izvoare și importante fenomene carstice, existând transferuri de apă între bazinele hidrografice.

Ca urmare a aportului din subteran, în vecinătatea liniei de izvoare Coșteni-Izvarna, scurgerea medie este mai mare cu cca 900 mm/an decât valorile regionale.

În bazinul Sohodol-Jaleș, subasamentul de calcare carstificate favorizează circulația unor volume mari de apă între bazinele lor hidrografice prin subteran. Astfel, în defileul de la Runcu, Sohodolul înregistrează pierderi de apă, având o scurgere medie de 630 mm/an, pentru ca în aval de această localitate, după primirea unor afluxuri importante de apă din baza carbonatică carstificată, scurgerea medie să urce la 1060 mm/an.

Rețeaua hidrografică a sitului este formată din numeroase râuri importante.

Principalele cursuri de apă de la vest la est sunt (Anexa nr. 1 la planul de management, fig.7):

- Jiul, la vest, care formează o parte a limitei nordice a sitului.

- Motru: are 80 km lungime, este cel mai important afluent al Jiului, izvorăște din munții Mehedinți de sub vârful Piatra Arsă la circa 1230 m altitudine și are o suprafață de bazin de 1874 km², o altitudine medie de 401 m și o pantă medie a bazinului de 78 m/km. Cursul superior se caracterizează printr-o vale adâncită în formă de V, caracter care se accentuează în zona calcarelor jurasice, unde râul Motru formează cheile cu aceleași nume care țin până în dreptul localității Cloșani. În aval de această localitate râul Motru străbate depresiunea de la Baia de Aramă în care pantele se mențin în jur de 32 ‰, albia se lărgiște iar cursul se meandreează ușor. În aval de localitatea Apa Neagră, respectiv sectorul mijlociu al râului, valea străbate partea de sud-vest a Piemontului Getic, caracterizându-se prin pantă în jur de 13 ‰, curs meandrat și o albie majoră largă. Ca principalii afluenți primește râul Cosuștea din podișul Mehedinți și râul Hușnița din sudul Piemontului Getic. În cursul inferior aval de Strehaia valoarea pantelor scade până la 8‰, albia majoră are lățimi de 2-3 km, iar albia minoră are un curs meandrat și divagant.

- Tismana: are 42 km lungime și drenează împreună cu afluenții săi versantul sud-sud vestic al munților Vâlcan, zona Subcarpatică Olteană și confluează cu râul Jiu în dreptul localității Stejerei, însumând o suprafață de 894 km², are altitudinea medie a bazinului de 581 m și o pantă medie a bazinului de recepție de 140 m/km. Tismana izvorăște la o altitudine de 1460 m, este alimentată de izvoare care culeg apele între vârfurile Păltiniș și Piatra Boroștenilor și apele Tismăniței și Bistriței (care își adună apele de sub Muntele Oslea) și străbate strâmțori și chei având râurile Vija și Bistricioara ca afluenți importanți și până în apropiere de postul hidrometric Godinești, valea prezintă caractere tipice montane cu pantă mare care depășesc 60 ‰. Este caracteristic pentru cursul superior atât al râului Tismana cât și ai afluenților principali (Bistrița cu Sohodol), străbaterea unei fâșii calcaroase care dă naștere unor fenomene specifice precum și prezența a numeroși afluenți mici, caracterizați printr-o alimentare constantă din pânza freatică (izvorul Vâlceaua, izvorul Jaleș). Cursul mijlociu străbate depresiunea Tismana, dealurile

Subcarpatice Gorganul și Gornovița. Pantele râului scad în acest sector de la 55 ‰ la confluența cu Pocruia la 37 ‰ la postul hidrometric Stejerei, văile devin largi, inundabile la ape mari, terasele evidente. În cursul inferior aceste caractere se accentuează, albia majoră atingând lățimi apreciabile, iar panta scade sub 27 ‰. Afluenții păstrează aceleași caractere montane, văi ascuțite (în formă de V), pante accentuate, regim de torențialitate în sectorul superior, iar spre confluență văile devin largi, inundabile și pantele mici.

- Pocruia: are 15 km lungime, face parte din bazinul Tismana și izvorăște din muntele Piatra Tăiată după care străbate o zonă de relief carstic.

- Bistrița: 45 km lungime (afluenți: Bistricioara-13 km lungime).

- Șușița, cu izvoarele de sub vârful Straja prin pâraiele Amaru și Cartianu. Șușița Seacă are 41 km lungime, iar Șușița Verde are ca afluenți Cartianul, Pârâul Amaru, Măcrișul.

- Sohodol are 14 km lungime, care după ce străbate un traseu lung în munți și adună o serie de afluenți (ca Valea Piva - 7 km lungime), taie Cheile Pătrunsa și Vidra și trece în depresiune prin Cheile Sohodolului.

- Porcul: 16 km lungime.

- Sâmbotin: 11 km lungime (afluenți: Vâjoaia, Viezeroiul Mare, Hărăbor-14 km lungime).

- Jaleș: 42 km lungime.

Caracteristicile regimului hidrologic, bilanțul hidric și debitele medii din aria bazinului hidrografic al Jiului în Oltenia sunt redată în tabelele 2.4 și 2.5.

Tabelul 2.4

Caracteristicile regimului hidrologic
(extras din Raportul de mediu pentru Planul de Amenajare
a Teritoriului Județean Gorj, 2011)

Râul	Stația hidrometrică	Lungime râu din confluență (km)	Suprafața (km)	Altitudine (mdM)	Debit mediu multianual (mc/s)	Debite medii minime lunare cu asigurările (mc/s)			Q _m /Q _M *
						80%	90%	95%	
Tismana	Godinești	14,4	126	501	1,66	0,300	0,220	0,160	1/2570
Motru	Cloșani	36,0	109	1019	2,60	0,555	0,475	0,400	1/4327

Bilanțul hidric și debitele medii din aria bazinului hidrografic al Jiului în Oltenia
(extras din Raportul de mediu pentru Planul de Amenajare
a Teritoriului Județean Gorj, 2011)

Râul	Postul hidrometric	Suprafața bazinului hidrografic	Precipitații	Scurgerea de suprafață	ETP	Scurgerea subterană	Debitul mediu
		km ²	mm	mm	mm	mm	m ³ /s
Jiu	Bumbești	1556	970	506	464	147	22
Jaleș	Stolojani	132	1100	1061	-	-	4,44
Motru	Apa Neagră	307	1200	691	509	200	6,73
	Fața Motrului	1701	800	264	536	74	14,3

În afara acestor râuri, în zonă există următoarele lacuri:

- Lacul Motru, situat în bazinul Motru, pe râul Motru la confluența cu râul Valea Mare, este un lac de acumulare așezat pe Dealul Mocerîța.

- Lacul Valea de Pești, situat în bazinul Jiului de vest, pe valea Jiului de vest la confluența cu râurile Valea de Pești și Sohodol, este un lac de origine nivală așezat pe Muntele Sigelu - Cioaca Neagră (N).

- Lacu Vâja, în bazinul Bistrița Gorjeană, pe râul Bistrița Gorjană la confluența cu râul Vâja, este un lac de acumulare așezat în zona Piatra Gemeni (1453 m altitudine) - Vărătic.

- Lacul Valea Mare, situat pe cursul Râului Motru.

Apele subterane sunt prezente în zonele carstice de la Runcu și Pocruia-Izvarna (Tismana), de unde se alimentează cu apă potabilă municipiile Târgu-Jiu și Craiova.

Apele freactice din ulucul depresionar Tismana-Dobrița - zona depresionară Tismana-Dobrița, cu aspectul unei câmpii întinse slab ondulate între râul Motru la vest și râul Șușița la est, are în subsolul său un strat acvifer cu dezvoltare cvasicontinuă pe direcție vest-est, fiind limitat la sud de formațiunile argiloase ale dealurilor subcarpatice interne. Acest strat acvifer este captat de puțurile domestice ale locuitorilor. Pentru stabilirea parametrilor hidrogeologici ai acestui acvifer a fost construită stația hidrogeologica de ordinul I-Tismana alcatuită din 4 foraje amplasate în această zonă. Stratul freatic apare la adâncimi între 4,0 și 10,0 m și are o grosime între 7,5 și 14,0 m.

Apele freatice din formațiunile calcaroase mezozoice. Între Valea Motrului la vest și Valea Șușiței la est, în rama sudică a Munților Vâlcan se dezvoltă aproape continuu un masiv calcaros puternic carstificat de vârsta tithonic-urgonian, în al cărui subsol există un acvifer foarte productiv cu importanță economică deosebită. Cercetările hidrogeologice pentru alimentarea cu apă a municipiului Tg. Jiu au furnizat date privind regimul apelor carstice din calcarele mezozoice ale autohtonului de pe flancul sudic al Munților Vâlcan caare formează sectorul estic Bistrița-Șușita al corpului de ape Tismana-Dobrița. În acest sector, principala captare de ape subterane este Captarea izvorului Runcu-Sohodol, cu un debit proiectat de 315 l/s. Tot din acest corp de ape subterane au fost prelevate probe de apă din izvoarele Vâlceaua, Jaleș și Pătrunsa.

2.2.4. Clima

Clima este temperat continentală de tranziție cu o mare varietate de nuanțe, în care altitudinea impune etajarea elementelor climatice.

Radiația solară are valori cuprinse între 1100 kcal/cm³/an în partea nordică și crește spre sudul județului ajungând la 1225 1100 kcal/cm³/an.

Statistic, etajul montan se desfășoară la baza masivelor și în depresiuni, cu temperaturi medii cuprinse între limitele de 6°C și respectiv 2°C și valori ale precipitațiilor între 1000-1200 mm/an.

Vârfurile de peste 1700 m au valori climatice caracteristice etajului aplan, respectiv temperaturi sub 2°C și precipitații de peste 1200 mm/an.

Temperatura medie multianuală variază de la +10,8°C în zona de sud (Crușeț, Țânțăreni, Ionești) la +10,2°C la Târgu Jiu sau +4,5°C la altitudinea cea mai ridicată.

Pentru Munții Vâlcan, datorită altitudinii mai mici și culmilor mai domoale, valorile temperaturii și ale celorlalți factori meteorologici sunt mai reduse, cu excepția zonelor calcaroase în care datorită albedoului, temperaturile sunt puțin mai ridicate (cu 0,5-1,0°C la medie).

Cantitatea medie multianuală de precipitații variază de la 585 mm (Țânțăreni) și 750 mm (Tg. Jiu) la peste 1500 mm în zona cea mai înaltă a Lanțului Carpat Meridional.

Cantitatea anuală de precipitații căzute în anul 2009 la Tg. Jiu, 802,9 l/mp, este excedentară comparativ cu cantitatea medie multianuală pe perioada 1901-1990 (759,5 l/mp).

Cantitatea minimă de precipitații înregistrată la Tg. Jiu (de la 1958) a fost de 333,4 l/mp în anul 2000, iar maxima istorică înregistrată de 1121,9 l/mp în anul 2005.

Dacă în aria muntoasă, precipitațiile variază de la 925 la 1400 mm/an, determinând la nivelul circurilor glaciare o scurgere medie de 1300 mm/an, la contactul dintre Piemontul Getic și zona orogenică precipitațiile se reduc la 900 -1000 mm/an.

Precipitațiile înregistrează un maxim al valorilor în perioada mai-iunie și noiembrie în timp ce minimul este caracteristic lunii februarie.

Stratul de zăpadă are o repartiție neuniformă, în zona montană înaltă (Vâlcan, Godeanu, Parâng) la peste 1500-1600 m durează 180-200 zile/an și are o grosime de 7-8 m în zonele adăpostite în timp ce în zona munților mijlocii durata zăpezii este între 140-150 zile/an și scade la 60-80 zile/an în zonele de podiș.

Direcția predominantă a vânturilor este dinspre nord și nord-vest pe culmile înalte, iar în zonele depresionare predomină vânturile de origine tropicală dinspre sud și sud-est. Existența foehnului pe versanții sudici ai munților produce declanșarea avalanșelor dacă temperatura este de 0°C. În general, frecvența și intensitatea vânturilor crește pe măsură ce ne deplasăm spre nord.

Direcția și viteza maximă a vântului sunt din V, NV cu media de 8 m/s, iar viteza maximă înregistrată (de la 1992) a fost de 18 m/s.

Vântul dominant este austrul, care bate mai ales primăvara și vara.

2.2.5. Soluri/Subsoluri

Repartiția teritorială a solurilor din situl Natura 2000 - ROSCI0129-Nordul Gorjului de Vest este prezentată în tabelul 2.6.

Tabelul 2.6

Denumirea solurilor din sit
(după Oficiul de Studii pedologice și Agrochimice Gorj)

Teritoriul	Locația	Denumirea solului	Suprafața (ha)
Padeș	Zona de munte	Districambosoluri tipice, scheletice, litice	3712
		Prepodzoluri tipice scheletice, litice	1666
		Podzoluri tipice scheletice, litice	428
		Eutricambosoluri rodice scheletice, litice	1286
		Regosoluri tipice, scheletice, roci la zi	1424
	Zona subcarpatică	Luvisoluri stagnice	450
Tismana	Zona de munte	Districambosoluri tipice, scheletice, litice	7978
		Prepodzoluri tipice scheletice, litice	2330
		Podzoluri tipice, litice	2900
		Eutricambosoluri rodice, litice	4322
		Litosoluri scheletice, Regolosuri tipice	3537
		Regosoluri tipice, scheletice și roci la zi	2394

	Zona subcarpatică	Preluvosoluri stagnice	427
		Luvosol stagnic	785
		Luvosol albic stagnic	566
Godinești	Zona subcarpatică	Luvosoluri albice stagnice	183
		Eutricambosoluri tipice, stagnice	228
Peștișani	Zona de munte	Prepodzoluri tipice, scheletice, litice	4449
		Podzoluri tipice, litice	3034
		Eutricambosoluri rodice, litice	3297
		Regosoluri tipice, roci la zi	2630
	Zona subcarpatică	Preluvosol stagnic	396
		Luvosol stagnic	750
Luvosol albic stagnic		408	
Runcu	Zona de munte	Districambosoluri tipice, scheletice, litice	6607
		Prepodzoluri tipice, litice	5136
		Litosoluri scheletice	2500
		Eutricambosoluri rodice scheletice, litice	2874
		Regosoluri tipice, scheletice, roci la zi	4685
	Zona subcarpatică	Preluvosoluri stagnice	2188
		Luvosoluri stagnice	1170
		Luvosoluri albice stagnice	149
Stănești	Zona de munte	Districambosoluri tipice, scheletice, litice	1919
		Prepodzoluri tipice, litice	1837
		Litosoluri scheletice	953
		Eutricambosoluri rodice litice	695
		Regosoluri tipice și scheletice, roci la zi	683
	Zona subcarpatică	Preluvosol stagnic	212
		Luvosol stagnic	343
		Luvosol albic stagnic	63
Schela	Zona de munte	Districambosoluri tipice, scheletice	1791
		Prepodzoluri tipice, litice	1210
		Podzoluri tipice, litice	1175
		Eutricambosoluri rodice litice	375
		Regosoluri tipice scheletice, roci la zi	1959
	Zona subcarpatică	Preluvosol stagnic	125

		Luvosol stagnic	728
Turcinești	Zona de munte	Regosoluri tipice	61
Bumbești-Jiu	Zona de munte	Districambosoluri tipice, scheletice, litice	649
		Prepodzoluri tipice, scheletice, litice	362
		Litosoluri scheletice	254
		Regosoluri tipice, scheletice, roci la zi	233

În zona piemontană și în sudul dealurilor subcarpatice domină solurile brune podzolice, în asociație cu soluri brune. Solurile montane sunt de regulă scheletice și au grosime redusă.

Solurile azonale s-au format datorită condițiilor locale, ocupă suprafețe mai mici și cuprind: rendzine, glebosoluri sau hidrisoluri freactice, stagnosoluri sau hidrisoluri pluviale, litosoluri, regosoluri, aluviosoluri și tehnosoluri.

2.3. Mediul biotic

2.3.1. Flora și comunitățile de plante

În funcție de condițiile fizico-geografice pe teritoriul sitului se găsesc concentrate un număr de 24 de habitate ce adăpostesc o floră și faună sălbatică bogată. Astfel, în urma studiilor de inventariere recente au fost identificate 5 specii de floră și 27 specii de faună.

Flora sitului este caracteristică Carpaților Meridionali, cu unele particularități conferite de relief, altitudine, climă, natura rocilor și a solului.

Centralizând rezultatele cercetărilor efectuate până în prezent, putem spune că diversitatea floristică este mare. Numărul mare de plante vasculare se explică atât prin condițiile geomorfologice, cât și prin cele pedoclimatice.

Vegetația naturală din teritoriul cercetat în situl Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest ocupă în prezent suprafețe destul de mari. Dintre toate tipurile de vegetație naturală, cea mai mare importanță în economia și peisajul regiunii o au pădurile și pajiștile.

Se constată o diferențiere a învelișului vegetal pe latitudine și altitudine, în strânsă legătură cu factorii climatici și edafici. Aceste formațiuni vegetale, unele dintre ele bine individualizate fizionomic, caracterizează etajele de vegetație din sit.

Zona alpină este cuprinsă între 1600-2518 m și cuprinde o subzonă alpină inferioară între limita superioară a pădurii și 1200-2200 m și o subzonă alpină superioară situată între 2100-2200 m și 2518 m altitudine maximă a Vârfului Parângul Mare.

Subzona alpină superioară se caracterizează prin ierni geroase cu zăpezi mari și veri scurte și relativ călduroase, vânturi aproape permanente și cuprinde:

- vegetație lemnoasă, care se compune din: *Salix herbacea*, *Salix retusa*, *Rhododendron myrtifolium*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Loiseleuria procumbens*.

- covorul plantelor erbacee este presărat cu: *Festuca airoides*, *Oreochloa disticha*, *Nardus stricta*, *Primula minima*, *Potentilla ternata*, *Agrostis rupestris*.

Subzona alpină inferioară este caracterizată prin:

- formațiuni lemnoase arbustive de *Pinus mugo*, *Juniperus sibirica*, *Rhododendron myrtifolium*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Festuca rubra*.

- pajiști dominante de *Nardus stricta*, *Agrostis rupestris*, *Carex sp.*, *Gentiana lutea* (monument al naturii), *Polygonum viviparum*, *Trollium europaeus*.

Pădurile acoperă în general versanții până la altitudinea de 1400-1500 m.

Subzona forestieră cuprinde în ordinea coborârii altitudinale subzona coniferelor, subzona fagului și subzona stejarului.

Subzona coniferelor prezintă următoarele caracteristici:

- este reprezentată printr-o bandă îngustă de păduri de *Picea abies* și *Abies alba*, care de multe ori este întreruptă de pădurile de *Fagus sylvatica* care urcă până la golurile alpine.

- în raport cu zona alpină, numărul plantelor care trăiesc în această subzonă este mai mare, datorită condițiilor climatice mai propice.

- vegetația lemnoasă cuprinde: *Picea abies*, *Abies alba*, *Fagus sylvatica*, *Alnus viridis*, *Sambucus racemosa*, *Lonicera caprifolium*, *Rubus idaeus*.

- dintre plante ierboase întâlnim: *Dryopteris filix-mas*, *Vaccinium myrtillus*, *Gentiana asclepiadea*, *Valeriana montana*, *Chrysanthemum rotundifolium*, *Festuca rubra*

- în compoziția pajiștilor se întâlnesc speciile: *Nardus stricta*, *Agrostis tenuis*, *Carex ovalis*.

Subzona fagului:

Fagul este una din speciile lemnoase cele mai răspândite din situl Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest, constituind cea mai mare parte din pădurile depresiunii subcarpatice și montane inferioare.

Această subzonă se caracterizează prin:

- are o mare amplitudine altitudinală 600-1700 m având interferări cu subzonele învecinate stejarului și coniferelor.

- plante lemnoase: *Pinus sylvestris*, *Castanea sativa*, *Carpinus betulus*, *Betula pendula*, *Ulmus glabra*, *Salix caprea*, *Tilia tomentosa*, *Populus tremula*.

- stratul ierbos al pădurilor de *Fagus sylvatica* cuprinde printre alte plante speciile: *Helleborus purpurascens*, *Hepatica nobilis*, *Dentaria bulbifera*, *Pulmonaria officinalis*, *Symphytum tuberosum*, *Atropa belladonna* etc.

La limita superioară pădurile de fag se amestecă cu molidul pentru ca până la nivelul pajiștilor subalpine să întâlnim pădurile de molid. În aceste păduri se întâlnesc un număr restrâns de specii lemnoase. Dintre acestea cel mai obișnuit este bradul care apare mai mult pe văile joase și umede, *Acer pseudoplatanus*, *Ulmus glabra*, *Fraxinus excelsior* și *Fagus sylvatica*.

Subzona stejarului cuprinde pădurile de *Quercus petraea*. Ele au în alcătuire câteva specii forestiere ca *Ulmus glabra*, *Malus sylvestris*, *Sorbus torminalis* și o mare varietate de plante. În depresiunile Novaci, Crasna se întâlnesc și păduri de *Quercus robur*.

Deși fizionomic par a fi unitare, pădurile de gorun (*Quercus dalechampii*, *Q. polycarpa*) din acest sit prezintă o diversitate structurală dependentă în mare măsură de substratul petrografic și edafic care modifică compoziția stratului ierbos și a celui arbustiv. Foarte rar se întâlnește și castanul comestibil (*Castanea sativa*), pentru ca uneori pe stâncăriile din pădurile de fag să se afle alături de goruni și cer (*Quercus cerris*), de exemplu: Valea Sohodolului.

Caracterizarea biogeografică evidențiază potențialul floristic, faunistic și variatatea solurilor în situl studiat.

La intrarea în regiunea montană se află suprafețe mai mult sau mai puțin accidentate, cu stâncării, mici abrupturi, bolovănișuri și terenuri fugitive. În aceste locuri sărace, vegetația lemnoasă prezintă o alcătuire specială fiind reprezentată prin păduri relativ întinse de mesteacăn (*Betula pendula*). Prin ușurința cu care se face împrăștierea și germinarea semințelor de mesteacăn, acestea au invadat coastele stâncoase ocolite de alte esențe ale pădurii de pe văi..

În stratul ierbos al pădurii se dezvoltă specii ca *Galanthus nivalis*, *Primula acaulis*, *Fritillaria orientalis*, *Allium ursinum*, *Hepatica nobilis*.

În porțiunile stâncoase și abrupte și pe versantul sudic al Muntelui Oslea, pădurea urcă până la 1600 m, iar pe versantul nordic ajunge la 1650 m. Pe versantul sudic se întâlnesc păduri de *Fagus sylvatica* pure sau în amestec cu *Quercus petraea* și mai rar cu *Abies alba* sau alte specii. În zona de limită, pădurile de *Fagus sylvatica* sunt mărginite uneori de un brâu îngust de *Picea abies*. Pe versantul nordic sunt păduri de *Fagus sylvatica* urmate de o fâșie îngustă de păduri mixte de *Fagus sylvatica* cu *Picea abies* și apoi de păduri de *Picea abies* pure cu extindere variabilă.

Brâul de *Pinus mugo* este prezent numai pe Muntele Oslea, iar în lungul ravenelor se dezvoltă *Alnus viridis*.

Pe pantele domoale înSORITE și adăpostite din apropierea localităților Tismana, Topești și Pocruia apare *Castanea sativa* iar în vecinătatea Văii Motrului este frecvent *Corylus colurna*.

În hornurile stâncăriilor de calcar se dezvoltă *Anemone narcissiflora*, *Senecio jacobaea*, *Trollius europaeus*, iar pe stânci sunt prezente *Leontopodium alpinum*, *Salix retusa*, *Dianthus spiculifolius*, *Saxifraga aizoides*, *Campanula alpina*.

Pe terenurile calcaroase se dezvoltă tufișuri de *Cornus mas*, *Fraxinus ornus*, *Ligustrum vulgare*, *Viburnum lantana*, *Crataegus monogyna*, *Rosa canina*, *Cotinus coggygria* și *Syringa vulgaris*.

În apropierea principalelor râuri din sit se află asociații naturale de bordură cu o mare diversitate floristică. O parte din speciile acestor locuri (*Telekia speciosa*, *Petasites hybridus*) imprimă fitocenozelor un specific regional Carpaților Românești. Au o acoperire considerabilă, aceasta datorându-se sistemului foliar foarte mare.

Importanța științifică deosebită a sitului se datorează și existenței alunului turcesc (*Corylus colurna*), care este un relict sudic aflat în arboretul de la Tismana la limita nordică a arealului său european, prezent în asociație forestieră și în tufărișurile de *Cotinus coggygria* și *Syringa vulgaris*.

Valoarea științifică și peisagistică este completată și de prezența altor specii protejate, cum ar fi *Ruscus aculeatus*.

Pajiștile cuprind tufe de *Juniperus communis*, *Vaccinium myrtillus*, *Festuca nigrescens*, *Anthoxanthum odoratum*, *Nardus stricta*, *Campanula serrata*, *Hieracium aurantiacum*, iar la altitudini mari, dincolo de etajul subalpin cu *Pinus mugo*, apare pajiștea alpină.

Situl Nordul Gorjului de Vest a fost declarat sit de importanță comunitară și ca urmare a prezenței unor specii de interes comunitar regăsite în Anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE prezentate în tabelul 2.7 și caracterizate succint în continuare.

Tabelul 2.7

Speciile de plante de importanță comunitară

din Formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Cod Natura 2000	Specia	Populație	Rezidență	Reproducere	Iernat	Pasaj	Situația	Conservare	Izolare	Global
2093	<i>Pulsatilla grandis</i>	-	R	-	-	-	B	B	C	B
4066	<i>Asplenium adulterinum</i>	-	R	-	-	-	C	B	C	B
4070*	<i>Campanula serrata</i>	-	C	-	-	-	C	B	C	B
4097	<i>Iris aphylla</i> ssp. <i>hungarica</i>	-	R	-	-	-	B	B	C	B
4116	<i>Tozzia carpathica</i>	-	R	-	-	-	C	B	C	B

***Pulsatilla grandis* Wend.**

Crește pe coaste ierboase, însoțite. Răspândirea acestei specii la nivel național nu este foarte clară din cauza confuziilor cu specia *Pulsatilla montana*. Pe teritoriul Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest, în urma investigațiilor recente, **prezența acestei plante nu a fost confirmată.**

***Asplenium adulterinum* Milde**

Feriguța hibridă are acest nume din cauza aspectului său intermediar între alte două specii comune de feriguță, cea verde (*Asplenium viride*) și cea brună (*Asplenium trichomanes*), cu care poate fi și confundată.

Distribuția națională cuprinde munții din sud-vestul țării, respectiv Munții Almăjului și Țarcu, dar este semnalată și din Carpații Orientali (Rarău, Ceahlău). În situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest apare în zonele Șușița verde, Șușița Seacă, Cheile Gropului Sec (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 1).

***Campanula serrata* (Kit.) Hendrych (sinonim *Campanula napuligera* Schur)**

Specie endemism carpatic, perenă, frecventă în etajele subalpin și alpin, la altitudini de la 700 până la 1350 metri deasupra nivelului mării.

În Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest apare în zonele Muntele Oslea, Poiana Boului, Vf. Ștersurii, Vf. Măcrișului, Culmea Paltinului, Vf. Prisloapele Mari, Vf. Prisloapele Mici, Vf. Siglăul Mare, Coasta Siglăul Mic, Vf. Căpățâni, lângă stâna Ursului (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 2).

***Iris aphylla* L. subsp. *hungarica* Waldst. et Kit.**

Se dezvoltă pe terenuri bine drenate, destul de acide, în plin soare. În Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest prezența acestei plante nu este confirmată de studii recente.

***Tozzia carpatica* Woloszczak (sinonim *Tozzia alpina* L. subsp. *carpatica* (Woloszczak) Hayek)**

Poate fi întâlnită în locuri umede și ierboase din munți, la altitudini cuprinse între 1000-2500. În Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest apare în zonele Muntele Oslea, Vf. Nedeilor, Valea Piva (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 3).

2.3.2. Fauna

Situl oferă habitate propice celor trei specii de carnivore mari protejate (*Ursus arctos*, *Canis lupus*, *Lynx lynx*) precum și altor specii de mamifere ca *Cervus elaphus*, *Capreolus capreolus*, *Sus scrofa*, *Rupicapra rupicapra*, *Vulpes vulpes*, *Sciurus vulgaris*, *Felis sylvestris sylvestris*, *Mustela*

putorius putorius, *Meles meles meles*, *Lepus europaeus*, *Muscardinus avellanarius* și *Lutra lutra* în zonele cu apă.

Prezente în sit în habitatele cavernicole sunt și speciile de interes comunitar *Miniopterus schreibersii*, *Myotis capaccinii*, *Myotis myotis*, *Myotis blythii*, *Myotis emarginatus*, *Rhinolophus ferrumequinum*, *Rhinolophus euryale* și *Rhinolophus hipposideros*.

Dintre păsări sunt prezente: *Aquila clanga*, *Aquila pomarina*, *Aquila chrysaetos*, *Tetrastes bonasia*, *Tetrao urogallus*, *Dryocopus martius*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Strix aluco*, *Turdus torquatus*, *Regulus regulus*, *Parus ater*, *Parus cristatus*, *Motacilla cinerea*, *Loxia curvirostra*, *Prunella collaris*, *Prunella modularis*.

Din categoria reptilelor se află în habitatele umede *Emys orbicularis*, iar pe calcarele pantelor sudice din Scocul Jiului, Oslea și Piatra Boroștenilor sunt *Vipera berus* și *Vipera ammodytes*.

Amfibienii sunt reprezentați prin *Salamandra salamandra*, *Rana dalmatina*, *Bombina variegata* și *Bombina bombina*.

Peștii sunt bine reprezentați în apele rece de munte prin *Salmo trutta fario*, *Rutilus rutilus*, *Barbus barbus*, *Cottus gobio*, *Gobio uranoscopus* și *Barbus meridionalis*.

Dintre nevertebrate există:

- cinci specii de coleoptere: *Osmoderma eremita*, *Melolontha melolontha*, *Lucanus cervus*, *Cerambyx cerdo*, *Rosalia alpina*.

- patru specii de fluturi: *Lycaena dispar*, *Callimorpha quadripunctaria*, *Pieris rapae*, *Colias myrmidone*.

- două specii endemice de coleoptere identificate în peșterile Tismana și Cloșani: *Tismanella chapuissi*, *Closania winkleri*.

În nișa ecologică din subzona alpină inferioară apar:

- formele endemice de fluturi *Erebia laptim*, *Erebia epiphron* sau *Cicindela silvicola*.

- batracienii și reptilele care ajung numai întâmplător și nu depășesc niciodată altitudinea de 2200 m.

- pasările care au și ele câteva specii ce rămân și cuibăresc în zona alpină: *Anthus spinoletta*.

- *Rupicapra rupicapra*, monument al naturii ca relict glaciatic se află în câteva porțiuni din creasta principală a Parângului. În ultima perioadă au fost observate câteva exemplare care sunt monitorizate de către O.S. Runcu, în zona Cheilor Sohodolului.

În raport cu zona alpină, în subzona forestieră a coniferelor se constată că:

- numărul animalelor este mai mare, datorită condițiilor climatice mai propice.

- dintre insectele întâlnite amintim în special lepidopterele: *Acherontia atropus*, *Lymantria monacha*.
- batracienii ajung în această subzonă prin *Salamandra salamandra*, *Bufo bufo*.
- reptilele sunt reprezentate de *Lacerta vivipara* și *Vipera berus*.
- pasările acestor zone sunt: *Parus aster*, *Parus cristatus*, *Parus montana*, *Corvus corax*, *Tetrao urogalus*.
- un locuitor tipic al acestor păduri este *Ursus arctos*.

Numărul animalelor din subzona forestieră a fagului este determinat și de condițiile climatice, astfel că aici se regăsesc un număr mare de specii, majoritatea insectelor, batracienilor, reptilelor, pasărilor și mamiferelor.

Subzona stejarului adăpostește o mulțime de specii de animale, mamiferele fiind reprezentate de *Vulpes vulpes*, *Canis lupus*, *Capreolus capreolus*, *Sus scrofa*.

Speciile faunistice de importanță comunitară din Formularul standard al Sitului ROSCI0129 sunt prezentate în tabelul 2.8.

Tabelul 2.8

Speciile de importanță comunitară
din Formularul standard al sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Cod Natura 2000	Specia	Populație	Rezidență	Reproducere	Iernat	Pasaj	Situația populației	Conservare	Izolare	Global
	1. Mamifere									
1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	-	-	R	-	-	C	B	C	B
1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	-	-	R	-	-	C	B	C	B
1305	<i>Rhinolophus euryale</i>	-	V	-	-	-	C	B	B	B
1307	<i>Myotis blythii</i>	-	RC	-	-	-	C	B	C	B
1310	<i>Miniopterus schreibersii</i>	-	V	-	-	-	C	B	C	B
1316	<i>Myotis capaccinii</i>	-	R	-	-	-	B	B	B	B
1321	<i>Myotis emarginatus</i>	-	P	-	-	-	B	B	C	B
1324	<i>Myotis myotis</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1352*	<i>Canis lupus</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
1354*	<i>Ursus arctos</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
1355	<i>Lutra lutra</i>	-	V	-	-	-	C	B	C	B

1361	<i>Lynx lynx</i>	-	R	-	-	-	C	B	C	B
	2. Amfibieni și reptile									
1188	<i>Bombina bombina</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1193	<i>Bombina variegata</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
1220	<i>Emys orbicularis</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	3. Pești									
1122	<i>Gobio uranoscopus</i>	-	V	-	-	-	C	B	C	B
1138	<i>Barbus meridionalis</i>	-	R	-	-	-	C	B	C	B
1163	<i>Cottus gobio</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4. Nevertebrate									
1037	<i>Ophiogomphus cecilia</i>	-	P	-	-	-	B	B	C	B
1060	<i>Lycaena dispar</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
1078*	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
1083	<i>Lucanus cervus</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
1084*	<i>Osmoderma eremita</i>	-	P	-	-	-	A	B	C	B
1087*	<i>Rosalia alpina</i>	-	R	-	-	-	C	B	C	B
1088	<i>Cerambyx cerdo</i>	-	P	-	-	-	C	B	C	B
4030	<i>Colias myrmidone</i>	-	P	-	-	-	B	B	C	B
4036	<i>Lepidea morsei</i>	-	R	-	-	-	B	B	C	B

Legendă:

Cod = codul secvențial de patru caractere.

Specie = denumirea științifică a speciilor ce se găsesc în acel sit.

* = specie prioritară.

Rezidență: R = specie rezidentă; P = specie prezentă; V = specie variabilă.

Reproducere: R

Situația populației = mărimea și densitatea populației speciei prezente din sit în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național:

A = $100 \geq p > 15\%$; B = $15 \geq p > 2\%$; C = $2 \geq p > 0\%$; D = populație ne semnificativă.

Conservare = gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere:

A = conservare excelentă; B = conservare bună; C = conservare medie sau redusă.

Izolare = mărimea și densitatea populației speciei prezente din sit în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național:

A = populație (aproape) izolată; B = populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție; C = populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă.

Global = evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei respective:

A = valoare excelentă; B = valoare bună; C = valoare considerabilă.

Lilieci

Distribuția speciilor de lilieci este prezentată în Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 4.

Rhinolophus hipposideros (Bechstein, 1800)

Este o specie întâlnită frecvent, dar populațiile sunt restrânse. Este răspândit aproape în toată Europa Centrală și de sud. La noi, destul de comun atât la șes, cât și la munte, iarna și vara prin peșteri, poduri de case, beciuri, firide, clopotnițe. Trăiește în colonii mai mult sau mai puțin numeroase sau indivizi izolați.

Pe baza cercetărilor efectuate se constată că populația de *Rhinolophus hipposideros* este relativ bine reprezentată în sit, fiind prezentă în Peșterile cu Corali, Peștera Fușteica, Peștera Cicarei (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 5).

Rhinolophus ferrumequinum (Schreber, 1774)

Este răspândit în cea mai mare parte a zonelor temperate și meridionale ale Europei. La noi este întâlnit destul de frecvent, prin peșteri și ruine, în Oltenia, Banat și Transilvania.

În sit, populația de *Rhinolophus ferrumequinum* este bine reprezentată și apare în Peșterile Gura Văii, Peștera Fușteica, Peștera Cicarei (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 6).

Rhinolophus euryale (Blasius, 1853)

Este specie predominant troglofilă, care preferă zonele grotifere și împădurite, străbătute de cursuri de apă, până la 1000 m altitudine. Peșterile constituie adăpostul ideal, mai ales pentru hibernare, dar vara coloniile maternale se pot adăposti și în poduri de locuințe. În România specia a fost semnalată doar în Banat și Crișana.

În situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest apare în Peștera Cioarei și Peștera Gura Plaiului (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 7).

Myotis blythii Tomes, 1857

Specie comună în România, formează colonii mixte cu specia *Myotis myotis* și folosește refugii asemănătoare cu ea. Pe baza datelor obținute și a observațiilor efectuate în zonele investigate din aria ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se apreciază că populația de *Myotis blythii* este slab reprezentată (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 8).

Miniopterus schreibersii Kuhl, 1817

Specie de mărime medie, cu nas și urechi foarte scurte, triunghiulare, tragus scurt, rotunjit la vârf și aripi lungi și ascuțite.

În sit apare în Peștera Fușteica, Peștera Pângavu și Peștera Gura Văii, populația de *Miniopterus schreibersi* fiind slab reprezentată (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 9).

Myotis capaccinii Bonaparte, 1837

Este o specie de talie mijlocie, are pavilionul urechii îngust, cu cinci pliuri externe orizontale, tragus ascuțit, jumătate din lungimea pavilionului, cu marginea internă convexă și cu cea externă concavă (în forma de S). Picioare foarte mari, cu peri lungi și aspri.

Adăposturile de reproducere și de iernare sunt peșterile calde, apropiate de suprafețe de apă. Habitatele de hrănire sunt zonele umede, cursurile de apă permanente și temporare, canalele, lacurile, mlaștinile. Un habitat de hrănire caracteristic este reprezentat de mlaștinile dominate de arbuști (lăstăriș, răchite). Specie gregară, formează colonii de reproducere în peșteri cu maxim 500 femele, cu un singur pui/femelă. Coloniile sunt mixte, cu *Myotis myotis*, *Myotis blythii* și *Miniopterus schreibersi*.

În sit apare în Peștera Pângavu și Peștera Tismana (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 10).

Myotis emarginatus E. Geoffroy, 1806

Liliac de mărime medie cu pavilionul urechii prevăzut cu creste distincte pe marginea externă și 6-7 pliuri transversale.

În sit apare în Peștera Gura Văii și Peștera cu Lilieci (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 11).

Myotis myotis Borkhausen, 1797

Formează colonii de reproducere mari, de mii de exemplare, în peșteri și poduri liniștite și hibernează în peșteri, atârând liber sau în fisuri, formând colonii mari sau grupuri mici. Habitatele de hrănire sunt lizierele pădurilor, crângurile și pășunile mozaicate. Adăposturile principale sunt peșterile, folosite în toată perioada anului. Se hrănește cu insecte de talie mare, adesea cu insecte nezburătoare, pe care le capturează de pe sol.

În România este o specie comună, fiind însă periclitată în vestul Europei. Este răspândit aproape în toată țara; trăiește prin peșteri, poduri, clopotnițe. Iese la vânat târziu, zburând de-a lungul drumurilor cu copaci, destul de jos, încet și greoi. Ierneză în peșteri.

În sit apare în Peștera Fușteica și Peștera Gura Văii, populația de *Myotis myotis* fiind foarte slab reprezentată (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 12).

Carnivore

Distribuția speciilor de carnivore este prezentată în Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 13

***Canis lupus* L. - lup**

Lupul este un animal al pădurilor de deal și munte. Rar apare la câmpie, prin migrațiile din timpul iernilor grele. Îi întâlnim în toată țara, din Deltă până în golul alpin. Vara, lupii trăiesc singuratici, cel mult în perechi, în desișul pădurii. În Europa a rămas doar în Spania, Scandinavia și estul Europei.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, *Canis lupus* a fost identificat în zonele: Bumbești-Jiu, habitat de pădure 1100 m altitudine; Runcu, habitat de pădure 1120 m altitudine; Peștișani habitat de pădure 1633 m altitudine; Tismana habitat de pădure 1140 m; Motru, habitat de pădure 1130 m altitudine; Stănești, 1280 m altitudine (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 14).

***Ursus arctos* L. – ursul brun**

Aria de răspândire a ursului, în prezent cuprinde câteva ținuturi păduroase din Europa și Asia. La noi apare de-a lungul întregului lanț carpatic, prin păduri mari și dese, puțin umblate, liniștite, cu stânci și arbori căzuți.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia *Ursus arctos* a fost identificată în zonele: Bumbești-Jiu, habitat de pădure 1200 m altitudine; Runcu habitat de pădure 1135 m altitudine; Peștișani, habitat de pădure 1637 m altitudine; Tismana habitat de pădure 1141 m; Motru, habitat de pădure 1135 m altitudine; Stănești 1280 m altitudine (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 15).

***Lutra lutra* L. – vidra de apă dulce**

Vidra e răspândită din Europa până în Asia centrală și nordul Africii. La noi, este localizată în Deltă și pe lângă râurile de munte bogate în păstrăvi. Biotopul vidrei îl constituie țărmurile împădurite ale apelor curgătoare și stătătoare, fie ele de munte sau de șes, este un mamifer carnivor ce preferă ca habitat cursurile apelor de munte și vecinătatea acestora.

Lutra lutra a fost identificată în cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest în următoarele zone de distribuție: Bumbești-Jiu pe valea pârâului Porcu; Stănești, de-a lungul râului Șușita Verde și pârâurilor din zonă, cum ar fi Măcrișul; Runcu la pârâul Sohodol (Jaleș), Cheile Gropului;

Peștișani, pe Valea Bistricioara și la Piatra Boroštenilor, pe râul Bistrița; Tismana - pârâul Tismana și păstrăvăria Tismana; Padeș, pe cursul Motrului (Anexa nr 2 la planul de management, fig. 16).

***Lynx lynx* Kerr, 1792 - râs**

Râsul este o specie nordică, montană, la noi prezentă în Carpații Orientali. De-a lungul Carpaților există o populație mare (cca 2000 indivizi), dar amenințată, izolată și nestabilă a acestor feline.

Râsul a fost identificat în cadrul sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest în zonele: Bumbesti - la Parâul Porcu; Schela în habitate de stâncărie la cca. 1457 m altitudine cât și în pădure mixtă la cca. 990 m; Runcu la peste 1000 m altitudine în habitat de pădure; Peștișani la cca. 1339 m altitudine, la margine de pădure și în zona Lacului Clocotiș; Tismana la cca. 855 m în masiv forestier întins, la cca. 1447 m altitudine, la margine de pădure; Padeș, pe lângă pârâul Frumosu (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 17).

Amfibieni și reptile

***Bombina bombina* Linnaeus, 1761**

Specie diurnă, acvatică, buhaiul cu burta roșie este prezent în ape stătătoare temporare sau permanente, mai mari sau mai mici (lacuri, bălți, băltoace, iazuri, șanțuri cu apă), în ape lin curgătoare, nu foarte mari unde se reproduce.

În sit este prezentă în Dumbrava Tismana, Pârâul Racilor, Izvoarele Izvarnei (la cca. 200 m altitudine).

Frecvent ocupă bălțile temporare, inundate. Preferă lacurile puțin adânci bogate în vegetație acvatică. În afara perioadei de reproducere trăiește pe uscat. Populează luncile, pădurile de foioase și de amestec. La Isvarna și Izvoarele Izvarnei se întâlnește în locuri mlăștinoase și în ochiurile de apă formate în urma alimentării de către izvoare subterane din zonă și populează canalele cu apă în care se află o vegetație palustră corespunzătoare speciei.

Se estimează un efectiv de sute de mii de exemplare pe plan național (Iftime A., 2005). Pe baza datelor obținute și a observațiilor efectuate în zonele investigate din situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se apreciază că specia de *Bombina bombina*, deși este prezentă în sit, are răspândire limitată iar efectivul populației este redus.

Datorită glandelor veninoase din piele, adulții au puțini dușmani. Pot intra în hrana șerpilor de casă (*Natrix natrix*) sau a celor de apă (*Natrix tessellata*). Larvele sunt consumate de pești și unele insecte.

Factori de amenințare potențială sunt: degradarea habitatelor terestre și acvatice; poluarea bazinelor acvatice unde se reproduce specia; utilizarea pesticidelor pe terenurile agricole apropiate habitatului speciei; capturarea și comercializarea ei.

***Bombina variegata* Linnaeus, 1758**

Este o specie cu activitate atât diurnă cât și nocturnă, preponderent acvatică, euritropă. Este sociabilă, foarte mulți indivizi de vârste diferite putând conviețui în bălți mici și populează atât apele stătătoare permanente sau temporare (lacuri, bălți, băltoace) cât și apele curgătoare (pâraie, râuri), pe uscat în frunzișul din apropierea pâraielor și râurilor, în șanțuri și canale din habitat antropic. dar trăiește de preferință în smârcuri, în ape stătătoare, apărând pe maluri dimineața și către seară; este întâlnită și în habitate antropizate cum ar fi șanțuri, canale etc.

În sit este prezentă în zonele Schela la altitudinea 743 m, în păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum (9110) la Șușița Verde, pe pajiști edificate de *Festuca rubra* cu *Agrostis capillaris*, cu enclave umede de *Juncus inflexus* și *J. effuses* pe platoul Poiana lui Mihai, Pădurea Sâmbotin, Runcu și Cheile Sohodolului la cca 420 m altitudine, Tismana în pădure de *Fagus sylvatica*, pe lângă Râul Tismana - la altitudinea de cca 320 m.

Hrana predominantă o constituie diverse insecte, majoritatea terestre: larve de fluturi, tânțari, gândaci, furnici, iar uneori consumă viermi și moluște.

Efectivul nu este estimat cu exactitate. La nivel național specia este larg răspândită, apreciindu-se ca având populații numeroase (Iftime, 2005). Pe baza datelor obținute și a observațiilor efectuate în zonele investigate din situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se apreciază că populația de *Bombina variegata* se găsește în habitate favorabile, estimându-se ca fiind frecventă.

Dintre dușmanii larvelor sale se numără peștii și unele insecte. Secrețiile toxice de care dispune specia, face ca adulții să aibă puțini dușmani. Poate cădea pradă șerpilor de casă (*Natrix natrix*).

Cauzele reducerii efectivului pot fi: poluarea habitatelor acvatice cu diferiți poluanți; captarea apelor din zonele subcarpatice pentru consum industrial sau menajere; asanarea bălților, îndiguirea râurilor și pâraielor; defrișarea pădurilor și a celor limitrofe bazinelor acvatice prin tăieri masive efectuate în ultimii ani.

***Emys orbicularis* Linnaeus, 1758**

Cod Natura 2000-1220. Broasca țestoasă europeană este de talie mică spre mijlocie, prezentând varietăți cuprinse între 15-25 cm.

În România se estimează un efectiv de zeci de mii de indivizi (Iftime, 2005). Are răspândire sporadică. Este numeroasă în unele zone, cum ar fi în Delta Dunării (Korodi citat de Iftime, 2009); este rară în alte zone, cum ar fi în Oaş (Covaciu-Marcov și colab., citat de Iftime 2009). În Aria Naturală Protejată ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, ținând cont de cerințele de habitat ale speciei și de observațiile asupra ei se apreciază că există populații stabile în zonele de distribuție investigate. Specie comună și frecventă.

Broasca țestoasă de apă este răspândită pe un areal mare. Locurile preferate ale acestei broaște țestoase sunt malurile lacurilor cu vegetație acvatică bogată, precum și zonele mlăștinoase, greu de străbătut de alte animale.

În cadrul sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, țestoasa de apă dulce a fost observată solitar sau în grupuri mici atât în ape stătătoare măloase, bogate în vegetație, în zone umede, cât și în pâraie cu cursuri liniștite. Adesea semnalată în zonele Bumbesti-Jiu pe marginea apelor Balta Sălcet și Lacurile antropice de la Peștișani, care sunt bogate în vegetație acvatică și palustră. La Dumbrava Tismanei a fost evidențiată în pajiști de luncă (*Agrostis stolonifera*). De asemenea, de-o parte și de alta a Pârâului Racilor, care este de adâncime mică (cca 30-80 cm) și cu fund mîlos, unde se găsesc și exemplare dispartate de *Salix fragilis*.

Ouăle și juvenili sunt consumați de câini, vulpi, păsări, pești. Adulții nu au dușmani naturali. Factorii de amenințare potențială sunt: poluarea excesivă a apelor cu deșeuri menajere sau de altă natură; distrugerea pontei de către diferite animale sălbatice; distrugerea habitatelor acvatice prin asanarea bălților, diguirea râurilor, drenări, captări și desecări, lucrări de amenajare a apelor, tăierea masivă a stufului; uciderea accidentală de către pescari (prin înghițirea cârligelor); cultivarea terenurilor unde broaștele țestoase depun ouăle; existența de specii exotice introduse accidental, cum ar fi *Trachemys scripta*, specie mult mai agresivă, care este concurentă cu *Emys orbicularis* pentru habitat și hrană.

Pești

***Gobio uranoscopus* Agassiz, 1828**

Cod Natura 2000-1122. Regnul: Animalia, clasa Actinopterygii, ordinul Cypriniformes, familia Cyprinidae, genul Gobio.

Trăiește în râurile de munte și de deal, localizându-se în vaduri și în repezișuri unde apa are o viteză de 70-115 cm/s iar fundul este bolovănos. Uneori ajunge și la șes, dar numai în repezișuri, deși în anumite repezișuri se întâlnesc mulți indivizi, nu formează însă adevărate cîrduri.

Puietul stă în apă înceată, uneori pe fund nisipos. Este întâlnit în partea orientală a bazinului Dunării, în porțiunea de munte și de deal a tuturor râurilor mai mari care izvorăsc la munte. A fost

semnalat în Vișeu, Someșul Mare, Bistrița, Someșul Mic, Zalău, Crișul Repede, Mureș, Olt, în Dunăre la Cazane.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest a fost identificat pe cursurile de apă: Porcu, Șușița Verde, Șușița Seacă, Hărăbor, Sâmbotin, Cârțiu, Tismana, Jaleș, Bistrița, Plescioara, Motru Sec și Pârâul Racilor (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 18)

În situl Nordul Gorjului de Vest, *Gobio uranoscopus* (Porcușorul), a fost înregistrat cu valori mai reduse decât Moioaga (*Barbus meridionalis*), cu excepția Motrului Sec și al Pârâului Racilor unde cele două specii au fost înregistrate cu valori aproximativ egale.

Concurenții sunt specii de pești reofile, bentofage.

Fiind specie de dimensiuni mici, este vulnerabilă la o gamă largă de prădători (păstrăv și clean), iar puietul poate fi afectat chiar și de larvele de libelule.

Factorii de amenințare potențială sunt:

- pe râul Porcu specia este pusă în pericol de următorii factori: activitățile antropice desfășurate în cadrul carierelor de exploatare a granitului de pe Valea Porcului; gunoaietele aruncate de-a lungul cursului de apă; braconajul.

- pe râurile Șușița Verde și Seacă: activitățile antropice datorate existenței stației de alimentare cu apă situată pe Șușița Verde; braconajul.

- pe râul Tismana: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei Tismana; gunoaietele aruncate de-a lungul cursului de apă; braconajul;

- pe râul Bistrița: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei Bistrița - Barajul de la Vija-Clocotiș; braconajul.

- pe râul Bilța: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei (rafting în Cheile Bâltei); braconajul.

- pe râul Motru Sec: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei - barajul Valea Mare; braconajul.

***Barbus meridionalis* Heckel, 1852**

Cod Natura 2000-1138. Clasa Actinopterygii, ordinul Cypriniformes, familia Cyprinidae .

Moioaga sau Mreana vânată poate fi întâlnită în Franța, Spania, România, Ucraina și Polonia. În România este distribuită în special în Vestul țării, dar s-a observat că s-a extins și în râurile din centrul și sudul țării.

Specie reofilă bentofagă, din zona montană și colinară. Preferă ape care au un curs rapid și fund pietros. Își duce viața atât în râuri pietroase, rapide și reci, cât și în unele pâraie mai

nămoloase. Arată preferință mai ales pentru porțiunile cu un curent puternic și fund pietros, întâlnindu-se adeseori împreună cu porcușorul de vad, aceasta în special în zona de aval a arealului său.

În sit, habitatul este: UE 3230 - Râuri de munte și vegetația lor lemnoasă cu *Myricaria germanica*; UE 3240 - Râuri de munte și vegetația lor lemnoasă cu *Salix elaeagnos*; UE 3260 - Cursuri de apă din pajiștile montane cu vegetație din *Ranunculion fluitantis* și *Callitricho-Batrachion*. (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 19).

În situl Nordul Gorjului de Vest, Moioaga a este specia cea mai abundentă, comparativ cu celelalte specii de pești de interes comunitar.

Concurenții acestei specii sunt alte specii de pești reofile și bentofage.

Fiind specie de dimensiuni mici, este vulnerabilă la o gamă largă de prădători (păstrăv, clean), iar puietul poate fi afectat chiar și de larvele de libelule.

Factorii de amenințare potențială care contribuie la degradarea habitatului putând periclita astfel populațiile de mreană vânătă sunt braconajul, extracțiile de materiale granulare (nisip, balastru, etc.) din albiile minore a râurilor, poluarea cursurilor de apă, multiplicarea barajelor, scăderea debitului râurilor prin captare, astfel:

- pe râul Porcu specia este pusă în pericol de următorii factori: activitățile antropice desfășurate în cadrul carierelor de exploatare a granitului de pe Valea Porcului; gunoaiile aruncate de-a lungul cursului de apă; braconajul.

- pe râurile Șușita Verde și Seaca: activitățile antropice datorate existenței stației de alimentare cu apă situată pe Șușita Verde; braconajul.

- pe râul Tismana: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei Tismana; gunoaiile aruncate de-a lungul cursului de apă; braconajul;

- pe râul Bistrița: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei Bistrița - Barajul de la Vija-Clocotiș; braconajul.

- pe râul Bilța: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei (rafting în Cheile Baltei); braconajul.

- pe râul Motru Sec: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei - barajul Valea Mare; braconajul.

***Cottus gobio* Linnaeus, 1758 – Zglăvoacă, zglăvoc**

Este întâlnit în Europa din Anglia și nordul Spaniei până în Balcani și Crimeea, în Italia, Dalmația, Vistula. În nord-estul Europei și în bazinul aralic apar alte subspecii.

Trăiește exclusiv în apele dulci reci, de munte, în general în râuri și pâraie, rar în lacuri de munte. Este specie reofilă, stă sub pietre în locurile cu apă puțin mai adâncă și relativ mai înceată,

adesea spre mal sau în brațele laterale. Este puțin mobil, dar dacă este deranjat se deplasează pe o distanță scurtă. Este strict sedentar și nu întreprinde migrații (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 20).

Zglăvocol este influențat atât de scăderea debitului, caz în care migrează spre ape mai adânci, dar și de fragmentarea habitatului, situație în care îi este influențată distribuția spațială, precum și rata de supraviețuire.

În situl Nordul Gorjului de Vest, zglăvocol a fost înregistrat cu cele mai scăzute efective, comparativ cu celelalte specii de pești de interes comunitar.

Concurenții speciei sunt alte specii de pești reofile, bentofage.

Fiind specie de dimensiuni mici, este vulnerabilă la o gamă largă de prădători (păstrăv, clean), iar puietul poate fi afectat chiar și de larvele de libelule.

Factorii de amenințare potențială sunt:

- pe râul Porcu specia este pusă în pericol de următorii factori: activitățile antropice desfășurate în cadrul carierelor de exploatare a granitului de pe Valea Porcului; gunoaiile aruncate de-a lungul cursului de apă; braconajul.

- pe râurile Șușita Verde și Seaca: activitățile antropice datorate existenței stației de alimentare cu apă situată pe Șușita Verde; braconajul.

- pe râul Tismana: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei Tismana; gunoaiile aruncate de-a lungul cursului de apă; braconajul.

- pe râul Bistrița: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei Bistrita - Barajul de la Vija-Clocotiș; braconajul.

- pe râul Bilța: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei (rafting în Cheile Bâltei); braconajul.

- pe râul Motru Sec: activitățile antropice desfășurate pe cursul apei - barajul Valea Mare; braconajul.

Nevertebrate

***Ophiogomphus cecilia* Fourcroy, 1785**

Specie de libelulă care se găsește în Austria, Belarus, Bulgaria, China, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Moldova, Portugalia, România, Rusia, Slovacia, Suedia, Elveția, Turcia și Ucraina.

Un tip de habitat ideal are un fund cu nisip și apă curată în zonele de pădure, dar gama ecologică a acestei specii mult mai mare (poate coloniza, de asemenea, cele mai multe dintre râurile lente și chiar și apele subterane).

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia a fost identificată în: Cheile Sohodolului, Izvoarele Izvarna (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 21).

Concurenții sunt alte specii de odonate iar dușmanii sunt reprezentați de păsări insectivore, amfibieni, reptile.

Lycaena dispar Haworth, 1803

Habitat euro-siberian. Habitate locale foarte izolate din Europa de vest, populație coerentă din Moravia de sud în nordul Greciei, prin Rusia europeană până în Extremul Orient. În Europa, apar mai multe subspecii diferite. Trăiește pe pășuni îmbibate cu apă și mlăștinoase, la marginile cursurilor de apă, lângă canalele de irigații, câmpii largi, precum și bancuri de nisip. Limitat la șes și poalele dealurilor (până la 500 m).

În habitate adecvate apar în mod regulat timp de mulți ani la rând. În România habitatele preferate sunt pădurile de stejar înmlăștinite sau umede, bogate în *Polygonum bistorta*, care este baza trofică larvară a speciei. Plantele gazdă pentru larvă sunt: *Rumex hydrolapathum*, *R. crispus*, *R. aquaticus*.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Valea Porcului, Valea Hărăboer, Valea Sâmbotinului, Poiana lui Mihai. În aceste locații comparativ cu alte specii de lepidoptere, specia a fost puțin abundentă (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 22).

Concurenții speciei sunt toate speciile de insecte care se hrănesc pe *Polygonum bistorta*, *Rumex hydrolapathum*, *R. crispus*, *R. aquaticus*., iar dușmanii sunt reprezentați de păsări insectivore, amfibieni, reptile.

Factorii de amenințare potențială sunt reducerea zonelor cu măcriș (*Rumex sp.*), desecarea bălților și mlaștinilor, activități agricole pe malurile apelor.

Callimorpha quadripunctaria Poda, 1761

Este o specie mezofilă care preferă zonele deschise din pădurile de foioase sau povârnișurile cu vegetație abundentă (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 23).

Habitatul preferat pentru hrănire este constituit din frunze de pătlagină (*Plantago sp.*), salată (*Lactuca sp.*), trifoi (*Trifolium sp.*), urzică (*Urtica dioica*), păpădie (*Taraxacum officinale*), urzica

moartă (*Lamium album*), cânepa codrului (*Eupatorium cannabinum*). Specia este prezentă pe tot teritoriul ariei protejate mai ales în lizieră.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, comparativ cu alte specii de macrolepidoptere a fost puțin abundentă.

Concurenții sunt alte specii de insecte care preferă la hrănire aceleași specii de plante, iar dușmanii sunt păsările insectivore, amfibienii și reptilele.

Menținerea populației speciei *Calimorpha quadripunctaria* este condiționată de existența buruienișurilor înalte și a speciilor de *Rubus sp.*

***Lucanus cervus* Linnaeus, 1758 - rădașca**

Specia este răspândită în Europa, Asia Mijlocie, Crimeea, Caucaz, Africa de Nord și este inclusă în anexele Convenției de la Berna ca specie rară și amenințată cu dispariția. Se întâlnește în pădurile bătrâne cu esențe foioase, preferând în special pădurile de quercinee, dar pot apărea și în zonele de silvostepă și stepă. Deseori adulții zboară în grădini și parcuri. Ziua, adulții pot fi observați pe trunchiurile stejarilor și ale altor arbori hrănindu-se cu seva acestora.

În România este o specie comună, fiind întâlnită în toate zonele cu păduri de stejar sau gorun. Specia este prezentă în Situl Nordul Gorjului de Vest în special în parcelele forestiere în care stratul arborilor este alcătuit din exemplare bătrâne aparținând speciilor de *Quercus*.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia a fost identificată în: Pădurea Tismana-Pocruia, Cornetul Pocruiei, Pădurea Răchițeană, Valea Bistricioara, Valea Jaleșului, Cheile Sohodolului, Dobrița. (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 24).

Concurenții speciei sunt toate speciile de nevertebrate silvicole, xilodetriticolă, lignicolă, xilofagă, saproxilică, iar dușmanii sunt reprezentați de păsări insectivore, amfibieni, reptile, o mare amenințare o reprezintă omul, datorită colecționarilor pasionați.

În ultima perioadă de timp, mai precis în ultimii 20-25 de ani arealul speciei s-a diminuat considerabil datorită distrugerii habitatului (a arborilor de stejar, fag și gorun). Fragmentarea populațiilor rămase ar putea fi o amenințare pentru această specie. Această stare populațională prezentă (deși redusă) la ora actuală poate fi conservată pe o semnificativă perioadă de timp prin protejarea arborilor bătrâni din parcuri, grădini botanice, parcuri naționale și alte spații silvice.

***Osmoderma eremita* Scopoli, 1763 - Gândacul sihastru**

Poate fi întâlnit în pădurile bătrâne de foioase și chiar în parcuri și grădini cu arbori aflați într-un stadiu de deteriorare cauzat de îmbătrânire, în scorburi de copaci care conțin cantități mari

de lemn în descompunere, preferând stejarul, fagul, teiul și alte specii asemănătoare. Uneori poate fi găsit și pe malul apelor. Larvele se dezvoltă în scorburi de stejar, dar și în alte specii de arbori.

Distribuția speciei în cadrul sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se regăsește în Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 25. Concurenții sunt speciile de insecte xilodetricolore, lignicole, xilofage, saproxilice iar dintre dușmani *Elater ferrugineus* (cel mai important prădător), păsări insectivore, amfibieni, reptile.

La nivel comunitar este o specie de interes prioritar pentru conservare, deoarece, deși este destul de larg răspândită, practicile silvice de eliminare a arborilor bătrâni conduc la reducerea și degradarea drastică a habitatului specific, ducând ulterior la declinul speciei.

Specia este în mare măsură amenințată de pierderea habitatului și distrugere acestuia ca urmare a modificărilor în metodele de întreținere de administrare a pădurilor și de prelucrare a lemnului tăiat. Copacii sunt tăiați înainte de a ajunge la o vârstă potrivită pentru a fi în măsură să sprijine dezvoltarea larvelor, arbori morți sunt eliminați rapid pentru a facilita reîmpădurirea.

Rosalia alpina Linnaeus, 1758

Arealul speciei cuprinde Europa Centrală și Meridională, Caucazul, Transcaucazia, Crimeea, Turcia de Nord-Est, Siria, Israel. Această specie este prioritară pentru măsuri de conservare, fiind inclusă în anexele Convenției de la Berna ca specie rară și amenințată cu dispariția.

Trăiește în complexul climatic al fagului și coniferelor, mai rar în cel al stejarului, preferând în special făgetele bătrâne, cu altitudini cuprinse între 600-1000 m. Preferă arbori bătrâni, în zone însorite, preferă ramurile cu un diametru de 10 cm, sau arbori aflați în descompunere.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Cheile Sohodolului, Valea Porcului, Valea Sâmbotinului (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 26).

Concurenții speciei sunt toate speciile de nevertebrate xilodetricolore, lignicole, xilofage, saproxilice. Dușmanii fiind păsări insectivore, amfibieni, reptile.

Specia este în mare măsură amenințată de pierderea habitatului și distrugere acestuia ca urmare a modificărilor în metodele de întreținere de administrare a pădurilor și de prelucrare a lemnului tăiat. Copacii sunt tăiați înainte de a ajunge la o vârstă potrivită pentru a fi în măsură să sprijine dezvoltarea larvelor, iar arborii morți sunt eliminați rapid pentru a facilita reîmpădurirea.

Cerambyx cerdo Linnaeus, 1758 – Croitorul mare al stejarului

Arealul speciei se întinde în Europa (Belarus, Italia, Franța, Grecia, România, Spania, Ucraina, etc.), Crimeea, Caucaz, Transcaucazia, Asia Mică, Siria, Iran, Turcia de Nord-Est, Sicilia, Africa de Nord.

Specia poate fi întâlnită mai ales în zonele de câmpie, dar poate fi prezentă și la altitudini mai mari, în zonele favorabile dezvoltării pădurilor de foioase, și în special în cele de stejar. Se dezvoltă în lemnul stejarului, castanului, fagului, nukului, ulmului, frasinului, salcâmului, preferând trunchiurile groase ale arborilor în vârstă de 120-140 de ani. Arborii atacați prezintă semne caracteristice (scurgeri de sevă, rumeguș evacuat, găuri de zbor).

Menținerea stejarilor bătrâni seculari în toată aria de repartiție a speciei este benefică pentru un grup de coleoptere saproxilice care depind adesea de acest xilofag pionier. În mediu antropizat specia poate să se dovedească a fi periculoasă pentru securitatea publică provocând căderea marilor stejari ornamentali.

Habitatele populate sunt: 9110 UE-Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum; 9130 UE-Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; 9170 UE-Păduri de stejar și carpen de tip Galio-Carpinetum; 91VO UE-Păduri dacice de fag; 91KO UE-Păduri ilirice de *Fagus sylvatica*.

Distribuția speciei în cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest se regăsește în Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 27.

Concurenții sunt toate speciile de nevertebrate xilofage saprofage, iar ca dușmani specii oofage *Tyndarichus rudnevi*, *Tenebrioides mauritanicus*, paraziți ai larvelor *Ephialtes* și *Rhyssa*. Păsări insectivore, amfibieni, reptile.

Factorii de amenințare potențială: în ultima perioadă de timp, mai precis în ultimii 20-25 de ani arealul speciei s-a diminuat considerabil datorită distrugerii habitatului (a arborilor de stejar, fag și gorun). Fragmentarea populațiilor rămase ar putea fi o amenințare pentru această specie. Această stare populațională prezentă (deși redusă) la ora actuală poate fi conservată pe o semnificativă perioadă de timp prin protejarea arborilor bătrâni din parcuri, gradini botanice, parcuri naționale și alte spații silvice.

Colias myrmidone Esper, 1780

Trăiește în fânețe, pășuni, pajiști cu vegetație mezofilă, fânețe/tufărișuri.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia a fost identificată în Valea Motrului, Valea Porcului, Poiana lui Mihai, Padeș (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 28).

Speciile concurente sunt speciile de insecte care se hrănesc pe diferite specii ale genului *Chamaecytisus*, iar dușmanii sunt reprezentați de păsări insectivore, amfibieni, reptile.

Precum la alte specii ale genului *Colias*, fluctuațiile numerice ale populațiilor sunt remarcabile. Declinul puternic al speciei în această locație ar putea fi cauzat de frigul și umezeala care, în unele ierni, depășesc valorile acceptabile pentru larvele hibernante, sau de practica localnicilor de a incendia vegetația uscată de pe pășuni, prilej cu care sunt distruse atât larvele cât și tulpinile subarbuștilor de *Cytisus*, baza trofică a acestei specii.

***Lepidea morsei* Fenton, 1881**

Pe vremuri un fluture comun și raspândit pe scară largă, această specie a cunoscut o scădere drastică de populație în ultimii 150 de ani. În prezent, este găsit doar în câteva colonii răzlețe.

Se găsește pe pajiști, la margini de pădure și în păduri rare, până la 2.500 m deasupra nivelului mării.

Habitatele speciei sunt pădurile de foioase cu frunze late (40%), pajiștile mezofile (15%), pajiștile umede și comunitățile de ierburi înalte (10%), pădurile de conifere (10%) și pădurile mixte (10%). Specia trăiește în liziere de păduri, tufărișuri, fânețe, pajiști (plante gazdă diferite specii din genul *Lathyrus*, care constituie și regimul alimentar), fig. 2.113 și 2.114.

În cadrul sitului Nordul Gorjului de Vest, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Valea Porcului, Poiana lui Mihai, Hărăbor, Valea Sâmbotinului, Padeș (Anexa nr. 2 la planul de management, fig. 29).

Concurenții speciei sunt alte specii de insecte care se hrănesc pe *Lathyrus*. Dușmanii acestei specii sunt păsările insectivore, amfibienii și reptilele.

Specia este în mare măsură amenințată de pierderea habitatului și distrugere acestuia ca urmare a modificărilor în metodele de întreținere de administrare a pădurilor.

2.3.3. Habitate și ecosisteme

Tipurile de habitate din sit și caracteristicile generale ale acestora, prezente în Formularul standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, sunt prezentate în tabelul 2.9 astfel:

Tabelul 2.9

Tipurile de habitate din situl Nordul Gorjului de Vest

Cod Natura 2000	Tipul de habitat	%	Reprezentativitate	Suprafața relativă	Starea de conservare	Global
3220	Vegetație herbacee de pe malurile râurilor alpine	0,05	B	C	A	A
3230	Vegetație lemnoasă cu <i>Myricaria germanica</i> de-a lungul râurilor montane	0,5	B	C	B	B
3240	Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul râurilor montane	0,5	A	C	A	A
4060	Tufărișuri alpine și boreale	1	B	C	B	B
4070*	Tufărișuri cu <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron hirsutum</i> (Mugo- <i>Rhododendretum hirsuti/myrtifolium</i>)	0,05	A	C	A	A
5130	Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe tufărișuri sau pășuni calcaroase	0,01	B	B	B	B
6170	Pajiști calcifile alpine și subalpine	0,02	B	C	B	B
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	0,05	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte hidrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin	0,5	B	C	B	B
6520	Fânețe montane	5	B	B	B	B
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)	5E-05	A	C	A	A
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	0,01	B	C	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase	0,001	B	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	3,6	B	B	B	B
9130	Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	4	B	B	B	B
9150	Păduri medio-europene de fag din	1,3	A	C	A	A

	<i>Cephalanthero-Fagion</i>					
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i>	0,6	B	C	B	B
9180*	Păduri din <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	0,1	A	C	A	A
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	0,2	A	B	A	A
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpinion</i>)	2	B	B	B	B
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	0,01	B	C	B	B
91V0	Păduri dacice de fag (<i>Symphyto-Fagion</i>)	30	A	A	A	A
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	0,25	B	C	B	B
9260	Vegetație forestieră cu <i>Castanea sativa</i>	1	B	A	B	B
9410	Păduri acidofile de <i>Picea abies</i> din regiunea montană (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)	2	A	C	A	A

Legendă:

Cod = codul tipurilor de habitate din Anexa I a Directivei 92/43/CEE.

* = habitat prioritar;

% = ponderea din suprafața sitului care este acoperită cu tipul respectiv de habitat;

Reprez. = Reprezentativitate = măsura pentru cât de „tipic” este un habitat din situl respectiv:

A = reprezentativitate excelentă; B = reprezentativitate bună; C = reprezentativitate semnificativă; D = prezență ne semnificativă; Suprafața relativă = suprafața sitului acoperit de habitatul natural raportat la suprafața totală acoperită de acel tip de habitat natural în cadrul teritoriului național: A: $100 \geq p > 15\%$; B: $15 \geq p > 2\%$; C: $2 \geq p > 0\%$.

Starea de conservare = Gradul de conservare al structurilor și funcțiile tipului de habitat natural în cauză, precum și posibilitățile de refacere/reconstrucție:

A = conservare excelentă; B = conservare bună; C = conservare medie sau redusă.

Global = Evaluarea globală = Evaluarea globală a valorii sitului din punct de vedere al conservării tipului de habitat natural respectiv:

A = valoare excelentă; B = valoare bună; C = valoare considerabilă.

Hărțile de distribuție ale acestor habitate în Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest sunt în Anexa nr. 3 la planul de management.

O scurtă descriere a acestor habitate se prezintă în continuare.

3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor alpine

Apare în zonele Valea Porcului, Valea Podului, Pârâul Scărișoara, Valea Piesului, în amonte pe Râul Șușița Verde (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 1).

Asociațiile care definesc habitatul sunt *Cardamino amarae-Chrysosplenietum alternifolii* Maas 1959 (cu speciile de recunoaștere *Cardamine amara* și *Chrysosplenium alternifolium*) și *Philonotido-Saxifragetum stellaris* Horvat 1933 (cu speciile de recunoaștere *Philonotis fontana* și *Saxifraga stellaris* subsp. *robusta*).

Dintre speciile caracteristice găsite și în teritoriul cercetat amintim: *Philonotis fontana*, *Saxifraga stellaris* subsp. *robusta*, *Brachythecium rivulare*, *Cardamine pratensis* subsp. *rivularis* și *Epilobium nutans*.

3230 Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

Aceste fitocenoze reprezintă un stadiu incipient în instalarea arinișurilor montane. În situl Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest această asociație are o slabă reprezentare (râul Motru-pe suprafețe reduse și pârâurile Gârbov, Boului, Mic, Șipotu).

Acest habitat se află cantonat în prundișurile inundabile din luncile văilor montane. Asociația definitivă a habitatului este *Salici purpureae-Myricarietum* Moor 1958. Fitocenozele acestei asociații se instalează pe prundișurile din luncile văilor montane, unde, datorită revărsărilor periodice, aceste locuri sunt acoperite de noi straturi de nisip și mâl. Se regăsește la Pârâul Gârbov, Pârâul Boului, Pârâul Mic, Pârâul Șipotu, Râul Motru, în amonte de Padeș (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 2).

Compoziția floristică este variată datorită caracterului de pionierat pe care îl au majoritatea speciilor ce intră în alcătuirea acestor fitocenoze. Fizionomia acestor suprafețe este dată de cele două specii ce dau numele asociației (*Salix purpurea* și *Myricaria germanica*).

3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

Pe teritoriul Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest a fost identificat la o altitudine mult mai joasă, în lungul râurilor; Valea Pârâului Tismănița, Pârâul Pocruia, Bâlta, Valea Șușenilor, în amonte de Topești; Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 3.

4060 Tufărișuri alpine și boreale

Este un tip de habitat foarte complex format din tufărișuri joase și pitice subalpine și boreale din etajul molidului, care cuprinde numeroase subtipuri, unele foarte frecvente în peisajul munților noștri înalți, altele rare.

Datorită exigențelor mai termofile, fitocenozele din această alianță se dezvoltă la limita superioară a molidurilor, în pajiști sau în tăieturile de pădure.

Se întâlnește în zonele Vârful Siglăul Mare, Vârful Nedeilor, Vârful Popii, Vârful Oslea și Vârful Poiana Boului la sud de Muntele Oslea (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 4).

Slaba valoare furajeră a speciilor de recunoaștere ale acestei asociații fac ca fitocenozele să aibă o longevitate crescută, ele fiind evitate de animale.

Importanța economică este justificată numai acolo unde sunt situate pe pante cu înclinare mare, planta dominantă dovedindu-se o bună fixatoare a solului împotriva eroziunii.

Tufărișurile caracterizate de *Campanula abietina* și *Vaccinium myrtillus* specifice asociației *Campanulo abietinae-Vaccinietum myrtilli* Boșcaiu 1971, se instalează după tăierea pădurilor de molid. În locurile unde sunt prezente realizează o acoperire de aproape 100 %, însă s-a observat că acolo unde se realizează un pășunat regulat are loc o scădere a gradului de acoperire și o înlocuire a speciilor de recunoaștere cu *Nardus stricta*.

Fitocenozele asociației *Campanulo abietinae-Vaccinietum myrtilli* Boșcaiu 1971, au o mare importanță economică, prin aceea că unele specii pot fi folosite atât în scop alimentar cât și farmaceutic. Valoarea furajeră este redusă datorită prezenței în număr mic a plantelor bune furajere.

4070* Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron hirsutum* (*Mugo-Rhododendretum hirsuti/myrtifolium*)

Este un habitat subalpin care în situl Nordul Gorjului de Vest apare doar pe Muntele Oslea (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 5).

Acest tip de habitat cuprinde vegetația lemnoasă din partea superioară. Se prezintă fie ca o bandă aproximativ individualizată care se interpune între pădurile de molid și pajiștile subalpine, fie ca insule adesea întinse. Oricare ar fi limitele acestei vegetații, s-a observat că ele pot suferi variații nu numai pe vârfuri muntoase diferite, ci și pe același vârf, în funcție de expoziție, sensul de batere al vântului ș.a.

Asociația care definește habitatul este *Rhododendro myrtifolii-Pinetum mugii* Borza 1959 em. Coldea 1985 care are ca specii de recunoaștere *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*.

Tufărișurile de *Pinus mugo* au un rol ecologic important în stăvilirea torenților de pe versanți, împiedicând în acest fel eroziunea solului.

6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine

Este un habitat de pajiști din munții înalți, din etajele subalpin și alpin, instalate pe substraturi bogate în carbonat de calciu precum calcarele, conglomeratele calcaroase, gresiile cu ciment calcaros.

Este prezent în zonele Valea Porcului, Valea Șușița Verde, Valea Șușița Seacă, Cheile Sohodolului, amonte de Cloșani și în apropiere de Peștera cu Corali (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 6).

Acest habitat are ca specii de recunoaștere numeroase elemente bazofile, heliofile, dintre care în sit sunt prezente: *Carex sempervirens*, *Scabiosa lucida* ssp. *barbata*, *Thesium alpinum*, *Minuartia verna* ssp. *collina*, *Hieracium villosum* și *Gentiana verna*.

Asociația definitivă este *Sesleria bielzii-Caricetum sempervirentis* Pușcaru & al. 1956, care are ca specii de recunoaștere *Sesleria bielzii* și *Carex sempervirens*. Specia de recunoaștere a asociației realizează o acoperire de circa 70 %.

Întâlnite pe abrupturi, fitocenozele acestei asociații sunt xeromezofile și ocupă versanți nordici, nord-vestici și sud-vestici, alcătuiți din calcare jurasice. Populează brânelor de pe stâncării.

6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (*Festuco-Brometalia*)

Pajiștile uscate din situl Nordul Gorjului de Vest sunt slab reprezentate și răspândite în zonă, însă acolo unde sunt întâlnite au o compoziție floristică bogată și variată. Ele formează un adevărat mozaic de asocieri de plante (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 7).

Asociațiile care definesc habitatul sunt *Thymo comosi-Festucetum rupicolae* (Csűrös & Gergely 1959) Pop & Hodișan 1985 (cu speciile de recunoaștere *Thymus comosus* și *Festuca rupicola* ssp. *saxatilis*) și *Asplenio-Syringetum vulgaris* Jakuks et Vida 1959 (cu speciile caracteristice *Syringa vulgaris*, *Asplenium ruta-muraria*, *Moehringia muscosa*, *Ceterach officinarum* și *Silene saxifraga* ssp. *petraea*).

În asociația *Thymo comosi-Festucetum rupicolae* (Csűrös & Gergely 1959) Pop & Hodișan 1985, fitocenozele pioniere, xerofile cu *Thymus comosus* și *Festuca rupicola* ssp. *saxatilis* se dezvoltă pe grohotișuri fine sau grosiere, mobile sau semifixate, aflate la baza stâncilor calcaroase,

puțin înclinate, din etajul montan inferior (Poiana Boului, Vf. Oslea, Culmea Scurturilor). Pe grohotișurile semifixate, cu un strat subțire de sol, specia de recunoaștere a asociației realizează o acoperire mai mică, în comparație cu *Thymus comosus* care pe aceste suprafețe își găsește optimul de dezvoltare. În porțiunile în care stratul de sol este mai mult *Festuca rupicola subsp. saxatilis* se dezvoltă luxuriant reușind să devină pe anumite porțiuni exclusivistă datorită tufelor bine dezvoltate.

Cei doi taxoni de recunoaștere ai asociației realizează o acoperire medie de 75%. Alături de aceștia, în alcătuirea floristică a fitocenozelor se mai regăsesc o serie de specii caracteristice alianței, ordinului și clasei (*Cnidium silaifolium*, *Sedum hispanicum*, *Arabis hirsuta*, *Erysimum odoratum*, *Bupleurum falcatum*, *Teucrium chamaedrys* ș.a.).

Fitocenozele acestei asociații se află în vecinătatea celor din clasa *Asplenieta trichomanis*, fapt demonstrat și de prezența câtorva taxoni (*Silene nutans* ssp. *dubia*, *Sedum annuum*, *Asplenium trichomanes*, *Asplenium ramosum* ș.a.).

În urma analizei bioformelor se poate observa predominanța hemicriptofitelor, urmate la mare distanță de camefite, terofite și hemiterofite, iar din cea a geoelementelor a celor Eurasiatice și Europene Centrale. Nu trebuie trecut cu vederea prezența elementelor Carpatice Românești și a celor sudice în general, care confirmă conservatorismul florei de pe substratul calcaros.

Asociația *Asplenio-Syringetum vulgaris* Jakuks et Vida 1959 încadrează tufărișurile de liliac, care au fost identificate în locuri stâncoase, calcaroase de pe Valea Sohodolului. Fizionomia acestor fitocenoze ne sugerează la prima vedere aspectul de pionierat cu tot caracterul lor relictar.

Deși plantele care intră în alcătuirea acestor tufărișuri de liliac vegetează în condiții dure impuse de stâncile pe care se găsesc, totuși ele își mențin compoziția floristică, în timp ce vegetația din apropierea acestora a înregistrat modificări evidente înduse în principal de evoluția climatului.

Asociația ocupă de preferință, pantele abrupte cu expoziție sudică sau sud-estică (Cornetul Pocruiei, lângă Gureni, Cheile Sohodolului, Piatra Boroștenilor, Cheile gropului Sec).

6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte hidrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin

Este un habitat alcătuit din comunități de plante ierboase foarte înalte, diverse din punct de vedere al compoziției speciilor. Grupările din aceste unități cenotaxonomice au o capacitate dinamogenetică puternică, amorsând dezvoltarea unor succesiuni. La altitudini mai ridicate vin în contact cu cele din alianța *Adenostylian alliariae*. Includ asociații naturale de bordură, aflate în lungul văilor și la marginea pădurilor umbroase. Solul prezintă umiditate crescută și este din categoria celui nisipos sau scheletic.

Asociațiile definitorii pentru acest habitat sunt: *Lysimachio vulgaris-Filipenduletum ulmariae* Bal.-Tul. 1978 (specii de recunoaștere *Lysimachia vulgaris* și *Filipendula ulmaria*); *Urtico dioicae-Rumicetum alpini* (Șerbănescu 1939, Todor & Culică 1967) corr. Oltean & Dihoru 1986 (specii de recunoaștere *Rumex alpinus* și *Urtica dioica*); *Telekio speciosae-Petasitetum hybridi* Morariu 1967 (specii de recunoaștere *Petasites hybridus* și *Telekia speciosa*).

Ca specii de recunoaștere pentru acest habitat amintim pe cele prezente și în Nordul Gorjului de Vest: *Filipendula ulmaria*, *Lysimachia vulgaris*, *Scirpus sylvaticus*, *Valeriana officinalis*, *Crepis paludosa*, *Telekia speciosa* și altele, specifice habitatului.

Sunt prezente în sit în zonele (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 8): Valea Porcului; Șușița Verde; Valea Șușenilor; valea pâraurilor Hărăbor, Pleșu, Toplicioara, Plesnicioara, Bistrița, Tismana, Gârbov, Motru; Valea Geamănu; Muntele Oslea.

6520 Fânețe montane

Acest habitat se caracterizează prin fânețe mezofile bogate în specii din etajele montan și subalpin (majoritatea peste 600 metri).

Asociația *Festuco rubrae-Danthonietum* Csürös et al. 1968 (cu speciile de recunoaștere *Danthonia alpina* și *Festuca rubra*) este întâlnită la nivelul etajului gorunului, pe suprafețe relativ mici, însă suprafețe apreciabile au fost identificate în perimetrul localității Runcu și în Dealul Fața Coastei, Dealul Cornetului, Dealul Peștișoarei, Dealul Gura Plaiului, Dealul Mocerita (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 9).

Această asociație apare pe versanți mai umbriți, cu soluri afânate, nisipo-argiloase. Optimul ecologic al acestei asociații, care pătrunde adânc de-a lungul văilor până în depresiunile intramontane, pare determinat de izochietele anuale 700-1000 mm. De cele mai multe ori această asociație alcătuiește enclave condiționate edafic pe fondul compact al fitocenozelor de *Festuco rubrae-Agrostetum capillaris*. Din punct de vedere sindinamic, această asociație reprezintă un stadiu de degradare al pajiștilor edificate de *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra*. În general, aceste pajiști sunt folosite ca fâneță, însă dau producții mici.

În asociația *Festuco rubrae-Agrostetum capillaris* Horvat 1951, pajiștile de *Agrostis capillaris* cu *Festuca rubra* sunt foarte bine reprezentate la nivelul etajului nemoral. Se instalează pe versanții cu înclinare moderată rareori pe cei mai abrupti, pe toate expozițiile (Poiana lui Mihai, Poiana Viezuoiului, Poiana Lazuri, Poiana Copileț, Poiana Topești, Gura Plaiului, comunele Padeș, Tismana, Vânăta, pocruia, Călugăreni, Dealul Mocerita și Poiana Măcrișului).

Fitocenozele se caracterizează printr-un grad ridicat de acoperire, fiind pajiști durabile, cu o evidentă stratificare.

7220* **Izvoare petrifiante cu formare de travretin (*Cratoneurion*)**

Cenozele care formează vegetația izvoarelor și pâraielor de pe substrat silicios au o mai bună reprezentare în situl Nordul Gorjului de Vest, suprafețe care se caracterizează prin speciile: *Philonotis fontana*, *Saxifraga stellaris* ssp. *robusta*, *Brachythecium rivulare*, *Cardamine pratensis* subsp. *rivularis* și *Epilobium nutans*.

Fitocenozele de pe substrat calcaros sunt mai rare datorită proceselor de infiltrare care sunt mai intense pe acest substrat și au ca specii de recunoaștere câteva briofite (*Cratoneuron commutatum*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Mnium undulatum*) sau plante vasculare (*Epilobium parviflorum*) în grupările identificate la parte inferioară a arealului lor, *Silene pusilla*, *Doronicum carpaticum*, *Chrysosplenium alternifolium* ș.a.).

Acest tip de habitat are o foarte slabă răspândire în sit și este cantonat fragmentar în apropierea unor pâraiașe de pantă de pe Valea râurilor Șușița Verde, Șușița Seacă, Valea Porcului, Izvoarele Izvarnei și Motru, la nivelul regiunii pădurilor de fag de pe substrat calcaros (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 10).

8120 **Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolii*)**

Habitatul se dezvoltă pe grohotișurile calcaroase rezultate mai ales din sfărâmarea prin îngheț-dezghet a calcarelor, conglomeratelor calcaroase, dolomitelor, gresiilor calcaroase din munții înalți, din etajul boreal (al molidului) până în cel alpin. Puținul humus negru brut care se dezvoltă pe aceste grohotișuri bogate în carbonat de calciu ajută la instalarea unei flore foarte specifice.

Habitatul cuprinde unități cenotaxonomice care se dezvoltă la baza stâncilor calcaroase din teritoriul cercetat, în locuri deschise, pioniere, pe versanții cu înclinare mare, având o acoperire de maximum 75 %, din zonele Cheile Sohodolului, Șușița Verde, în amonte de Cloșani, în apropiere de Piatra Boroștenilor și pe Valea Porcului (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 11).

În Nordul Gorjului de Vest, fitocenozele asociației specifice reprezentată de *Gymnocarpium robertianae* (Kuhn. 1937) Tx. 1937, ocupă terenurile pietroase și grohotișurile mobile și are ca specie de recunoaștere *Gymnocarpium robertianum*. Prezența speciei xerofile *Thymus comosus*, indică evoluția sindinamică a acestor fitocenoze pioniere spre cele aparținând la *Thymetum comosi*.

8210 **Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase**

Habitatul este format din comunitățile de plante neînchegate din crăpăturile pereților stâncoși de calcar și conglomerate calcaroase, cu separarea unor variante din munții de joasă altitudine și a unor variante boreale până la alpine.

Cuprinde fitocenoze ce sunt prezente în fisurile de stânci și bolovănișurile din regiunea montană. În stațiunile în care solul este puțin se observă o acoperire mai mică și, în același timp, un număr mai mic de specii în comparație cu suprafețele unde procesul de formare a solului este mai avansat. Fitocenozele din aceste unități cenotaxonomice sunt întâlnite pe calcarele de la nivelul pădurilor de fag, unde se poate observa un amestec de specii xerofile și mezofile de pădure ce au pătruns din fitocenozele învecinate.

Asociația specifică este *Asplenio trichomani-Poetum nemoralis* Soo 1944 em. Gergely 1966 care are ca specii de recunoaștere pe *Poa nemoralis* și *Asplenium trichomanes*.

În situl Nordul Gorjului de Vest apare în zonele: Valea Porcului, Șușița Verde, Șușița Seacă, Cloșani, Padeș, amonte de peștera Gura Plaiului, Valea Geamănu, Piatra Borostenilor, Cheile Gropului Sec, Cheile Sohodolului, Valea Frumosul, râul Motru în amonte de lacul Valea Mare (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 12).

9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*

Pădurile de fag de soluri acide din Europa Centrală sunt prezente și la noi în țară, îndeosebi în etajul dealurilor înalte și mai rar în etajul montan inferior, la peste 600-700 m altitudine, pe soluri cu reacție acidă dezvoltate pe nisipuri, gresii silicioase, roci vulcanice acide (andezite, granodiorite) sau șisturi cristaline. În cadrul Sitului Nordul Gorjului de Vest, acest habitat grupează asociații formate pe soluri acide, cu grade de înclinare mari, din zonele: Valea Porcului, amonte de Vaidei, Șușița Verde, Valea Șușenilor, în ambele părți ale unor pârauri (Măcriș, Jaleș, Șipotu, Plescioara, Piva, Scărișoara Bîlta, Bistrița, Bistricioara, Vîja, Gîrbov, Frunosul, Motru, Lespezi), Valea Negoiu, Valea Geamănu, Poiana lui Mihai, rezervația botanică Cioclovina (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 13).

Asociația caracteristică acestui habitat este *Luzulo albidae-Fagetum sylvaticae* Zolyomi 1955, speciile de recunoaștere sunt *Fagus sylvatica* și *Luzula luzuloides*, asociația reunind făgetele montane acidofile prezente pe versanți cu grade de înclinare mari cu soluri brune acide de pădure.

9130 Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*

Pădurile de fag de soluri neutre sunt destul de rare, fiind înlocuite pe scară largă de către făgetele carpatice (habitatul 91V0).

Galio schultesii-Fagetum (Burduja et al. 1972) Chifu et Ștefan 1994 (Syn.: *Carpino-Fagetum moldavicum* Burduja, Mihai et Sârbu 1973,1974, *Carpino-Fagetum* sensu auct. mold.) este asociația care definește acest habitat.

Fitocenozele asociației vegetează pe versanții nordici, slab înclinați (2-5°), la altitudini cuprinse între 290-400 m (Vf. Cioclovina Vălarilor, Pădurea Turcoaia, Pădurea La Schit, în amonte de Padeș, Pădurea Dumbrava Topești, în apropiere de Pârâul Sâmbotin, Dealul Cuculeica), Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 14. Aceste fitocenoze au ca specie caracteristică pe *Galium schultesii*. Stratul arborescent este edificat de *Fagus sylvatica* și *Carpinus betulus*, care realizează o acoperire de 80-90%, dar și de *Tilia cordata*, *Acer pseudoplatanus*, *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior*. În stratul arbustiv se întâlnesc exemplare izolate de *Crataegus monogyna*, *Rosa canina*, rezultând un strat arbustiv slab dezvoltat. Sinuzia ierboasă este bogată în specii: *Campanula trachelium*, *Brachypodium sylvaticum*, *Carex sylvatica*, *Stellaria holostea*, *Geranium robertianum*, *Euphorbia amygdaloides*, *Mercurialis perennis*, *Glechoma hirsuta*, *Salvia glutinosa*, *Viola reichenbachiana* ș.a.

9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*

Sunt făgete rare, cu caracter insular, legate de versanți stâncoși calcaroși mai mult sau mai puțin abrupti. Acest habitat se întâlnește numai acolo unde în etajul montan inferior apar calcare masive sau conglomerate calcaroase.

Acest habitat este reprezentat prin făgete mai xero-termofile, comparativ cu cele din *Luzulo-Fagetum* sau *Symphyto cordati-Fagetum*. Ocupă aproape în toate cazurile versanții cu expoziție nordică, pe cei cu expoziție sudică fiind instalate gorunetele situate în zonele Dealul Pocruia, amonte de Văieni, Culmea Bradului, Culmea Scurturilor, amonte Culmea Scărișoara, amonte Dealul Pleștioara, vest de Schela, amonte de Valea Tânăra, Culmea Fetelor, la sud de Schitul Cioclovina (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 15).

Asociația definitivă a habitatului este *Carpino betuli-Fagetum sylvaticae* Paucă 1941, care are ca specii de recunoaștere pe *Fagus sylvatica* și *Carpinus betulus*.

Făgetele cu carpen au o bună reprezentare în situl Nordul Gorjului de Vest. În cadrul acestora modificarea raporturilor de competiție al speciilor de recunoaștere are ca rezultat realizarea unei mari diversități în ceea ce privește consistența și compoziția acestora. Stratul de regenerare este foarte activ. În afară de speciile de recunoaștere pot fi întâlniți și puieti aparținând altor specii, însă aceștia rămân doar la stadiul de puiet (*Acer platanoïdes*, *Acer pseudoplatanus*, *Acer campestre*, *Tilia tomentosa*, *Fraxinus excelsior*).

9170 Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*

Este un tip de habitat forestier central-est european, reprezentat în țara noastră în arealul de dealuri de păduri dominate de *Quercus petraea* în amestec cu *Carpinus betulus* și *Fagus sylvatica*.

Fizionomia cârpișurilor cu stejar este caracteristică, imprimându-le un caracter particular. Populații pure de carpen sunt localizate în stațiuni umede, pe substarturi bogate în humus, rezultat prin descompunerea resturilor vegetale aduse la vale de torenții de pantă formați în timpul ploilor.

Habitatul este definit prin asociația *Carici pilosae-Carpinetum* Neuhäusl & Neuhäuslová-Novotná 1964 em. Borhidi 1996 (Syn.: *Carici pilosae-Carpinetum* Neuhäusl. & Neuhäuslová-Novotná 1964, *Primulo veris-Carpinetum* Neuhäusl. & Neuhäuslová-Novotná 1964), speciile caracteristice fiind *Carpinus betulus* și *Carex pilosa*.

În teritoriul cercetat, carpenul este întâlnit sporadic în toate pădurile de foioase, în locuri umede, instalându-se în special în păduri rărite, sau după defrișarea acestora, fiind considerate păduri de regenerare (este de Carpen, aval de Gureni, amonte de Boroșteni, Pădurea Scocului, Pădurea Dumbrava), Anexa nr. 3 la planul de management, fig 16.

9180* **Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene**

Pădurile de văi înguste cu pereți abrupti, sunt un habitat forestier considerat rar și deosebit de valoros, din zonele Piatra Tăiată, Dealul lui Frate, amonte de Șușița Seacă, Cheile Sohodolului, amonte Valea Rea, Culmea Dealul Corn (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 17).

Acest habitat este întâlnit pe soluri bogate în substanțe nutritive ce se dezvoltă în special pe substrat calcaros. Compoziția floristică a acestui habitat este variabilă în funcție de expoziția pantei pe care se află și de natura substratului. Sunt păduri mixte de specii secundare găsite pe pante abrupte stâncoase, grohotișuri și ravene grosiere.

Datorită prezenței în unele locuri cu grad de accesibilitate foarte scăzut aceste suprafețe au un impact zoo-antropogen foarte scăzut.

În asociația *Phyllitidi-Fagetum* Vida (1959) 1963, cu speciile caracteristice *Asplenium scolopendrium* și *Fagus sylvatica*, fitocenozele se instalează în locuri umbroase din pădure, pe substrat stâncos, în special la limita superioară a pădurilor de fag.

Din compoziția floristică a acestei vegetații sunt aproape nelipsite speciile care imprimă specificul dacic, aceste păduri fiind considerate o vegetație intrazonală în interiorul făgetelor.

Valoarea ridicată a acestor păduri este dată și de prezența a unor endemisme carpatice: *Symphytum cordatum* și *Dentaria glandulosa*.

91E0* **Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)**

Habitatul include pădurile galerii de luncă din lungul râurilor, de la câmpie până în etajul montan superior. În cadrul acestui ecart altitudinal foarte larg există diferențieri ecologice considerabile, oglindite în subtipuri distincte clar diferențiate.

Natura prioritară a acestui habitat a fost stabilită datorită faptului că speciilor de plante rare care, crescând în lungul cursurilor de apă, constituie o resursă ecologică inestimabilă, fiind în primul rând culoare ecologice pentru mamiferele mari (și singurele, mai ales la deal și la câmpie), adăpost foarte prețios pentru numeroase specii de nevertebrate, loc de cuibărit și de hrănire pentru un număr foarte mare de specii de păsări. Solurile pe care apar aceste păduri sunt cele aluviale, adesea gleizate.

În situl Nordul Gorjului de Vest, acest tip de habitat apare în zonele Vaieni, Costeni (lângă pârâul Pocruia), Godinești, Vânăta, Peștișani, Gureni, Valea Mare, Bâltișoara, Runcu, Valari, Arsuri și Pleșa (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 18).

Zăvoaiele de *Alnus glutinosa* grupate în această alianță se află în lungul râurilor și al principalilor afluenți. Vegetează pe soluri higromezofile, aluviale sau bogate în substanțe organice. Speciile de recunoaștere sunt: *Alnus glutinosa*, *Ulmus glabra*, *Sambucus nigra*, *Equisetum telmateia*, *Impatiens noli-tangere*, *Stellaria nemorum*, *Geranium robertianum* ș.a.

Asociațiile caracteristice habitatului sunt *Aegopodio podagrariae-Alnetum glutinosae* Karpati & Jurko 1961 și *Salicetum albae* Issler 1924.

Deși speciile de recunoaștere ale asociației *Aegopodio podagrariae-Alnetum glutinosae* Karpati & Jurko 1961 (*Alnus glutinosa* și *Aegopodium podagraria*) sunt prezente în mai toate luncile râurilor din teritoriul sitului, totuși ele nu formează fitocenoze compacte cu grade de acoperire mari.

Dintre toate tipurile de pădure întâlnite în Nordul Gorjului de Vest, pădurea de luncă este cea mai puternic influențată de factorul zooantropogen.

91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpinion*)

Acest habitat, alcătuit din păduri edificate de speciile genului *Quercus* (*Quercus polycarpa*, *Quercus cerris* și *Quercus robur*) și carpen (*Carpinus betulus*), este întâlnit la limita superioară a dealurilor piemontane și la nivelul depresiunii subcarpatice din Oltenia, iar în situl Nordul Gorjului de Vest este situat în puține locații de la limita inferioară a acestuia (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 19).

Din punct de vedere floristic vegetația acestui habitat de la noi din țară este mai bogată în comparație cu suprafețele din Europa Centrală.

Locul speciilor ilirice întâlnite în celelalte regiuni ale Europei este luat la noi de *Asperula taurina* ssp. *leucanthera*, *Tamus communis*, *Helleborus odorus* ș.a. în zonele localității Pajiștile,

amonte de Gornăcel, Plaiul Bălțișoara, Pădurea Tismana-Pocruia, sud de Topești și amonte de localitatea Padeș.

Habitatul este definit prin asociația *Quercetum polycarpae-cerris* Popescu Gh. 1988 cu speciile caracteristice *Quercus polycarpa* și *Quercus cerris*.

Fitocenozele acestei asociații ocupă, de regulă, versanții cu expoziție sudică, pe cei cu expoziție nordică instalându-se pădurile edificate de fagul moesiac (*Fagus sylvatica* subsp. *moesiaca*). Sunt considerate păduri care fac trecerea de la cereto-gârnițetele de la partea inferioară și gorunetele tipice de la limita superioară.

Stratul arborilor este edificat de *Quercus polycarpa*, *Quercus cerris* (fig. 2.157) și *Carpinus betulus* (rareori *Fagus sylvatica* subsp. *moesiaca* la limita cu aceste făgete), cel arbustiv de *Ligustrum vulgare*, *Cerasus avium* (juv.), *Pyrus pyraster*, *Malus sylvestris* sau *Fraxinus ornus*, iar în stratul ierbos avem *Aremonia agrimonioides*, *Helleborus odorus*, *Potentilla micrantha*, *Veronica chamaedrys*, *Poa nemoralis*, *Festuca heterophylla* ș.a.

91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun

Sunt păduri cu un caracter submediteranean dominate de *Quercus cerris* și *Quercus petraea*.

În teritoriul cercetat acestea ocupă limita sudică a ariei, în zonele (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 20): Peștișani, Valea Mare, Turcinești, Dobrița, Dealul Pocruia, Dealul Toplița, Vaideei, Gornăcel, Curpen, amonte de Vălari și la Pârvulești.

Extinderea și diversificarea cenostucturală a pădurilor este determinată de cadrul pedoclimatic și puternic influențată de activitatea omului.

Unitățile cenotaxonomice grupate în acest habitat cuprind pădurile de stejari xeromezofili-termofili. Ele ocupă treimea inferioară, fiind situate pe terenuri plane sau cu expoziții sudică, estică sau vestică. Deși aceste păduri au o compoziție floristică variată, totuși ele prezintă un nucleu de specii constant: *Quercus frainetto*, *Quercus cerris*, *Potentilla micrantha*, *Acer campestre*, *Stachys officinalis*, *Campanula persicifolia*, *Lychnis coronaria*, *Cornus mas*.

În acest habitat sunt reunite asociațiile termofile dispuse zonal la baza pădurilor de foioase mezofile din *Querco-Fagetea* reprezentate de *Potentillo micranthae-Quercetum dalechampii* A. O. Horvát 1981 și *Quercetum frainetto-cerris* Georgescu 1945, Rudski 1949.

91V0 Păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*)

Este un habitat forestier endemic și reprezintă la nivelul Carpaților cel mai caracteristic tip de pădure, fiind strict răspândit doar în arealul acestora, pe suprafețe mari. Făgetele dacice apar la altitudini de 800-1200 metri, pe soluri fertile și bine aerisite, cele mai tipice fiind cele de pe roci

care aprovizionează bine cu nutrienți minerali solul și mențin un nivel scăzut al acidității ca bazaltele, calcarele, gresiile calcaroase.

Făgetele pure sau cele în amestec cu *Carpinus betulus*, *Acer pseudoplatanus*, *Abies alba* sau *Picea abies* ale acestui habitat din Situl Nordul Gorjului de Vest apar în zonele Dealul lui Frate, Prioru Mare, Dealul Măcrișului, Culmea Scurturilor, Culmea Fetelor, Valea Mare, Dealul Mărului, Uricani-Gârbov, Muntele Oslea, Piatra Boroștenilor (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 21).

Habitatul se recunoaște în primul rând prin prezența a două asociații și a speciilor de recunoaștere caracteristice la care se adaugă și câteva endemite carpatice și Carpato-Balcanice (*Symphytum cordatum*, *Dentaria glandulosa* și *Pulmonaria rubra*).

91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen

Este principalul tip de pădure de deal din Transilvania și Moldova dominat de gorun. Ocupă suprafețe largi pe soluri de tip cambisol eutric, cambisol distric și luvisol tipic și albic.

Este un tip de habitat subendemic diferențiat de alte tipuri de gorunete prin prezența unui contingent de specii subendemice carpato-balcanice. Habitatul este prezent la nivelul dealurilor piemontane și subcarpatice din aria protejată Nordul Gorjului de Vest, valoarea economică a pădurilor este ridicată, acestea reprezentând stadiul în care condițiile ecologice sunt în echilibru cu formațiunea vegetală.

Habitatul este definit prin asociația *Quercus robori-Carpinetum betuli* Soo & Pocs (1931)-1957 care are ca specii de recunoaștere pe *Carpinus betulus* și *Quercus robur*. Fitocenozele acestei asociații se instalează pe terenuri plane sau cu grade de înclinare mici, nordice sau nord-vestice, rareori sud-vestice și sunt rare în situl Nordul Gorjului de Vest fiind întâlnite în punctele: Călugăreni, Dealul Mereazului, Arsuri, Pădurile Dumbrava Vânăta, Dumbravei, Scocului, Șerșuri (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 22).

9260 Vegetație forestieră cu *Castanea sativa*

Este un habitat forestier larg răspândit în arealele submediteraneene, prezent la noi numai insular în Munții Igniș-Gutâi, Munții Zarand, Munții Banatului, Dealurile de Vest, Munții Vâlcan, Munții Căpățâni, Cozia.

Habitatul este prezent în pădurea Tismana-Pocruia (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 23) și definit prin asociația *Castaneo-Quercetum* I. Horvat 1938. Această asociație are ca specii de recunoaștere *Castanea sativa* și *Quercus polycarpa* și specii din *Castaneo-Quercion* (*Cytisus nigricans*, *Deschampsia flexuosa*, *Festuca heterophylla*, *Genista tinctoria*, *Hieracium umbellatum*, *Melampyrum nemorosum*, *Potentilla erecta* și *Pteridium aquilinum*).

Arboretele de castan de la Tismana sunt situate la altitudini de 350-500 m, pe versanții cu expoziție însoțită și înclinare de 10-40°, în etajul gorunului și sunt considerate ca relictare.

Castanea sativa este însoțită în stratul arborescent de: *Quercus polycarpa*, *Acer campestre*, *Acer pseudoplatanus*, *Betula pendula*, *Carpinus betulus*, *Cerasus avium*, *Fagus sylvatica*, *Populus tremula*, *Quercus dalechampii*, *Quercus robur*, *Sorbus aucuparia*, *Sorbus torminalis*, *Tilia cordata*, *Tilia platyphyllos*.

9410 Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană (*Vaccinio-Piceetea*)

Habitatul se află în mod natural la noi în țară între 1200-1800 m, pe soluri acide cu o colorație roșcată.

În situl Nordul Gorjului de Vest, acest tip de habitat sunt cuprinde pădurile de molid situate în locațiile: în apropiere de confluența râurilor Bistrița cu Valea Lungă; de o parte și de alta a pârâului Gârbov; pe muntele Oslea (Anexa nr. 3 la planul de management, fig. 24).

Etajul boreal este destul de bine caracterizat prin pădurile sale totdeauna verzi, dese, întunecoase și umede, în care majoritare sunt speciile de rășinoase *Picea abies* și *Abies alba*. De regulă există masive aproape pure care constituie o bandă aproape continuă cu lărgime variabilă.

Alcătuirea floristică este unitară și diferă regional prin câteva specii diferențiale (*Lycopodium selago*, *Sorbus aucuparia*, *Deschampsia flexuosa*, *Hylocomium splendens*, *Pleurozium schreberi*), fiind reunite asociații eterogene ecologic și fizionomic care constituie climaxul zonal al etajului boreal.

În masivele păduroase de molid se întâlnesc un număr restrâns de specii lemnoase, cel mai obișnuit fiind *Abies alba*, care apare mai ales pe văile joase și umede, unde stratul arborescent este aproape absent.

Habitatul este reprezentat prin asociația *Hieracio rotundati-Piceetum abietis* Pawl. & Br.-Bl. 1939, recunoscută prin speciile *Hieracium transsylvanicum* și *Picea abies* și edificată cu *Vaccinio-Piceion* & *Piceetalia excelsae* prin speciile *Luzula sylvatica*, *Homogyne alpina*, *Lycopodium selago*, *Soldanella hungarica* subsp. *major*, *Lycopodium annotinum*, *Campanula abietana*, *Dryopteris expansa*, *Deschampsia flexuosa* și *Melamyrum sylvaticum*.

La partea superioară a subetajului fagului (nemoral superior) începe etajul molidului (boreal) care se întinde pe unele vârfuri muntoase până în pajiștile subalpine. Specia dominantă este *Picea abies*.

2.4. Starea actuală de conservare a speciilor și habitatelor din Aria Naturală Protejată ROSCI 0129 Nordul Gorjului de Vest

2.4.1. Evaluarea stării de conservare a speciilor de floră vizate în Formularul Standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

2093 *Pulsatilla grandis* nu a fost raportată din sit anterior, ci apare doar în formularul standard Natura 2000. Pe parcursul cercetărilor efectuate în teren nu am identificat specia. Prin urmare, aria de repartiție și mărimea populației în situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest rămân necunoscute. De asemenea, nu putem face aprecieri privind habitatul și perspectivele speciei. Apreciem, prin urmare că statutul de conservare al speciei *Pulsatilla grandis* în situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest este necunoscut.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 2093	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție				Date insuficiente
Populația				Date insuficiente
Habitatul speciei				Date insuficiente
Perspective viitoare				Date insuficiente
Evaluarea statutului de conservare	Necunoscut			

4066 *Asplenium adulterinum* este un taxon rar în flora țării noastre. Din suprafața ocupată de această arie nu se cunosc date din literatura de specialitate. În urma cercetărilor efectuate de noi putem spune că această specie a fost identificată doar într-un singur punct, pe Valea pârâului Șușița Verde, deși în această arie condițiile climatice sunt favorabile vegetării acestui taxon pe suprafețe mai mari.

În concluzie, putem spune că statutul de conservare al acestei specii este favorabil, cu mențiunea că are o foarte slabă reprezentare în sit.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 4066	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă			
Suprafața	77,40 ha			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

4070 *Campanula serrata* este specia cu cea mai bună reprezentare în sit dintre taxonii vizați în formularul standard Natura 2000 al acestei arii. Din literatura de specialitate se cunosc puține date referitoare la corologia acestui taxon din această parte a Olteniei (Păun & Popescu 1968; Maloș, 1977).

După cercetările efectuate de noi putem spune că nu există pajiște montană superioară unde să nu fie acest taxon în sit.

Analizând aria de repartiție, populațiile identificate și habitatele în care vegetează *Campanula serrata*, putem spune că statutul de conservare al acestui taxon este favorabil.

Parametri	Statut de conservare
------------------	-----------------------------

Codul speciei 4070	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Aria de repartiție a acestui endemit al Carpaților Românești este în creștere în sit.			
Populația	Populațiile acestei specii au o bună reprezentare în pajiștile de la limita superioară a acestui sit. În unele pajiști se găsesc exemplare dispartate iar în altele sub forma unor grupuri de 5-7 indivizi la distanțe mici.			
Habitatul speciei	Habitatul în care vegetează această specii are o suprafață apreciabilă, ce permite supraviețuirea pe termen lung.			

	821,64 ha			
Perspective viitoare	Suprafețele unde a fost găsită această specie nu sunt afectate de factorul zoo-antropogen. Deci, perpetuarea acestei specii pe termen lung este asigurată.			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

4079 *Iris aphylla* subsp. *hungarica*

Referitor la acest taxon putem spune că, în urma consultării literaturii de specialitate, nu există date referitoare la prezența lui în acest sit. Cu toate acestea *Iris aphylla* subsp. *hungarica* este menționată în formularul standard Natura 2000 al acestei arii. Pe parcursul cercetărilor efectuate în teren nu am identificat specia. Prin urmare, aria de repartiție și mărimea populației în situl ROSCI0129 NORDUL GORJULUI DE VEST rămân necunoscute. De asemenea, nu putem face aprecieri privind habitatul și perspectivele speciei. Apreciem, prin urmare că statutul de conservare al speciei *Iris aphylla* subsp. *hungarica* în situl Nordul Gorjului de Vest este necunoscut.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
4079				
Aria de repartiție				Date insuficiente

Populația				Date insuficiente
Habitatul speciei				Date insuficiente
Perspectiva viitoare				Date insuficiente
Evaluarea statutului de conservare	Necunoscut			

4116 *Tozzia alpina* subsp. *carpatica*

Dacă se ține cont de condițiile ecologice ale acestui taxon (pajiști, tufărișuri, buruienărișuri, locuri mai mult sau mai puțin umede) putem spune că habitatele în care poate să vegeteze această plantă au o bună reprezentare în sit. Referitor la aria de repartiție putem spune că este stabilă. Populațiile acesteia sunt sărace. Habitatul speciei este suficient pentru a asigura perpetuarea speciei pe termen lung. La acest lucru contribuie și faptul că această taxon vegetează în locuri în care influența factorul antropo-zoogen este aproape nulă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 4116	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Aria de repartiție a acestui taxon este stabilă.			
Populația	Populațiile acestei specii sunt sărace, foarte puține locuri.			
Habitatul speciei	Habitatul în care vegetează acest taxon are o bună reprezentare. Suprafața este 14,97 ha			

Perspective viitoare	Datorită slabei influențe a factorilor negativi în aceste locuri, considerăm că perpetuarea pe termen lung a acestui taxon este asigurată.			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

2.4.2. Evaluarea stării de conservare a speciilor de faună din Formularul Standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Specii de lilieci

1307 *Myotis blythii*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Fușteica, Peșterile din Cheile Sohodolului; existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Myotis blythii* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadekvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadekvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
1307				
Aria de repartiție	Stabilă 8365,4 ha			

Populația	Clasa 3 (100-500i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1310 *Miniopterus schreibersi*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Pârgavu, Peștera Fușteica și Peștera Gura Văii: existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Miniopterus schreibersi* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1310	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 8365,4 ha			
Populația	Clasa 3(100-500 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a			

	speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1316 *Myotis capaccinii*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Pârgavu și Peștera Tismana, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Myotis capaccinii* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1316	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 8365,4 ha			
Populația	Clasa 1 (10-50 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și			

	amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1304 *Rhinolophus ferrumequinum*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Gura Văii, Peștera Fușteica, Peștera Cioarei: existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Rhinolophus ferrumequinum* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1304	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 8365,4 ha			
Populația	Clasa 4(500-1000 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectiv viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1303 *Rhinolophus hipposideros*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera cu corali, Peștera Cioarei, Peștera Fușteica: existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Rhinolophus hipposideros* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1303	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 8817,87 ha			
Populația	Clasa 4(500-1000 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1324 *Myotis myotis*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Fușteica și Peștera Gura Văii existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Myotis myotis* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei	Favorabil (verde)	Nefavorabil	Nefavorabil	Necunoscut

1324		neadecvat (portocaliu)	total neadecvat (roșu)	(informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 10398,99 ha			
Populația	Clasa 2(50-100 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1321 *Myotis emarginatus*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Gura Văii și Peștera cu Lilieci: existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Myotis emarginatus* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
1321				
Aria de repartiție	Stabilă 8365,4 ha			

Populația	Clasa 1(10-50i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1305 *Rhinolophus euryale*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri/locații: Peștera Cioarei, Peștera Gura Plaiului: existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Rhinolophus euryale* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1305	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadekvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadekvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 8365,4 ha			
Populația	Clasa 1 (10-50i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			

Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

Specii de mamifere

1352 - *Canis lupus*

Suprafața habitatului de *Canis lupus* este estimată, în urma analizelor din teren, la 40039,73 ha, raportat la Situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest. Aria de repartiție a speciei este stabilă cu un habitat suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea speciei pe termen lung. Considerăm astfel că starea de conservare a speciei *Canis lupus* este favorabilă.

În urma cercetărilor s-a identificat un număr total de 53 de indivizi. S-a utilizat metoda deplasărilor efectuate în habitatele corespunzătoare de trai ale acestor specii: în zone forestiere, păduri de foioase și amestec, poieni și liziere de pădure, zone de stâncării, habitat antropoc, văile râurilor, sau de-a lungul râurilor.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1352	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadekvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadekvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 40039 ha			
Populația	Clasa 2 (50-100 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a			

	speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1354 *Ursus arctos* .

Suprafața habitatului de *Ursus arctos*, fiind estimată în urma analizelor din teren la 30400,26 ha raportat la Situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de vest. Aria de repartitie a speciei este stabilă cu un habitat suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea speciei pe termen lung. Considerăm astfel că starea de conservare a speciei *Ursus arctos* este favorabilă. În zonele de distribuție au fost identificați un total de 92 indivizi.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1354	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadekvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadekvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartitie	Stabilă 30400,26 ha			
Populația	Clasa 2 (50-100i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al			

	presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1361 *Lynx lynx*

Aria de repartitie a speciei *Lynx lynx* este stabilă de 7478,35 ha cu un habitat suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea speciei pe termen lung. Consideram astfel ca starea de conservare a speciei *Lynx lynx*, este favorabilă, în situl ROSCI0129 fiind identificați 25 de indivizi.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1361	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 7478,35 ha			
Populația	Clasa 1 (10-50i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspective viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1355 *Lutra lutra*

Suprafața habitatului de *Lutra lutra* fiind estimată în urma analizelor din teren la 362,33 ha, raportat la Situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, este stabilă. În aria protejată au fost identificați 48 de indivizi..

Principalele metode utilizate în inventarierea și evaluarea mărimii populațiilor speciei de *Lutra lutra*, specie semiacvatică, sunt cele utilizate și pentru mamiferele de pădure.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1355	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 362,33 ha			
Populația	Clasa 1 (10-50i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

Specii de amfibieni și reptile

1188 *Bombina bombina*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele locații: Tismana, Dumbrava Tismanei, Izvarna existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Bombina bombina* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1188	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 198,53 ha			
Populația	Clasa 4 (500-1000 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1193 *Bombina variegata*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele locații: Balta Sălcet, Bălțile din cadrul Cheilor Sohodolului, lacurile antropice de la Peștișani, Dumbrava Tismanei, Pârâul Racilor; existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Bombina variegata* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1193	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 632,9 ha			
Populația	Clasa 5 (1000-5000 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1220 *Emys orbicularis*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele peșteri curgătoare: Balta Sălcet, zona Schela la Gornăcel și Pajiștile, Pârâul Sohodol, Pârâul Jaleș, lacurile antropice de la Peștișani, Dumbrava Tismanei, Pârâul Racilor; existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Emys orbicularis* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1220	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 156,76 ha			

Populația	Clasa 3(100-500i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

Specii de pești

1138 *Barbus meridionalis*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele ape curgătoare: Porcul, Șușița Verde, Șușița Seacă, Hărăbor, Sâmbotin, Cartiu, Tismana, Jaleș, Bistrița, Plescioara, Motru Sec, Pârâul racilor existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Barbus meridionalis* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1138	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 737,76 ha			
Populația	Clasa 5 (1000-5000i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura			

	supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspective viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1122 *Gobio uranoscopus* Agasiz. În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele ape curgătoare: Porcul, Șușița Verde, Șușița Seacă, Hărăbor, Sâmbotin, Cartiu, Tismana, Jaleș, Bistrița, Plescioara, Motru Sec, Pârâul racilor existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Gobio uranoscopus* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1122	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 227,23 ha			
Populația	Clasa 4(500-1000i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspective viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și			

	amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1163 *Cottus gobio* L . În cadrul sitului, specia a fost identificată în următoarele ape curgătoare: Porcul, Șușița Verde, Șușița Seacă, Hărăbor, Sâmbotin, Cartiu, Tismana, Jaleș, Bistrița, Plescioara, Motru Sec, Pârâul racilor existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Cottus gobio* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1163	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 854,75 ha			
Populația	Clasa 4(500-1000i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

Specii de nevertebrate

1088 *Cerambyx cerdo* L. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Pădurea Tismana – Pocruia, Cornetul Pocruei, Pădurea Răchițeană, Valea Bistricioara, Valea Jaleșului, Cheile Sohodolului, Dobrița, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Cerambyx cerdo* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1088	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 4736,66 ha			
Populația	Clasa 4 (500-1000i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1083 *Lucanus cervus* L. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Pădurea Tismana – Pocruia, Cornetul Pocruei, Pădurea Răchițeană, Valea Bistricioara, Valea Jaleșului, Cheile Sohodolului, Dobrița, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Lucanus cervus* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1083	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 409,25 ha			
Populația	Clasa 4 (500-1000i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1087 *Rosalia alpina* L. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Cheile Sohodolului, Valea Porcului, Valea Sâmbotinului existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Rosalia alpina* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1087	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)

Aria de repartiție	Stabilă 1527,94 ha			
Populația	Clasa 3 (100-500 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectiva viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1084 *Osmoderma eremita* **Sco**. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Cheile Sohodolului, Valea Porcului, Valea Sâmbotinului existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Osmoderma eremita* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1084	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 1256,79 ha			
Populația	Clasa 3 (100-500 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe			

	termen lung a speciei			
Perspective viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1078 *Callimorpha quadripunctaria* P. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Cornetul procruciei, Piatra Boroștenilor, Cheile Sohodolului existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Callimorpha quadripunctaria* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1078	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 322,45 ha			
Populația	Clasa 2 (50-100 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspective viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și			

	amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1060 *Lycaena dispar* Haw. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Valea Porcului, Valea Hărăborului, Valea Sâmbotinului, Poiana lui Mihai, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Lycaena dispar* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 1060	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 614,42 ha			
Populația	Clasa 3 (100-500 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectiva viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

4030 *Colias myrmidone* Esp. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Valea Porcului, Poiana lui Mihai, Padeș, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Colias myrmidone* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei 4030	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 1087,12 ha			
Populația	Clasa 3 (100-500 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

4036 *Leptidea morsei* Den&Schiff . În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Valea Motrului, Valea Porcului, Poiana lui Mihai, Hărăbor, Valea Sâmbotinului, Padeș, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru această specie. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Leptidea morsei* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei	Favorabil (verde)	Nefavorabil	Nefavorabil	Necunoscut

4036		neadecvat (portocaliu)	total neadecvat (roșu)	(informații insuficiente)
Aria de repartiție	Stabilă 374,24 ha			
Populația	Clasa 3 (100-500 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este suficient de întins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspectivă viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

1037 *Ophiogomphus cecilia*. În cadrul sitului, specia a fost identificată în: Cheile Sohodolului, Izvoarele Izvarna, existând habitate care oferă condiții favorabile pentru aceasta. Astfel apreciem că starea de conservare a speciei *Ophiogomphus cecilia* este favorabilă.

Parametri	Statut de conservare			
Codul speciei	Favorabil (verde)	Nefavorabil neadecvat (portocaliu)	Nefavorabil total neadecvat (roșu)	Necunoscut (informații insuficiente)
1037				
Aria de repartiție	Stabilă 484,11 ha			
Populația	Clasa 2 (50-100 i)			
Habitatul speciei	Habitatul este			

	suficient de intins pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a speciei			
Perspective viitoare	Specia nu se află sub influența semnificativă din punct de vedere al presiunilor și amenințărilor			
Evaluarea statutului de conservare	Favorabilă			

2.4.3. Evaluarea stării de conservare a habitatelor de interes comunitar din Formularul Standard al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane

Habitatul reunește asociațiile fontinale (dezvoltate de-a lungul pâraielor reci). Grupările din acest habitat sunt răspândite din etajul fagului până în cel subalpin (vezi harta de distribuție). Numărul speciilor vasculare este adeseori redus în timp ce sinuziile muscinale predomină. În general grupările fontinale au o ridicată homeostazie cenotică, datorită amplitudinii reduse a variației temperaturii apei.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	209,85 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Analiza compoziției floristice a acestor suprafețe ne arată că speciile tipice se află într-o stare de conservare favorabilă: <i>Chrysosplenium alternifolium</i> , <i>Cardamine amara</i> , <i>Saxifraga</i>

	<i>stellaris</i> subsp. <i>robusta</i> , <i>Epilobium nutans</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Caltha palustris</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Stellaria nemorum</i> , <i>Doronicum austriacum</i> , <i>Philonotis fontana</i> , <i>Saxifraga stellaris</i> subsp. <i>robusta</i> , <i>Brachythecium rivulare</i> , <i>Cardamine pratensis</i> subsp. <i>rivularis</i> și <i>Epilobium nutans</i> . Acest lucru ne demonstrează o funcționare bună a ecosistemului.
Perspective viitoare	Perspective bune - viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

3230 Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

În situl ROSCI0129 acest habitat are o slabă reprezentare (pârâurile Gârbov, Boului, Mic, Șipotu și râul Motru – pe suprafețe reduse). Viiturile modifică substanțial fizionomia acestora; pe unele suprafețe ducând la dispariția lor. În alte suprafețe s-a observat că vegetația acestui habitat prezintă un stadiu incipient în instalarea arinișurilor montane.

Aria de repartiție	În ușoară descreștere.
Suprafața habitatului	145,80 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Acest habitat se află cantonat în prundișurile inundabile din luncile văilor montane. Compoziția floristică este variată datorită caracterului de pionierat pe care îl au majoritatea speciilor ce intră în alcătuirea acestor fitocenoze. Fizionomia acestor suprafețe este dată de cele două specii ce dau numele asociației: <i>Salix purpurea</i> și <i>Myricaria germanica</i> .
Perspective viitoare	Perspective slabe datorită viiturilor ce au loc în timpul anului.
Evaluarea statutului de conservare	Nefavorabil inadecvat

3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

Acest habitat are o slabă reprezentare în situl Nordul Gorjului de Vest (pe valea pâraurilor Tismănița, Pocruia, Bâlta, pe Valea Șușenilor și în amonte de localitatea Topești). Îl întâlnim la nivelul etajului gorunului, în locurile unde pădurile au fost defrișate iar suprafețele au fost erodate.

Aria de repartiție	În ușoară descreștere.
Suprafața habitatului	170,69 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Se prezintă ca niște tufărișuri ce nu depășesc 3 m înălțime și au o acoperire variabilă ce nu depășește 70%. Pe lângă cele două specii care dau fizionomia acestor suprafețe mai întâlnim și alți arbuști precum <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Prunus spinosa</i> sau <i>Viburnum lantana</i> .
Perspectivă viitoare	Prezența în locuri erodabile de pe malurile râurilor, coroborat cu tăierile de ramuri pentru colectarea fructelor de cătină și acțiunea viiturilor, sunt câțiva dintre factorii care ne determină să spunem că perspectivă viitoare ale acestui habitat sunt slabe .
Evaluarea statutului de conservare	Nefavorabil inadecvat.

4060 Tufărișuri alpine și boreale

Vegetația acestui habitat se instalează de regulă în luminișurile de pădure de molid, la limita superioară a acestora și înaintând uneori până aproape de golurile subalpine. În Nordul Gorjului de Vest acestea pot fi întâlnite doar pe vârfurile cu altitudini mari, între 1600-1850 m.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	227,90 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Starea de conservare foarte bună a speciilor caracteristice acestui habitat din teritoriul cercetat (<i>Bruckenthalia spiculifolia</i> , <i>Campanula abietina</i> , <i>Potentilla ternata</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Juniperus sibirica</i> ș.a.) precum și slaba valoare furajeră a speciilor de recunoaștere, ne îndreptățește

	să afirmăm că structura și funcționalitatea acestor tufărișuri alpine și boreale din situl Nordul Gorjului de Vest este bună.
Perspectivă viitoare	Cu toate că unele specii caracteristice acestui habitat sunt folosite în scop alimentar și farmaceutic (ex. <i>Vaccinium myrtillus</i>), deci ar putea avea de suferit, putem spune că aceste suprafețe își vor menține compoziția floristică neschimbată și în viitor. Deci, perspectivă viitoare sunt bune.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

4070* Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*

Acest tip de habitat cuprinde vegetația lemnoasă din partea superioară. Se prezintă fie ca o bandă individualizată ce se interpune între pădurile de molid și pajiștile subalpine, fie ca insule relativ întinse.

Stratul subarbutiv este ocupat de *Rhododendron myrtifolium* cu speciile de *Vaccinium* și alte câteva caracteristice. În stratul muscinal se observă predominarea celor 3 specii de mușchi: *Pleurozium schreberi*, *Dicranum scoparium* și *Hylocomium splendens*.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	57,21 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Din punct de vedere structural, funcțional și fizionomic acest habitat se prezintă bine. Jnepenișurile din acest sit se prezintă ca tufărișuri compacte, înalte până la 2 m în partea inferioară și 50 cm la cea superioară. Pe lângă specia dominantă, în alcătuirea stratului arbustiv intră și câteva specimene de <i>Sorbus aucuparia</i> , <i>Juniperus sibirica</i> și <i>Picea abies</i> . În releveele efectuate la limita superioară a jnepenișurilor s-a observat și prezența lichenilor.
Perspectivă viitoare	Viabilitatea habitatului este asigurată, datorită condițiilor vitrege în care vegetează.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine

Vegetația acestui habitat este întâlnită pe puține vârfuri muntoase din sit. Solurile pe care se dezvoltă au o reacție neutră până la acidă substraturile sunt bogate în carbonat de calciu precum calcarele, conglomeratele calcaroase, gresiile cu ciment calcaros ș.a.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	1323,21 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Datorită prezenței în compoziția floristică a numeroase elemente bazifile, heliofile în sit într-o stare bună de conservare: <i>Carex sempervirens</i> , <i>Scabiosa lucida</i> subsp. <i> barbata</i> , <i>Thesium alpinum</i> , <i>Minuartia verna</i> subsp. <i>collina</i> , <i>Hieracium villosum</i> și <i>Gentiana verna</i> putem spune că structura și funcționalitatea specifice pentru acest habitat sunt bune.
Perspectivă viitoare	Practicarea unui pășunat rațional poate asigura viabilitatea în timp a acestor pajiști.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)

Pajiștile uscate din situl Nordul Gorjului de Vest sunt slab reprezentate în zonă, însă acolo unde sunt întâlnite au o compoziție floristică bogată și variată. Ele formează un adevărat mozaic de asocieri de plante.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	389,37 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Prezența într-o stare de vegetație foarte bună a speciilor tipice pentru aceste pajiști, coroborată cu absența pășunatului din majoritatea locurilor unde a fost găsit acest habitat, face ca structura și funcționalitatea acestor ecosisteme să fie bune.

Perspectivă viitoare	Tăierea pădurilor din imediata vecinătate a psjiștilor ce sunt încadrate la acest habitat, ne îndreptățește să spunem că pe viitor viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Aria de repartiție	Stabilă → ușoară creștere
Suprafața habitatului	1181,91 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Condițiile staționale în care vegetează speciile caracteristice acestui habitat (<i>Telekia speciosa</i> , <i>Petasites</i> spp., <i>Angelica archangelica</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Aegopodium podagraria</i> , ș.a.), fizionomia acestora, ne oferă suficiente informații legate de structura și funcționalitatea specifice. Aprecierea acestora poate fi făcută și la o simplă privire.
Perspectivă viitoare	Perspectivă viitoare pentru acest habitat sunt bune. Singurul factor care ar putea influența compoziția floristică ar fi lipsa precipitațiilor din timpul anului.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

6520 Fânețe montane

Acest habitat se caracterizează prin fânețe mezofile bogate în specii din etajele montan și subalpin (majoritatea peste 600 metri). Suprafețe apreciabile au fost identificate în perimetrul localității Runcu. Terenul pe care întâlnim aceste fânețe este, de regulă, bine înțelenit, vegetația acoperind solul într-un procent relativ mare (uneori până la 100%).

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	1058,01 ha
Structură și	Analizând structura floristică a releveelor se poate observa

funcționalitate specifice (specii tipice)	numărul mare de specii ce intră în alcătuirea acestora și caracterul mezofil predominant. Fizionomia de pajiște încheiată este dată de numărul mare de poacee cespitoase. Dacă la acestea se adaugă și unele fabacee ne putem da seama de valoarea acestor pajiști și rolul lor ca fâneață sau pășune în economia locală. În concluzie, putem spune că structura și funcționalitatea specifice acestui habitat sunt foarte bune.
Perspective viitoare	Buna reprezentare a acestui habitat, practicarea unui pășunat rational și cositul la maturarea fructelor gramineelor dce dau fizionomia sunt câteva aspect ce ne determină să spunem că viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

7220 * Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)

Acest tip de habitat are o foarte slabă răspândire în sit. El se află cantonat fragmentar în apropierea unor pâraieșe de pantă de pe Valea râurilor Șușița Verde, Șușița Seacă, Porcu și Motru, la nivelul regiunii pădurilor de fag de pe substrat calcaros.

Dacă cenozele ce formează vegetația izvoarelor și pâraielor de pe substrat silicios au o mai bună reprezentare în situl Nordul Gorjului de Vest, suprafețe ce se caracterizează prin speciile: *Philonotis fontana*, *Saxifraga stellaris* subsp. *robusta*, *Brachythecium rivulare*, *Cardamine pratensis* subsp. *rivularis* și *Epilobium nütans*, fitocenozele de pe substrat calcaros sunt mai rare datorită proceselor de infiltrare care sunt mai intense pe acest substrat.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	16,07 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Datorită condițiilor staționale în care se găsește acest habitat (în locuri greu accesibile și fără influență antropică) putem spune structura și funcționalitatea specifice sunt bune. La acest lucru contribuie și buna stare de conservare a speciilor tipice acestor locuri: <i>Cratoneuron commutatum</i> , <i>Bryum pseudotriquetrum</i> , <i>Mnium undulatum</i> sau plante vasculare: <i>Epilobium parviflorum</i> (în grupările identificate la parte

	inferioară a arealului lor), <i>Silene pusilla</i> , <i>Doronicum carpaticum</i> , <i>Chrysosplenium alternifolium</i> ș.a.
Perspective viitoare	Prezența în compoziția floristică a speciilor fără valoare furajeră ne determină să spunem că perspective viitoare pentru acest habitat sunt bune.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietea rotundifolii)

Acest tip de habitat reunește vegetația ce se dezvoltă la baza stâncilor calcaroase din teritoriul cercetat, în locuri deschise, pioniere. În Nordul Gorjului de Vest, ocupă terenurile pietroase și grohotișurile mobile. Acolo unde a fost identificat au fost găsite și zone cu puțin sol. În acele locuri se observă o dezvoltare, uneori luxuriantă, a hemicriptofitelor ce preferă solurile bazice. Se instalează pe versanții cu înclinare mare, având o acoperire de maximum 75 %.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	456,03 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Structura și funcționalitatea acestui habitat sunt bune. La acest lucru contribuie și condițiile staționale ce sunt caracteristice pentru anumite specii (cele tipice acestui habitat ex. <i>Thymus comosus</i>).
Perspective viitoare	Perspectivile viitoare pentru acest habitat vor fi bune cu condiția ca din aceste locuri să nu mai fie colectată piatră.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase

Cuprinde fitocenoze ce sunt prezente în fisurile de stânci și bolovănișurile din regiunea montană. În stațiunile în care solul este puțin se observă o acoperire mai mică și, în același timp, un număr mai mic de specii în comparație cu suprafețele unde procesul de formare a solului este mai avansat. Fitocenozele din aceste unități cenotaxonomice sunt întâlnite pe calcarele de la nivelul pădurilor de fag, unde se poate observa un amestec de specii xerofile și mezofile de pădure ce au

pătruns din fitocenozele învecinate. Formează colonizări primare care amorsează litoseriile ce vor evolua pe aceste substraturi.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	760,45 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Datorită inaccesibilității, a stării de conservare foarte bune a speciilor tipice acestor locuri, putem spune că structura și funcționalitatea specifice ecosistemelor de pe acești versanți sunt bune.
Perspectivă viitoare	Slaba influență a factorului zooantropogen asupra acestui habitat, prezența în locuri greu accesibile și valoarea furajeră scăzută sunt câțiva factori care ne determină să afirmăm că viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*

Grupează asociații ce sunt întâlnite pe soluri acide, cu grade de înclinare mari. Din punct de vedere altitudinal în situl cercetat a fost identificată la altitudini cuprinse între 550-1750 m.

În stratul arborilor se află *Fagus sylvatica* (circa 80-85%) alături de care se află diseminate exemplare rare de *Acer platanoides*, *Acer pseudoplatanus*, *Cerasus avium*, *Tilia cordata*, *Carpinus betulus*, etc.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	3010,93 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Prezența speciilor tipice acestui habitat (<i>Luzula luzuloides</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Neottia nidus-avis</i> , <i>Festuca drymeia</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Pulmonaria rubra</i> , <i>Campanula rapunculoides</i> , <i>Cruciata glabra</i> , <i>Cephalanthera longifolia</i> , <i>Mycelis muralis</i>) într-o stare de conservare favorabilă demonstrează o structură și o funcționalitate bune.
Perspectivă viitoare	Datorită gradului de înclinare mare unde sunt întâlnite aceste păduri, coroborat cu slaba exploatare, se poate spune că

	perspectivele sunt bune.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

9130 Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*

Pădurile de fag încadrate la acest habitat au o reprezentare bună doar la nivelul dealurilor subcarpatice din sit (vezi harta de distribuție a habitatului).

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	257,48 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Buna reprezentare a speciilor tipice acestui habitat (<i>Anemone nemorosa</i> , <i>Lamium galeobdolon</i> , <i>Galium odoratum</i> , <i>Melica uniflora</i> , ș.a.) alături de cele caracteristice unităților cenotaxonomice în care este încadrată vegetația acestui habitat ne arată o bună funcționalitate și o bună structură a acestor păduri.
Perspectivă viitoare	Perspectivă viitoare pot fi bune cu condiția ca activitățile umane care ar putea afecta biodiversitatea să fie reglementate.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*

Acest habitat este reprezentat prin fâgete ce se dezvoltă pe soluri bazice ce se dezvoltă pe substrat calcaros. Sunt xero-termofile.

Din punct de vedere altitudinal aceste păduri de fag sunt cantonate în arie la nivelul etajului nemoral, între 400 - 800 (900) m.

În locurile cu altitudine mai joasă le întâlnim numai pe versanții cu expoziție nordică, expoziția sudică fiind ocupată de gorunete.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	402,31 ha
Structură și	Prezența unor taxoni caracteristici pentru acest habitat:

funcționalitate specifice (specii tipice)	<i>Epipactis helleborine</i> , <i>Euphorbia amygdaloides</i> , <i>Actaea spicata</i> , <i>Galeobdolon luteum</i> , <i>Mercurialis perennis</i> , <i>Sanicula europaea</i> , etc. într-o stare de conservare foarte bună ne îndreptățește să afirmăm că structura și funcționalitatea specifice acestui habitat sunt bune.
Perspectivă viitoare	Dacă se promovează un management conservativ putem spune că suprafețele ocupate de aceste păduri vor cunoaște o dezvoltare luxuriantă.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

9170 Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum

Fizionomia cărpinișurilor cu stejar este caracteristică, imprimându-le un caracter particular.

Populații pure de carpen sunt localizate în stațiuni umede, pe substraturi bogate în humus, rezultat prin descompunerea resturilor vegetale aduse la vale de torenții de pantă formați în timpul ploilor.

În teritoriul cercetat, carpenul este întâlnit sporadic în toate pădurile de foioase, în locuri umede, instalându-se în special în păduri rărite, sau după defrișarea acestora, fiind considerate păduri de regenerare.

În structura fitocenozelor se diferențiază doar două straturi: primul strat cu acoperire de 100% în care specia edificatoare este exclusivistă iar cel de-al doilea este cel ierbos ce se prezintă sub formă de vetre bine înțelenite.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	152,41 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Buna reprezentarea a speciilor caracteristice acestor păduri în stratul arboreol și ierbos (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Carex pilosa</i> , <i>Carex sylvatica</i> , <i>Adoxa moschatellina</i> , <i>Stellaria holostea</i> , precum și a altor specii caracteristice unităților cenotaxonomice la care se încadrează vegetația acestui habitat. În aceste păduri este prezent și taxonul subendemic <i>Erythronium dens-canis</i> subsp. <i>niveum</i> . Toate acestea ne arată că structura și funcționalitatea specifice sunt bune.
Perspectivă viitoare	Perspectivă bună - viabilitatea habitatului este asigurată.

Evaluarea statutului de conservare	Favorabil
------------------------------------	------------------

9180 * Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene

Acest habitat are o slabă reprezentare în sit dacă ne raportăm la toată suprafața acestuia. Este întâlnit pe soluri bogate în substanțe nutritive ce se dezvoltă în special pe substrat calcaros. Compoziția floristică a acestui habitat este variabilă în funcție de expoziția pantei pe care se află și de natura substratului. Sunt păduri mixte de specii secundare găsite pe pante abrupte stâncoase, grohotișuri și ravene grosiere.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	125,36 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Deși acest habitat are reprezentare slabă în arie totuși putem spune că acolo unde a fost întâlnit, structura și funcționalitatea acestor ecosisteme era una bună.
Perspectivă viitoare	Datorită prezenței în locuri cu grad de accesibilitate foarte scăzut putem spune că viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

91E0 * Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)

Pădurile aluviale încadrate la acest habitat se află în lungul râurilor și al principalilor afluenți din sit. Vegetează pe soluri higromezofile, aluviale sau bogate în substanțe organice. Ca specii de recunoaștere amintim: *Alnus glutinosa*, *Ulmus glabra*, *Sambucus nigra*, *Equisetum telmateia*, *Impatiens noli-tangere*, *Stellaria nemorum*, *Geranium robertianum* ș.a.

Deși speciile de recunoaștere ale asociației sunt prezente în mai toate luncile râurilor din teritoriul cercetat, totuși ele nu formează fitocenoze compacte cu grade de acoperire mari.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	109,99 ha

Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Prezența speciilor tipice acestui habitat într-o stare de conservare bună ne oferă informații suficiente pentru a spune că structura și funcționalitatea specifice sunt bune.
Perspectivă viitoare	Viabilitatea habitatului este asigurată dacă ne raportăm la numărul de râuri și pârâuri din sit.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpinion)

Acest habitat, alcătuit din păduri edificate de speciile genului *Quercus* (*Quercus polycarpa*, *Q. cerris* și *Q. robur*) și carpen (*Carpinus betulus*), este întâlnit la limita superioară a dealurilor piemontane și la nivelul depresiunii subcarpatice din Oltenia. În situl Nordul Gorjului de Vest este situat în puține locații de la limita inferioară a acestuia.

Din punct de vedere climatic, la noi acest habitat este situat între habitatele din regiunea submediteraneană și cele central-europene.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	153,27 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Locul speciilor ilirice întâlnite în celelalte regiuni ale Europei este luat la noi de: <i>Asperula taurina</i> subsp. <i>leucanthera</i> , <i>Tamus communis</i> , <i>Helleborus odorus</i> ș.a. Identificarea acestora într-o stare de conservare bună ne arată o bună funcționare a ecosistemelor acestor locuri.
Perspectivă viitoare	Condițiile climatice favorabile și lipsa influenței factorului zooantropogen în aceste păduri ne face să credem că perspectivele viitoare ale acestui habitat sunt bune.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun

În acest habitat sunt reunite asociațiile termofile dispuse zonal la baza pădurilor de foioase mezofile din *Querco-Fagetea*. În teritoriul cercetat acestea ocupă limita sudică a ariei.

Extinderea și diversificarea lor cenostructurală este determinată de cadrul pedoclimatic și puternic influențată de activitatea omului. Unitățile cenotaxonomice grupate în acest habitat cuprind pădurile de stejari xeromezofili-termofili.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	532,39 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Deși aceste păduri au o compoziție floristică variată, totuși ele prezintă un nucleu de specii constant: <i>Quercus frainetto</i> , <i>Q. cerris</i> , <i>Potentilla micrantha</i> , <i>Acer campestre</i> , <i>Stachys officinalis</i> , <i>Campanula persicifolia</i> , <i>Lychnis coronaria</i> , <i>Cornus mas</i> ș.a., care ne arată că structura și funcționalitatea acestui habitat sunt bune. Regenerarea acestor păduri este foarte activă.
Perspectivă viitoare	Acțiunile antropice în aceste păduri sunt aproape absente. De aceea putem afirma că viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

91V0 Păduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)

La acest habitat aparțin făgetele pure sau cele în amestec cu carpen, paltin de munte, brad sau molid. Datorită productivității ridicate pe care o au aceste păduri, este posibil ca exploatarea viitoare să afecteze statutul de conservare.

Deși diversitatea condițiilor ecologice în care vegetează făgetele din teritoriul cercetat este mare, totuși compoziția lor floristică este unitară.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	577,71 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Prezența printre speciile de recunoaștere ale acestui habitat și a câtorva endemite carpatice și Carpato-Balcanice cum sunt <i>Symphytum cordatum</i> , <i>Dentaria glandulosa</i> și <i>Pulmonaria rubra</i> demonstrează o structură și o funcționalitate bune.
Perspectivă viitoare	Viabilitatea habitatului este asigurată cu condiția limitării tăierilor.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen

Acest tip de habitat este prezent la nivelul dealurilor piemontane și subcarpatice din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest. A fost întâlnit în punctele: Călugăreni, Dealul Mereazului, Arsuri, Pădurile Dumbrava Vânăță, Dumbravei, Scocului, Șerșuri. Se instalează pe terenuri plane sau cu grade de înclinare mici, nordice sau nord-vestice, rareori sud-vestice.

Se poate vorbi și de o stratificare evidentă în cadrul acestora: primul strat este dominat de *Quercus robur*. Alături de acesta mai sunt sub formă de exemplare izolate: *Acer campestre*, *Carpinus betulus*, *Cerasus avium* și *Ulmus glabra*.

Carpenul are puține exemplare ca arbori însă este foarte bine dezvoltat la nivelul celui de-al doilea strat – arbustiv. Stratul ierbos este bine dezvoltat, fiind reprezentat prin numeroase specii caracteristice alianței și ordinului dintre care amintim: *Melampyrum bihariense*, *Symphytum tuberosum*, *Pulmonaria officinalis*, *Festuca heterophylla*, *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *C. sylvatica*, *Galium schultesii*, *Ornithogalum pyrenaicum*, *Melica uniflora*, *Euphorbia amygdaloides*, *Dentaria bulbifera*, *Geranium robertianum*, *Scrophularia nodosa*, *Viola reichenbachiana*, *Galium odoratum*, *Platanthera chlorantha*, *Athyrium filix-femina*, *Salvia glutinosa*, *Ajuga reptans*, *Urtica dioica*, *Lathyrus venetus* ș.a.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	522,86 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Evidenta stratificare din interiorul acestor păduri, cu exemplare sănătoase, ce se prezintă într-o stare de vegetație foarte bună la nivelul celor trei straturi (arboricol, arbustiv și ierbos) ne demonstrează o bună funcționalitate a ecosistemelor ce sunt întâlnite în aceste locuri.
Perspectivă viitoare	Perspectivă bună - viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

9260 Vegetație forestieră cu *Castanea sativa*

Arboretele de castan comestibil (*Castanea sativa*) din sit sunt considerate ca relictare. Acestea sunt situate la altitudini de 350-500 m, pe versanții cu expoziție însorită și înclinare de 10-40°. *Castanea sativa* este însoțită în stratul arborescent de: *Quercus polycarpa*, *Acer campestre*,

Acer pseudoplatanus, Betula pendula, Carpinus betulus, Cerasus avium, Fagus sylvatica, Populus tremula, Quercus dalechampii, Quercus robur, Sorbus aucuparia, Sorbus torminalis, Tilia cordata, Tilia platyphyllos etc.

Stratul arbustiv este realizat de: *Cornus sanguinea, Corylus avellana, Crataegus monogyna, Evonymus europaea, Ligustrum vulgare, Malus sylvestris, Pyrus pyraster, Rhamnus frangula, Rosa canina, Salix caprea, Viburnum opulus*.

Stratul subarbustiv este alcătuit din: *Clematis vitalba, Daphne mezereum, Hedera helix, Rubus hirtus, Rubus idaeus, Vitis sylvestris, Solanum dulcamara*.

Sinuzia ierboasă, cu un grad moderat de acoperire, prezintă multe elemente acidofile ca: *Genista tinctoria, Calamagrostis arundinacea, Agrostis capillaris, Luzula luzuloides, Lysimachia punctata*.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	359,72 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Dacă ținem cont de speciile caracteristice prezentate pe straturi mai sus putem spune că structura și funcționalitatea acestui habitat sunt bune.
Perspective viitoare	Datorită importanței economice pe care o au unele specii din compoziția floristică a acestor locuri, a evenimentelor dedicate speciei ce dă numele habitatului, putem spune că viabilitatea habitatului este asigurată.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

9410 Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana (*Vaccinio-Piceetea*)

Acest tip de habitat cuprinde pădurile de molid din sit. Ele constituie climaxul zonal al etajului molidului (boreal). În ceea ce privește puterea de expansiune molidul este într-o continuă luptă. Dacă fagul se oprește brusc în fața pășunii subalpine, pe o linie ce întrece limita lui superioară, molidul avansează văzând cu ochii, reducând suprafața golului subalpin.

În masivele păduroase de molid se întâlnesc un număr restrâns de specii lemnoase. Dintre acestea cel mai obișnuit este bradul, care apare mai ales pe văile joase și umede.

Stratul arborescent este aproape absent.

Aria de repartiție	Stabilă
Suprafața habitatului	441,19 ha
Structură și funcționalitate specifice (specii tipice)	Alcătuirea floristică este unitară și diferă regional prin câteva specii diferențiale: <i>Lycopodium selago</i> , <i>Sorbus aucuparia</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Hylocomium splendens</i> , <i>Pleurozium schreberi</i> ș.a. Structura și funcționalitatea acestui habitat sunt bune.
Perspectivă viitoare	Dacă tăierile în aceste păduri se fac controlat, perspectivele acestui habitat sunt bune.
Evaluarea statutului de conservare	Favorabil

2.4.4. Presiuni și amenințări asupra speciilor și habitatelor protejate din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Principalii factori antropici și impactul lor asupra diferitelor specii din situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest sunt prezentați în tabelul următor.

Impactul activităților antropice asupra speciilor de animale de interes național/comunitar

Specia	Factor antropic	Presiunile antropice asupra speciei	Consecințele presiunii antropice
<i>Cerambyx cerdo</i>	Silvicultura	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung

		Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Dispariția habitatului natural al speciei ; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei
	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive;	Reducerea efectivelor speciei
<i>Lucanus cervus</i>	Silvicultura	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
		Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Dispariția habitatului natural al speciei
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei
	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive;	Reducerea efectivelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
<i>Rosalia alpina</i>	Silvicultura	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe

			termen scurt și lung
		Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Dispariția habitatului natural al speciei
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive;
<i>Osmoderma eremita</i>	Silvicultura	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
		Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Dispariția habitatului natural al speciei
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr

			din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive;
<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Silvicultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive;
<i>Lycaena dispar</i>	Silvicultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare;

			perturbarea stadiilor evolutive
<i>Colias myrmidone</i>	Agricultură	Arderea vegetației uscate	Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	Colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive
<i>Leptidea morsei</i>	Silvicultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
		Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive
<i>Ophiogomphus cecilia</i>	Administrarea apelor	Amenajări hidrotehnice	Pierderea habitatului; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
	Agricultură, Managementul deșeurilor și a	Poluarea apelor	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice,

	apelor uzate		biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Educație ecologică lacunară	Educație ecologică lacunară	colecționarea exemplarelor în număr din ce în ce mai mare; perturbarea stadiilor evolutive
<i>Barbus meridionalis</i>	Administrarea apelor	Construcții hidrotehnice	Pierderea habitatului; Afectarea arealului pentru hrană și reproducere
	Exploatarea resurselor de granit	Producerea și eliminarea deșeurilor	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Braconajul	Folosirea ca momeală	Reducerea efectivelor populațiilor
<i>Gobio uranoscopus</i>	Administrarea apelor	Construcții hidrotehnice	Pierderea habitatului; Afectarea arealului pentru hrană și reproducere
	Exploatarea resurselor de granit	Producerea și eliminarea deșeurilor	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Braconajul	Folosirea ca momeală	Reducerea efectivelor populațiilor
<i>Cottus gobio</i>	Administrarea apelor	Construcții hidrotehnice	Pierderea habitatului; Afectarea arealului pentru hrană și reproducere
	Exploatarea carierelor de piatră	Producerea și eliminarea deșeurilor	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Braconajul	Folosirea ca momeală	Reducerea efectivelor populațiilor

<i>Bombina bombina</i>	Administrarea apelor	Asanarea bălților, diguirea râurilor, drenări, captări și desecări, lucrări de amenajare a apelor,	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Agricultură, Managementul deșeurilor și a apelor uzate	Poluarea bazinelor acvatice unde se reproduce specia	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Capturarea și comercializarea speciei		Reducerea efectivelor populațiilor
<i>Bombina variegata</i>	Administrarea apelor	Asanarea bălților, diguirea râurilor, drenări, captări și desecări, lucrări de amenajare a apelor,	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Agricultură, Managementul deșeurilor și a apelor uzate	Poluarea bazinelor acvatice unde se reproduce specia	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Capturarea și comercializarea speciei		Reducerea efectivelor populațiilor
<i>Emys orbicularis</i>	Administrarea apelor	Asanarea bălților, diguirea râurilor, drenări, captări și desecări, lucrări de amenajare a apelor,	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Agricultură, Managementul deșeurilor și a apelor uzate	poluarea bazinelor acvatice unde se reproduce specia	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Capturarea și		Reducerea efectivelor

	comercializarea speciei		populațiilor
<i>Myotis blythii</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Miniopterus schreibersi</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Myotis capaccinii</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Rhinolophus</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații,

<i>hipposideros</i>			decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Myotis myotis</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Myotis emarginatus</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor
<i>Rhinolophus euryale</i>	Agricultură	Folosire pesticide	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Silvicultură	Defrișarea necontrolată a arborilor bătrâni	Distrugerea adăposturilor

<i>Lutra lutra</i>	Administrarea apelor	Lucrări de Amenajare a apelor, diguirea râurilor, drenări, captări și desecări	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
	Agricultură	Poluarea bazinelor acvatice unde se reproduce specia	Mutații, malformații, decese ale indivizilor cu implicații genetice, biologice și ecologice pe termen scurt și lung
	Braconaj, pescuitul excesiv		Reducerea bazei trofice
	Braconajul		Declin populațional
	Exploatarea carierelor de piatră	Producerea și eliminarea deșeurilor	Afectarea habitatului pentru hrană și reproducere
<i>Lynx lynx</i>	Braconajul		Declin populațional
	Silvicultură	Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
<i>Canis lupus</i>	Braconajul		Declin populațional
	Silvicultură	Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
<i>Ursus arctos</i>	Braconajul		Declin populațional
	Silvicultură	Exploatații forestiere	Fragmentarea habitatelor

			speciei; Reducerea suprafețelor utilizabile de către speciile protejate pentru hrană și reproducere
3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor alpine	Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier; - excavarea de balast sau pietriș din albia râurilor și pâraurilor; - accesul cu autovehicule pe malul bălților și pe diguri		Dispariția habitatului natural
3230 Vegetație lemnoasă cu <i>Myricaria germanica</i> de-a lungul râurilor montane	-Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți; - Excavarea de balast sau pietriș din albia râurilor și pâraurilor;		Fragmentarea habitatului
3240 Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul râurilor montane	-Defrișarea vegetației - Incendii		Dispariția habitatului
4060 Tufărișuri alpine și boreale	-Defrișarea vegetației -Incendii		Dispariția habitatului
4070* Tufărișuri cu <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron hirsutum</i> (<i>Mugo-Rhododendretum hirsuti/myrtifolium</i>)	- Defrișarea vegetației -Incendii		Dispariția habitatului
5130 Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe tufărișuri sau pășuni calcaroase	-Defrișarea vegetației - Incendii		Dispariția habitatului
6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine	-Defrișarea vegetației - Incendii		Dispariția habitatului
6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	Pășunatul intensiv - Incendii		Dispariția habitatului
6430 Comunități de lizieră cu ierburi	-Pășunatul intensiv		Dispariția habitatului

înalte hidrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin	- Incendii	
6520 Fânețe montane	- Pășunatul intensiv - Folosire pesticide - Incendii	Degradarea habitatului
7220* Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)	Drumeții montane, alpinism, speologie	Degradarea habitatului
8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	Drumeții montane, alpinism, speologie	Degradarea habitatului
8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Drumeții montane, alpinism, speologie	Degradarea habitatului
9110 Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	Exploatarea forestieră Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
9130 Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
9150 Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i>	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
9170 Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i>	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
9180* Păduri din <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
91E0* Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	-Exploatarea forestieră; -Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din	Fragmentarea habitatului

	ecosistemul forestier	
91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpinion</i>)	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	-Exploatarea forestieră; -Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
91V0 Păduri dacice de fag (<i>Symphyto- Fagion</i>)	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
9260 Vegetație forestieră cu <i>Castanea sativa</i>	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
9410 Păduri acidofile de <i>Picea abies</i> din regiunea montană (<i>Vaccinio- Piceetea</i>)	Exploatarea forestieră; Eliminarea arborilor și arbuștilor putreziți din ecosistemul forestier	Fragmentarea habitatului
3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor alpine	Pășunatul intensiv Folosirea pesticidelor	Deteriorarea habitatului
3230 Vegetație lemnoasă cu <i>Myricaria germanica</i> de-a lungul râurilor montane	Pășunatul intensiv Folosirea pesticidelor	Deteriorarea habitatului
4066 <i>Asplenium adulterinum</i>	-Incendiere -Pășunatul intensiv	Periclitarea speciei
4070* <i>Campanula serrata</i>	-Incendiere -Pășunatul intensiv	Periclitarea speciei
4116 <i>Tozzia carpathica</i>	-Incendiere - Pășunatul intensiv	Periclitarea speciei

2.4.5. Măsuri de conservare pentru speciile de floră și faună de interes comunitar din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Una dintre etapele necesare pentru formularea și recomandarea unor măsuri minime pentru protejare și conservarea speciilor, este determinarea stadiului actual de conservare al acestor specii de interes național/comunitar din Situl Nordul Gorjului de Vest.

Acest studiu prezintă într-o imagine de ansamblu biodiversitatea din Situl Nordul Gorjului de Vest, centralizând datele rezultate din observațiile colectate în urma deplasărilor efectuate în perioada 2013-2014, date corelate cu cele din literatura de specialitate;

În cadrul acestui studiu au fost urmărite în mod special nouă specii de nevertebrate, trei specii de pești, două specii de amfibieni, o specie de reptile, 12 specii de mamifere, respectiv cele de interes comunitar pentru care situl a fost declarat:

- nevertebrate: *Cerambyx cerdo*, *Lucanus cervus*, *Rosalia alpina*, *Osmoderma eremita*, *Callimorpha quadripunctaria*, *Lycaena dispar*, *Colias myrmidone*, *Leptidea morsei* și *Ophiogomphus cecilia*;
- pești: *Barbus meridionalis*, *Gobio uranoscopus*, *Cottus gobio*;
- amfibieni: *Bombina bombina*, *Bombina variegata*;
- reptile: *Emys orbicularis*;
- mamifere zburătoare: *Miniopterus schreibersi* (Liliac cu aripi lungi); *Myotis blythii* (Liliac comun mic); *Myotis capaccinii* (Liliac cu picioare lungi); *Myotis myotis*- (liliacul comun); *Rhinolophus euryale* (Liliacul mediteranean cu potcoavă); *Rhinolophus ferrumequinum* (Liliacul mare cu nas potcoavă); *Rhinolophus hipposideros* (Liliacul mic cu nas potcoavă); *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu).;
- mamifere carnivore: *Ursus arctos*, *Canis lupus*, *Lynx lynx*, *Lutra lutra*

Pe teritoriul Situl Nordul Gorjului de Vest în ceea ce privește speciile de faună de interes național/comunitar, principalele activități care afectează starea de conservare a acestora sunt reprezentate de:

- pășunatul poate afecta direct diversitatea floristică și implicit abundența unor nevertebrate din interiorul sitului ;
- recoltarea speciilor de faună, îndeosebi a acelor care constituie obiectul activităților de protecție din cuprinsul sitului ar putea afecta densitatea indivizilor și scăderii populațiilor unor specii cu efective medii și mici;

- turismul necontrolat poate afecta în mare măsură biodiversitatea prin prezența turiștilor în ariile de reproducere a speciilor, prin aprinderea focului în locuri neamenajate și nepermise, prin depozitarea deșeurilor menajere;
- depozitarea deșeurilor menajere și a altor materiale poluante care afectează în același timp și peisajul natural, de asemenea constituie un risc major de infestare a faunei din Situl Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest;
- agricultura intensivă, poluarea mediului prin utilizarea excesivă a pesticidelor, contaminarea apei, aerului și solului cu diverse substanțe anorganice și organice determină eliminarea multor specii din comunitățile biologice. Aceste tipuri de poluare nu produc întotdeauna efecte vizibile imediate, dar prin acțiunea lor în timp duc la deteriorarea comunităților biologice și la extincția a numeroase specii;
- vânătoarea, pescuitul și în mod deosebit braconajul, reprezintă o altă cauză potențială a diminuării diversității și a scăderii populațiilor unor specii de mamifere;
- extragerea materialului lemnos poate modifica ireversibil mediul fizic și alterează calitatea habitatelor, a peisajului iar măsurile de conservare nu mai sunt eficiente uneori pentru menținerea efectivelor speciilor prezente în Situl Nordul Gorjului de Vest.

Pentru asigurarea stării favorabile de conservare a ecosistemelor, habitatelor și speciilor de floră și faună care au stat la baza constituirii sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest sunt necesare aplicarea și respectarea unor măsuri de conservare a biodiversității, astfel:

• Pentru habitatele 3220, 3230, 3240, 6430- Vegetație din apropierea râurilor

- excavarea de balast sau pietriș din albia râurilor și pâraurilor care se află în perimetrul sitului, se va face cu respectarea legislației în vigoare și asigurând statut de conservare favorabil;
- accesul cu autovehicule pe malul bălților și pe diguri este posibil doar în zonele marcate în acest scop;
- nu se va înlătura vegetația lemnoasă (arbori și arbuști) de pe malurile apelor curgătoare;
- fiecare pescar este obligat ca după încheierea partidei de recreere sau de pescuit să colecteze și să transporte toate deșeurile rezultate în urma staționării lui pe malul râurilor din sit;
- aruncarea în apă a orice fel de deșeuri este strict interzisă;
- se interzice recoltarea crengilor de sălcii și înlăturarea vegetației lemnoase de pe malurile principalelor ape din sit, deoarece pe de o parte ele pot fi folosite de păsările care cuibăresc în zonă, iar pe de altă parte favorizează erodarea malurilor;
- se interzic intervențiile negative asupra habitatelor umede (desecări, drenări, regularizări);
- spălatul (vehicule, rufe, recipiente și altele asemenea) și utilizarea de detergenți de către ciobani sau de turiști în apele din interiorul sitului sunt interzise;

- prin albiile râurilor din sit, nu vor fi transportate materiale prin târâre.

• **Pentru habitatele 4060, 4070*- Tufărișuri**

- nu va fi îndepărtată vegetația arbustivă;
- limitarea pășunatului în aceste zone, dar și a trecerii turmelor de animale;
- se interzice arderea vegetației și a resturilor vegetale de orice fel pe tot parcursul anului;

• **Pentru habitatele 6170, 6210*, 6520 - Pajiști**

- respectarea regulilor agropastorale tradiționale;

- se interzice cu desăvârșire incendierea vegetației în orice perioadă a anului;

- se va practica pășunatul extensiv, cu numărul de animale optim, rezultat din capacitatea de suport a pășunilor. Este indicată dezvoltarea unor scheme de pășunat adaptată habitatului.

- pășunatul se efectuează în perioada 01 aprilie și 30 noiembrie inclusiv, a fiecărui an. În afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni este interzisă;

- se va controla intensitatea pășunatului astfel încât această activitate să se încadreze între limitele acceptabile;

- nu se admite accesul vehiculelor de tip off-road (ATV, motociclete cross) sau a mașinilor de teren în zonele în care nu există drum de acces amenajat (cel puțin drum pietruit sau drum de pământ, folosit regulat);

- este permisă utilizarea de produse fitosanitare (pesticide), care îndeplinesc următoarele caracteristici:

- sunt produse biodegradabile și cu remanență scăzută;
- fac parte din categoria produselor fitosanitare cu risc redus din grupa de toxicitate IV, așa cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului;
- în situația în care nu există pe piață produse cu risc redus pentru anumite tipuri de tratamente, este permisă utilizarea altor produse, dar numai pesticide organice naturale sau pesticide organice de sinteză din categoria carbonice și piretroizi, din grupa de toxicitate IV, biodegradabile și cu remanență scăzută;
- sunt produse fitosanitare care nu sunt clasificate ca fiind periculoase pentru mediul acvatic, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 937/2010 și care nu conțin substanțe periculoase prioritare așa cum sunt prevăzute în Legea Apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

- Îngrășămintele naturale (gunoi de grajd, compost) pot fi aplicate până la echivalentul a maxim 30 kgN/ha numai în perioadele fără îngheț și după retragerea apelor de primăvară.

- amplasarea de stâne și locuri de târlire se face numai cu avizul Administrației Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest. Nu se vor construi alte clădiri sau construcții decât adăposturi necesare animalelor și personalului însoțitor, cu aprobarea prealabilă a Administrației Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest;

• **Pentru habitatul 7220- Izvoare petrifiante cu formare de travertin**

Reprezentarea punctiformă și prezența în locuri greu accesibile permite autoconservarea acestui habitat, ca atare nu necesită măsuri speciale de conservare.

• **Pentru habitatele 8120, 8210- Grohotișuri și Stâncării**

- se vor menține suprafețele actuale ocupate de acest habitat;
- se va evita degradarea suprafețelor ocupate de acest habitat;
- accesul turiștilor în afara zonelor unde există marcaj este strict interzis;
- în general din cauza verticalității, aceste habitate se autoconservă;
- acolo unde este posibil se va pășuna tradițional în acord cu practicile locale;
- colectarea de piatră din zona grohotișurilor mobile trebuie să fie realizată doar cu acordul scris și respectând condițiile impuse de Administrației Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest.
- educarea și conștientizarea continuă a oamenilor (ciobani sau turiști) asupra necesității ocrotirii acestui habitat;
- promovarea, coordonarea și sprijinirea cercetării pentru menținerea stării de conservare favorabile a acestor habitate.

• **Pentru habitatele 9110, 9130, 9150, 9170, 9180*, 91E0*, 91L0, 91M0, 91V0, 91Y0, 9260, 9410- Păduri**

- amenajamentele silvice trebuie refăcute în așa fel încât să corespundă obiectivelor de conservare a habitatelor protejate care au stat la baza desemnării sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest și vor fi avizate de Administrația Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest;
- se interzice incendierea vegetației și a resturilor vegetale de orice fel pe tot parcursul anului;

- lăsarea lemnului mort în pădure pentru diferite specii de insecte și păsări;
- limitarea construirii de drumuri forestiere și a exploatării în aceste zone;
- promovarea managementului conservativ (regenerări naturale);
- evitarea tăierilor rase în cazul exploatărilor;
- reglementarea desfășurării activităților umane ce ar putea afecta biodiversitatea;

• **Pentru speciile de plante**

Pulsatilla grandis

- Păstrarea condițiilor de habitat;
- Limitarea traseelor de alpinism în zonele de habitat ale speciei;

Asplenium adulerinum

- Păstrarea condițiilor de habitat;
- Limitarea exploatărilor de substanțe minerale utile

Campanula serrata

- Păstrarea condițiilor de habitat;
- Practicarea unui pășunat rațional;
- Interzicerea introducerii în sit a semințelor ce pot sta la originea proliferării unor specii de plante nedorite;

Iris aphylla L. subsp. *hungarica*

- Întrucât specia nu a fost identificată pe teren, nu se pot stabili măsuri de conservare. În aceste condiții măsura minimă pentru conservare este păstrarea condițiilor de habitat prezente în sit.

Tozzia carpatica

- Întrucât specia nu a fost identificată pe teren, nu se pot stabili măsuri de conservare. În aceste condiții măsura minimă pentru conservare este păstrarea condițiilor de habitat prezente în sit.

• **Pentru speciile de pești- *Gobio uranoscopus*, *Barbus meridionalis*, *Cottus gobio***

- Realizarea construcțiilor ameliorative hidrotehnice cu avizul Administrației Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest;
- Păstrarea condițiilor naturale sau apropiat de cele naturale în anumite sectoare de râu;
- Păstrarea condițiilor de habitat;
- Managementul deșeurilor prin evitarea aruncării gunoaielor menajere în apropierea cursurilor de apă;
- Interzicerea braconajului și folosirea acestor specii ca momeală;
- Menținerea curată a albiilor râurilor, în zonele antropizate.

• **Pentru speciile de nevertebrate:**

Ophiogomphus cecilia

- Conservarea faciesului natural al râurilor și a vegetației ripariene.
- Pentru evitarea diminuării habitatului, este necesară păstrarea regimului natural de transport al sedimentelor.
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Interzicerea aruncării deșeurilor în ape.

Lycaena dispar

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Callimorpha quadripunctaria

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială,

Lucanus cervus

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;

- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Menținerea arborilor bătrâni seculari în toată aria de repartiție a speciei. Acești copaci vor putea fi menținuți în picioare până la descompunerea totală,
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială,

Osmoderma eremita

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Menținerea arborilor bătrâni seculari în toată aria de repartiție a speciei. Acești copaci vor putea fi menținuți în picioare până la descompunerea totală,
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Rosalia alpina

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Menținerea arborilor bătrâni seculari în toată aria de repartiție a speciei. Acești copaci vor putea fi menținuți în picioare până la descompunerea totală,
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Cerambyx cerdo

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Menținerea arborilor bătrâni seculari în toată aria de repartiție a speciei. Acești copaci vor putea fi menținuți în picioare până la descompunerea totală,
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Colias myrmidone

- Interzicerea arderii vegetației;
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

Lepidea morsei

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială.

• Pentru amfibieni și reptile

Bombina bombina

- Păstrarea pe cât posibil a habitatelor acvatice și terestre caracteristice speciei;
- Interzicerea aruncării deșeurilor în ape;

Bombina variegata

- Păstrarea pe cât posibil a habitatelor acvatice și terestre caracteristice speciei;
- Interzicerea aruncării deșeurilor în ape;

Emys orbicularis

- Păstrarea pe cât posibil a habitatelor acvatice și terestre caracteristice speciei;
- Interzicerea aruncării deșeurilor în ape;
- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;

• Pentru speciile de mamifere

Ursus arctos

- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială-managementul exploatațiilor forestiere,

- Interzicerea braconajului acestei specii. Activitățile legate de vânătoare se vor desfășura conform cu prevederile OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare. Pentru conservarea speciilor de interes cinegetic, responsabilii fondurilor de vânătoare vor delimita zonele de liniște a faunei cinegetice;

Lutra lutra

- Lucrările de amenajare a apelor, diguirea râurilor, drenări, captări și desecări se vor face astfel încât să nu afecteze habitatele terestre și acvatice ale speciei;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Interzicerea aruncării deșeurilor în ape,
- Braconarea acestei specii,
- Managementul deșeurilor - interzicerea aruncării deșeurilor în ape.

Lynx lynx

- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială – managementul exploatațiilor forestiere;
- Interzicerea braconajului acestei specii. Activitățile legate de vânătoare se vor desfășura conform cu prevederile OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare. Pentru conservarea speciilor de interes cinegetic, responsabilii fondurilor de vânătoare vor delimita zonele de liniște a faunei cinegetice;

Canis lupus

- Asigurarea, pe cât posibil, a unor condiții optime de supraviețuire prin păstrarea habitatelor, deși fragmentate, la o stare cât mai apropiată de condiția inițială – managementul exploatațiilor forestiere;
- Interzicerea braconajului acestei specii. Activitățile legate de vânătoare se vor desfășura conform cu prevederile OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare. Pentru conservarea speciilor de interes cinegetic, responsabilii fondurilor de vânătoare vor delimita zonele de liniște a faunei cinegetice;

Myotis myotis

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adaposturilor.
- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.
- asigurarea unei rețele de copaci care prezintă deja scorburii datorită descompunerii, ciocăniturilor, crăpături pe trunchi sau scoarță desprinsă. Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburii nu trebuie să depășească 1.000 m.

Myotis emarginatus

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adaposturilor,
- asigurarea unei rețele de copaci care prezintă deja scorburii datorită descompunerii, ciocăniturilor, crăpături pe trunchi sau scoarță desprinsă. Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburii nu trebuie să depășească 1.000 m.

Myotis capaccinii

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adaposturilor.
- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.

Miniopterus schreibersii

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adaposturilor.

- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.
- asigurarea unei rețele de copaci care prezintă deja scorberi datorită descompunerii, ciocăniturilor, crăpături pe trunchi sau scoarță desprinsă. Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorberi nu trebuie să depășească 1.000 m.

Myotis blythii

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adăposturilor.
- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.
- asigurarea unei rețele de copaci care prezintă deja scorberi datorită descompunerii, ciocăniturilor, crăpături pe trunchi sau scoarță desprinsă. Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorberi nu trebuie să depășească 1.000 m.
- menținerea habitatelor de hrănire;

Rhinolophus euryale

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adăposturilor.
- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.

Rhinolophus ferrumequinum

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adăposturilor.

- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.

Rhinolophus hipposideros

- Utilizarea unor substanțe cât mai puțin dăunătoare speciei în cauză;
- Respectarea cantităților de substanțe necesare pentru prevenirea și combaterea dăunătorilor;
- Managementul exploatațiilor silvice – interzicerea distrugerii adaposturilor.
- Activitățile de explorare speologică trebuie efectuate de către persoane abilitate cu acordul Administrației Sitului ROSCI0129. Colectarea de esantioane din mediul cavernicol este de asemenea interzisă.
- asigurarea unei rețele de copaci care prezintă deja scorburile datorită descompunerii, ciocăniturilor, crăpături pe trunchi sau scoarță desprinsă. Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburile nu trebuie să depășească 1.000 m.

2.5. Informații socio-economice și culturale (perspectiva istorică)

2.5.1. Patrimoniul cultural

Perspectiva istorică asupra activităților social-economice din zona sitului are la bază studiul antropologic care s-a axat pe două repere principale:

- patrimoniul cu specificitate antropologică al zonei și populației locale.
- patrimoniul imaterial specific care particularizează zona culturală aferentă localităților din sit, cu referire la practicile sociale, tradiții și obiceiuri.

Zona este înțesată de vestigii arheologice care apar foarte frecvent în aproape toate localitățile din preajma sau din interiorul sitului, iar datorită valorii arheologice importante au fost incluse în Lista monumentelor istorice și a siturilor arheologice publicată în Anexa 6 din MO 670 bis/2010.

Cele mai importante pentru arheologia și istoria zonei și vecinătăților sunt:

- situl Așezarea paleolitică de la Boroșteni, „Peștera Cioarei“ din satul Boroșteni comuna Peștișani, datează din paleoliticul superior, zona Boroșteni aparține ca locuire și aurignacianului mijlociu (10000-12000 î.e.n.) și are continuitate în neoliticul timpuriu al culturii Starcevo-Criș.
- situri din epoca eneoliticului/tranziția spre epoca bronzului, cum sunt cele de la Dobrița, Schela și Stănești, toate aparținând culturii Coțofeni.

- situl Cloșani (2800-1900 î.e.n.) din neoliticul târziu al culturii Sălcuța.
 - siturile arheologice „La Bulboc”, „Cracul Răchițele”, „Peștera Popii” și „La cruce”; așezarea datată din epoca bronzului timpuriu, cultura Coțofeni; așezarea paleolitică din zona „La Bulboc”, „Cracul Răchițele”, „Peștera Popii”; așezarea din zona „La cruce” datată Latene și din perioada de tranziție la epoca bronzului, cultura Coțofeni; așezarea medievală sec. XV-XVI, din vatra satului, punctul „La morminți”, toate situate în satul Runcu, comuna Runcu.
 - așezările „Cetate” de la Topești, „Coțofeni” de la Vulcan, „La Biserică” de la Gornăcel.
 - situl arheologic din perioada bronzului, situat în punctul „La morminți” satul Călugăreni comuna Padeș, acesta este străjuit la vest de dealul Piatra (de natură calcaroasă) iar la cca. 300 m de poalele acestuia se află terasa tăiată de șoseaua Padeș-Valea Mare; partea dinspre vest, se numește „Morminții Mari”, iar partea dinspre est „Morminții Mici”.
 - așezări datate sec. XVI, Hallstatt și epoca bronzului timpuriu cultura Glina, situate în punctul „La morminți” din satul Călugăreni, comuna Padeș.
 - siturile arheologice relevante pentru epoca fierului sunt cele de la Dobrița pentru vârsta Hallstatt (1200-450 î.e.n.) și respectiv Bumbești și Dobrița pentru vârsta Latene (450 î.e.n. - 270 e.n.).
 - din epoca romană la Bumbești-Jiu s-au descoperit: castrul și așezarea civilă din punctul Gară datat sec. II-III p.Chr.; castrul de piatră din punctul Gară datat sec. II-III p.Chr.; așezarea civilă din punctul Gară datat sec. II-III p.Chr.; situl arheologic, așezarea civilă, castrul de pământ și valul de pământ situate în punctul Vârtop și datate sec. II p.Chr.; castrul roman, castrul de pământ și valul de pământ de la școala Pleșa cu datare sec. II p. Chr.
 - situl arheologic de la Gornăcel, și așezările datate în neolitic (cultura Vinea) și epoca bronzului) situate în punctul „La biserică” din satul Gornăcel comuna Schela.
 - din epoca medievală provin mai multe situri arheologice pe locul vechilor așezări, precum și ruinele mănăstirii Vișina (ctitorită de Mircea Voda cel Batrân în 1386) și vechea mănăstire Tismana (1377).
 - de dată mai recentă, începând cu secolul XVII, sunt nenumărate biserici de lemn aflate răspândite în satele Gornovița, Pocuia, Sâmbotin, Horezu, Rugi, Măzăroi, Curpen, Vaidei, Frâncești, Gureni, Hobița, Peștișani, Cloșani, Sohodol, dar și mănăstirea Lainici.
 - casa memorială Constantin Brâncuși din satul Hobița (construită în sec. XIX) și Casa-Muzeu „Constantin Brâncuși” amintesc vizitatorilor că aici s-a născut artistul român care a avut contribuții covârșitoare la înnoirea limbajului și viziunii plastice în sculptura mondială contemporană.
- Elementele de patrimoniu imaterial specific se referă la practicile sociale și peisajul cultural, tradiții și obiceiuri.

În acest sens, tradițiile, obiceiurile și cutumele, ca elemente de modelare a modului de viață al oamenilor legate de patrimoniul imaterial prin elementele de peisaj cultural și practicile sociale tradiționale, aveau în vedere aspect legate de:

- obiceiuri de recunoaștere, fixare și rezolvare a pricinilor de hotar bazate pe fenomene relaționale (menționarea numelor domnitorilor) și o serie de acte rituale (împlântarea stâlpului, ocolirea locului).

- obiceiuri, practici religioase și sociale (colindatul în ziua de ajun-pițărăi; capra; mărtișor-dragobete; sânzienele; căluș; paparude; caloianul; lăsatul postului; gadinele-săptămâna nebună; postul mare; floriile; săptămâna patimilor; vinerea mare; săptămâna luminată; ispasul; rusaliile; sfânta treime; șezătoare; nedeia; hora sitului).

- ansamblul de practici, reprezentări, expresii, cunoștințe și abilități care formează moștenirea culturală comunitară (nașterea, nunta, înmormântarea).

- oamenii și modul de viață, meșteșugurile și tradițiile locale (costumul și portul popular; păstori itineranți; centre de ceramică; unelte de muncă și folosirea terenului; meșteșuguri și tradiții; evenimente culturale tradiționale).

2.5.2. Folosința și managementul terenurilor în trecut

Pe baza statisticii, în Studiul privind valorificarea patrimoniului natural, cultural și istoric al județului Gorj, este prezentat modul de folosință al terenurilor la nivelul județului din care se constată că în zona sitului Nordul Gorjului de Vest, în partea mediană și superioară a acestuia predomină suprafețele de teren acoperite cu pădure, iar în partea inferioară terenul are utilizare agricolă.

Principalele plante cultivate sunt porumbul, grâul, ovăzul, orzoaica, cartofi etc.

Zona este favorabilă pentru pomicultură și viță-de-vie, creșterea albinelor (Padeș, Runcu, Stănești), piscicultură, creșterea animalelor și viermilor de mătase.

Agricultura este practică în ferme mici de semisubzistență și asociații agricole, proprietatea fiind majoritar privată.

2.6. Informații socio-economice și culturale (în prezent)

2.6.1. Comunitățile locale

Din analiza monografiilor localităților care cuprind situl Nordul Gorjului de Vest, a principalilor indicatori teritorial-administrativi ai acestora și fișelor statistice ale localităților, rezultă:

- în principalele localități din sit (județul Gorj), trăiesc peste 40000 de locuitori care formează populația totală stabilă la 01 ianuarie 2012.

- principalele activități sunt în industria minieră, exploatarea produselor refractare, a produselor de carieră și de balastieră, exploatarea și prelucrarea lemnului, a fructelor de pădure și a ciupercilor, producerea energiei electrice, agricultura, creșterea animalelor, industria textilă și a confecțiilor, turism și agroturism, comerț etc.

- cel mai frecvent mod de încălzire a locuințelor este cel individual, cu lemne și mai rar cu gaz, puține localități (Vulcan, Uricani, Bumbesti-Jiu, Turcinești, Stănești și Godinești) având sistem centralizat de încălzire finalizat sau în curs de execuție.

- dintre toate localitățile doar Bumbesti-Jiu, Schela, Tismana, Peștișani, Godinești, Padeș, Runcu, Uricani și Vulcan au un sistem centralizat de alimentare cu apă potabilă.

- la sistemul de canalizare sunt racordate doar locuințele din localitățile Bumbesti-Jiu, Tismana, Uricani și Vulcan.

- standardul de viață în zona rurală, ca și sănătatea populației, se află la un nivel destul de redus ca urmare a dotării deficitare cu infrastructură de mediu, lipsa stațiilor de tratare a apelor menajere și a sistemului de colectare a deșeurilor.

- total salariați, număr mediu la începutul anului 2012 a fost de 4815 salariați.

- numărul unităților turistice de cazare la sfârșitul anului 2011 era de 13 iar numărul turiștilor a fost de 3274; actualmente existând peste 35 unități de cazare.

- suprafața totală a localităților din zona sitului este de 167022 ha din care 48776 ha cu destinație agricolă (29,2%) și 118246 ha cu destinație neagricolă (70,8%).

Tradiții, obiceiuri și meșteri în localitățile din zona sitului:

- Tismana: Filomela Tiștere, covoare oltenești; Paulina Sarcină, covoare oltenești; Valerica Miuțe, icoane; Mihaela Văcariu, țesături; Claudia Drăghescu, țesături artizanat; Petre Cocină, dogărie; Achitina Hica, costum popular, cusături; Iuliana Marin, costume populare, cusături; Gh. Cotan, costume populare bărbat, țesături; Roxana Bălțeanu, pictură și sculptură lemn; Margareta Probaje, țesături; Floarea Paraschiv, țesături; Ana Sulea, țesături; Nicolae Viloiu, marochinărie; Cristina Motorga, costume populare; Maria Tantan, covoare oltenești, cusături.

- Bumbesti-Jiu: Ion Popescu, sculptură lemn; Nicolae Guța, sculptura lemn; Amos Morușcă, prelucrare rădăcini.

- Peștișani: Nicolae Văideanu, sculptură lemn; Ileana Tudorescu, țesături; Adriana Lidia Nârban, iconărit; Nicolae Scafoș, dulgherie, tâmplărie; Geta Pițigoi, țesături, cusături; Aurelia Ciulei, țesături, cusături; Cristian Glăvan, sculptură lemn.

- Runcu: Nicolae Cocolea, dogărie; Nicolae Nădrag, sculptură lemn; Maria Lazăr, țesături; Grigore Vlăduț, cioplitorie lemn; Maria Apostol, țesături, cusături; Gh. Becheru, cioplitor hambare cereale; Janeta Negrea, împletituri coșuri.

- Stănești: Ion Romanescu, fierărie; Gheorghe Stanciu, crucer; Ion Eftenoiu, sculptură lemn, tâmplărie.

Principalele activități sunt în industria minieră, exploatarea produselor refractare, a produselor de carieră și de balastieră, exploatarea și prelucrarea lemnului, a fructelor de pădure și a ciupercilor, producerea energiei electrice, agricultura, creșterea animalelor, industria textilă și a confecțiilor, turism și agroturism, comerț etc.

Activitățile economice care constituie vulnerabilități pentru integritatea sitului sunt: turismul necontrolat, traficul auto, exploatarea resurselor naturale, pășunatul, construcțiile, braconajul, pescuitul și exploatarea masei lemnoase.

2.6.2. Folosința actuală a terenurilor

Din analiza datelor pentru perioada 2010-2012 și localitățile din zona sitului, se constată următoarele:

a) - suprafața totală a localităților din zona sitului este de 167022 ha din care 29,2% cu destinație agricolă (48776 ha) și 70,8% cu destinație neagricolă (118246 ha).

b) - suprafața totală în proprietate privată este de 64117 ha (38,4% din suprafața totală), din care 67,2% cu destinație agricolă (43087 ha) și 32,8% cu destinație neagricolă (21030 ha).

c) - modul de utilizare a terenului pe categorii de folosință prin raportare la suprafața totală de 167022 ha, prezintă următoarea situație:

- păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră: 110187 ha (65,97%).

- pășuni: 23950 ha (14,35%).

- fânețe: 14609 ha (8,75%).

- arabil: 8242 ha (4,93%).

- terenuri degradate și neproductive: 3306 ha (1,98%).

- construcții: 2186 ha (1,31%).

- căi de comunicații și căi ferate: 1541 ha (0,92%).

- livezi și pepiniere pomicole: 1085 ha (0,65%).

- ape și bălți: 1026 ha (0,61%).

- vii și pepiniere viticole: 890 ha (0,53%).

d) - modul de utilizare a terenului pe categorii de folosință pentru proprietatea privată care este de 64117 ha (38,4% din suprafața totală), prezintă următoarea situație:

- pășuni: 18407 ha (11,02%).

- păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră: 16671 ha (9,98%).

- fânețe: 14491 ha (8,68%).

- arabil: 8214 ha (4,92%).

- terenuri degradate și neproductive: 2365 ha (1,42%).

- construcții: 1883 ha (1,13%).

- livezi și pepiniere pomicole: 1085 ha (0,65%).

- vii și pepiniere viticole: 890 ha (0,53%).

- căi de comunicații și căi ferate: 97 ha (0,06%).

- ape și bălți: 14 ha (0,01%).

Principalele plante cultivate sunt porumbul, grâul, ovăzul, orzoaica, cartofi etc.

Zona este favorabilă pentru pomicultură și viță-de-vie, creșterea albinelor (Padeș, Runcu, Stănești), piscicultură, creșterea animalelor și viermilor de mătase, recoltarea și prelucrarea de produse existente în natură.

Agricultura este practică în ferme mici de semisubzistență și asociații agricole, proprietatea fiind majoritar privată.

Deoarece zona sitului este deosebit de bogată în produse și subproduse de origine naturală cu destinație alimentară (plante medicinale, ciuperci, fructe de pădure, melci etc.) o altă îndeletnicire a locuitorilor este recoltarea acestora.

2.6.3. Facilitățile pentru activități educative

Locuitorii zonei și potențialii vizitatori beneficiază de prezența unei palete variate de evenimente educative și culturale generate de existența monumentelor istorice, muzee etc., aniversări, comemorări, spectacole și expoziții, zilele orașului, meșteșuguri tradiționale (țesături la Tismana, mori de apă la Runcu) și obiceiuri tradiționale (de iarnă, primăvară, vară și toamnă; târguri, nedei) precum și sărbători tradiționale cu porturi, cântece și dansuri populare, care constituie totodată și multiple facilități pentru turism și recreere.

Dintre obiectivele istorice reprezentative acestor activități menționăm:

- castrul și așezarea civilă romană de la Bumbesti-Jiu.
- cula Cornoiu din Curtișoara/Bumbesti-Jiu;
- muzeu etnografic Curtișoara (artă și arhitectură populară în aer liber) de la Bumbesti-Jiu, inaugurat în 1975 și care cuprinde și casa memorială „Gheorghe Zamfir”.
- casa memorială Constantin Brâncuși și tabăra de sculptură de la Hobița comuna Peștișani.
- monumentul Proclamației de la Padeș
- colecție sătească în satul Călugăreni din comună Padeș.
- monumentul lui Mihai Viteazul de la Schela.
- muzeu sătesc în satul Dobrița din comuna Runcu.
- colecție sătească la Runcu.
- muzeul memorial Maria Apostol de la Runcu.
- muzeul costumului popular gorjenesc de la Tismana.
- așezămintele monahale de la Tismana (mănăstirea și schiturile de la Cioclovina).
- colecția muzeală a mănăstirii Tismana.
- casa Cartienilor din Turcinești.

Cunoașterea și promovarea valorilor peisagistice locale ca relieful glaciatic și lacurile glaciare din Munții Godeanu sau formele carstice deosebite din Munții Vâlcan, cheile de pe văi (Motru, Tismana, Bistrița, Sohodol), peșteri (Gura Plaiului, Grota Haiducilor etc.), cascade și lacuri hidroenergetice și de interes piscicol.

2.6.4. Utilizare și facilități pentru turism/recreere

În zona sitului, conform studiului de oportunitate din cadrul „Studiului pentru valorificarea potențialului turistic al județului Gorj” este prezent arealul de concentrare a valorilor turistice „Vâlcan-Motru”, areal definit prin:

- situare în partea central-vestică a județului Gorj, cu acces din DN 67 și alte drumuri județene modernizate.
- cuprinde o concentrare și diversitate deosebită de obiective turistice
- aspecte peisagistice de o mare diversitate și frumusețe
- potențialul turistic este reprezentat de obiective istorice și religioase, manifestări culturale și sărbători tradiționale, trasee turistice montane, zone de practicare a sporturilor montane, vânătoare și pescuit
- potențial schiabil nevalorificat în partea de nord a văii Șușița la sud de vârful Straja

- specific aparte al peisajului datorat prezenței reliefului carstic cu numeroase chei și peșteri (Cheile Sohodolului, Cheile Șușiței Verzi, Peștera Motru Sec, Peștera Gura Plaiului) și pădurilor de castan comestibil și liliac sălbatic de la Pocruia, Tismana și Peștișani.

- două tipuri de climat benefic activităților sportive (bioclimat tonic și stimulent în zona montană; bioclimat de cruțare și sedativ specific unităților colinare și depresionare).

- prezența lacurilor antropice de pe valea Motrului (Lacul Valea Mare) și valea Bistrița (Lacul Vâjia, Lacul Clocotiș), un fond piscicol important, păstrării la Tismana, Arcani și Runcu și un deosebit fond cinegetic în aria munților Vâlcan.

- obiective antropice foarte valoroase: Mănăstirea Tismana, schiturile de la Cioclovina de Sus și Cioclovina de Jos, Monumentul Proclamației de la Padeș, Casa Memorială Constantin Brâncuși și expoziția de sculptură de la Hobița, Monumentul lui Mihai Viteazul de la Schela, biserici din lemn și zidărie cu valoare de patrimoniu, conace de plai (Plaiul Tismana, Plaiul Motrului Sec).

- nuclee tradiționale de practicare a vechilor meșteșuguri de artă și creație populară (muzee, colecții etnografice sătești și țesături la Tismana).

Ariile și zonele protejate pretabile activităților de turism ecologic din arealul Vâlcan-Motru sunt: Peștera Lazului, Pădurea Gorganu, Muntele Oslea, Izvoarele Izvarnei, Cornetul Pocruiei, Pădurea Tismana-Pocruia, Dumbrava Tismanei, Piatra Andreaua, Peștera Gura Plaiului, Cotul cu Aluni, Rezervația Botanică Cioclovina, Piatra Boroștenilor, Izbuclul Jaleșului, Cheile Sohodolului, Cheile Gropului Sec, Cheile Pătrunsa, Cheile Șușiței, Pădurea Răchițeaua, Dealul Gornăcelu, Pădurea Gornicel, Stâncile Rafaila, Sfinxul Lainicilor, Pădurea Chitu-Bratcu.

Cadrul natural deosebit de generos din zona montană și submontană oferă posibilitatea practicării unor activități sportive de agrement turistic:

a) - alpinism și escaladă (Cheile Sohodolului - Runcu)

b) - drumeție/agrement/turism montan (pe potecile de culme, desprinse din căile de acces rutiere/forestiere folosite încă din perioada daco-romană, care pot forma trasee turistice atractive.

c) - turism cultural (etnografic, științific, ecologic, religios) și itinerant cu valențe culturale și de tranzit, bazate pe monumentele culturale, etnografia tradițională (centre de arhitectură populară cu trăsături proprii, dezvoltarea prelucrării artistice a lemnului prin case, porți, obiecte de uz caznic și gospodăresc bogat ornamentate, tradițiile în arta țesutului, cusăturilor, costumelor populare, în datini și obiceiuri folclorice), arta laică a caselor boierești, arta prelucrării artistice a lemnului, arta ceramicii (ceramic roșie), arta țesuturilor, broderiilor, costumului popular și sărbători și manifestări folclorice legate de ritmul activităților pastorale și agricole, sau legate de anumite sărbători din calendarul creștin ortodox.

d) - coborâre pe cascade și canioning

- e) - pescuit sportiv și vânatoare
- f) - speologie sportivă și de agrement
- g) - mountain-bike
- h) - zbor cu parapanta, deltaplanul (Pocruia; Runcu-platoul Pleșa și Dealul Tufoaia).
- i) - cicloturism (Valea Motrului, Valea Tismana, Valea Bistrița, Valea Sohodol, Pasul Vâlcan, toate zonele deluroase și depresionare).
- j) - canioning (Valea Gropului Sec, Cheile Sohodolului).
- k) - caiac
- l) - rafting (râul Tismana)
- m) - enduro și automobilism 4x4, doar pe trasee bine stabilite, fără afectarea speciilor și habitatelor pentru care a fost desemnat situl.

CAPITOLUL III - SCOP, TEME ȘI OBIECTIVE

3.1. Scopul planului de management

Planul de Management al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest s-a elaborat ca urmare a unui proces complex la care au participat reprezentanții comunităților locale și a tuturor factorilor interesați din zona de cuprindere a sitului.

Scopul planului de management al sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest constă în „protecția și conservarea pentru viitor a patrimoniului natural și îmbinarea armonioasă cu dezvoltarea durabilă a comunităților din zonă” și urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin:

- protejarea diversității speciilor, habitatelor și a peisajului.
- exploatarea rațională și valorificarea resurselor naturale.
- activități științifice și educaționale.
- păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor și practicarea unei agriculturi bazată pe principiile dezvoltării durabile.
- încurajarea, păstrarea și permanentizarea activităților, practicilor și culturii tradiționale ale populației locale.
- oferirea publică a posibilităților de recreere și practicarea unui turism durabil.

3.2. Temele, obiectivele și acțiunile planului de management

Temele, subtemele și obiectivele planului de management sunt:

Tema A - Managementul biodiversității, peisajului și mediului fizic:

A1 - Habitate: conservarea habitatelor.

A2 - Fauna: evaluarea detaliată, actualizarea și completarea inventarelor cu speciile de faună de interes conservativ.

A3 - Flora: evaluarea detaliată, actualizarea și completarea inventarelor cu speciile de floră de interes conservativ.

A4 - Monitorizare și cartografiere: baza de date cu informații despre situația speciilor de floră și faună.

A5 - Folosirea durabilă a resurselor naturale: practicarea activităților economice (agricultură, exploatarea resurselor naturale, modalități de gestionare a resurselor naturale).

A6 - Parteneriate și colaborări: dezvoltarea de parteneriate cu instituții publice, unități de învățământ, ONG-uri în vederea completării bazei de date științifice a sitului.

Obiectiv tema A: Conservarea biodiversității și peisajului printr-o monitorizare adecvată a dinamicii și structurii factorilor perturbatori.

Tema B - Managementul turismului și recreerii:

B1 - Promovare și informare: realizarea și distribuirea materialelor de informare, promovare și conștientizare; promovarea turismului durabil.

B2 - Evenimente: participarea și organizarea de evenimente.

B3 - Infrastructura specifică: realizarea infrastructurii de semnalizare a limitelor sitului; realizarea de panouri, indicatoare, hărți, pliante și broșuri.

B4 - Impactul activităților/acțiunilor antropice: realizarea de infrastructură specifică pentru reducerea impactului vizitatorilor asupra mediului sitului.

Obiectiv tema B: Exploatarea resurselor turistice prin dezvoltarea de programe specifice în concordanță cu principiile dezvoltării durabile.

Tema C - Susținerea comunităților din situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest pentru dezvoltare durabilă:

C1 - Meșteșuguri și artizanat: promovarea și susținerea activităților tradiționale specifice zonei sitului.

C2 - Produse agricole tradiționale: promovarea practicării agriculturii ecologice, a produselor tradiționale.

Obiectiv tema C: Promovarea valorilor culturale și tradiționale locale și crearea de oportunități bazate pe principiile dezvoltării durabile.

Tema D - Educație, conștientizare și comunicare:

D1 - Mediatizare și informare: creșterea nivelului de cunoștințe al persoanelor/grupurilor implicate în activități privind conservarea biodiversității; informarea tuturor actorilor implicați din zona sitului și a potențialilor beneficiari.

D2 - Organizarea de evenimente: informare, mediatizare și conștientizare prin organizarea și participarea la evenimentele din zona sitului.

D3 - Conștientizarea potențialilor vizitatori.

Obiectiv tema D: Creșterea gradului de educare și conștientizare a publicului și factorilor implicați privind importanța sitului și a conservării naturii.

Tema E - Administrarea și managementul sitului:

E1 - Organizare: îmbunătățirea structurii de administrare a sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.

E2 - Resurse umane: formare continuă a personalului implicat în administrare și creșterea capacității resursei umane de administrare a sitului.

E3 - Consultarea periodică a factorilor interesați din situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.

E4 - Parteneriate și colaborări: dezvoltarea de parteneriate cu instituții publice, mediul de afaceri, unități de învățământ, ONG-uri în vederea asigurării finanțărilor necesare implementării planului de management.

Obiectiv tema E: Întărirea capacității administrative prin stabilirea de mecanisme adecvate pentru desfășurarea activităților specifice din sit.

Planul de management cuprinde planificarea integrată și prioritizarea acțiunilor care trebuie să fie întreprinse, pentru realizarea obiectivelor și temelor, prioritizare efectuată astfel:

- prioritatea 1 (atribuită acțiunilor care trebuie să se desfășoare în perioada de implementare a planului de management).

- prioritatea 2 (acțiuni care ar trebui finalizate).

- prioritatea 3, acțiuni care se vor realiza dacă mai există timp și/sau resurse.

**Planul de acțiuni
al Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest**

<i>TEMA</i>	<i>A. Managementul biodiversității, peisajului și mediului fizic</i>							
OBIECTIV	OA1. Conservarea biodiversității și peisajului printr-o monitorizare adecvată a dinamicii și structurii factorilor perturbatori.							
ACȚIUNI	Responsabil	Prioritate	Priorități ale acțiunilor					Posibili parteneri implementare
			Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	
A. 1 Habitate: conservarea habitatelor	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	- institute de cercetare - universități
A. 2 Fauna: evaluarea detaliată, actualizarea și completarea inventarelor cu speciile de faună de interes conservativ	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	- institute de cercetare - universități - APM- ocoale silvice
A. 3 Flora: evaluarea detaliată, actualizarea și completarea inventarelor cu speciile de floră de interes conservativ	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	- institute de cercetare - universități - firme specializate - voluntari - APM, ADR, și ONG-uri profesionale
A. 4 Monitorizare și cartografiere: baza de date cu informații despre situația speciilor de floră și faună	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	- institute de cercetare - universități - firme specializate - voluntari - APM, ADR, și ONG-uri profesionale
A. 5 Folosirea durabilă a resurselor naturale: practicarea activităților economice (agricultură, exploatarea	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul	1	x	x	x	x	x	- institute de cercetare - universități - firme specializate

resurselor naturale, modalități de gestionare a resurselor naturale)	Gorjului de Vest								- voluntari - APM, ADR, și ONG-uri profesionale
A. 6 Parteneriate și colaborări: dezvoltarea de parteneriate cu instituții publice, unități de învățământ, ONG-uri în vederea completării bazei de date științifice a sitului	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	x	- institute de cercetare - universități - firme specializate - voluntari - APM, ADR, ONG-uri profesionale și Direcțiile silvice prin responsabili fondurilor de vânatoare

TEMA		B. Managementul turismului și recreerii							
OBIECTIV		OB1. Exploatarea resurselor turistice prin dezvoltarea de programe specifice în concordanță cu principiile dezvoltării durabile							
ACȚIUNI	Responsabil	Prioritatea	Priorități ale acțiunilor					Posibili parteneri implementare	
			Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5		
B.1 Promovare și informare: realizarea și distribuirea materialelor de informare, promovare și conștientizare; promovarea turismului durabil	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x						- instituții publice - autorități locale
B.2 Evenimente: participarea și organizarea de evenimente	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	3	x						- proprietari terenuri - autorități locale - ONG-uri
B.3 Infrastructura specifică: realizarea infrastructurii de semnalizare a limitelor sitului; realizarea de panouri, indicatoare,	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul	1	x	x	x	x	x	x	- agenții de turism - alți factori interesați din sit

hărți, pliante și broșuri	Gorjului de Vest							
B.4 Impactul activităților /acțiunilor antropice: realizarea de infrastructură specifică pentru reducerea impactului vizitatorilor asupra mediului sitului	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	2	x	x	x	x	x	- agenții de turism - localnici - specialiști - ONG-uri

TEMA		C. Susținerea comunităților, patrimoniului cultural și economiei locale						
OBIECTIV		OC1. Promovarea valorilor culturale și tradiționale locale și crearea de oportunități bazate pe principiile dezvoltării durabile						
ACȚIUNI	Responsabil	Prioritatea	Priorități ale acțiunilor					Parteneri implementare
			Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	
C.1 - Meșteșuguri și artizanat: promovarea și susținerea activităților tradiționale specifice zonei sitului	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	2	x	x				- autorități centrale - autorități locale - obști și composesorate
C.2 - Produse agricole tradiționale: promovarea practicării agriculturii ecologice, a produselor tradiționale		2	x	x	x	x	x	- ONG-uri de mediu - instituții și persoane fizice în calitate de solicitant sau partener de proiect - obști și composesorate

TEMA		D. Educație, conștientizare și comunicare.						
OBIECTIV		OD1. Creșterea gradului de educare și conștientizare a publicului și factorilor implicați privind importanța sitului și a conservării naturii						

ACȚIUNI	Responsabil	Prioritatea	Priorități ale acțiunilor					Parteneri implementare
			Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	
D.1 Mediatizare și informare: creșterea nivelului de cunoștințe al persoanelor/grupurilor implicate în activități privind conservarea biodiversității; informarea tuturor actorilor implicați din zona sitului și a potențialilor beneficiari	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	- unități școlare - factorii interesați din sit
D.2 Organizarea de evenimente: informare, mediatizare și conștientizare prin organizarea și participarea la evenimentele din zona sitului.		2	x	x	x	x	x	- unități școlare - ONG-uri - obști și composesorate
D.3 Conștientizarea potențialilor vizitatori.		1	x	x	x	x	x	- ONG-uri - obști și composesorate

TEMA		E. Administrarea și managementul sitului						
OBIECTIV		OE1. Întărirea capacității administrative prin stabilirea de mecanisme adecvate pentru desfășurarea activităților specifice din sit.						
ACȚIUNI	Responsabil	Prioritatea	Priorități ale acțiunilor					Posibili parteneri implementare
			Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	
E.1 Organizare: îmbunătățirea structurii de administrare a sitului ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	
E.2 Resurse umane: formare continuă a personalului implicat în administrare și	Administrația sitului Natura 2000	1	x	x	x	x	x	

creșterea capacității resursei umane de administrare a sitului.	ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest							
E.3 Consultarea periodică a factorilor interesați din situl ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	1	x	x	x	x	x	- ONG-uri - proprietari teren - sponsori - administrații locale
E.4 Parteneriate și colaborări: dezvoltarea de parteneriate cu instituții publice, mediul de afaceri, unități de învățământ, ONG-uri în vederea asigurării finanțării necesare implementării planului de management.	Administrația sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest	2	x	x	x	x	x	- ONG-uri

Bibliografie

- ARIMIA V. 2009. *Gorjul cultural*. Târgu-Jiu: Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj.
- BAZILESCU E., SORESCU C., CRUCE M. & POPESCU M. 1980. Catalogul sistematic al colecțiilor de vertebrate din Muzeul Olteniei. *Studii și Comunicări, Muzeul Olteniei*.
- BELDIE A. 1977, 1979. *Flora României. Determinator ilustrat al plantelor vasculare*. Vol. I, II. București: Edit. Academiei Române.
- BILZ M., KELL S.P., MAXTED N. & LANSDOWN R.V. 2011. *European Red List of Vascular Plants*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- BOȘCAIU N., COLDEA G. & HOREANU C. 1994. Lista roșie a plantelor vasculare dispărute, periclitare, vulnerabile și rare din Flora României. *Ocrot. nat. med. înconj.* 38(1).
- BOTNARIUC N. & TATOLE V. (edit.) 2005. *Cartea Roșie a vertebratelor din România*. București: Edit. Academiei Române.
- CĂRĂBIȘ V. 1995. *Istoria Gorjului*. București: Editis.
- CIOCĂRLAN V. 2009. *Flora Ilustrată a României. Pterydophyta et Spermatophyta*. Ed. III. București: Edit. Ceres.
- CIOVEIE-JARCU S.-D. 2008. *Râul Sohodol – Particularități hidrografice*. Craiova: Edit. Sitech.
- COGĂLNICEANU D., AIOANEI F. & MATEI B. 2000. *Amfibienii din România. Determinator*. București: Editura Ars Docendi.
- COUNCIL OF EUROPE 1979. Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Heritage. Appendix I. Bern, Switzerland • Bern Convention. Disponibil la: <http://conventions.coe.int/Treaty/FR/Treaties/Html/104-1.htm>.
- COUNCIL OF EUROPE 1992. Council Directive 92/43/EEC on the Conservation of natural habitats and of wild fauna and flora • Habitat Directive. Disponibil la: http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/habitatsdirective/index_en.htm.
- COZARI T., USATÎI M. & VLADIMIROV M. 2003. *Lumea animală a Moldovei - Pești, Amfibieni, Reptile*, vol.2. Chișinău: Edit. Știința.
- DECU V. și colab. 1978. *Peștera Cloșani*. București: Edit. Sport-Turism.
- DIHORU G. & DIHORU A. 1994. Plante rare, periclitare și endemice în Flora României – Lista Roșie. *Acta Botanica Horti Bucurestiensis*.
- DIHORU G. & NEGREAN G. 2009. *Cartea Roșie a plantelor vasculare din România*. București: Edit. Academiei Române.
- DIHORU G. & PÂRVU C. 1987. *Plante endemice în Flora României*. București: Edit. Ceres.
- DONIȚĂ N. și colab. 2005. *Habitatele din România*. București: Edit. Tehnică Silvică.
- FUHN I.E. & VANCEA Ș. 1961. *Fauna Republicii Populare Române - Reptilia*, Vol. XIV, fasc.2. București: Edit. Academiei Române.
- FUHN I.E. 1960. *Fauna Republicii Populare Române - Amphibia*, Vol. XIV, fasc.1. București: Edit. Academiei Române.
- FUHN I.E. 1969. *Broaște, șerpi, șopârle*. București: Edit. Științifică.
- GAFTA D., MOUNTFORD O. (coord.), Alexiu V., Anastasiu P., Bărbos M., Burescu P., Coldea G., Drăgulescu C., Făgăraș M., Goia I., Groza G., Micu D., Mihăilescu S., Moldovan O., Nicolin A., Niculescu M., Oprea A., Oroian S., Paucă Comănescu M., Sârbu I., Șuteu A. 2008. *Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România*. Cluj-Napoca: Edit. Rosprint.
- GRECESCU D. 1898. *Conspectul Florei României*. București.
- GROSSU A. & POPESCU M. 1975. Vertebratele din zona montană a Olteniei. *Studii și Cercetări. Drobeta Turnu Severin*.
- GUVERNUL ROMÂNIEI 2000. Legea nr. 5 din 6 martie 2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a – zone protejate. *Monitorul Oficial al României* **152**: 1-47.

- GUVERNUL ROMÂNIEI 2007. Ordonanță de urgență nr. 57 din 20 iunie 2007 Privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice • OUG 57/2007. *Monitorul Oficial al României* **442**: 2-8.
- GUVERNUL ROMÂNIEI 2008. Formularul standard Natura 2000 – Anexa 6 la OMMDD 1964/2007. *Monitorul Oficial al României* partea I, nr. 98 bis.
- GUVERNUL ROMÂNIEI 2010. Lista monumentelor istorice 2010. *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 670 bis.
- GUVERNUL ROMÂNIEI 2011. Formularul standard Natura 2000. Anexele nr. 1-4 la OMMDD 1964/2007. *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 846.
- GUVERNUL ROMÂNIEI 2011. Legea nr. 49 din 13 aprilie 2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. partea I, nr. 262.
- HALCROW ROMANIA 2011. Raport de mediu pentru Planul de amenajare a teritoriului județean Gorj. Disponibil la: <http://www.cjgorj.ro/>
- IONESCU V. 1968. *Vertebratele din România*. București: Edit. Academiei Române.
- MALOȘ C. 1968. Contribuții la studiul florei și vegetației din Bazinul Superior al Motrului. *Buletin Științific* 10.
- MALOȘ C. 1973. Vegetația ierboasă calcofilă din muntele Piatra Cloșanilor. *Anal. Univ. Craiova*.
- MEȘTER L., TESIO C., STAIKU C. & CRĂCIUN N. 1999. *Zoologia vertebratelor -Lucrări practice-Partea I*. București: Edit. Universității din București.
- MICHAEL R. A. *Ghid pentru elaborarea planurilor de management pentru ariile protejate din România*. București: Fauna&Flora International.
- NICULESCU G. și colab. 1997. *Drumuri spre mănăstirile Gorjului*. Târgu Jiu: Edit. Ager.
- OLTEAN M., NEGREAN G., POPESCU A., ROMAN N., DIHORU G., SANDA V. & MIHĂILESCU S. 1994. Lista roșie a plantelor superioare din România. In: M. Oltean (coord.), *Studii, sinteze, documentații de ecologie, Acad. Română, Institutul de Biologie*, **1**: 1-52.
- PĂUN M. & POPESCU G. 1968. Materiale pentru flora și vegetația Văii Sohodolului (Județul Gorj). *Buletin Științific* 10.
- RĂDULEA P. 2009. *Geografia Gorjului*. Târgu-Jiu: Edit. Măiastra.
- SANDA V. & POPESCU A. 1998. Conspectul florei cormofitelor spontane din România. *Acta Horti Bot. Bucurestiensis* /**1998**/: 1-336.
- SANDA V. și colab. 2001. *Structura cenotică și caracterizarea ecologică a fitocenozelor din România*. București: Edit. Conphis.
- SANDA V., OLLERER K., BURESCU P. 2008. *Fitocenozele din România. Sintaxonomie, structură, dinamică și evoluție*. București: Edit. Ars Docendi.
- SANDA V., POPESCU A., DOLTU M.I. & DONIȚĂ N. 1983. Caracterizarea ecologică și fitocenologică a speciilor spontane din flora României. *Com. Șt. Nat. Muz. Brukenthal Stud.*
- SĂVULESCU T. (red. princip.) 1952-1976. *Flora României • Flora Romaniae*. Vol. 1-12. București: Edit. Academiei Române.
- SÂRBU A. (coord.), Sîrbu I., Oprea A., Negrean G., Cristea V., Coldea G., Cristurean I., Popescu G., Oroian S., Tănase C., Bartók K., Gafta D., Anastasiu P., Crișan F., Costache I., Goia I., Marușca T., Oțel V., Sămărghișan M., Hențea S., Pascale G., Răduțoiu D., Baz A., Boruz V., Pușcaș M., Hirițiu M., Stan I. & Frink J. 2007. *Arii speciale pentru protecția și conservarea plantelor în România (Important Plant Areas (IPA-s) in Romania)*. București: Edit. VictorBVictor.
- SILVIAN M. 2004. *Monografia comunei Peștișani - Memoria brazdei*. București: Edit. Didactică și Pedagogică.
- SMEU V. 2007. *Comuna Runcu – monografie*. Târgu-Jiu: Edit. Măiastra.
- STAIKU C. 2013. Reptile și amfibieni. In: *Catalogul habitatelor, speciilor și siturilor Natura 2000 în România* (coord. Brînzan T.). București: Edit. Fundația Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă, SC Exclus Prod.

- TATOLE V., IFTIME A., STAN M., IORGU E.-I., IORGU I. & OȚEL V. 2009. *Speciile de Animale Natura 2000 din România*. Imperium Print.
- TOMONIU N., 2010 *Monografia orașului Tismana*. Târgu-Jiu: Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj
- TUTIN T. G., HEYWOOD V. H., BURGESS N. A., MOORE D. M., VALENTINE D. H., WALTERS S. M. & WEBB D. A. (eds). 1964-1980. *Flora Europaea*. Vols. 1-5. Cambridge: Cambridge University Press.
- *** 1979. Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES). Disponibil la: <http://www.cites.org/eng/app/appendices.php>.
- *** 2010 Studiu pentru valorificarea potențialului turistic al județului Gorj.
- *** 2010. Raportul anual privind starea mediului, anul 2010. APM Gorj.
- *** 2011 Studiu privind valorificarea patrimoniului natural, cultural și istoric. UAT Gorj și Consiliul Județean Târgu-Jiu.

ANEXE

Anexa nr.1 la Planul de management - Hărți de referință pentru încadrarea teritorială a Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Anexa nr.1 la planul de management

Hărți de referință pentru încadrarea teritorială a Sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Fig. 1 - Localizarea sitului la nivel național
(sursa – Administrația Sitului Natura 2000 0129 Nordul Gorjului de Vest)

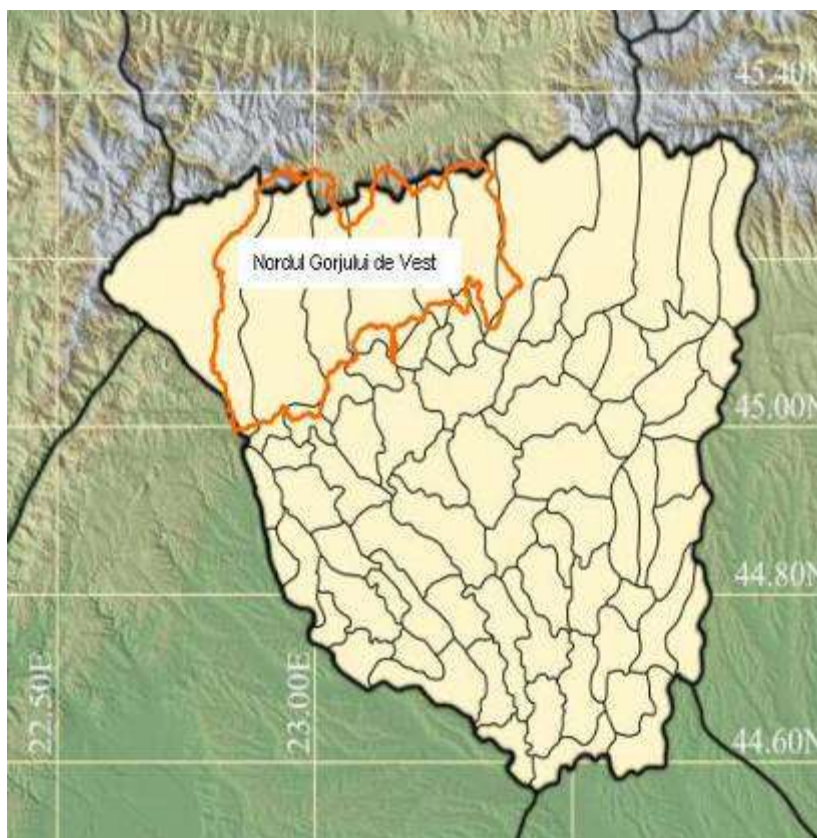

Fig. 2 - Coordonatele și localizarea
sitului Nordul Gorjului de Vest la nivel local
(sursa – Administrația Sitului Natura 2000 0129 Nordul Gorjului de Vest)

Fig. 3 - Harta delimitării regiunilor biogeografice
(sursa – Monitorul Oficial al României (M.Of.) nr. 98 bis/2008-Anexa 2)

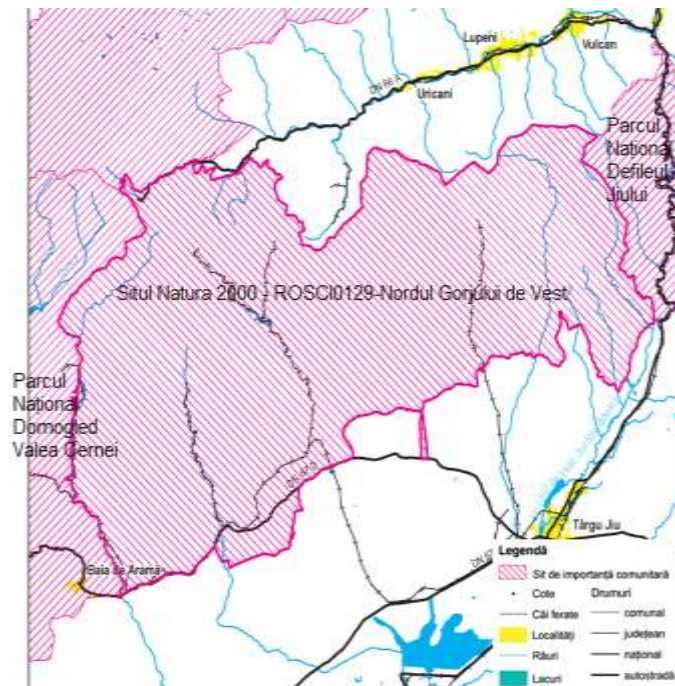

Fig. 4 - Limitele sitului Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest (prelucrare după Anexa 3 din M.Of. nr. 98 bis/2008)

Fig. 5 – Harta de relief a județului Gorj (prelucrare după Raportul de Mediu pentru Planul de Amenajare al Teritoriului Județului Gorj)

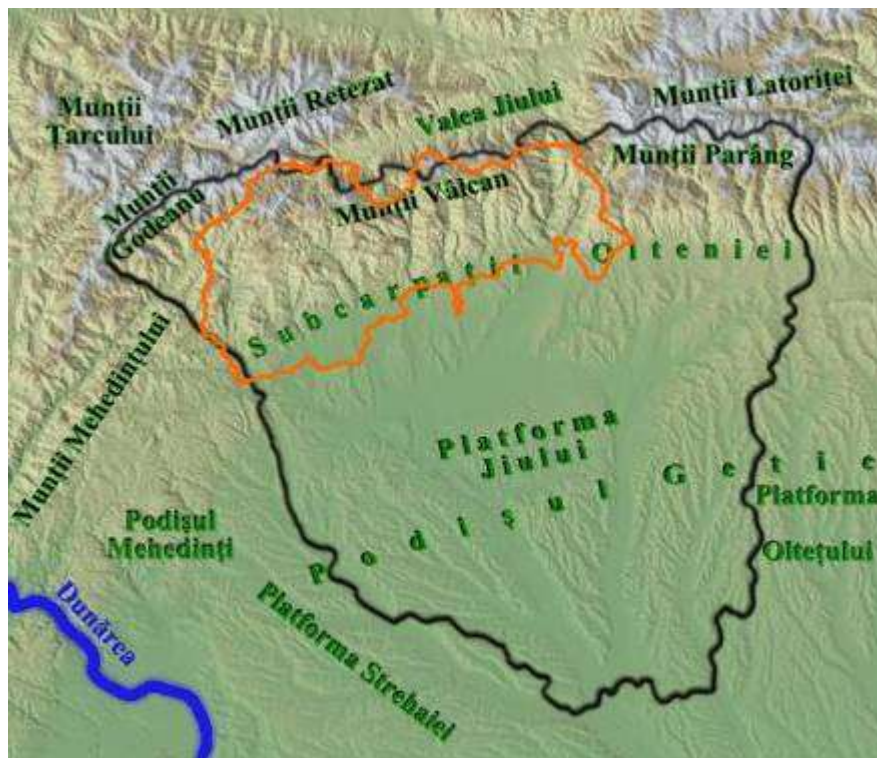

Fig. 6 - Relieful cuprins în situl Nordul Gorjului de Vest
(sursa – Administrația sitului Nordul Gorjului de Vest)

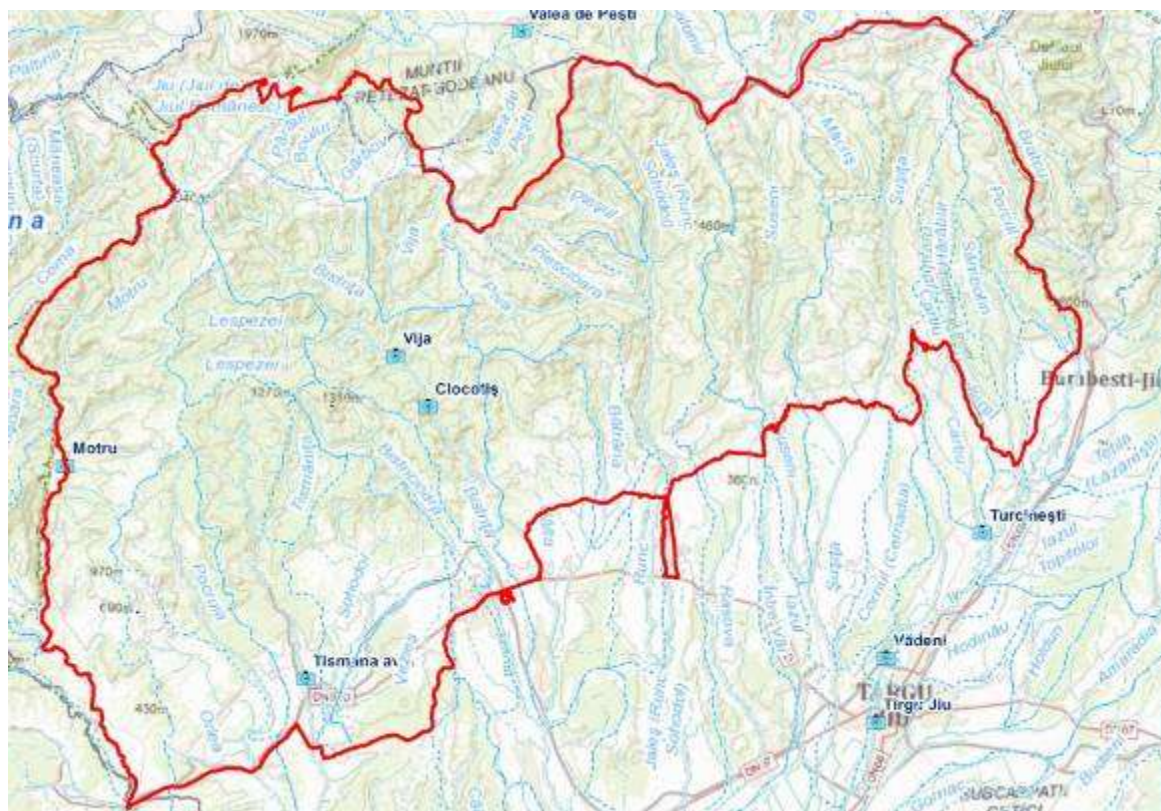

Fig. 7 - Rețeaua hidrografică din situl Nordul Gorjului de Vest
(sursa – Administrația sitului Nordul Gorjului de Vest)

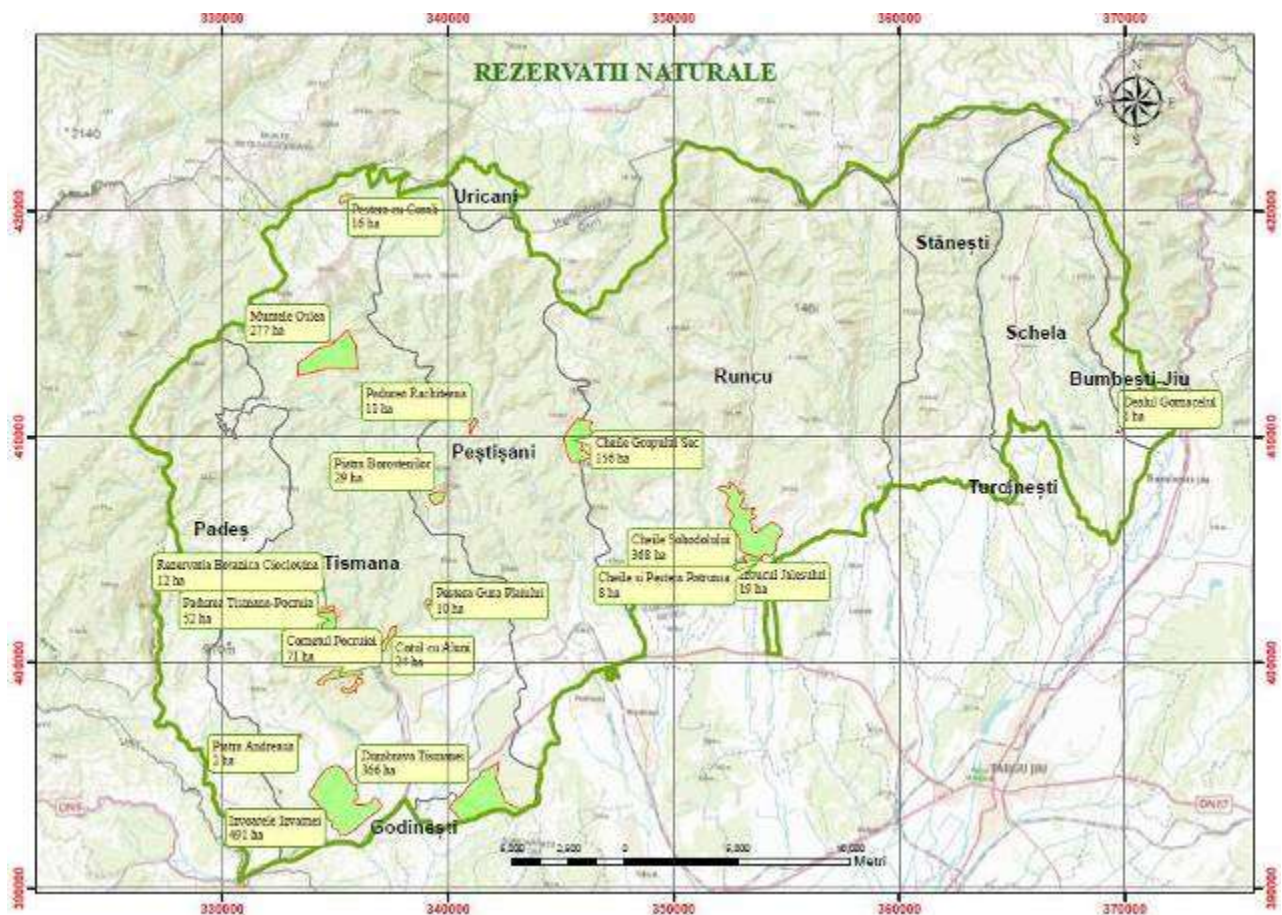

Fig. 8 - Rezervații naturale din situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.
(sursa Administrația Sitului Natura 2000 Nordul Gorjului de Vest)

Anexa nr. 2 la planul de management

Hărțile de distribuție ale speciilor de interes comunitar din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Specii de floră

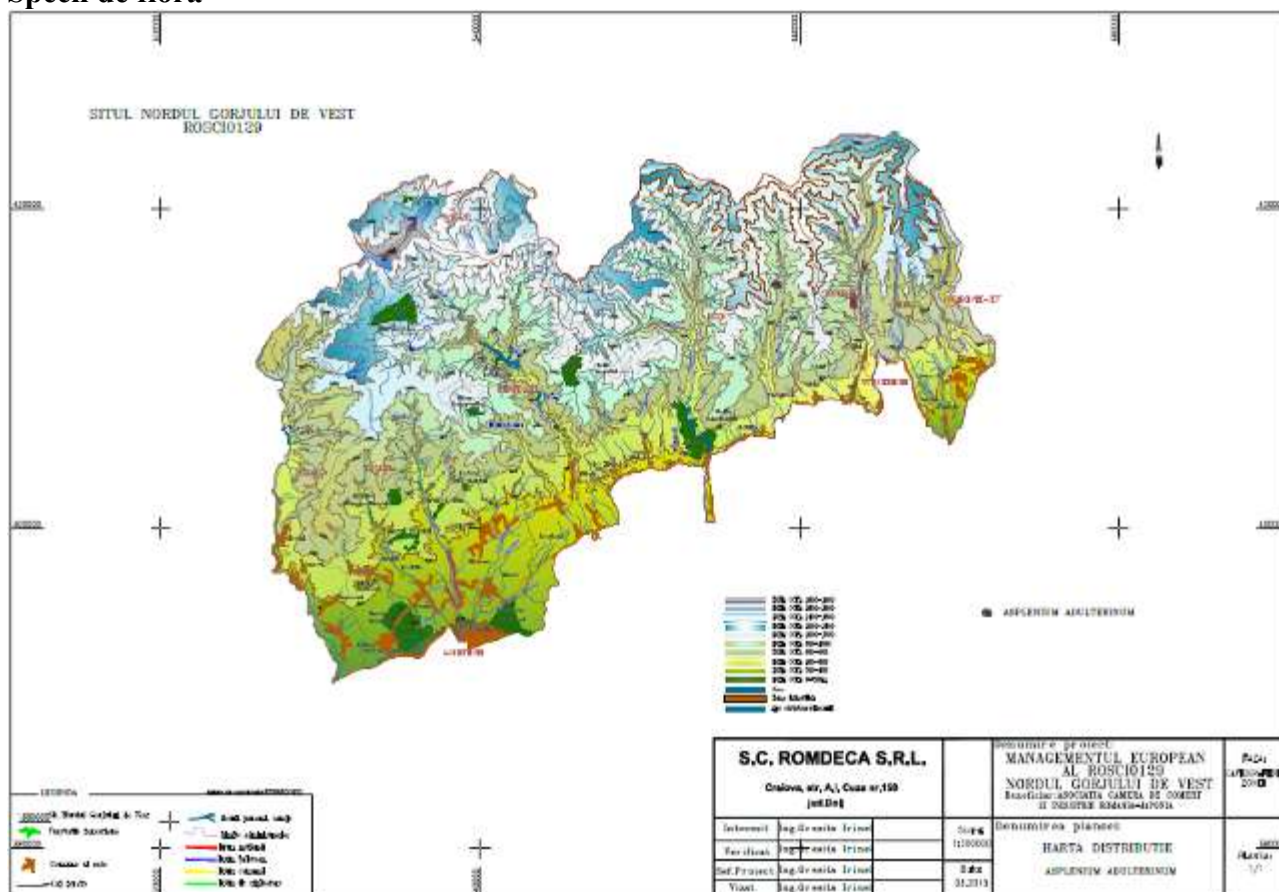

Fig. 1 - Hartă de distribuție a speciei 4066 *Asplenium adulterinum*

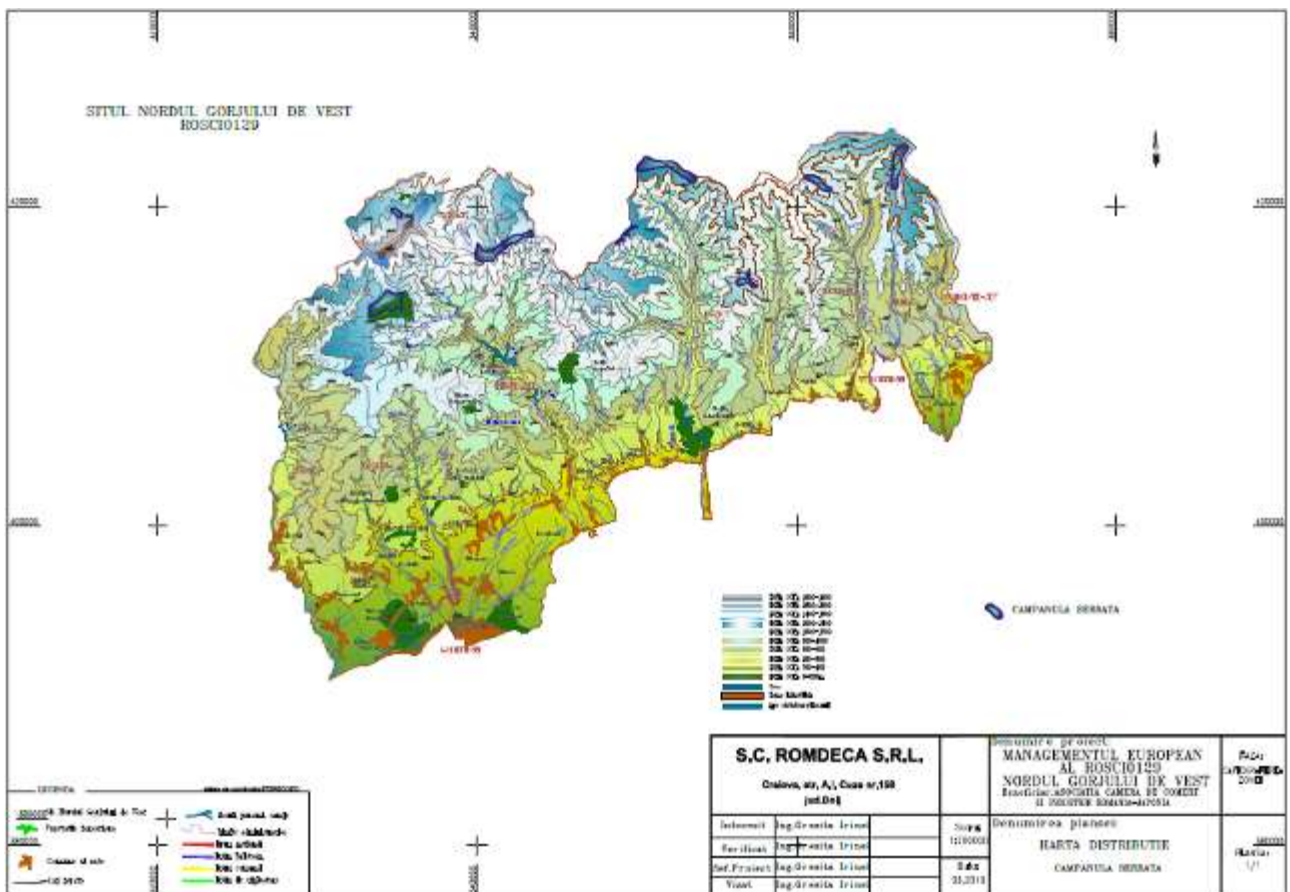

Fig. 2 - Hartă de distribuție a speciei 4070 *Campanula serrata*

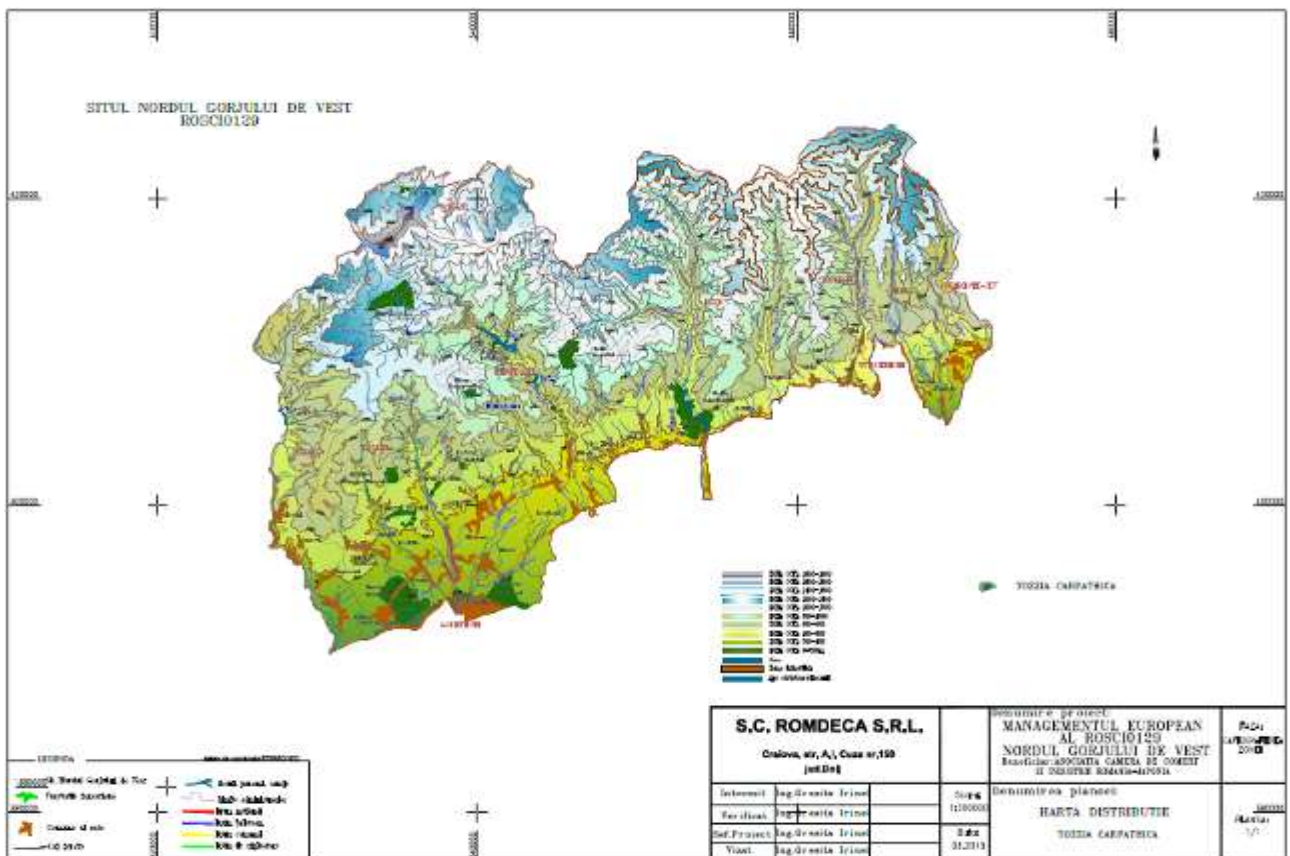

Fig. 3 - Hartă de distribuție a speciei 4116 *Tozzia carpatica*

Specii de faună

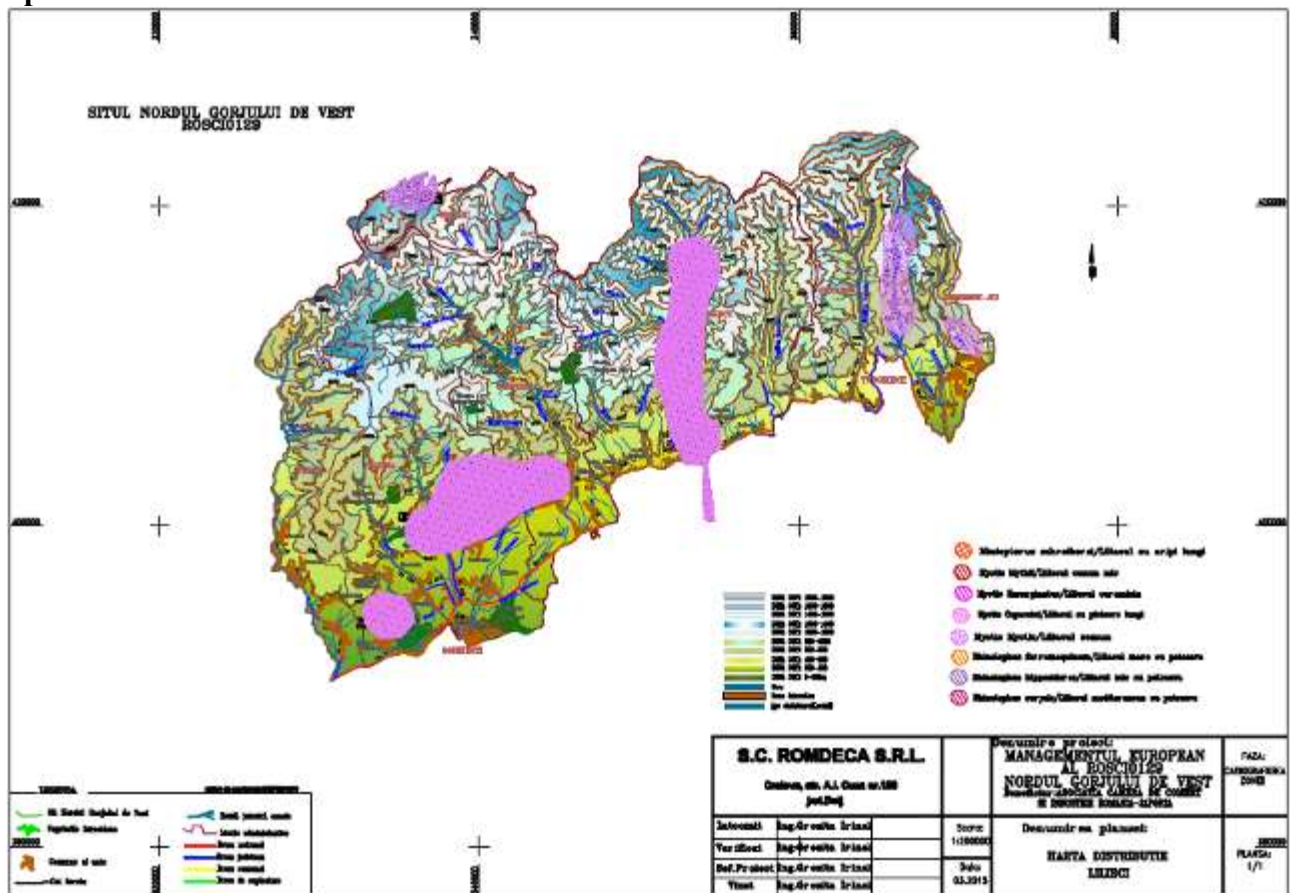

Fig. 4 - Hartă de distribuție a speciilor de lilieci din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

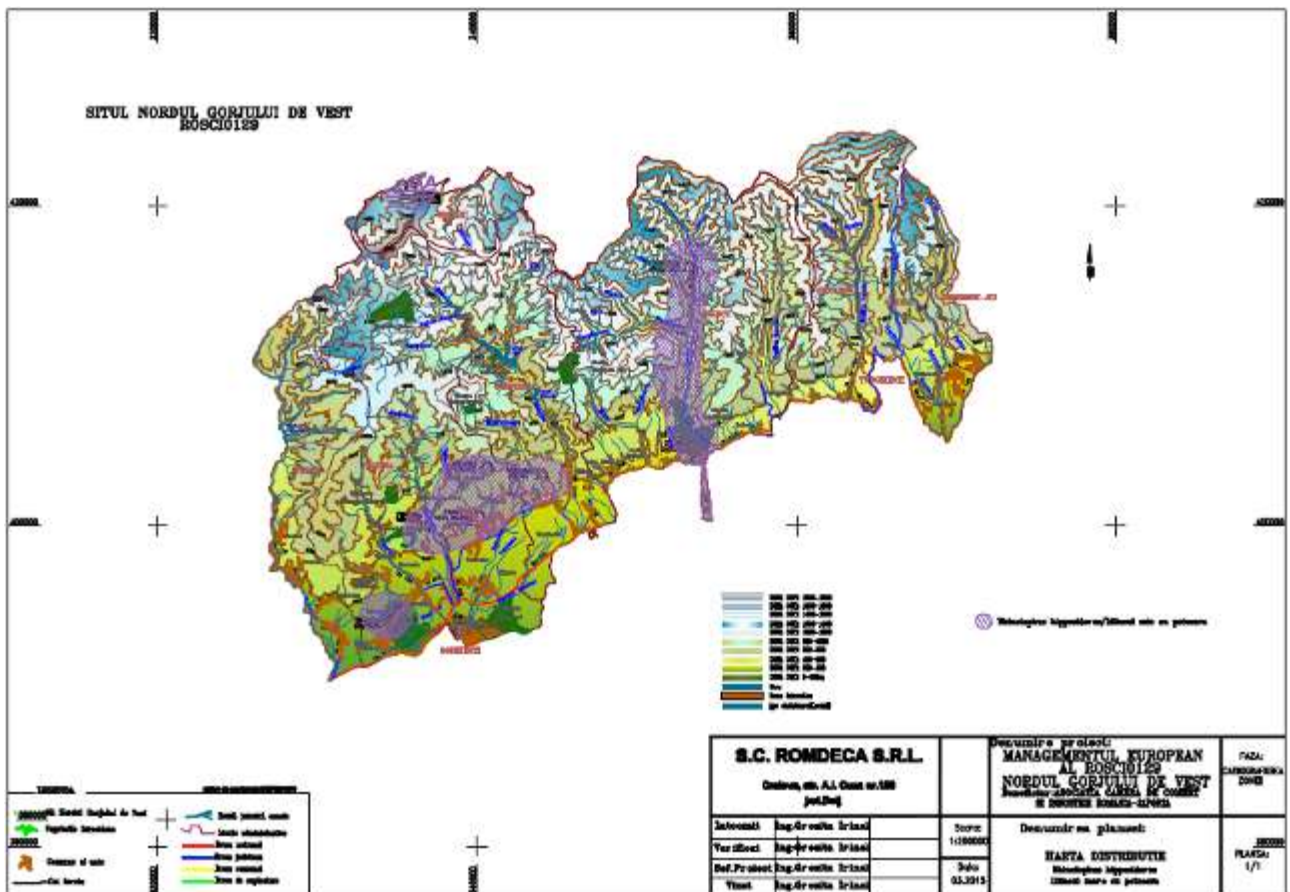

Fig. 5 - Hartă de distribuție a speciei 1303 *Rhinolophus hipposideros*

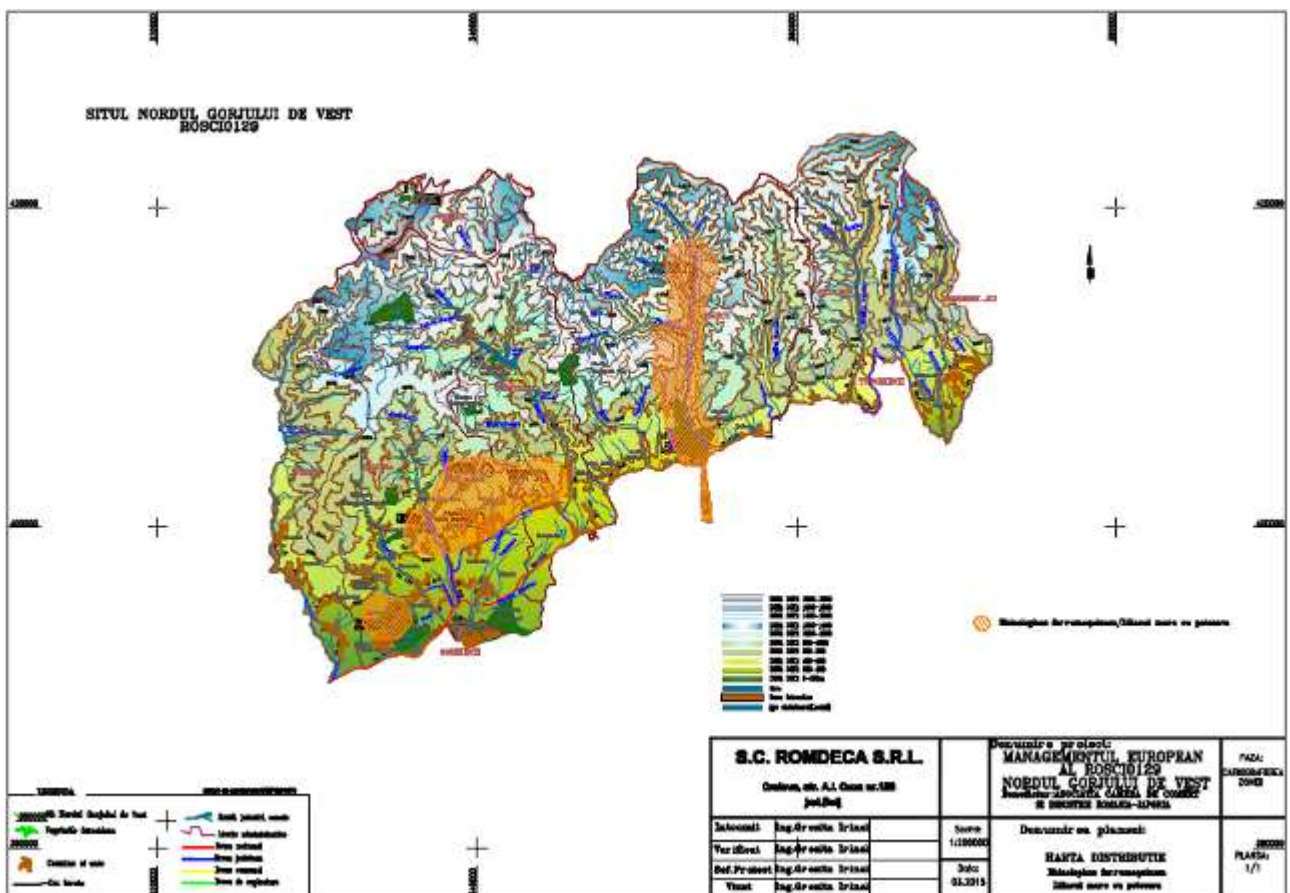

Fig. 6 - Hartă de distribuție a speciei 1304 *Rhinolophus ferrumequinum*

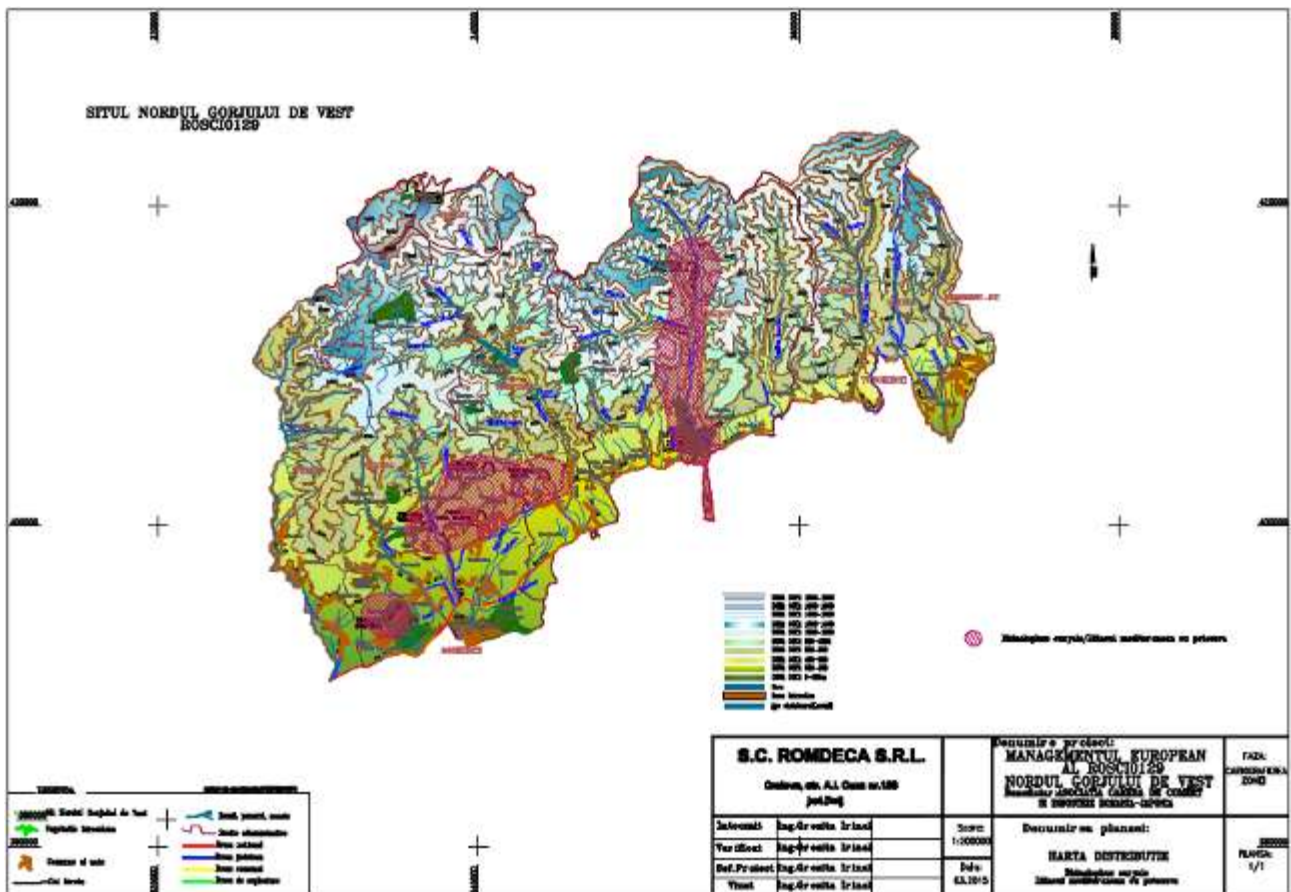

Fig. 7 - Hartă de distribuție a speciei 1305 *Rhinolophus euryale*

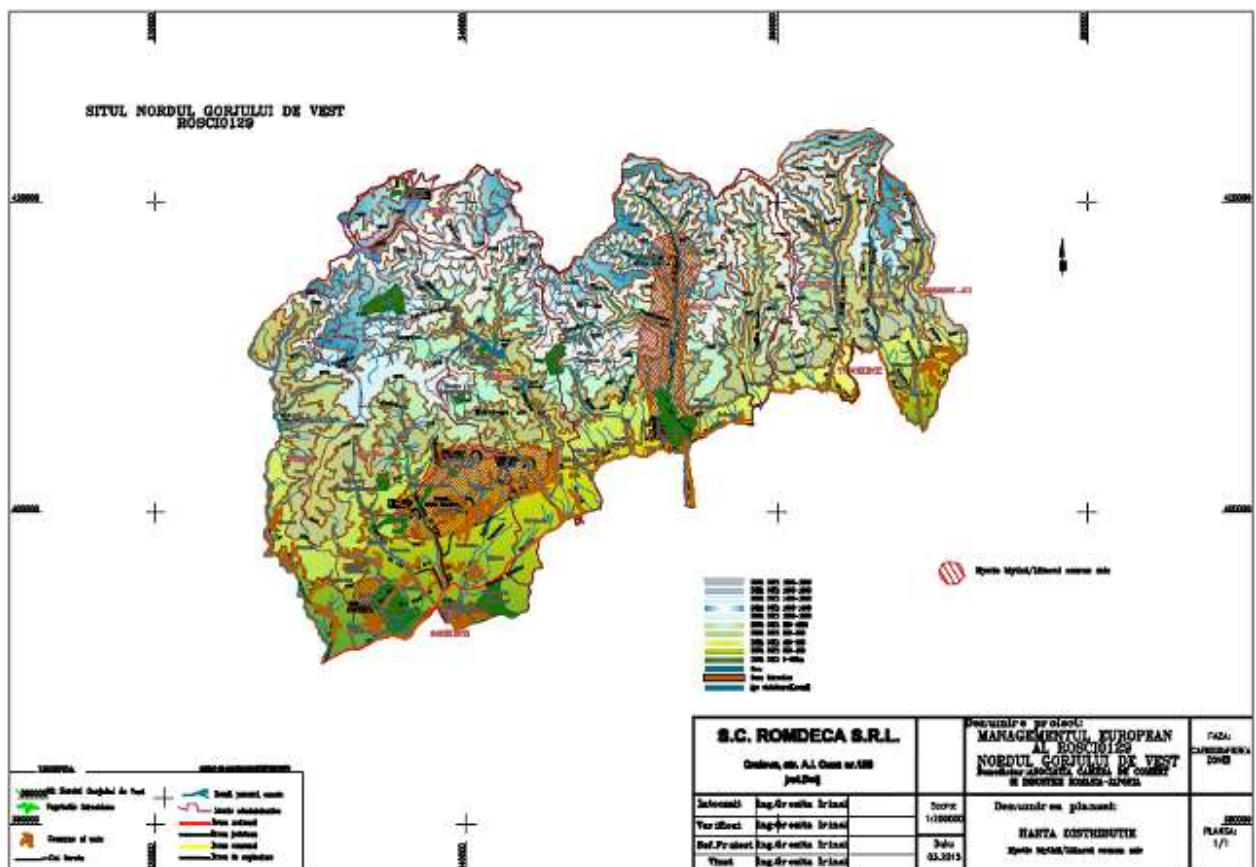

Fig. 8 - Hartă de distribuție a speciei 1307 *Myotis blythii*

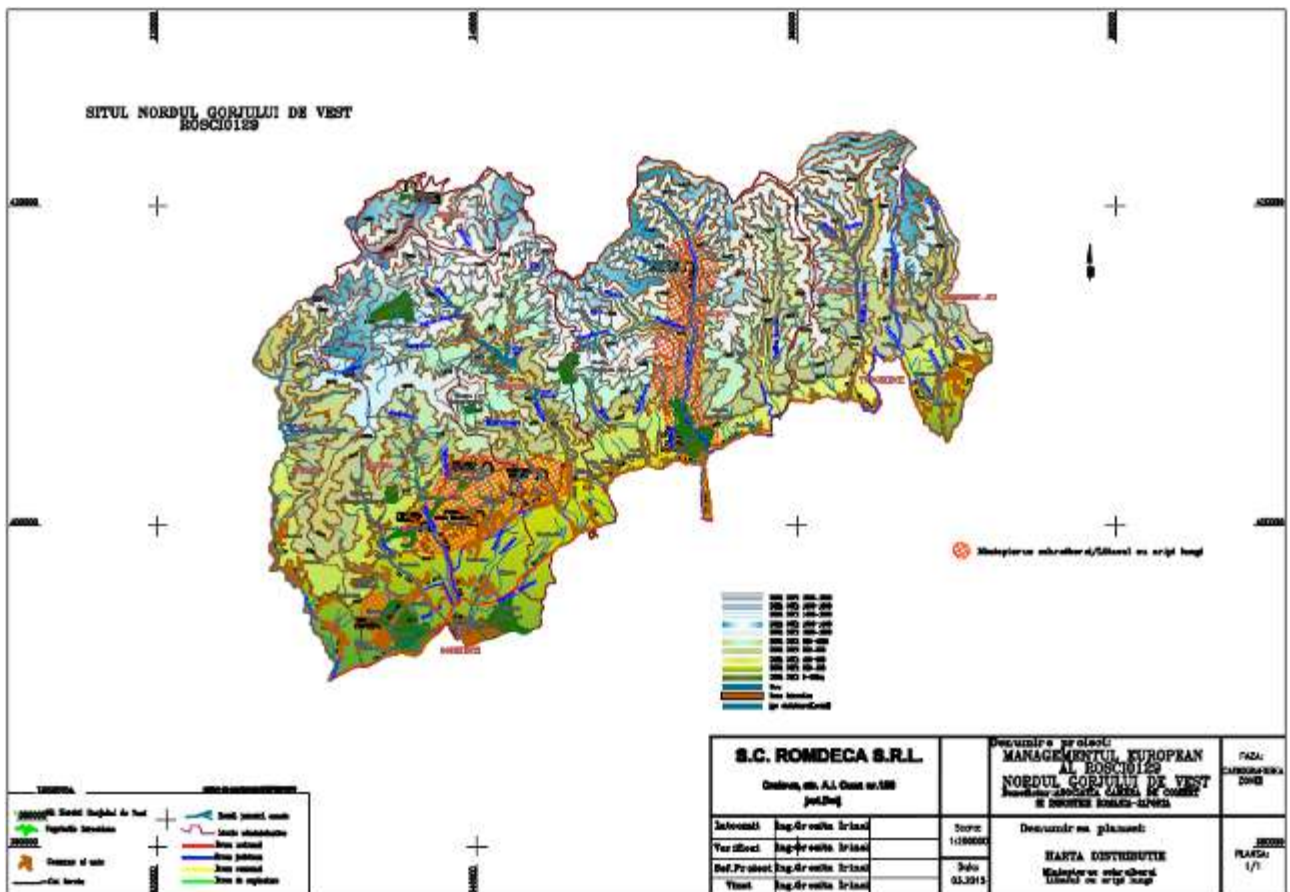

Fig. 9 - Hartă de distribuție a speciei 1310 *Miniopterus schreibersii*

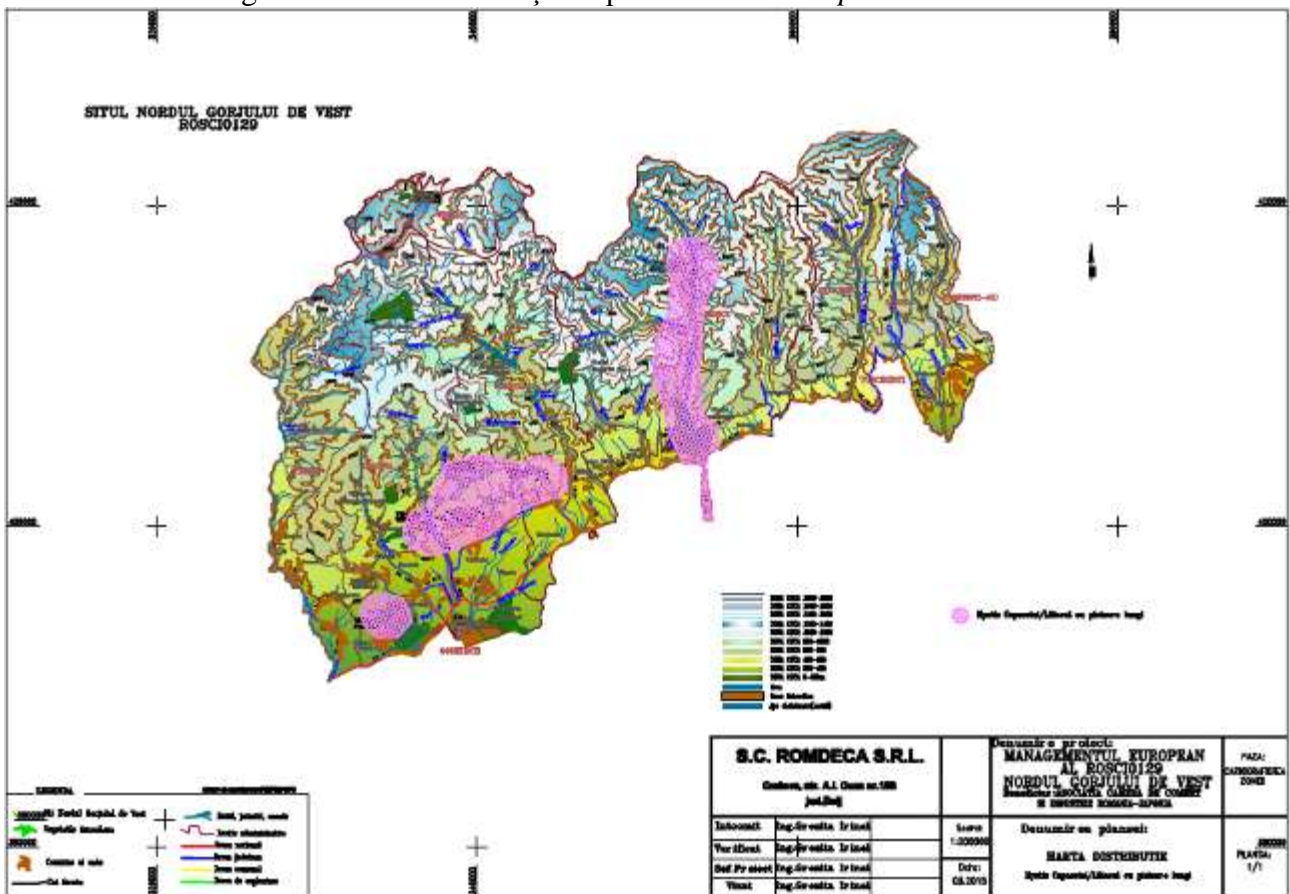

Fig. 10 - Hartă de distribuție a speciei 1316 *Myotis capaccinii*

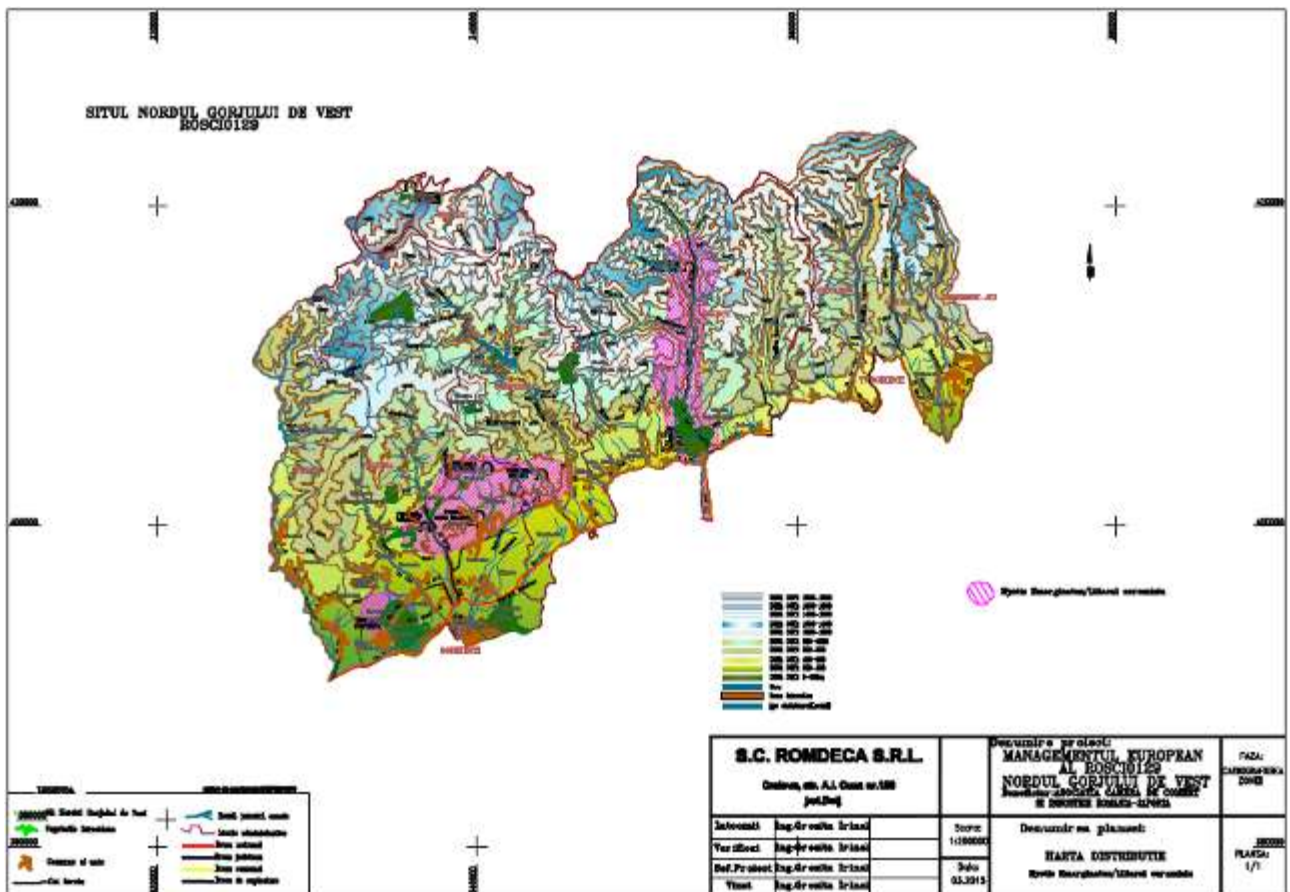

Fig. 11 - Hartă de distribuție a speciei 1321 *Myotis emarginatus*

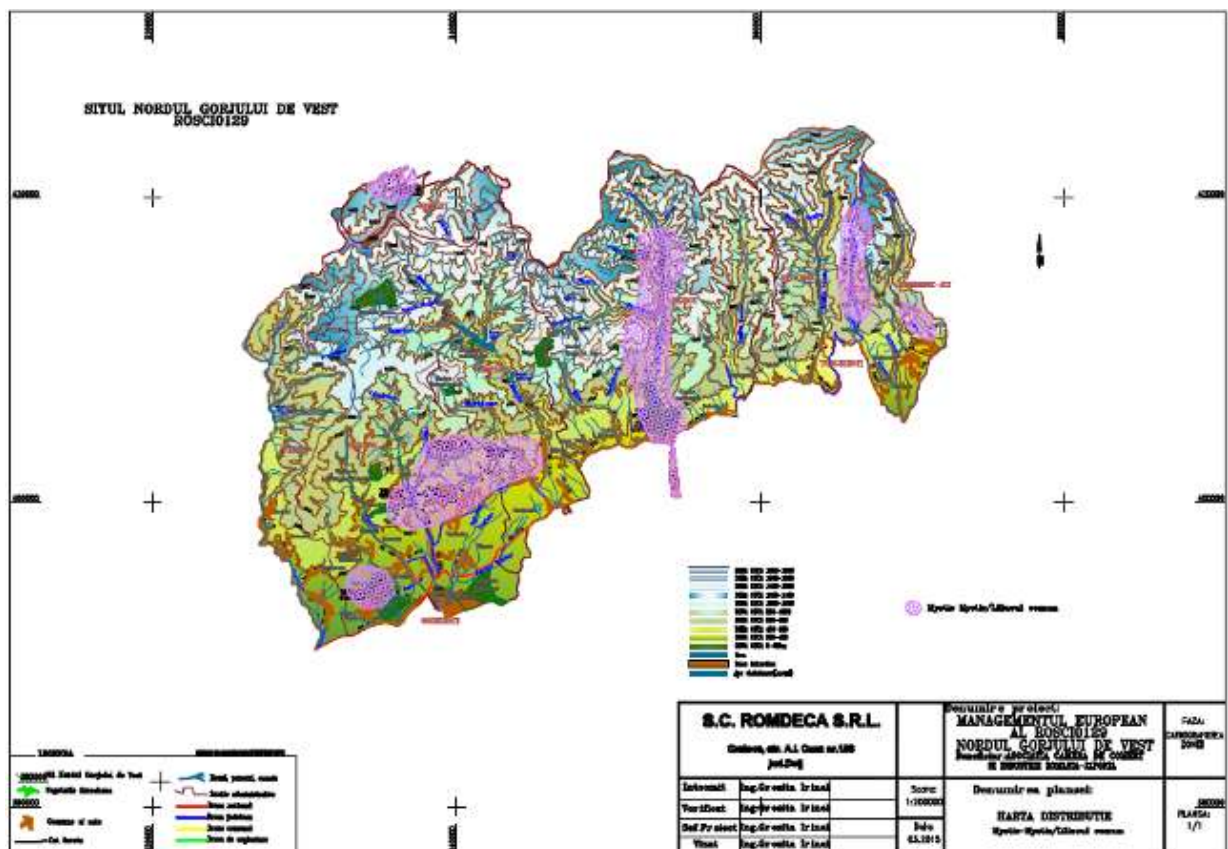

Fig. 12 - Hartă de distribuție a speciei 1324 *Myotis myotis*

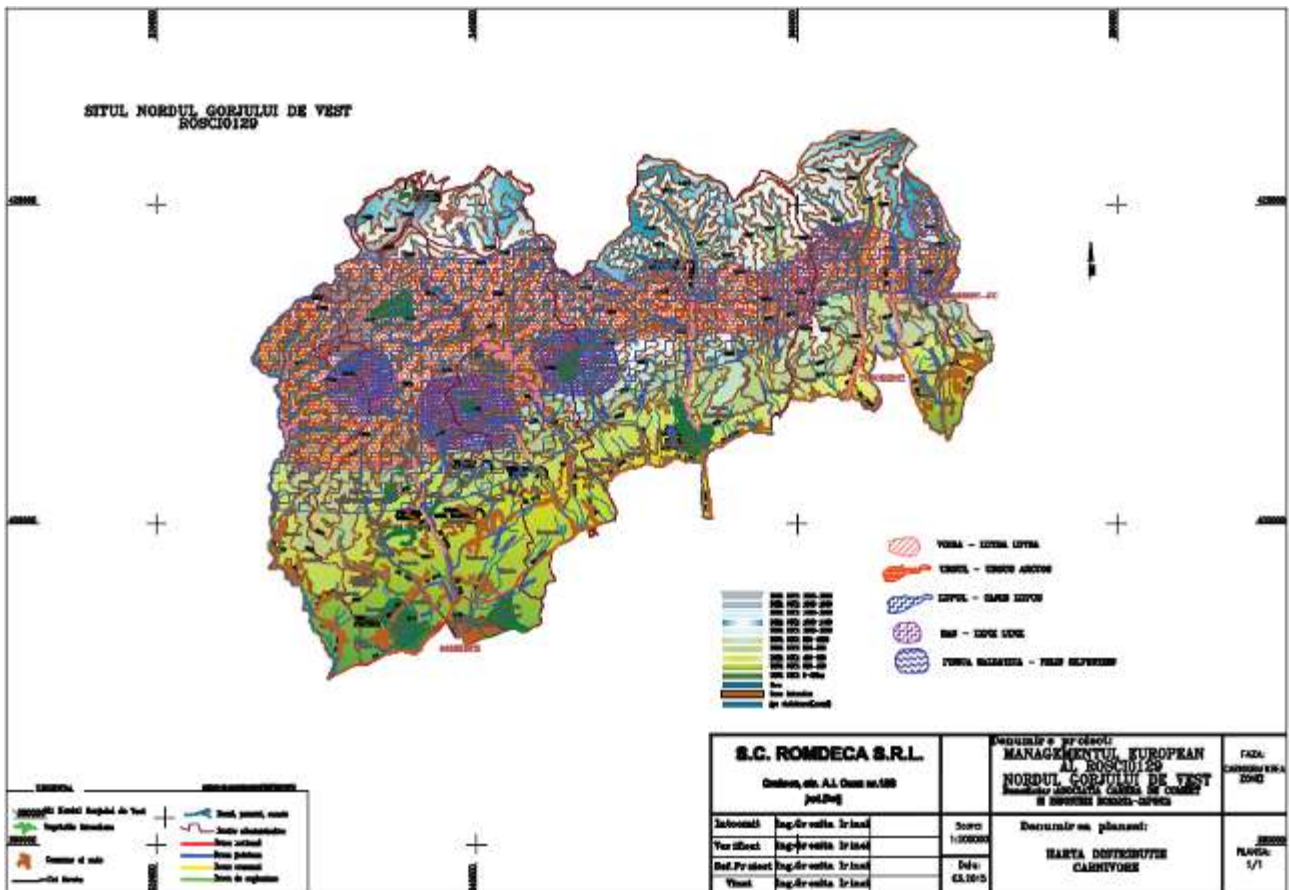

Fig. 13 - Hartă de distribuție a speciilor de carnivore

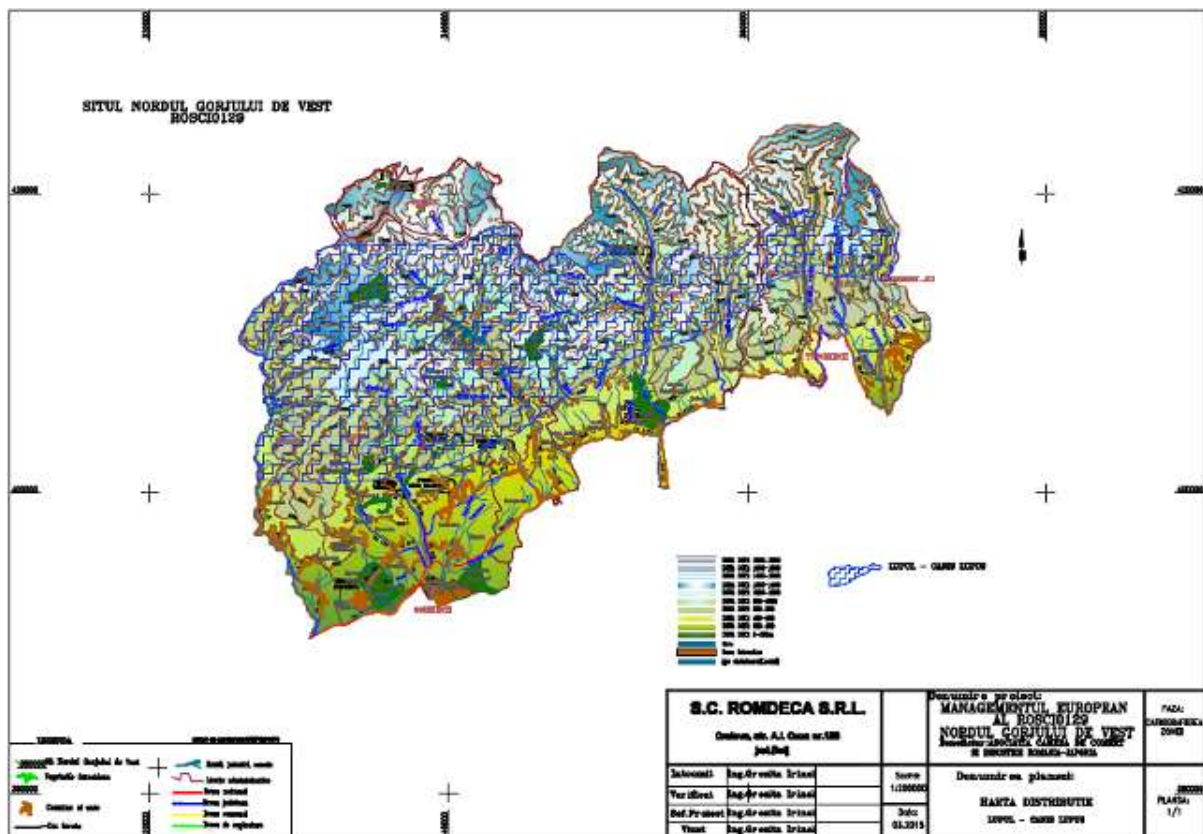

Fig. 14 - Hartă de distribuție a speciei 1352* *Canis lupus*

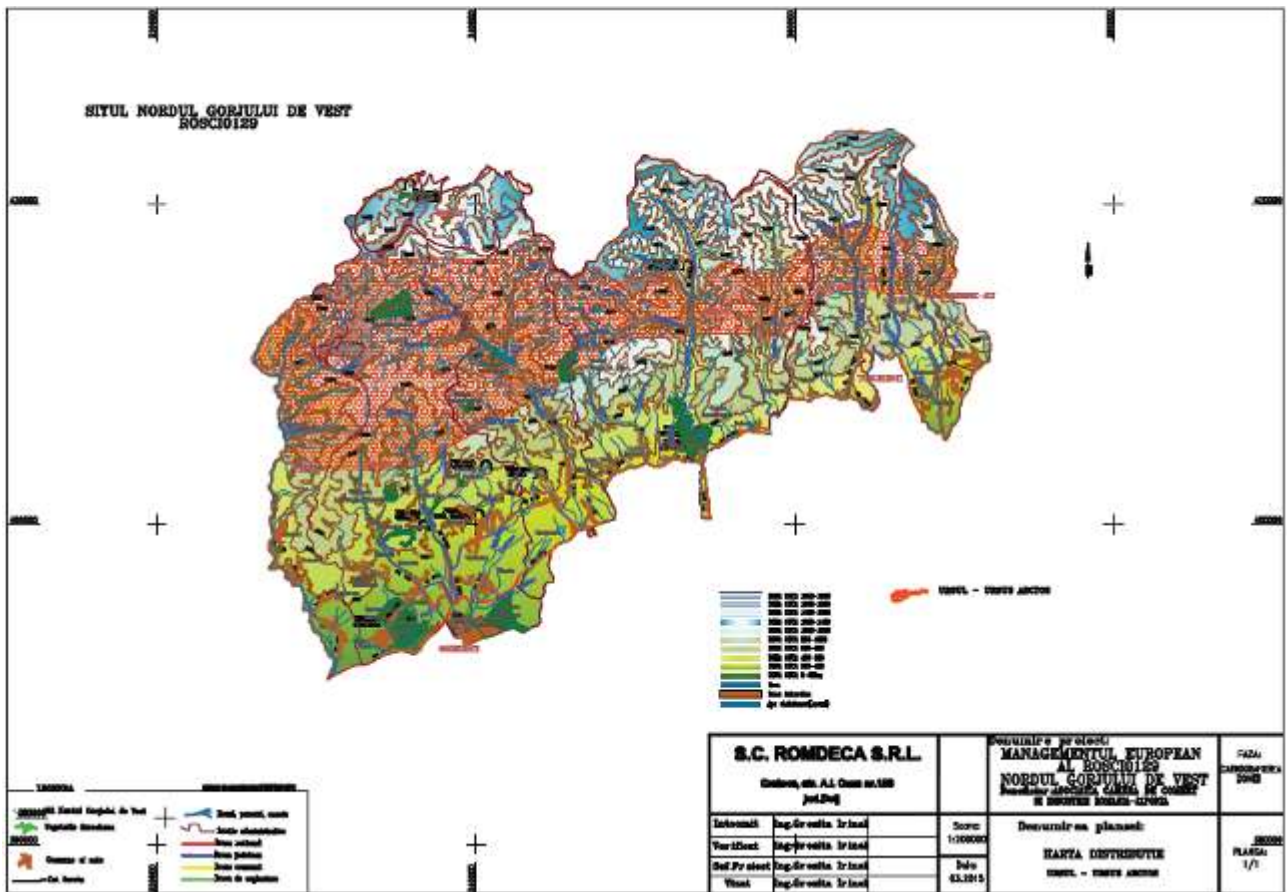

Fig. 15 - Hartă de distribuție a speciei 1354* *Ursus arctos*

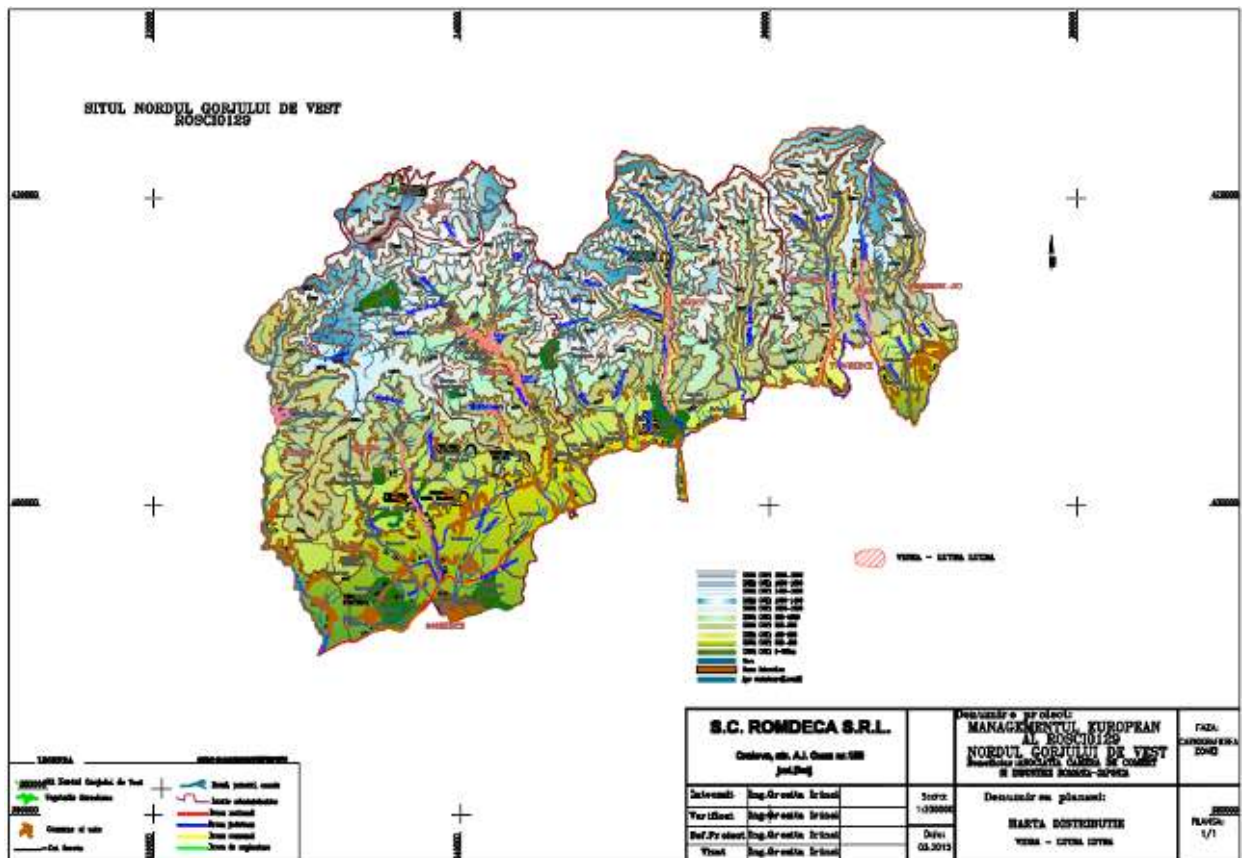

Fig. 16 - Hartă de distribuție a speciei 1355 *Lutra lutra*

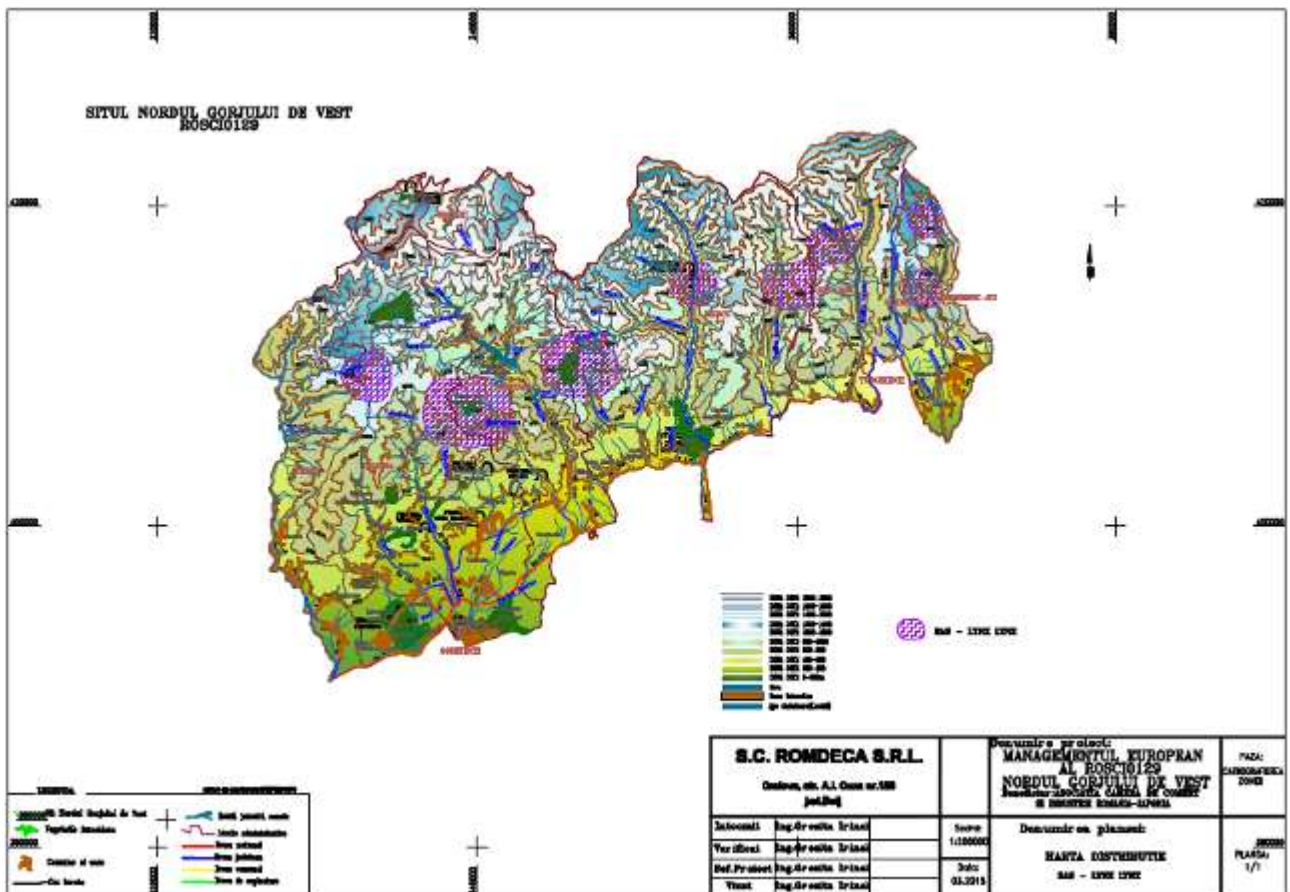

Fig. 17 - Hartã de distribuãie a speciei 1361 *Lynx lynx*

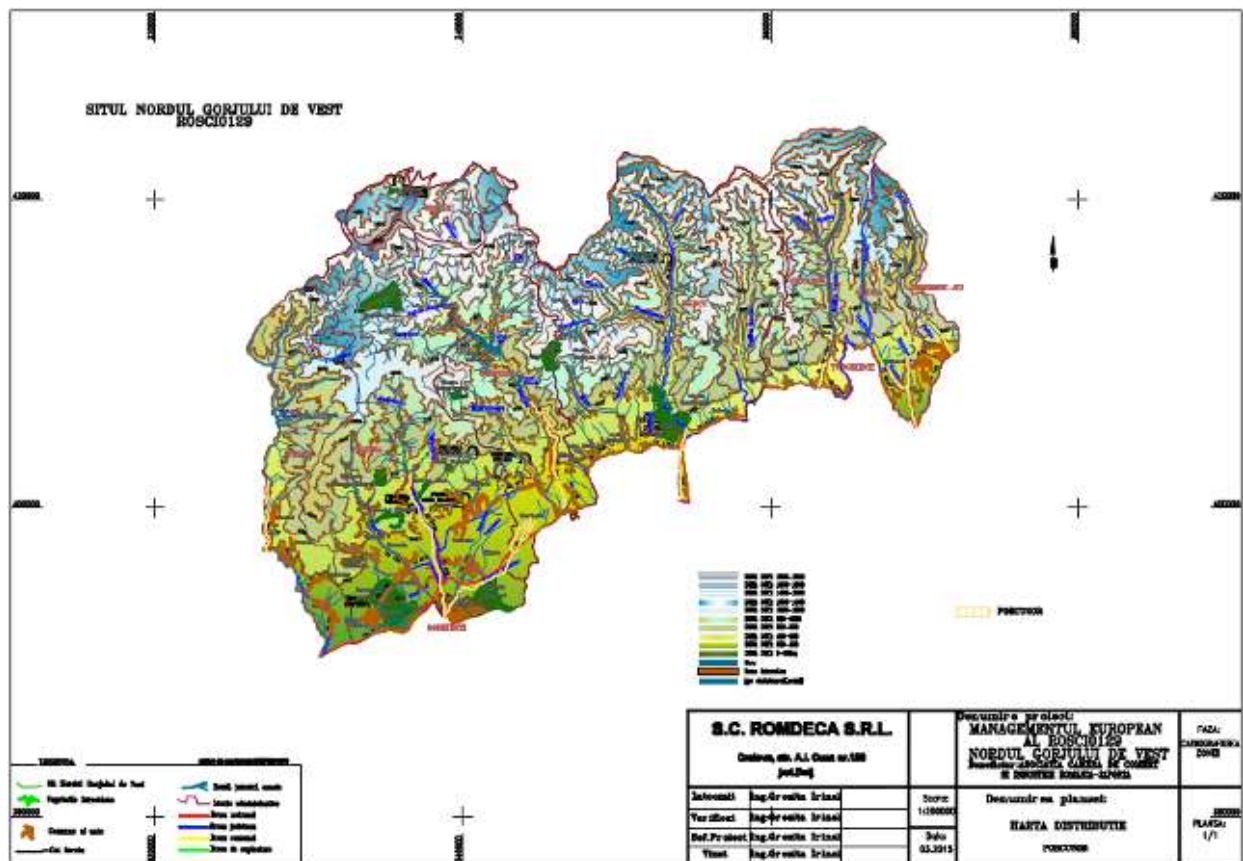

Fig. 18 - Hartã de distribuãie a speciei 1122 *Gobio uranoscopus*

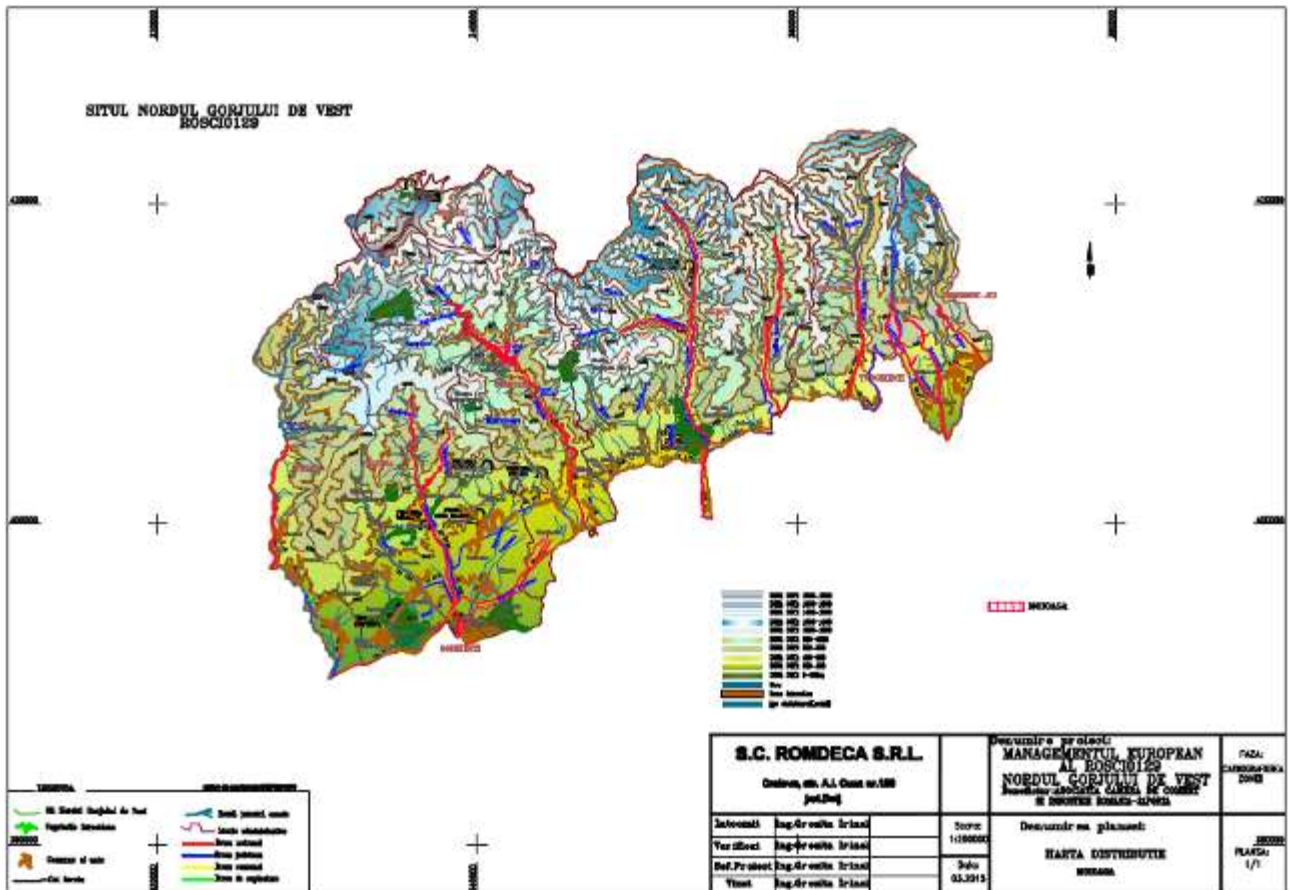

Fig. 19 - Hartă de distribuție a speciei 1138 *Barbus meridionalis*

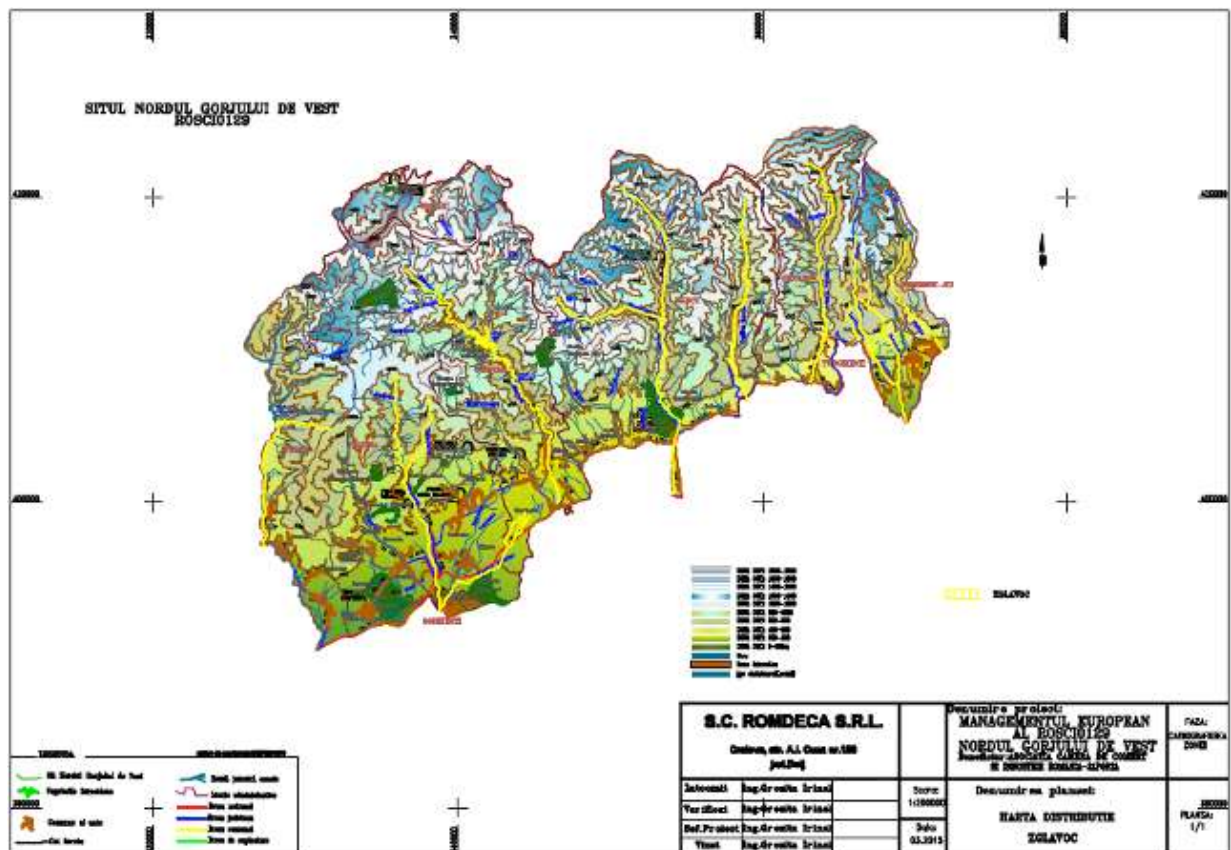

Fig. 20 - Hartă de distribuție a speciei 1163 *Cottus gobio*

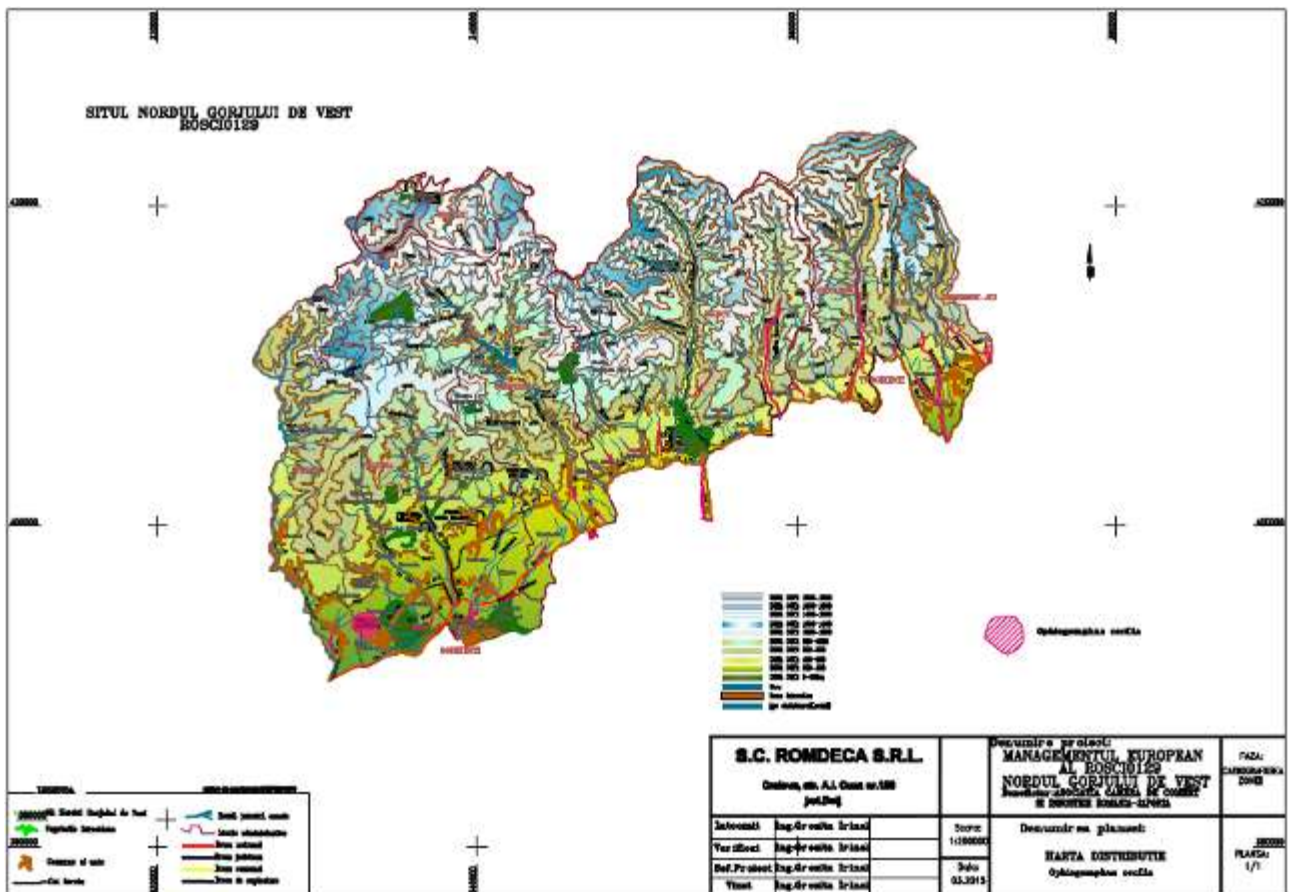

Fig. 21 - Hartă de distribuție a speciei 1037 *Ophiogomphus cecilia*

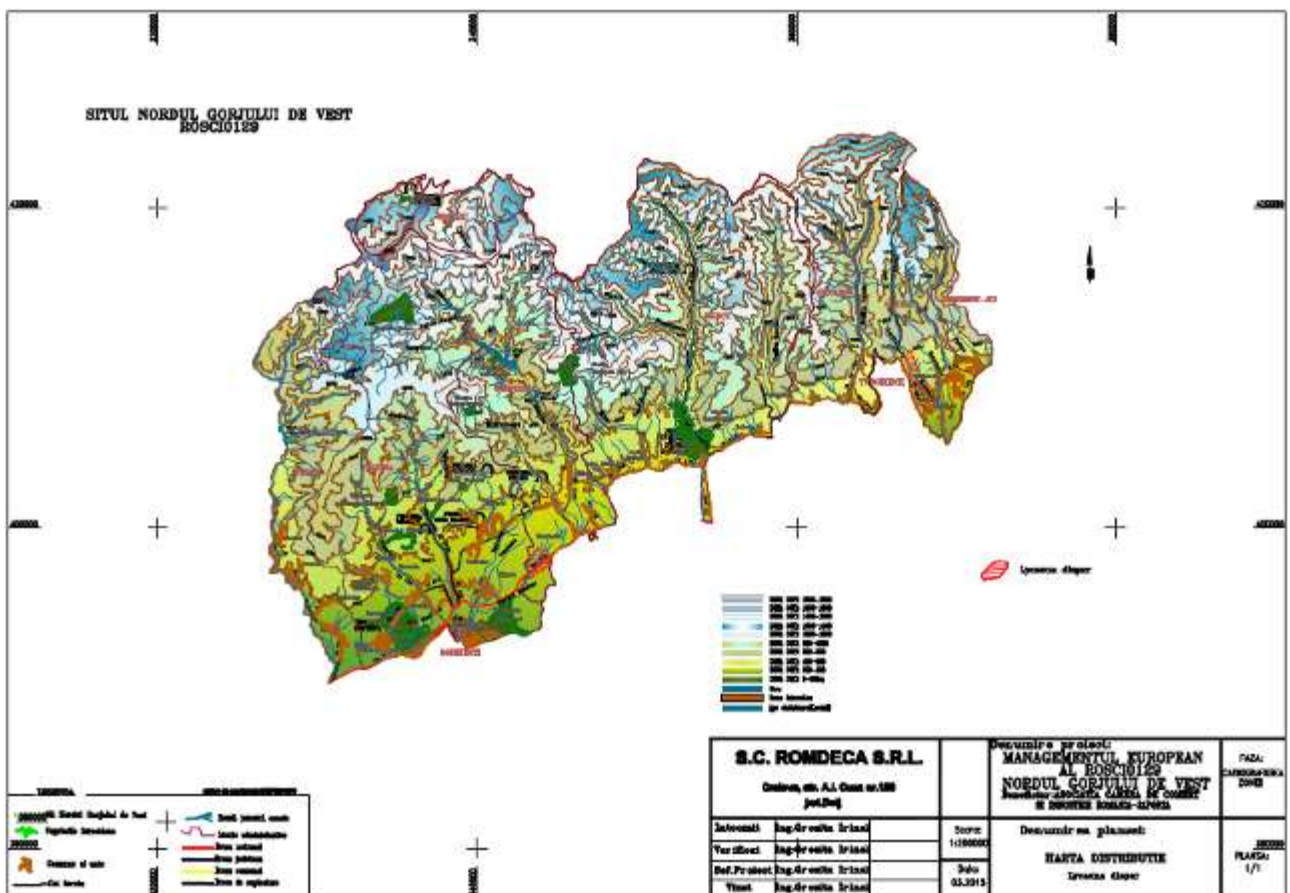

Fig. 22 - Hartă de distribuție a speciei 1060 *Lycaena dispar*

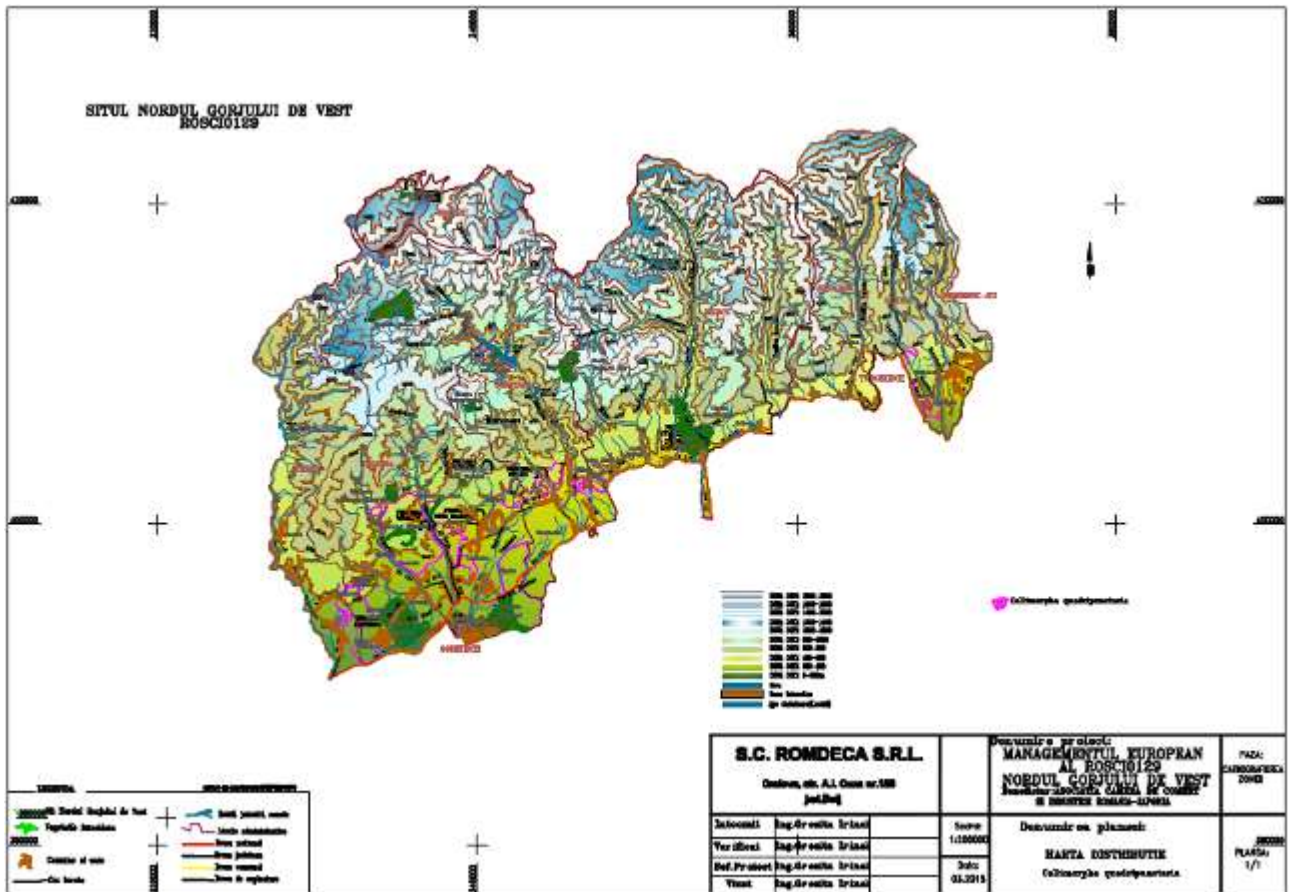

Fig. 23 - Hartă de distribuție a speciei 1078* *Callimorpha quadripunctaria*

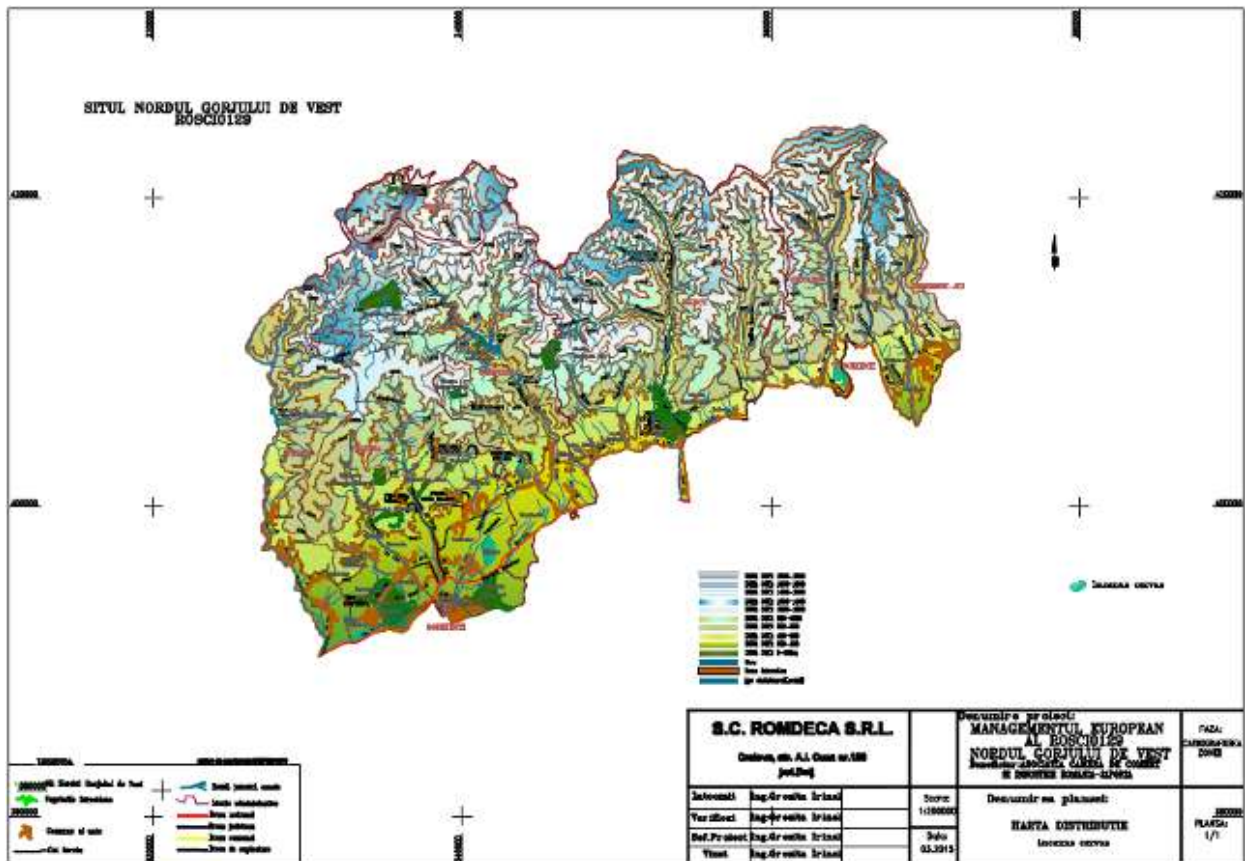

Fig. 24 - Hartă de distribuție a speciei 1083 *Lucanus cervus*

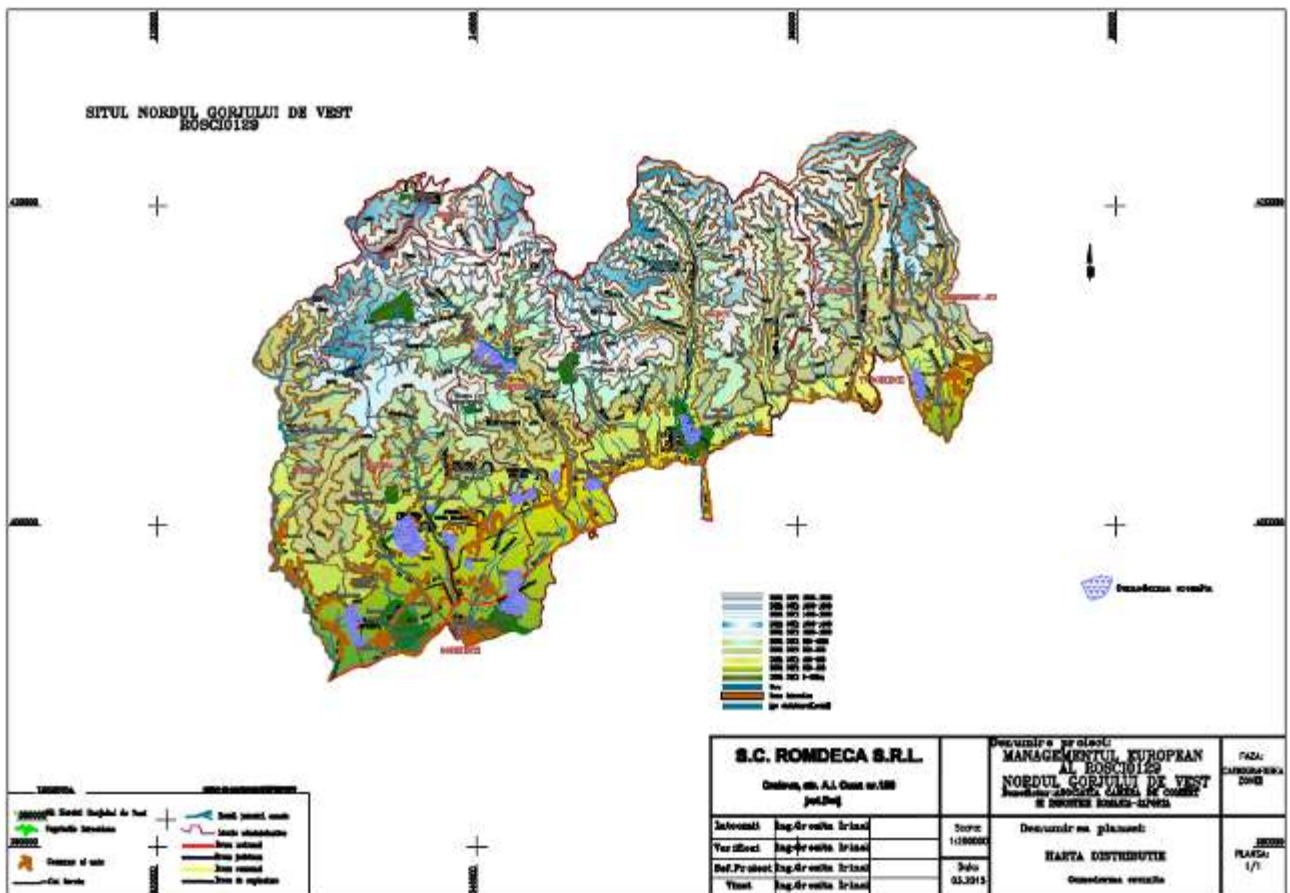

Fig. 25 - Hartă distribuție 1084* *Osmoderma eremita*

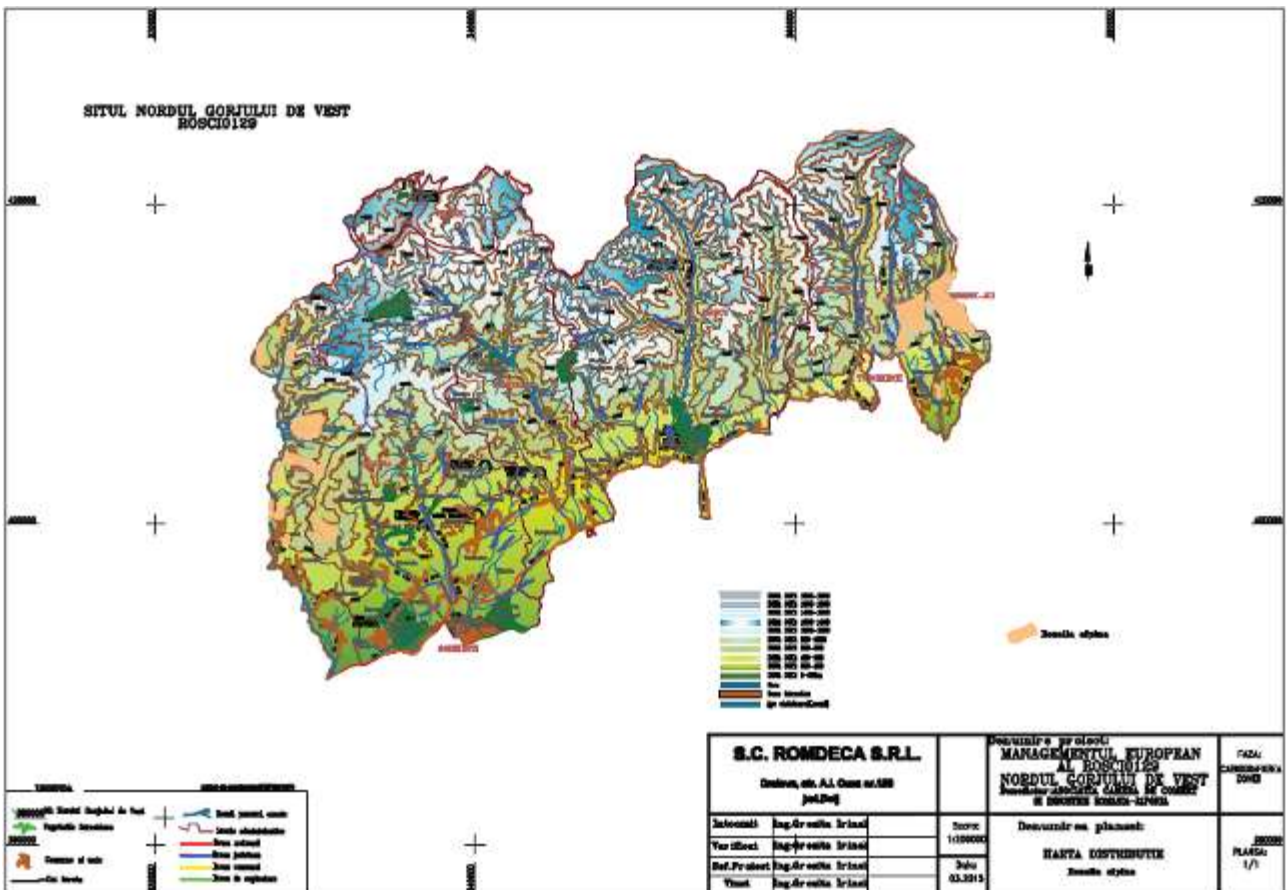

Fig. 26 - Hartă distribuție 1087* *Rosalia alpina*

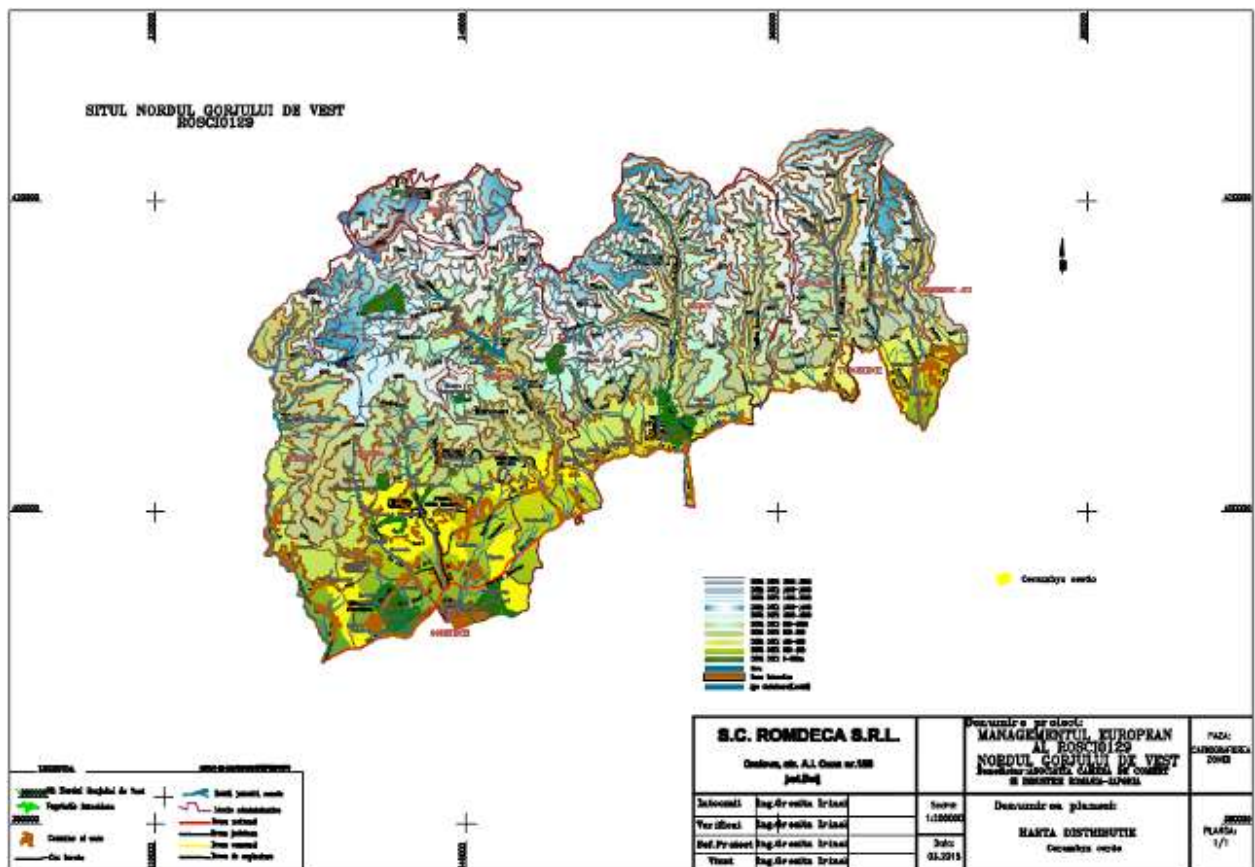

Fig. 27 - Hartă distribuție 1088 *Cerambyx cerdo*

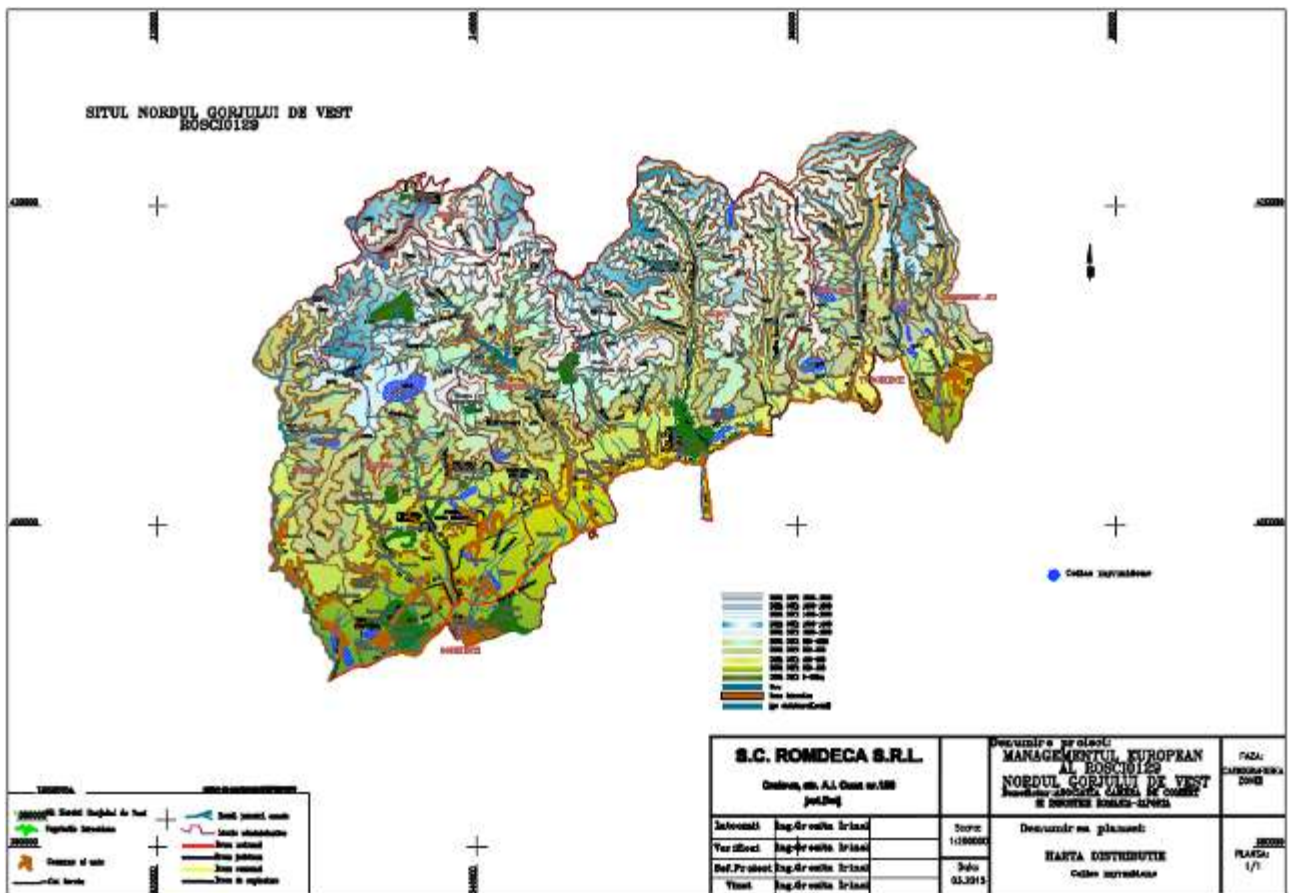

Fig. 28 - Hartă distribuție 4030 *Colias myrmidone*

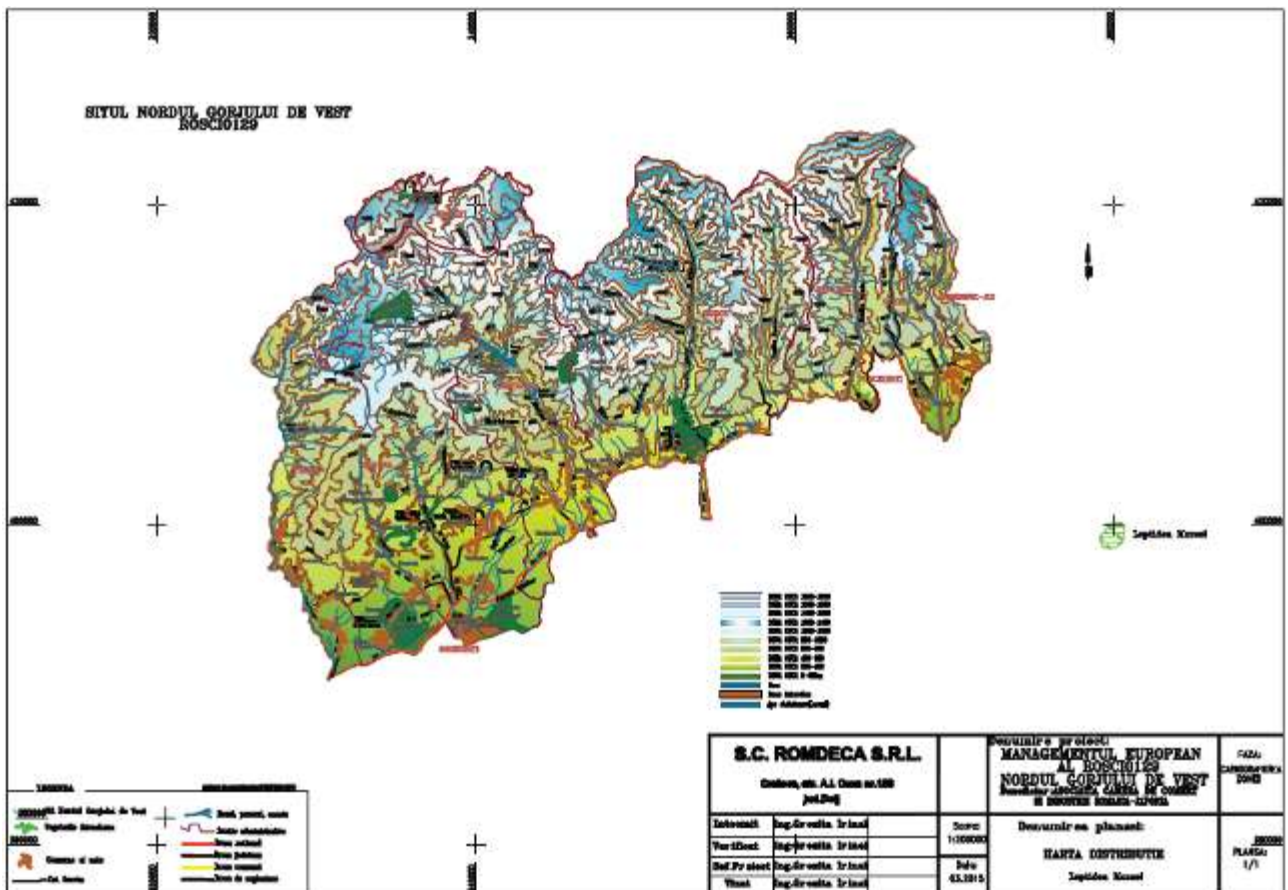

Fig. 29 - Hartă distribuție 4036 *Lepidea morsei*

Anexa nr. 3 la Planul de management - Hărțile de distribuție ale habitatelor de interes comunitar din Situl Natura 2000 ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

Anexa nr. 3 la planul de management

Hărțile de distribuție ale habitatelor de interes comunitar din Situl Natura 2000
ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest

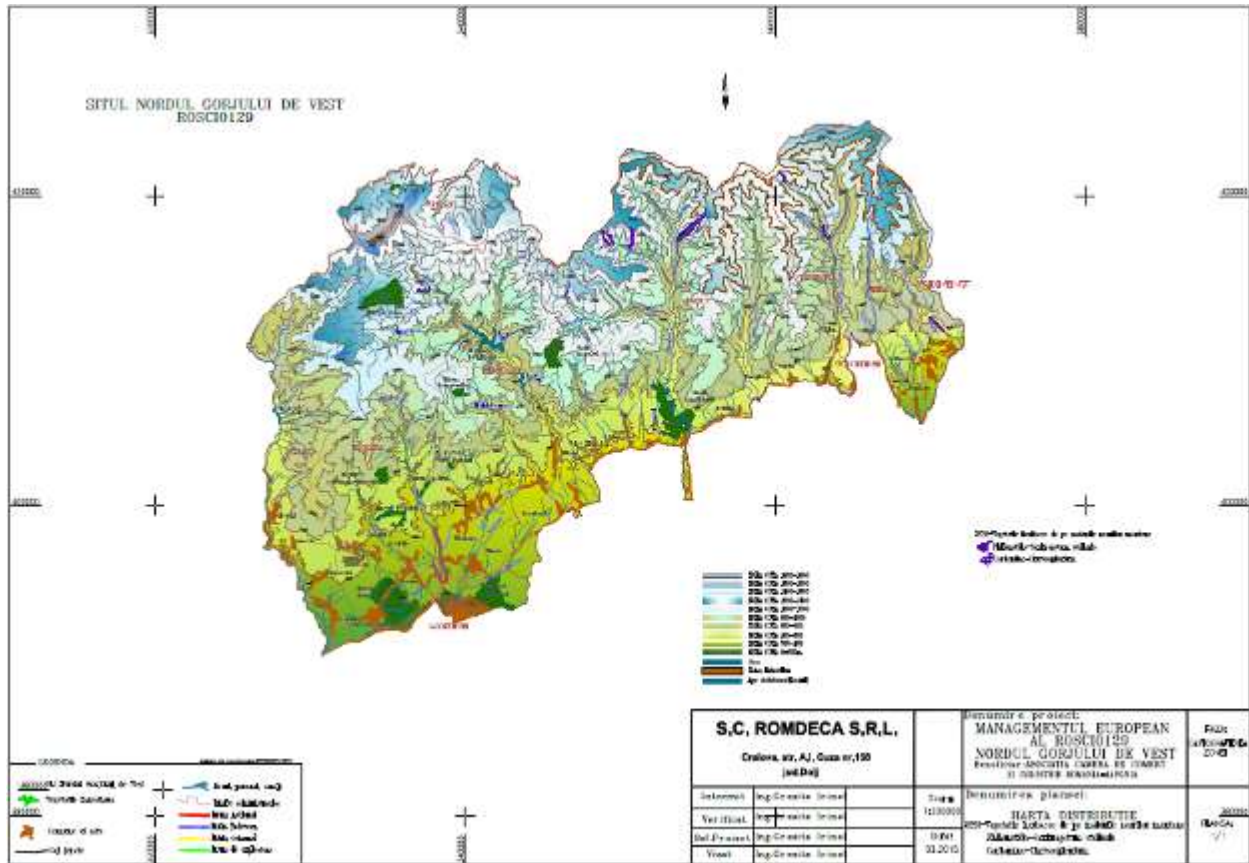

Fig. 1 - Hartă distribuție habitat 3220 - Vegetație herbacee de pe malurile râurilor alpine

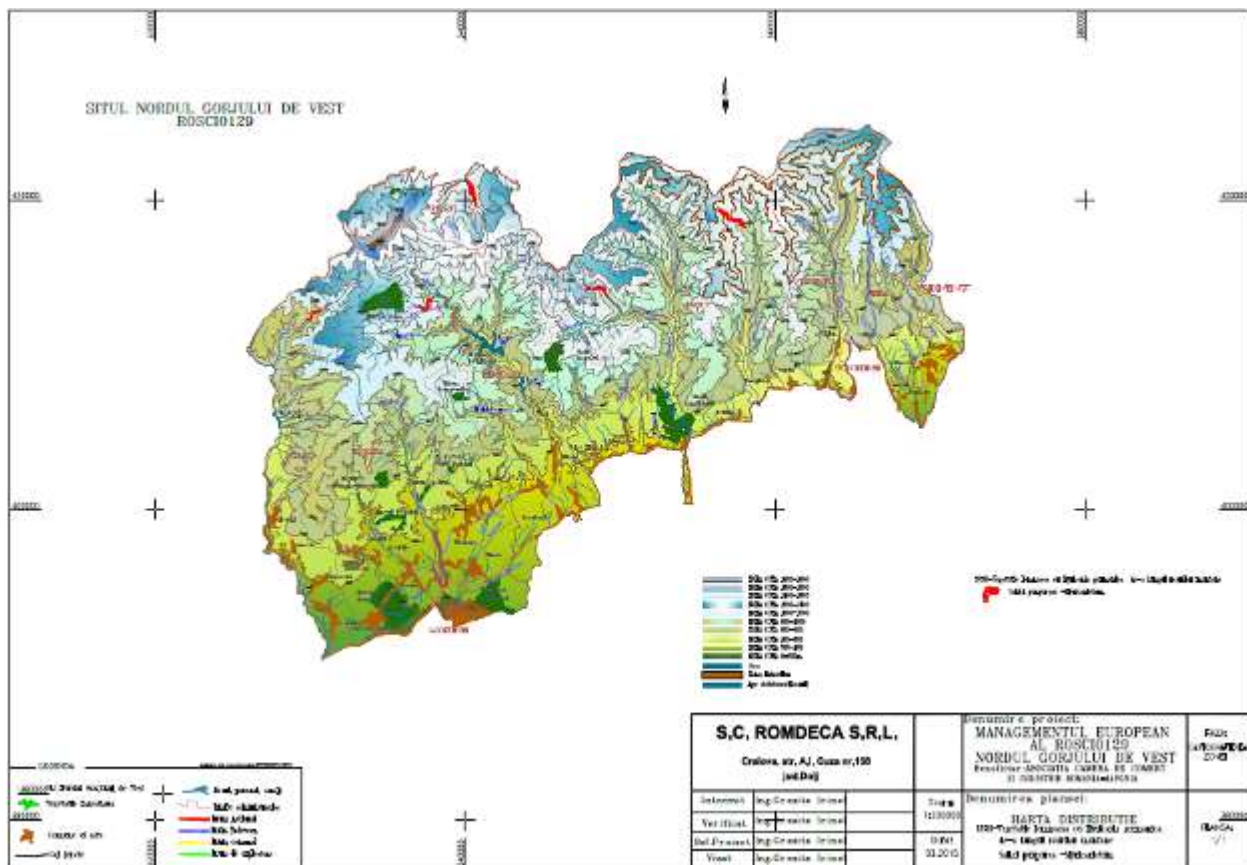

Fig. 2 - Hartă distribuție habitat 3230 - Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

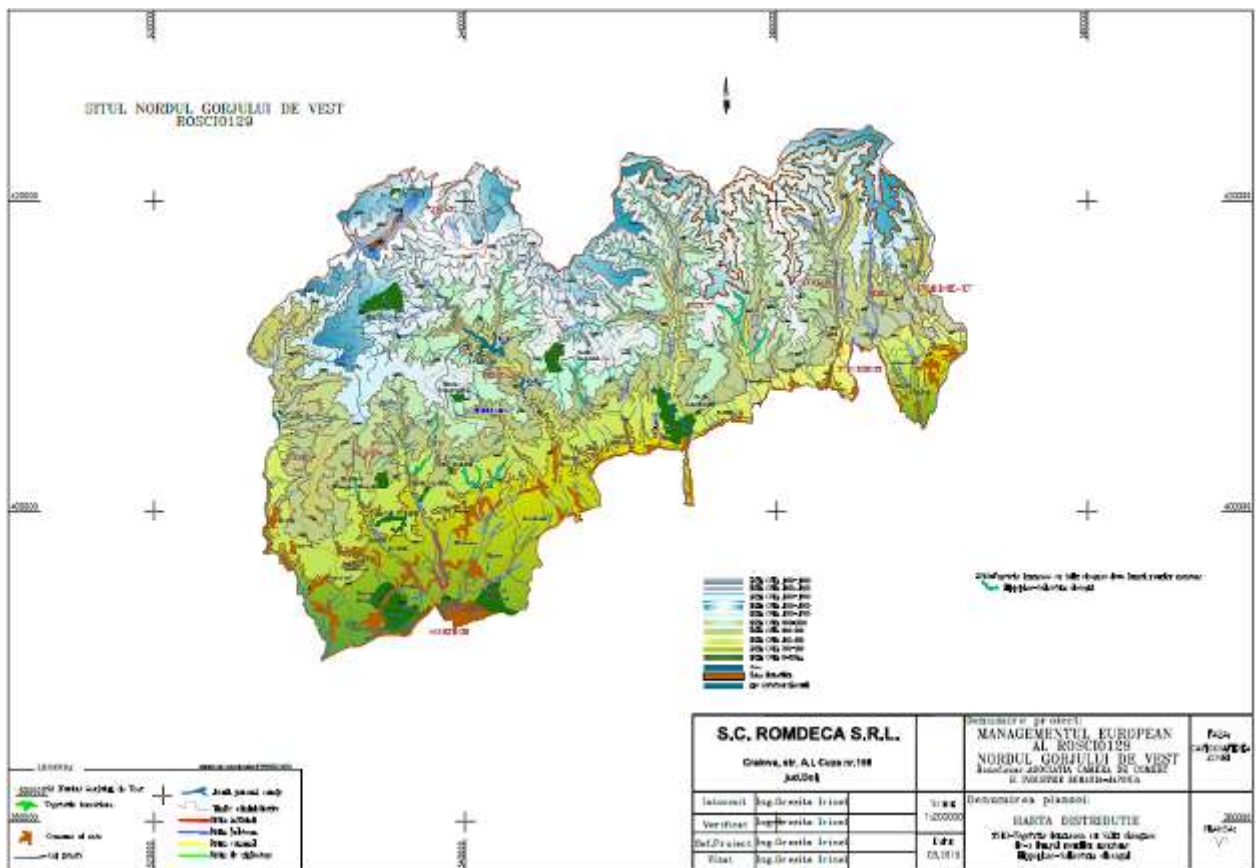

Fig. 3 - Hartă distribuție habitat 3240 - Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

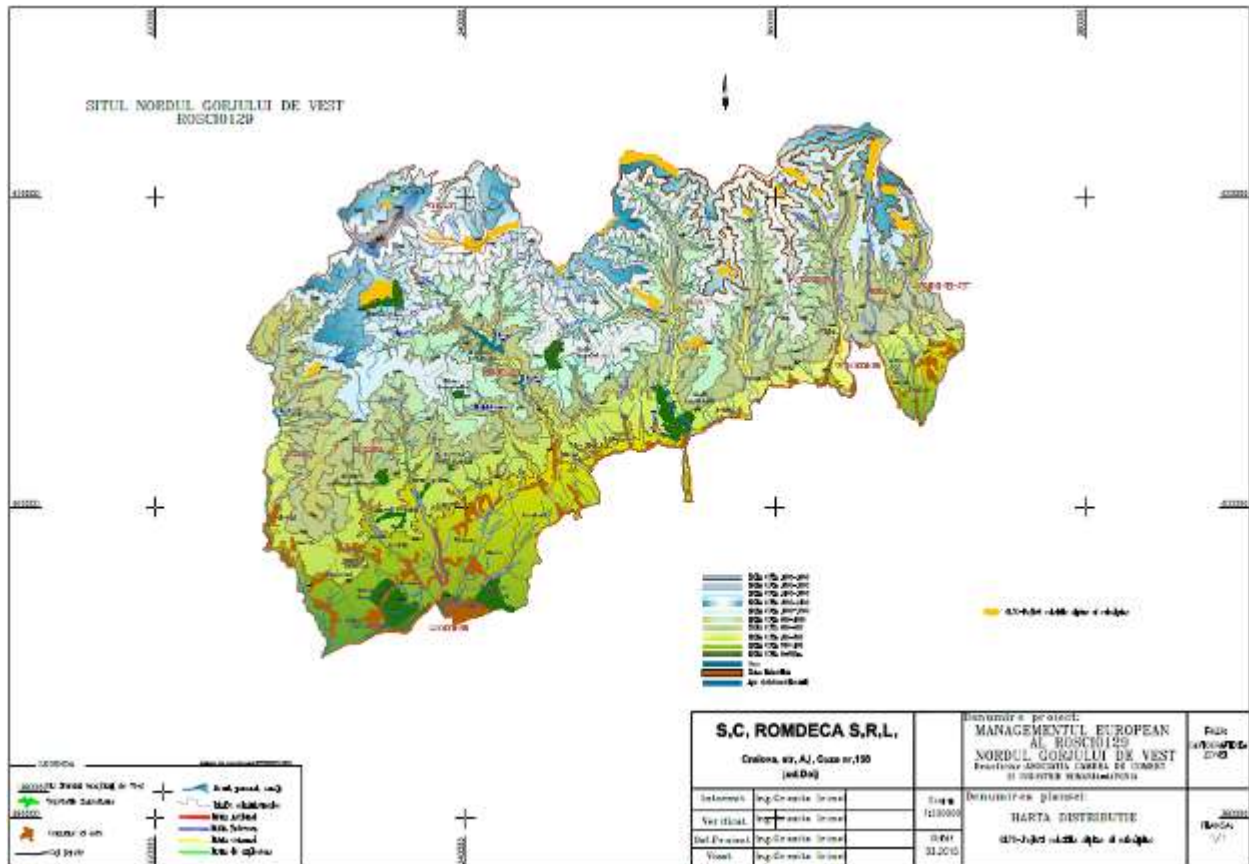

Fig. 6 - Hartă distribuție habitat 6170 - Pajiști calcifile alpine și subalpine

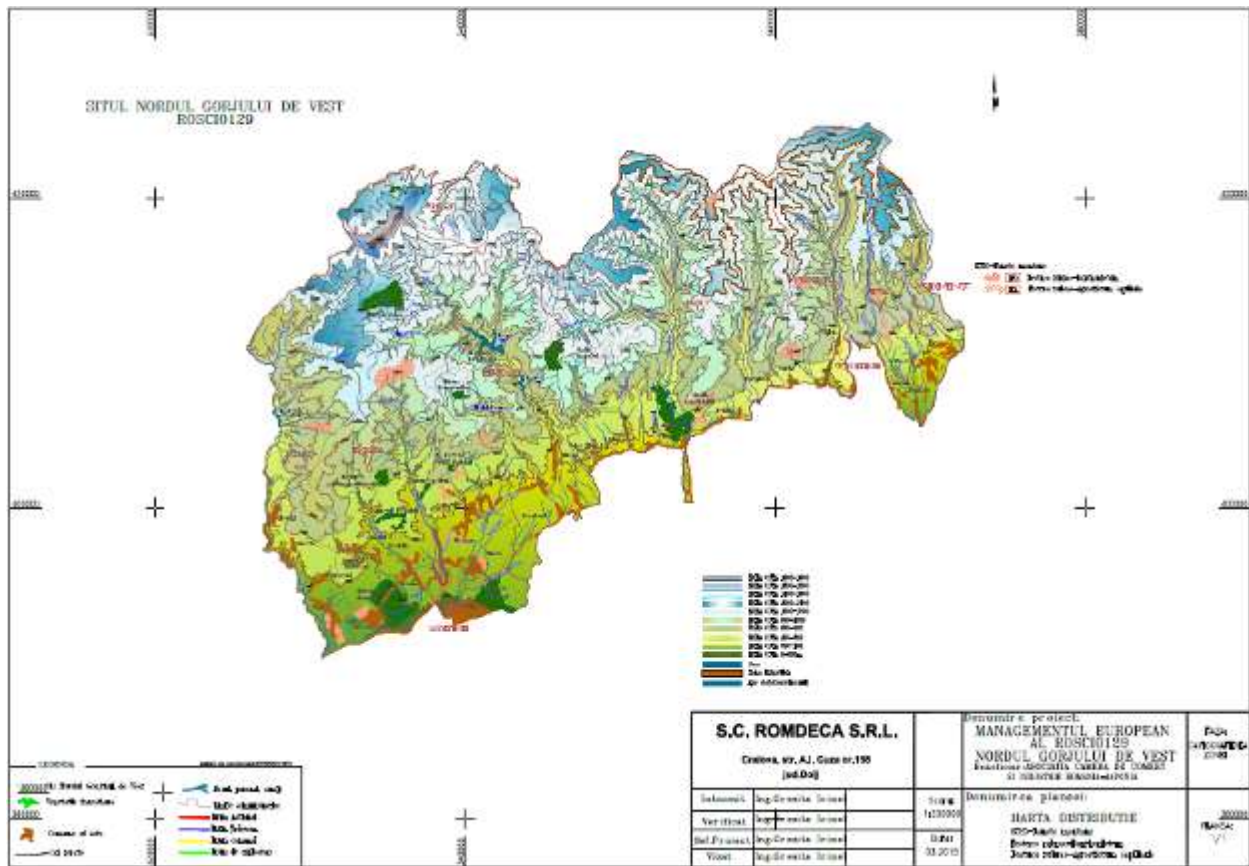

Fig. 9 - Hartă distribuție habitat 6520 - Fânețe montane

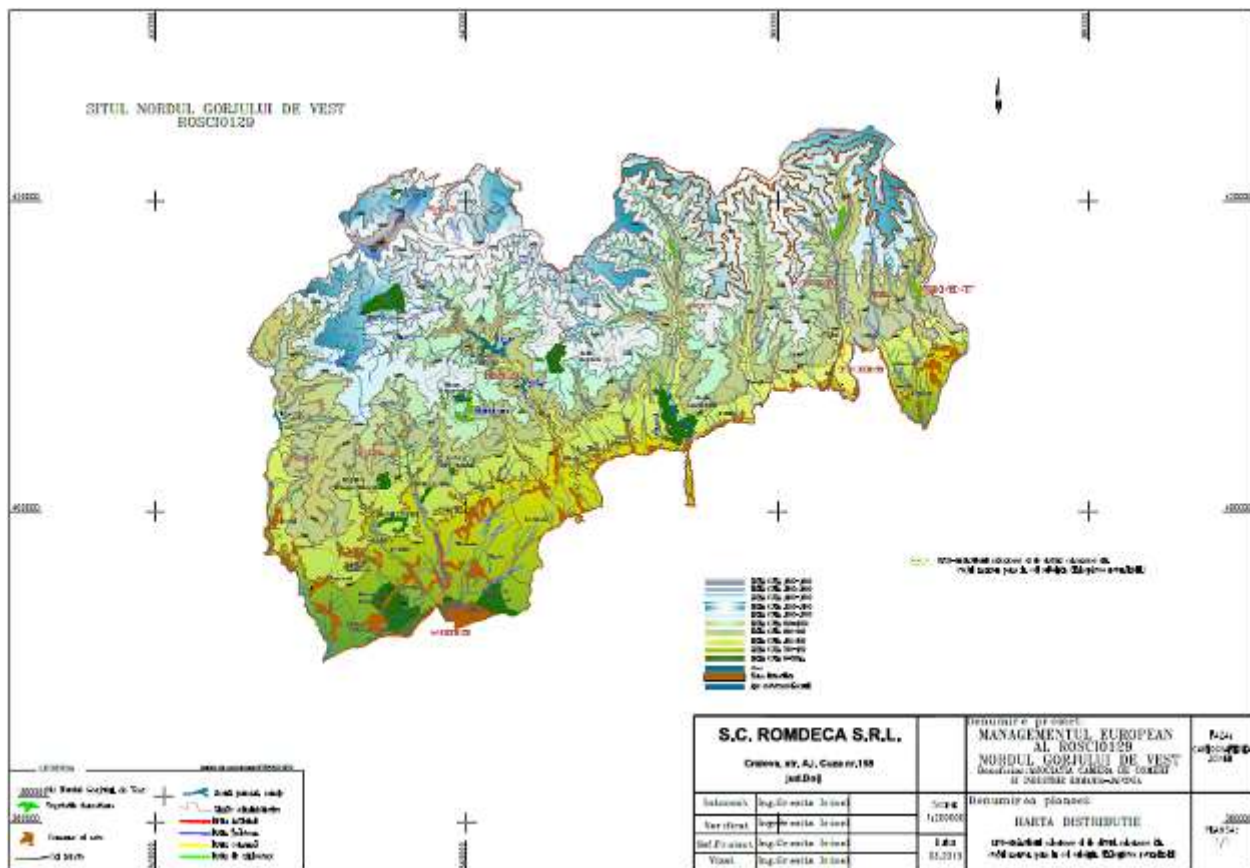

Fig. 11 - Hartă distribuție habitat 8120 - Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - *Thlaspietea rotundifolii*

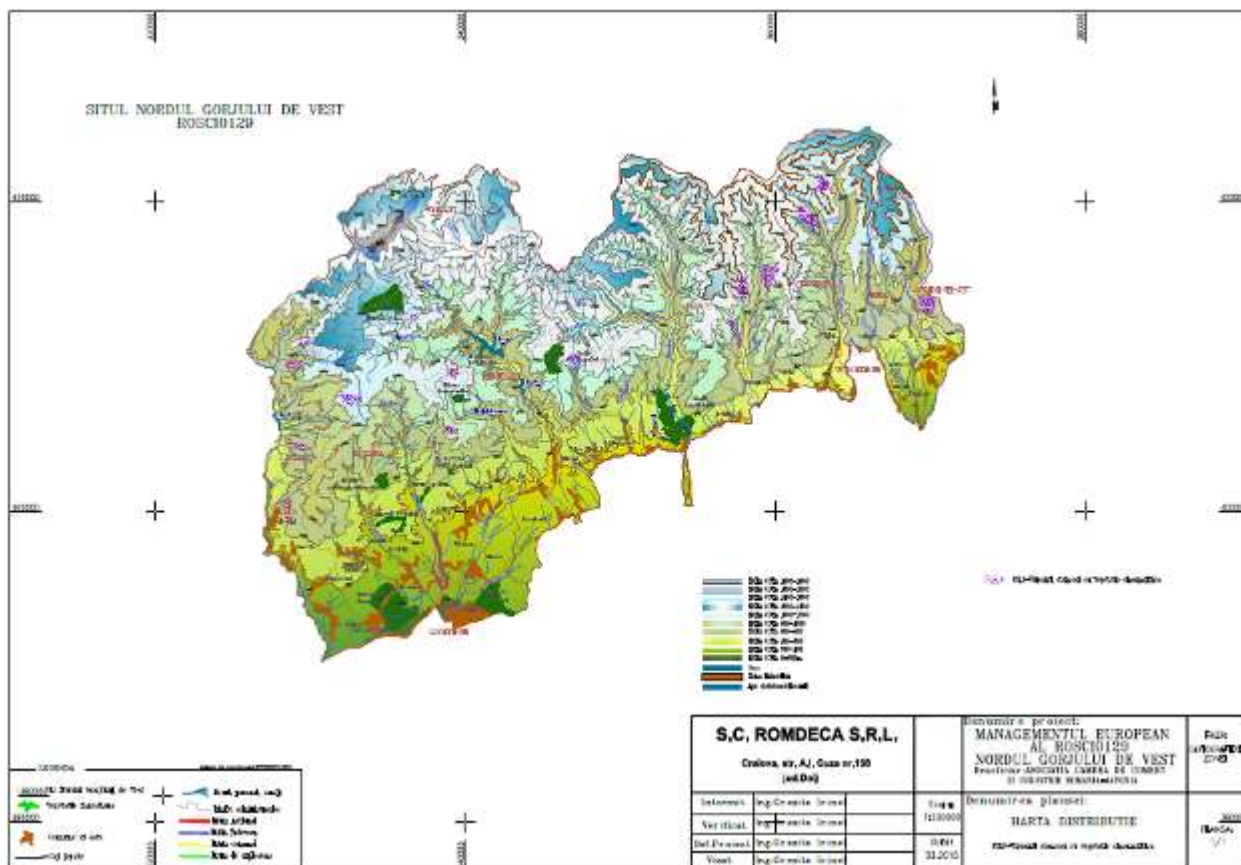

Fig. 12 - Hartă distribuție habitat 8210 - Versanți stâncosi cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase

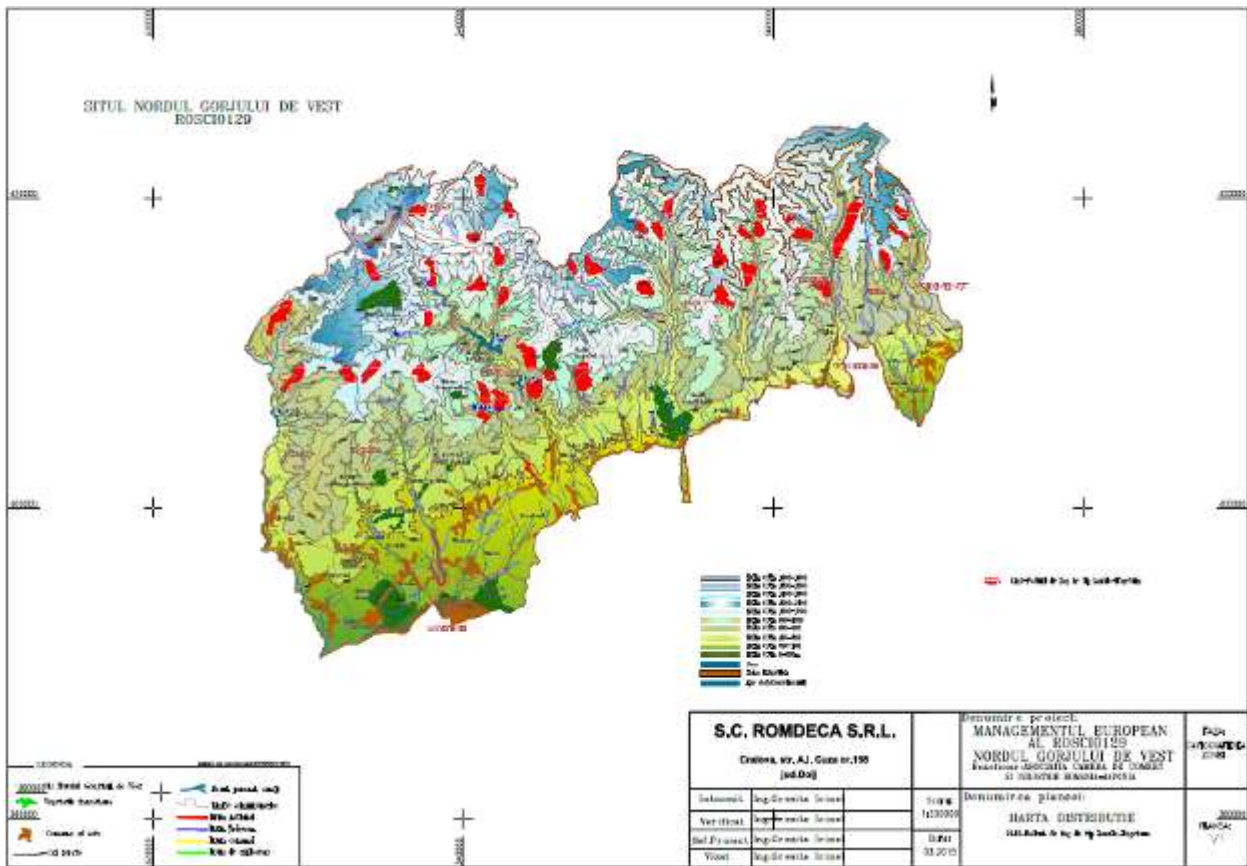

Fig. 13 - Hartă distribuție habitat 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum

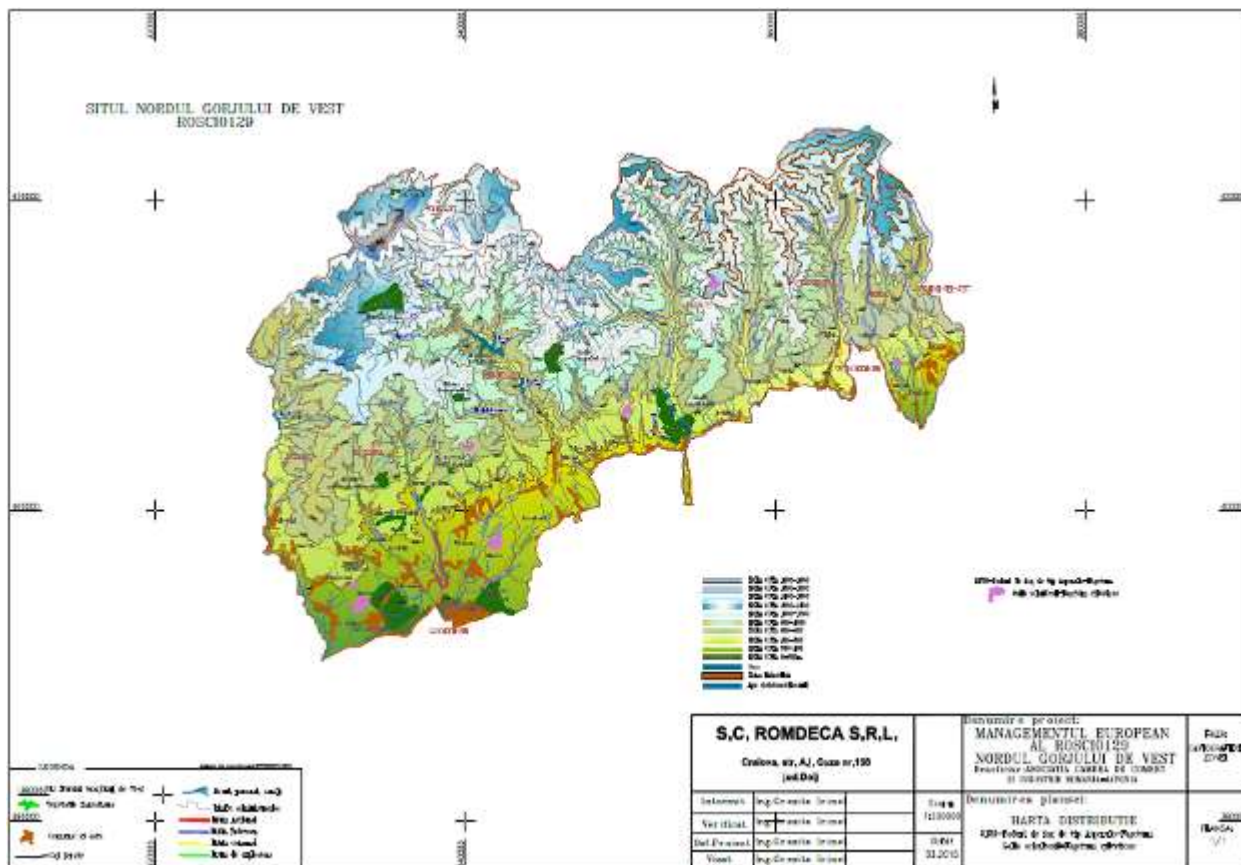

Fig. 14 - Hartă distribuție habitat 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum

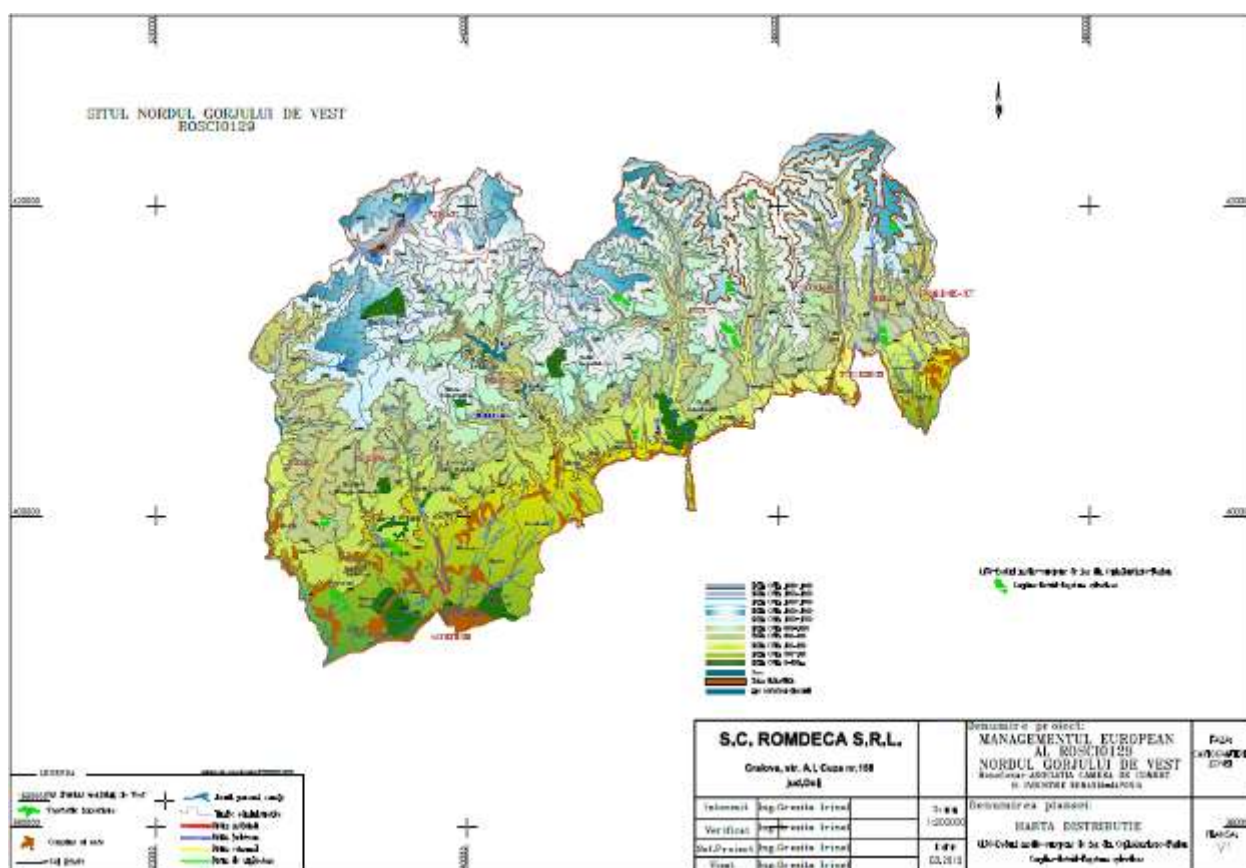

Fig. 15 - Hartă distribuție habitat 9150 - Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion

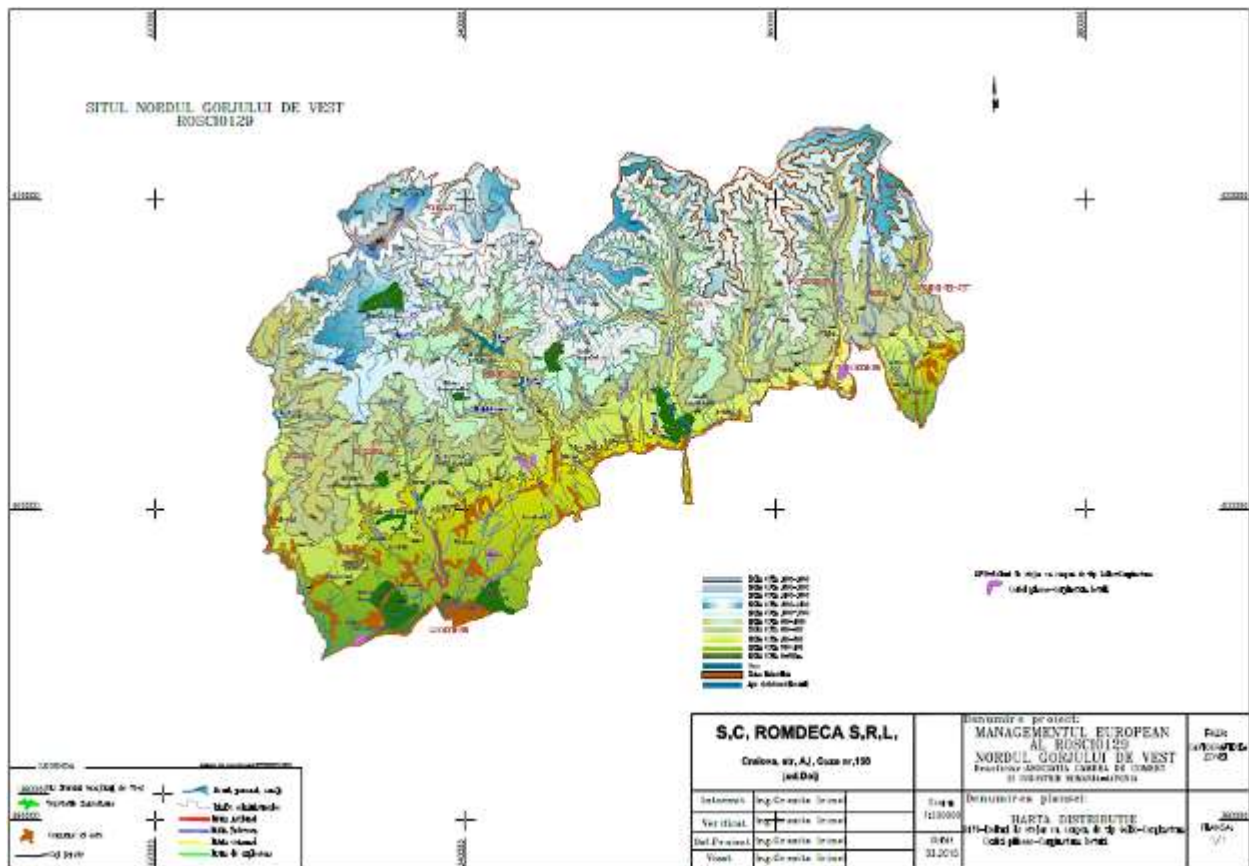

Fig. 16 - Hartă distribuție habitat 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum

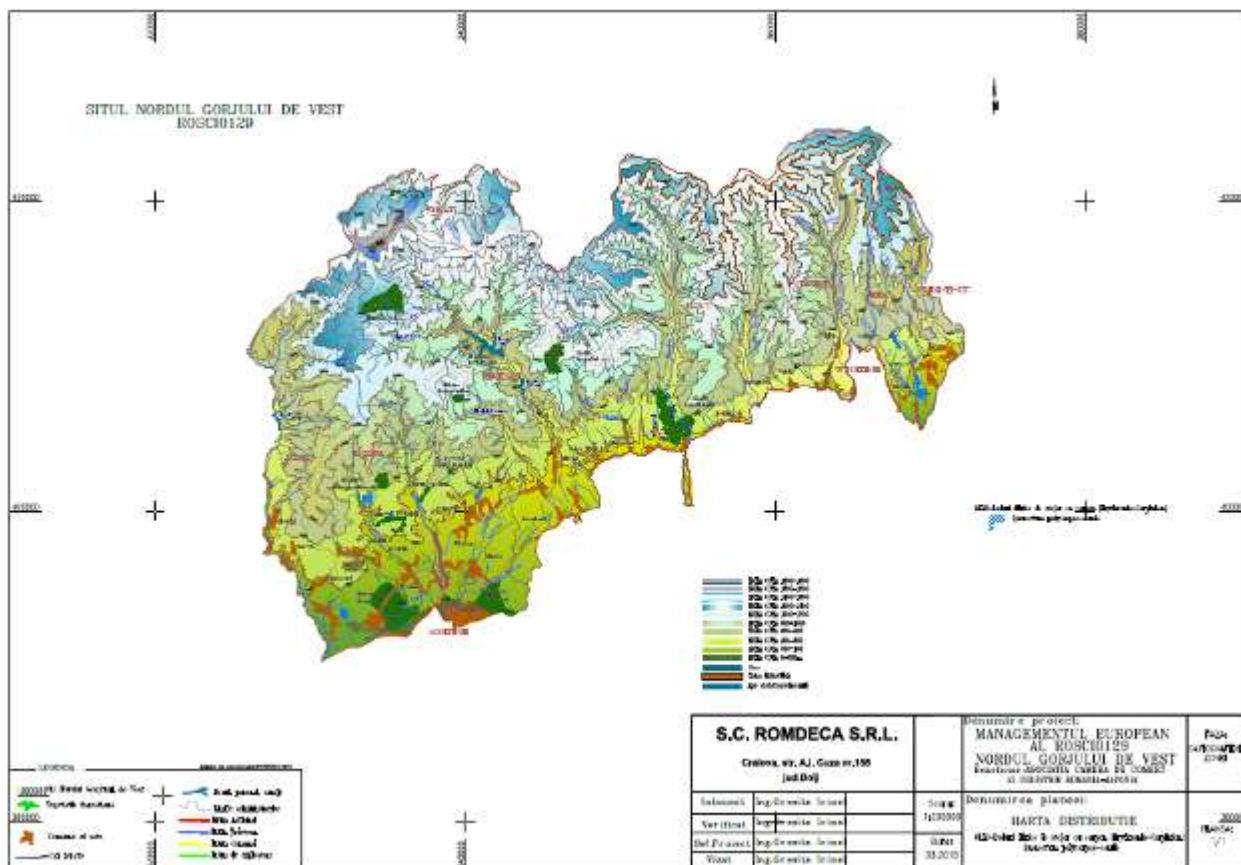

Fig. 19 - Hartă distribuție habitat 91L0 - Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpinion)

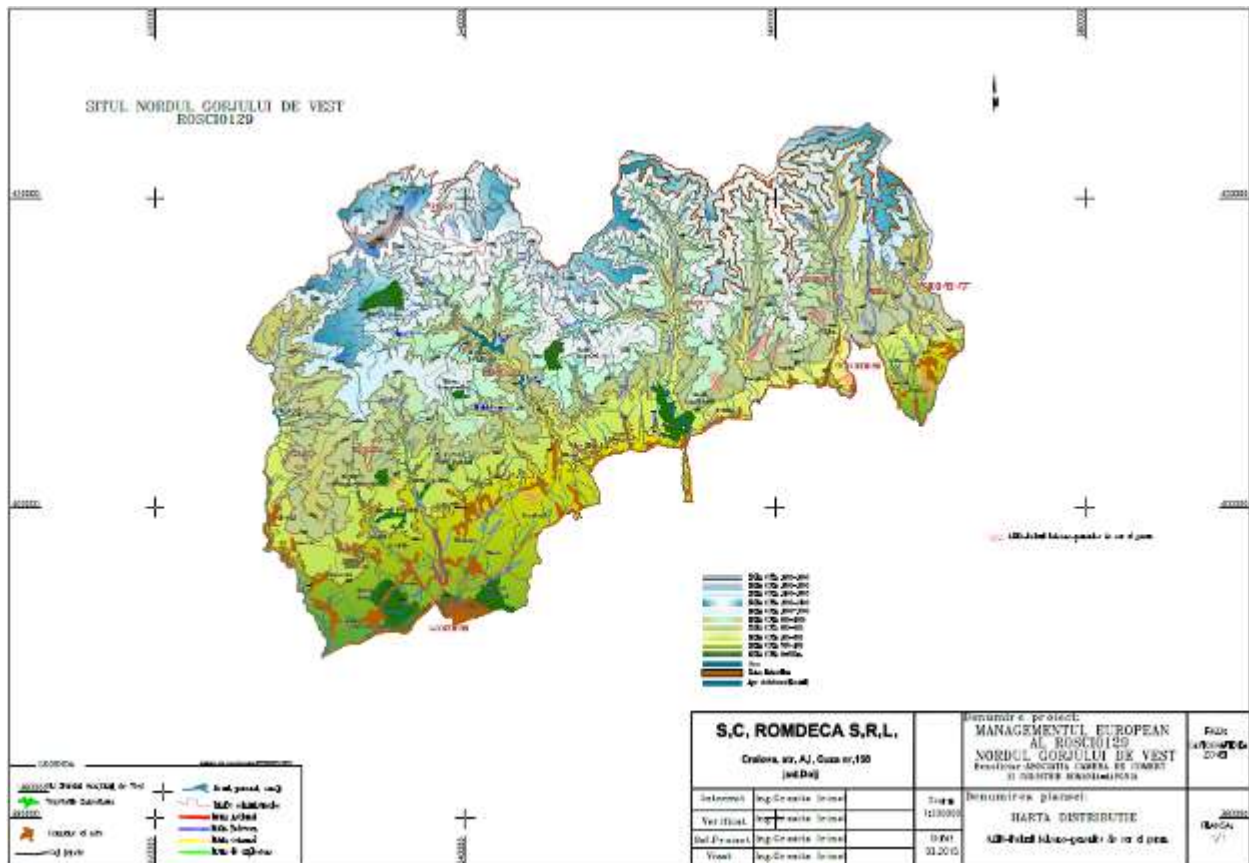

Fig. 20 - Hartă distribuție habitat 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun

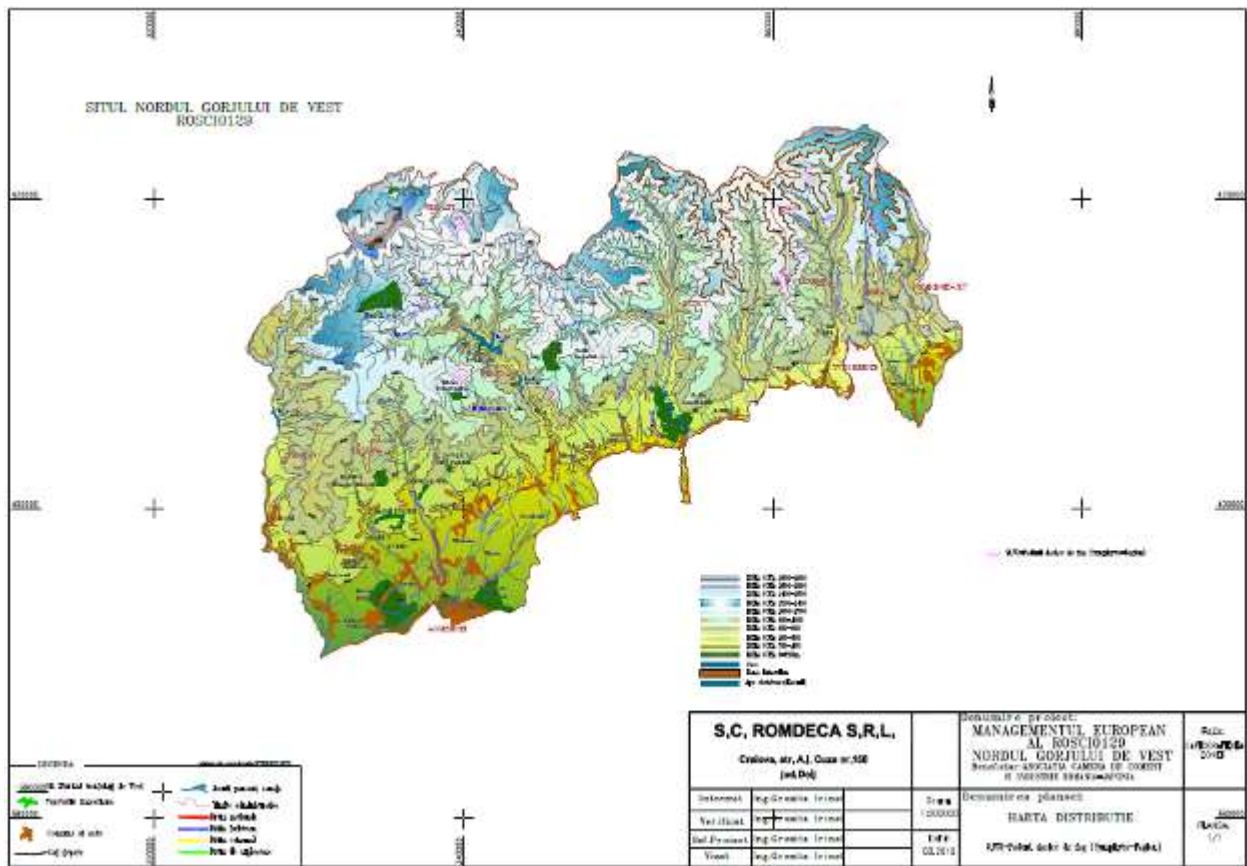

Fig. 21 - Hartă distribuție habitat 91V0 - Păduri dacice de fag - Symphyto-Fagion

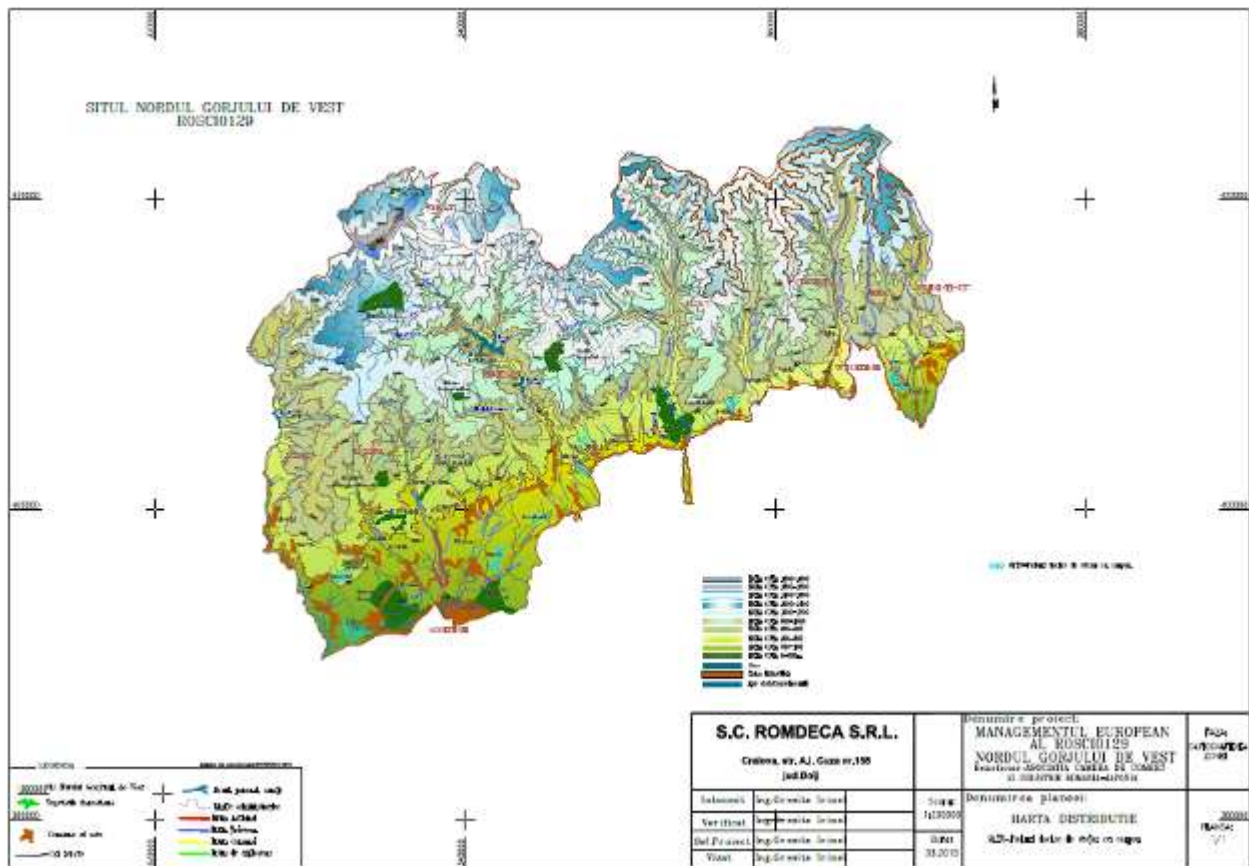

Fig. 22 - Hartă distribuție habitat 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen

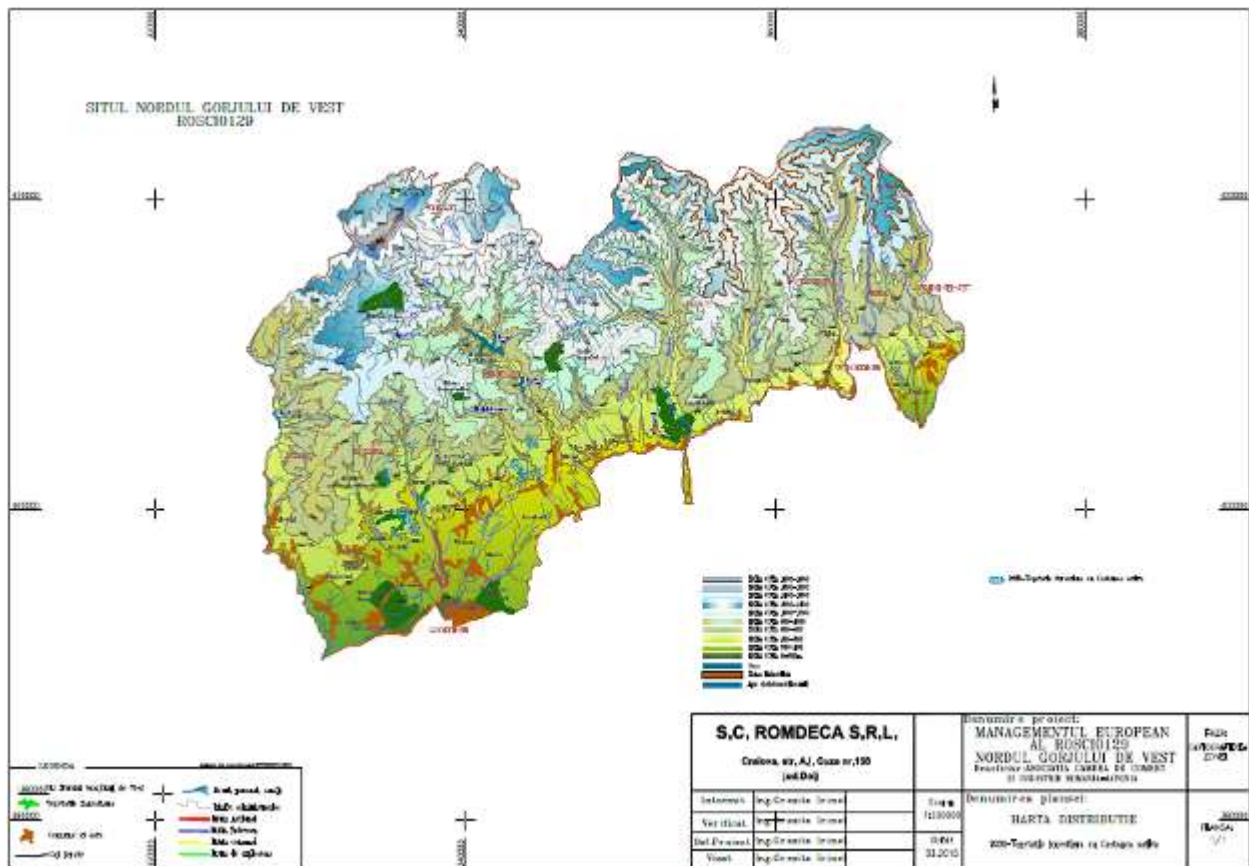

Fig. 23 - Hartă distribuție habitat 9260 - Vegetație forestieră cu *Castanea sativa*

Capitolul 1

ÎNFIINȚAREA, SCOPUL ȘI LIMITELE ARIEI NATURALE PROTEJATE ROSCI0129 NORDUL GORJULUI DE VEST

Art. 1. Nordul Gorjului de Vest a fost declarat ca sit de importanță comunitară în anul 2007 conform Ordinului Ministrului Mediului nr. 1964/2007 privind declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România și are indicativul ROSCI0129. Acest sit include următoarele arii naturale protejate de interes național: 2.442 Cheile Sohodolului, 2.445 Cornetul Pocruiei, 2.436 Cotul cu Aluni, 2.457 Dealul Gornăcel, 2.432 Izbucul Jaleșului, 2.431 Izvoarele Izvarnei, 2.443 Muntele Oslea, 2.438 Pădurea Tismana-Pocruia, 2.495 Peștera Cu Corali, 2.433 Peștera Gura Plaiului, 2.429 Piatra Andreaua, 2.446 Piatra Boroștenilor, 2.437 Rezervația Botanică Cioclovina.

Art. 2. Scopul principal al existenței și managementului ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest este protecția și conservarea unor specii și habitate de interes comunitar. Acest scop urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității speciilor și habitatelor de interes comunitar precum și a peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților, practicilor și culturii tradiționale ale populației locale. De asemenea, se oferă publicului posibilități de recreere sau turism.

Art. 3. Limitele ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest sunt prezentate în Anexa nr. 3 a Ordinului Ministrului Mediului nr. 1964/2007 privind declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Art. 4.

(1) Responsabilitatea managementului ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest revine Camerei de Comerț și Industrie România - Japonia prin structura de administrare creată. Administrația ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, numită în continuare Administrație, integrează într-un plan unitar și supraveghează toate activitățile din arie, organizează și efectuează activitățile specifice, asigurând o gospodărire unitară a sitului.

(2) Structura de administrare a ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest are următoarea componență: un director, un asistent manager, un șef al pazei, un economist, un

responsabil cu relațiile cu comunitățile locale și educația ecologică, un biolog, un specialist în tehnologia informației și 6 agenți de teren.

Art. 5. Activitatea Administrației legată de conservarea biodiversității este îndrumată și supravegheată de către Consiliul Științific (CSO) al ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest. Respectarea deciziilor, a condițiilor de eliberare și a termenelor de aplicare (valabilitate) a acordurilor Consiliului Științific este obligatorie pentru beneficiarii acestora, Administrația având obligația să sisteze lucrările în cazul în care acestea nu respectă prevederile din acord și să ia măsurile necesare de stopare a efectelor negative asupra patrimoniului natural, cheltuielile fiind suportate de beneficiarul acordului.

Art. 6. Participarea factorilor interesați la gospodărirea ariei naturale protejate se asigură prin Consiliul Consultativ de Administrare (CCA), care are un rol consultativ în planificarea și realizarea activităților ce fac obiectul planului de management.

Art. 7. Planul de management al ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest va ține cont de exigențele economice, sociale și culturale precum și de particularitățile regionale și locale, prioritate având obiectivele care au dus la declararea acesteia ca arie naturală protejată.

Art. 8. Respectarea planului de management și regulamentului este obligatorie pentru Administrația ariei precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/ sau desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest.

Capitolul 2

ACTIVITĂȚI PERMISE ÎN ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ ROSCI0129 NORDUL GORJULUI DE VEST

2.1. Fondurile forestiere, cinegetice, piscicole, pajiștile, amenajarea teritoriului, cercetarea științifică, ecoturismul, serviciul salvamont, precum și alte activități.

Art. 9. Activitățile care se desfășoară în aria naturală protejată ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, vor ține seama de prevederile Planului de Management al ariei naturale protejate și necesită avizul Administrației sitului.

Capitolul 3

CARST ȘI SPEOTURISM

Art. 10.

(1) Activitatea speologică se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare, cu avizul Administrației.

(2) Administrarea peșterilor de pe teritoriul ariei naturale protejate Nordul Gorjului de Vest se poate face de către Administrație în comun cu organizațiile de specialitate, conform legislației în vigoare, în baza unor protocoale de colaborare, avizate de Consiliul Științific.

(3) Accesul în peșterile de pe teritoriul ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se face cu avizul Administrației, excepție făcând persoanele care exercită atribuții de control.

Art.11. În perimetrul ariei naturale protejate sunt reglementate strict și marcate locurile de campare.

Art.12. În interiorul peșterilor este interzisă camparea, aprinderea focului sau aruncarea deșeurilor de orice natură.

Capitolul 4

FINANȚAREA ACTIVITĂȚILOR

Art.13. Finanțarea activităților Administrației ariei naturale protejate ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest se asigură din fonduri provenite din:

a) activitati proprii și din sistemul de tarife stabilit de Administrație pentru prestarea de servicii către terți cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;

b) din proiecte întocmite de Administrație sau în colaborare cu alte organizatii/institutii și finanțate prin programe naționale și internaționale;

c) din subvenții, donații, sponsorizări, contribuții.

Capitolul 5

AVIZAREA ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE PE TERITORIUL ARIEI NATURALE PROTEJATE ROSCI0129 NORDUL GORJULUI DE VEST

Art. 14. Avizarea planurilor/ proiectelor /activităților se face în conformitate cu prevederile legislației specifice în vigoare.

Capitolul 6

DISPOZIȚII FINALE

Art. 15. Prezentul Regulament poate fi modificat la propunerea Administrației, cu avizul Consiliului Științific și aprobat de către autoritatea publică centrală de mediu.